

TIGHT BINDING BOOK

UNIVERSAL
LIBRARY

OU₁ 198545

UNIVERSAL
LIBRARY

ಗಾಂಧೀಜಿಯವರ ಆತ್ಮಕಥೆ

ಅ ಥ ನಾ

ಸತ್ಯತೋಧಿನಿ

ಎರಡನೆಯ ಭಾಗ

ವಿಶ್ವಕರ್ಣಾಟಕ

ಪುಸ್ತಕ ಪ್ರಕಟನಾಲಯ

ಬೆಂಗಳೂರು ಸೆಗರ

೧೯೨೮

ಈ ಗ್ರಂಥದ ಸರ್ವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೂ
ಕಾ ದಿ ನ ಲಾ ಗಿದೆ .

ಶ್ರೀ ಅಕ್ಷೀಪರಸಿಂಹ ಮುದ್ರಣಾಲಯವು
ಅ ಷ್ಟಾ ದು ದು .

ವಿಷಯ ಸೂಚಿಕೆ

೧.	ರಾಯಚಂದ ಭಾಯಿ	೧
೨.	ಸಂಸಾರ ಪ್ರವೇಶ	೭
೩.	ನನ್ನ ಮೊದಲನೆಯ ಮೊಕದ್ದಮೆ	೧೩
೪.	ಮೊದಲನೆಯ ಆಘಾತ	೧೯
೫.	ದಕ್ಷಿಣಾಫ್ರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧನಾದುದು	೨೫
೬.	ನೇಟಾಲನ್ನು ತಲಪಿದುದು	೩೦
೭.	ಕೆಲವು ಅನುಭವಗಳು	೩೬
೮.	ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ	೪೨
೯.	ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ತೊಂದರೆಗಳು	೫೦
೧೦.	ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ	೫೯
೧೧.	ಈಸಾಯಿಯ ಮತದ ಸಂಪರ್ಕ	೬೬
೧೨.	ಭಾರತೀಯರೊಡನೆ ಪರಿಚಯ	೭೨
೧೩.	ಕೂಲಿತನದ ಅನುಭವ	೭೭
೧೪.	ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡುದು	೮೩
೧೫.	ಧಾರ್ಮಿಕ ಮಠನ	೮೯
೧೬.	ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಯತ್ನವೊಂದಾದರೆ ದೈವೇಚ್ಛೆ ಇನ್ನೊಂದು	೯೫
೧೭.	ನೇಟಾಲಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದುದು	೧೦೦
೧೮.	ವರ್ಣದ್ವೇಷ	೧೦೮
೧೯.	ನೇಟಾಲ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್	೧೧೩
೨೦.	ಬಾಲಸುಂದರಂ	೧೨೦
೨೧.	ಮೂರು ಪೌಂಡಿನ ತೆರಿಗೆ	೧೨೪

೨೨.	ತುಲಸಾತ್ಮಕದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಧರ್ಮಗಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದುದು	೧೫೧
೨೩.	ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನಾಗಿ	೧೫೨
೨೪.	ಸ್ವದೇಶ ಯಾತ್ರೆ	೧೫೩
೨೫.	ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ	೧೫೪
೨೬.	ರಾಜನೀತಿ, ರೋಗಿಗಳ ಶುಶ್ರೂಷೆ	೧೫೫
೨೭.	ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಭೆ	೧೫೬
೨೮.	ಪೂಸಾ ಮತ್ತು ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ	೧೫೭
೨೯.	‘ಜಾಗೃತಿಯಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗು’ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು	೧೫೮

(ಅಧ್ಯಾಯಗಳಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಲ್ಲಿ ಕಂಪಗಳೊಳಗೆ ಕಾಣಬರುವ ಅಕ್ಷರ
ಕ್ರಮವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿ ಪುಸ್ತಕದ ಕೊನೆಯ ಭಾಗದಲ್ಲಿರುವ ಟಿಪ್ಪಣಿ
ಗಳನ್ನು ವಾಚಕರು ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಓದಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.)

ರಾಯಚಂದಭಾಯಿ

ಹಿಂದಿನ ಆಧ್ಯಾಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಬಿರುಗಾಳಿ
ಯೆದ್ದಿದ್ದಿತೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಜೂನ್ ಮತ್ತು ಜೂಲೈ ತಿಂಗಳುಗಳಲ್ಲಿ
ಹಿಂದೂಮಹಾಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಇದೇನೂ ಅಪೂರ್ವ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಏಡನ್ನಿ
ನಿಂದ (ಅ) ದಾರಿಯುದ್ದಕ್ಕೂ ಸಮುದ್ರವು ಅಲ್ಲೋಲಕಲ್ಲೋಲವಾಗಿ
ದ್ದಿತು. ಹೆಚ್ಚುಕಡಿನೆ ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮಾಣಿಕರೂ ಕಾಹಿಲ್ ಮಲಗಿದ್ದರು.
ನಾನೊಬ್ಬನು ಮಾತ್ರ ಯಾವ ಬಾಧೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಅಲೆಗಳ ಹೊಡೆತ
ವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಜಹಜಿನ ಕೈಸಾಲೆಯಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಅವುಗಳ ಎರ
ಚಾಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಆನಂದಪಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಬೆಳಗಿನ ಊಟದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ
ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಒಬ್ಬರಿಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಇರುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾವು ಅಂಬಲಿಯು
ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ಚೆಲ್ಲಿಬಿಡುವುದೆಂಬ ಭಯದಿಂದ ಬಹಳ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ
ಅದರ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ತೊಡೆಯಮೇಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ತಿನ್ನುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ನನಗೆ ಈ ಹೊರಗಿನ ಬಿರುಗಾಳಿಯು ಹೃದಯದೊಳಗಿನ ಚಂಡ
ಮಾರುತದ ಸಂಕೇತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಹೊರಗಿನದು ಹೇಗೋ ಒಳ
ಗಿನದೂ ಹಾಗೆಯೇ ನನ್ನ ಶಾಂತತೆಗೆ ಕುಂದು ತರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳ
ಬಲ್ಲೆನು. ನಮ್ಮ ಕುಲದವರ ತಂಟೆಯಂತೂ ನನ್ನಿಬಿಗಿದ್ದಿತು. [ವೊದ
ಲನೆಯ ಭಾಗದ ೧೨ನೆಯ ಆಧ್ಯಾಯವನ್ನು ನೋಡಿ.] ವಕೀಲಿ
ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನಗಿದ್ದ ಚಿಂತೆಯನ್ನು ನಾನು ಆಗಲೇ ತಿಳಿ
ಸಿದ್ದೇನೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ನಾನು ಸುಧಾರಕನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಕೆಲವು ಸುಧಾ
ರಣೆಗಳನ್ನು ಹೇಗೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡುವುದು ಎಂದೂ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿ
ದ್ದೆನು. ಆದರೆ ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ನನಗೆ ತಿಳಿಯದ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ತೊಂದ
ರೆಗಳು ಕಾದಿದ್ದುವು.

ನಾನು ಬಂದರನ್ನು ತಲಪಿದಾಗ ನಮ್ಮಣ್ಣನು ನನ್ನನ್ನು ಇದ್ದಿರ-
ಗೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದನು. ಆತನು ಆಗಲೇ ಡಾ. ಮೆಹತಾ
ಮತ್ತು ಅವರ ಅಣ್ಣಂದಿರ ಗುರುತನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಡಾ.
ಮೆಹತಾರವರು ನಾನು ತಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಆಗ್ರಹ
ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ಅವರಲ್ಲಿಗೇ ಹೋದೆವು. ಈ ರೀತಿ
ಯಾಗಿ ಏಶಾಯತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾದ ನಮ್ಮ ಪರಿಚಯವು ಈ ದೇಶ
ದಲ್ಲಿ ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದಿ ನಮ್ಮೆರಡು ಕುಟುಂಬಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಶಾಶ್ವತ
ಪೈತ್ರಿಯಾಗಿ ನೆಲೆಸಿತು.

ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ನಾನು ಕಾತರನಾಗಿದ್ದೆನು
ನನ್ನನ್ನು ಇದಿರುಗೊಂಡು ಆಲಂಗಿಸಲು ಆಕೆಯು ಜೀವಂತಳಾಗಿರ-
ಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನನಗೆ ಈ ದುಃಖದ ವರ್ತಮಾನ
ವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಪದ್ಧತಿಯ ಪ್ರಕಾರ ಸೂತಕಸ್ನಾನವನ್ನು ಮಾಡಿ
ದುಡಾಯಿತು. ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಮರಣವು ನಾನು ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ
ದ್ಯಾಗಲೇ ಸಂಭವಿಸಿದ್ದಿತು. ನಾನು ವಿದೇಶದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಈ ಪೆಟ್ಟು
ತಗಲಬಾರದೆಂದು ನಮ್ಮಣ್ಣನು ಈ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿರಲಿಲ್ಲ.
ವರ್ತಮಾನವು ತಿಳಿದಾಗ ದುಃಖದ ಹೊಡೆತವೇನೂ ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ.
ಆದರೆ ನಾನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸಬಾರದು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯ
ಮರಣದಿಂದ ಉಂಟಾದ ದುಃಖಕ್ಕಿಂತಲೂ ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮನ-
ಸ್ಸಿನ ಉದ್ವೇಗವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಿತು. ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದ
ಅನೇಕ ಆಸೆಗಳು ಚದುರಿಹೋದುವು. ಆದರೆ ಈ ವರ್ತಮಾನವನ್ನು ಕೇಳಿ
ನಾನು ಅತ್ಯುಕ್ಕರೆಯುಳ್ಳವನೆಂದೂ ಬಹುಶಃ ಕಣ್ಣೀರನ್ನು ತಡೆಯಲಿಕ್ಕೆ
ಕೂಡ ಶಕ್ತನಾದೆನೆಂದೂ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯ ಮರಣವು ಸಂಭವಿಸದಿದ್ದರೆ
ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಬೇವನದ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸತೊಡಗಿದೆನೆಂದೂ
ನನಗೆ ನೆನಪಿದೆ.

ಡಾ. ಮೆಹತಾರವರು ನನಗೆ ಕೆಲವು ಮಿತ್ರರ ಪರಿಚಯವನ್ನು
ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಈ ಮಿತ್ರರಲ್ಲಿ ಅವರ ಅಣ್ಣಂದಿರಾದ ರೇವಾಶಂಕರ
ಜಗಜೀವನರೊಬ್ಬರು (೨). ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಆರೋಪನ ಪರ್ಯಂತವೂ

ನೆಲೆಸಿದ ಮೈತ್ರಿಯು ಬೆಳೆಯಿತು. ಆದರೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಗಮನಿಸಬೇಕಾದುದನ್ನು ಬರೆಯಲಿಕ್ಕೆ ಸುಮ್ಮನು ಕೂ ರಾಯಚಂದ್ರ ಅಥವಾ ರಾಜಚಂದ್ರರ ಪರಿಚಯ. ಇವರು ಡಾ. ಮಹತಾರನರ ಅಂಗ್ಲಂಜಿ ರೊಬ್ಬರ ಅಳಿಯಂದಿರಾಗಿಯೂ ರೇನಾಶಂಕರ ಜಗಜೀವನರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ರತ್ನ ಪಡಿ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಇಪ್ಪತ್ತೈದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಜಾಸ್ತಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಇವರನ್ನು ಮೊದಲು ನೋಡಿದಾಗ ಇವರು ಬಹಳ ಉಚ್ಚ ಪ್ರಕೃತಿಯವರೆಂದೂ ವಿದ್ವಾಂಸರೆಂದೂ ನನಗೆ ಮಂದಟ್ಟಾಯಿತು. ಇವರಿಗೆ ಶತಾವಧಾನಿಯೆಂಬ (ಇ) ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯೂ ಇದ್ದಿತು. ಇವರ ಶತಾವಧಾನವನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಡಾ. ಮಹತಾರನರು ನನಗೆ ಸೂಚಿಸಿದರು. ನಾನು ಅವರ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ಐರೋಪ್ಯ ಭಾಷಾ ಜ್ಞಾನದ ಭಂಡಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಡುಮಾಡಿ ಕನಿಗೆ ಅದನ್ನು ಉಚ್ಚರಿಸ ಹೇಳಿದೆನು. ಕವಿ ರಾಯಚಂದ್ರಭಾಯಿಯು ನಾನು ಯಾವ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿ ಆ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದೆನೋ ಅವೇ ಕ್ರಮದಲ್ಲಿಯೇ ಅವನ್ನು ಪುನಃ ಹೇಳಿದರು. ಇವರ ಈ ಶಕ್ತಿಯು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದರೂ ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಮುಗ್ಧನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನನ್ನು ಮುಗ್ಧನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ವಿಷಯವು ಅನೇಕ ಸಮಯಗಳಿಂದಲೂ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಅವರ ವಿಶಾಲ ಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞಾನ, ಪರಿಶುದ್ಧ ಚಾರಿತ್ರ ಮತ್ತು ಆತ್ಮಸಂದರ್ಶನವನ್ನು ಹೊಂದಲು, ಅನರಿಗಿದ್ದ ತೀವ್ರವಾದ ಇಚ್ಛೆ. ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವೊಂದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಇವರು ಜೀವಿಸಿದ್ದುದೆಂದು ನನಗೆ ಅನೇಕ ತಿಳಿಯಬಂದಿತು. ಮುಕ್ತಾನಂದರ (ಈ) ಈ ಉಕ್ತಿಯು:—

ದಿನದಿನತು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿ ಹರಿಪ ಕಟನಾದೊಡೆ |

ಜನುಮ ಸಾಫಲ್ಯವಂ ಪಡೆನೆಂದು ||

ಭಕ್ತಮುಕ್ತಾನಂದನಿರವ ಜೋಡಿಪ ಎಳೆಯು |

ಭಕ್ತಜನಮಂದಾರ ತ್ರೀ ಹರಿಯೆ ಅಲೆ ||

ಸದಾ ಇವರ ಬಾಯಲ್ಲಿರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇವರ ಹೃದಯ ಭಿತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ಹಿತ್ತಿತವಾಗಿದ್ದಿತು.

ರಾಯಚಂದ್ರಭಾಯಿಯವರು ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಯ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ರತ್ನಗಳ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಅವರು ನಿಪುಣರು. ಇವರ ಬುದ್ಧಿಶಕ್ತಿಗೆ ಮೀರಿದಷ್ಟು ತೊಡಕಾದ ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಬಂಧದ ಪ್ರಶ್ನೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದಾವುದೂ ಅವರ ಜೀವನದ ಮುಖ್ಯೋದ್ದೇಶವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಶ್ವರ ವಾಕ್ಯಾತ್ಮಕವೇ ಅವರ ಪುರುಷಾರ್ಥವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅವರ ಅಂಗಡಿಯ ಮೇಜಿನಮೇಲೆ, ಇತರ ವಸ್ತುಗಳೊಡನೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುಸ್ತಕವು ಮತ್ತು ಅವರ ದಿನಚರಿಯ ಪುಸ್ತಕ (ಡೈರಿ) ವು ಇದ್ದೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದುವು. ವ್ಯಾಪಾರದ ವಿಚಾರವು ಮುಗಿಯುತ್ತಲೇ ಅವರು ಧಾರ್ಮಿಕ ಪುಸ್ತಕವನ್ನಾಗಲಿ ತಮ್ಮ ದಿನಚರಿಯ ಪುಸ್ತಕವನ್ನಾಗಲಿ ಕೈಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಲೇಖನಗಳಲ್ಲಿ ಸುಕಟಿತವಾಗಿರುವುದರ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗವು ಈ ದಿನಚರಿಯ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ತೆಗೆದುಕೊಂಡುದಾಗಿದೆ. ಲಕ್ಷಾಂತರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಮುಗಿಸಿದ ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಆತ್ಮಜ್ಞಾನದ ಗುರುತು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮನುಷ್ಯನು ವ್ಯಾಪಾರಿಯೆಂಬುದು ಸಲ್ಲದ ಮಾತು ಆತನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಸತ್ಯೋಪಾಸಕನು. ಇವರು ಹೀಗೆ ವ್ಯಾಪಾರದ ಮಧ್ಯೆ ಈಶ್ವರೋಪಾಸನೆಯಲ್ಲಿ ಲೀನರಾದುದನ್ನು ನಾನು ಒಂದೆರಡು ಸಲವಲ್ಲ, ಅನೇಕಬಾರಿ ನೋಡಿದೆನು. ಇವರು ಎಚ್ಚರತಪ್ಪಿ ನಡೆದುದನ್ನು ನಾನು ಎಂದೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನಿಂದ ಅವರಿಗೆ ವ್ಯಾಪಾರದ ಮಾರ್ಗವಾಗಿಯಾಗಲಿ ಇನ್ನಾವರೀತಿಯಲ್ಲಾಗಲಿ ಲಾಭವುಂಟಾಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನಾನು ಅವರೊಡನೆ ಗಾಢ ಸ್ನೇಹದ ಸುಖವನ್ನು ನುಭವಿಸಿದೆನು. ನಾನು ಆಗ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರಾಗಿದ್ದೆನು. ಆದರೂ ನಾನು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲ ಅವರು ನನ್ನೊಡನೆ ಧರ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ಇನ್ನೂ ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ತಡಕಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ ನಾದರೂ ಧರ್ಮಜ್ಞಾನದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಆಗ ಅಂತಹ ಕುತೂಹಲವಿಲ್ಲ ತೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವಾದರೂ ರಾಯಚಂದ್ರಭಾಯಿಯ ಧರ್ಮ ವಿಷಯಕವಾದ ಮಾತುಗಳು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು.

ಇದಾದಮೇಲೆ ಅನೇಕ ಧರ್ಮಾಚಾರ್ಯರನ್ನೂ ಅಥವಾ ಮತದ ಮುಖಂಡರನ್ನೂ ನಾನು ನೋಡಿದ್ದೇನೆ ಬೇರೆಬೇರೆ ಮತ ಗುರುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಮಾತಲು ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ರಾಯಚಂದ್ರಭಾಯಿಯು ಆಕರ್ಷಿಸಿದಂತೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮಾತುಗಳು ನೇರವಾಗಿ ಹೃದಯವನ್ನು ಹೊಗುತ್ತಿದ್ದವು. ಅವರ ನೀತಿಶ್ರದ್ಧೆಯು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ಅವರ ಬುದ್ಧಿ ತೀಕ್ಷ್ಣತೆಯೂ ಗೌರವಾದರಗಳನ್ನು ಗೆಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಸಂಕಟವೇನಾದರೂ ಬದಗಿದರೆ ನಾನು ಅವರನ್ನು ಮರೆಹೊಗುತ್ತಿದ್ದೆನು.

ರಾಯಚಂದ್ರಭಾಯಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಇಷ್ಟು ಮನ್ನಣೆಯಿದ್ದರೂ ನಾನು ಅವರನ್ನು ನನ್ನ ಹೃದಯಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಗುರುವಿನ ಗದ್ದಿಗೆಗೇರಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸ್ಥಾನವು ಇನ್ನೂ ಬರಿದಾಗಿಯೇ ಇದೆ. ಗೌರವಿಗಾಗಿ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಅರಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದೇನೆ.

ಹಿಂದೂಧರ್ಮವು ಗುರುಪದೇಶಕ್ಕೂ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದಲ್ಲಿ ಗುರುಪದಕ್ಕೂ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಮಹತ್ವದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಂಚಿಕೆಯಿದೆ. ಗುರುವಿನ ವಿನಾ ನಿಜವಾದ ಜ್ಞಾನವುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದರಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೋ ಸತ್ಕಾರವಿದೆಯೆಂದು ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯ. ಐಹಿಕಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಯಲ್ಲಿ ಪೂರ್ಣ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಲ್ಲದ ಶಿಕ್ಷಕನಿದ್ದರೂ ಸುಖವಹುದು. ಆದರೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ಶಿಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಇದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಗುರುಪದಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣ ಜ್ಞಾನಿಯೇ ಯೋಗ್ಯನು. ಆದುದರಿಂದ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನಿರಂತರ ಪ್ರಯತ್ನವು ಸಹಜವೇಕು. ಏಕೆಂದರೆ ತಿಷ್ಠನ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕ ಗುರುವೇ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾನೆ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯ ಪ್ರಾಪ್ತಿಗಾಗಿ ಕೂಸೆಯಿಲ್ಲದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಅಧಿಕಾರವಾಗಿದೆ ಈ ಪ್ರಯತ್ನವು ತಾನೇ ತನ್ನ ಪ್ರತಿಫಲ. ಉಳಿದು ದೆಲ್ಲಾ ಈಶ್ವರಾಧೀನ.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾನು ರಾಯಚಂದ್ರಭಾಯಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಹೃದಯ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಗುರುವನ್ನಾಗಿ ಪ್ರತಿಷ್ಠಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲವಾದರೂ ಹೇಗೆ ಅವರು

ನನಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಾಗಿ ನೆರವೀಯುವರಾಗಿದ್ದರೆಬುದನ್ನು ಮುಂದೆ ನೋಡುವೆವು. ಈ ಕಾಲದ ಮೂರು ಜನರು ನನ್ನ ಜೀವನಪಥವನ್ನು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಪರಿವರ್ತಿಸಿ ನನ್ನ ಆತ್ಮನನ್ನು ಸೂರೆಗೊಂಡಿದ್ದಾರೆ— ರಾಯಚಂದ್ರಭಾಯಿಯು ತಮ್ಮ ಜೀವಿತ ಸಂಸರ್ಗದಿಂದ; ಟಾಲ ಸ್ಟಾಯ್‌ಯವರು ತಮ್ಮ “ದಿ ಕಿಂಗ್‌ಡಮ್ ಆಫ್ ಹೆವನ್ ಈಸ್ ವಿತನ್ ಯು” (ಸ್ವರ್ಗದ ರಾಜ್ಯವು ನಿನ್ನ ಹೃದಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದೆ) ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ; ಮತ್ತು ರಸ್‌ಕಿನರು “ಅಂಟು ದಿಸ್ ಲಾಸ್ಟ್” (ಸರ್ವೋದಯ) ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ. ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳು ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ವರ್ಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ಸಂಸಾರ ಪ್ರವೇಶ

ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯಣ್ಣನು ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ಆಸೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದನು. ಈತನಿಗೆ ಹಣದಲ್ಲಿಯೂ ಕೀರ್ತಿಯಲ್ಲಿಯೂ ಅಧಿಕಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಒಲವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈತನು ವಿಶಾಲಹೃದಯನು. ಈತನ ಔದಾರ್ಯವು ನಿವೇಕದ ಎಲ್ಲೆಯನ್ನು ಮೀರಿದ್ದಿತು. ಇದರಿಂದಲೂ ಮತ್ತು ತನ್ನ ಸರಳಸ್ವಭಾವದಿಂದಲೂ ಈತನು ಅನೇಕ ಮಿತ್ರರನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ್ದನು. ಇವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ನನಗೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳು ಬರುವುವೆನ್ನುವುದೇ ಆತನ ನಿರೀಕ್ಷೆ. ನನ್ನ ವಕೀಲಿ ಕೆಲಸವು ಗುರುತರಿವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದೆಂದು ಆತನ ಭರವಸೆ. ಈ ನಿರೀಕ್ಷೆಯ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮಣ್ಣನು ಮನೆಯ ಉಚ್ಚನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದ್ದನು. ಮತ್ತು ನನ್ನ ವಕೀಲಿಯ ಕೆಲಸವು ಸುಸೂತ್ರವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಕೈಲಾದ ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿದ್ದನು.

ನಾನು ನೀಮಗೆ ಹೋದ ವಿಷಯವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಎದ್ದಿದ್ದ ಗಲಭೆಯು ಇನ್ನೂ ಶಾಂತವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಂಗಡಗಳಾಗಿ ಒಂದು ಪಕ್ಷವು ನನ್ನನ್ನು ಒಡನೆಯೇ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಇನ್ನೊಂದು ಪಕ್ಷವು ನನ್ನನ್ನು ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಕೂಡದೆಂದು ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿದ್ದಿತು. ಮೊದಲನೆಯ ಪಕ್ಷದವರನ್ನು ಸಂತೋಷಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಮ್ಮಣ್ಣನು ನನ್ನನ್ನು ರಾಜಕೋಟಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ನಾಸಿಕಕ್ಕೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದು ಅಲ್ಲಿನ ಪವಿತ್ರವಾದ ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿಸಿ ನಾವು ರಾಜಕೋಟಿಗೆ ಹೋದಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಬಂಧುಗಳಿಗೆ ಸಮಾರಾಧನೆ ಮಾಡಿಸಿದನು. ನನಗೆ ಇದೆಲ್ಲಾ ಸರಿಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಮ್ಮಣ್ಣನಿಗೆ

ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಳೆಯಲಾಗದಷ್ಟು ಪ್ರೇಮವಿದ್ದಿತು. ಆತನಿಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಪ್ರೇಮವಿದ್ದಿತೋ ನನಗೆ ಆತನಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಭಕ್ತಿಯಿದ್ದಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಆತನ ಇಚ್ಛೆಯನ್ನೇ ಆಜ್ಞೆಯೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಯಂತ್ರದಂತೆ ಆತನ ಇಷ್ಟದ ಪ್ರಕಾರ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಪುನಃ ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ವಿಚಾರವು ಕೊನೆಗಂಡಂತಾಯಿತು.

ನನಗೆ ಬಹಿಷ್ಕಾರವನ್ನು ಹಾಕಿದ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಲು ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ ಪಕ್ಷದ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕ್ರೋಧ ಕೂಡ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇವರಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಅಪ್ರಿಯವಾಗಿ ಕಾಣುವವರೂ ಇದ್ದರು. ನಾನು ಇವರುಗಳ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ನೋಯಿಸದಂತೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದಿದ್ದಿದ್ದೆನು. ಜಾತಿಬಹಿಷ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕುಲನಿಯಮಗಳನ್ನು ನಾನು ಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಈ ನಿಯಮಗಳ ಪ್ರಕಾರ ನನ್ನ ಬಂಧುಗಳಾರೂ—ನಮ್ಮತ್ತೆಯಾಗಲಿ, ಮಾವನಾಗಲಿ, ಕಡೆಗೆ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕನಾಗಲಿ, ಭಾವನಾಗಲಿ—ನನ್ನನ್ನು ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಡದಾಗಿದ್ದಿತು. ನಾನು ಇವರುಗಳ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೀರನ್ನು ಕೂಡ ಕುಡಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಯಾರಿಗೂ ಕಾಣದಂತೆ ಬಹಿಷ್ಕಾರಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನನಗೆ ನೀರು ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರೂ ಎಲ್ಲರೊಡನೆ ಮೂಡದುದನ್ನು ಒಳಗೊಳಗೇ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಈ ಜಾಗರೂಕತೆಯ ನಡತೆಯಿಂದ ಉಂಟಾದ ಪರಿಣಾಮವೇನೆಂದರೆ ನನ್ನ ಕುಲದವರಿಂದ ತೊಂದರೆಯೊದಗಲು ಎಂದೂ ಅವಕಾಶವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಇಂದು ಕೂಡ ಒಂದು ಪಕ್ಷದವರು ನನ್ನನ್ನು ನಿಯಮಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಬಹಿಷ್ಕೃತನೆಂದು ಕಂಡರೂ ಅವರು ನನಗೆ ಸದಾ ಔದಾರ್ಯವನ್ನೂ ಆದರವನ್ನೂ ತೋರಿಸಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನನ್ನಿಂದ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನೇ ಪೇಕ್ಷಿಸದೆ ನನ್ನ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಲ ಸಹಾಯ

ವಸ್ತುಕೂಡ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ನನ್ನ ಅಪ್ರತೀಕಾರದ ಮಧುರ ಪಲವೆಂದೆಣಿಸುತ್ತೇನೆ

ನನ್ನನ್ನು ಜಾತಿಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಚಳವಳಿ ನಡೆಸಿದುದೇ ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ಕುಲವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ಪಂಗಡಗಳಾಗಿ ವಿಂಗಡಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದುದೇ ಆದರೆ, ನಮ್ಮ ಕುಲದವರನ್ನು ಕೆಣಕಿದುದೇ ಆದರೆ, ಅವರು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಮುಯ್ಯಿಗೆಮುಯ್ಯಿ ತೀರಿಸದೆ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ವಿಲಾಯತಿಯಿಂದ ಬಂದಮೇಲೆ ಯಾವ ತುಟಿಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಚಳವಳಿಯ ಸುಳಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುವುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಬಹುಶಃ ಕಪಟವರ್ತನೆಯಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಯಾಗಿಯೂ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆನು.

ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯೊಡನೆ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧವು ಇನ್ನೂ ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ವಿಲಾಯತಿಯ ವಾಸವು ಕೂಡ ಆಕೆಯ ಏಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗಿದ್ದ ಅಸೂಯೆಯನ್ನು ಇನ್ನೂ ತೊಲಗಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಣ್ಣ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಂದೇಹಪಡುವುದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ್ದ ಆಸೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಈಡೇರದೆ ಇದ್ದುವು. ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯು ಓದುಬರಹವನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ನಾನು ಈ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಆಕೆಗೆ ನೆರವೀಯಬೇಕೆಂದೂ ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ನನ್ನ ವಿಷಯಾಸಕ್ತಿಯದೆಸೆಯಿಂದ ಇದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ದೋಷಗಳಿಂದ ಆಕೆಯು ಕಷ್ಟವನ್ನನುಭವಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಒಂದುಸಲ ಆಕೆಯನ್ನು ತವರುಮನೆಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಬಿಟ್ಟೆನು. ಬಹು ಸಂಕಟಪಡಿಸಿದಮೇಲೆಯೇ ನಾನು ಆಕೆಯನ್ನು ಪುನಃ ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಒಪ್ಪಿದುದು. ಇದು ಕೇವಲ ನನ್ನ ಮೂಢತನವೆಂದು ಆಮೇಲೆ ನನಗೆ ತೋರಿಬಂದಿತು.

ಹುಡುಗರ ಶಿಕ್ಷಣವನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಯೋಚಿಸಿದ್ದೆನು. ನಮ್ಮ ಹಿರಿಯಣ್ಣನಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು. ನಾನು ಸೀಮೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಿದ್ದ ನನ್ನ ಮಗನಿಗೆ ಈಗ ಸುಮಾರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷ ವಯಸ್ಸಾಗಿದ್ದಿತು. ಈ ಹುಡುಗರಿಗೆ ವ್ಯಾಯಾಮ ಮಾಡಿಸಿ ಅವರನ್ನು ದೃಢಕಾಯರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಅವರನ್ನು

ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತರಬೇಕೆಂದೂ ನಾನು ಮುಂಚೆಯೇ ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಸಹಾನುಭೂತಿಯೂ ಇದ್ದಿತು. ನಾನು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಫಲತೆಯನ್ನೂ ಹೊಂದಿದೆನು. ಹುಡುಗರೊಡನೆ ಸೇರುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಒಹಳ ಇಷ್ಟವಿದ್ದಿತು. ಇಂದುಕೂಡ ಅವರೊಡನೆ ಹಾಸ್ಯವಾಡುವುದೂ ಆಟವಾಡುವುದೂ ನನ್ನ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿ ನಿಂತು ಹೋಗಿದೆ. ನಾನು ಹುಡುಗರಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಶಿಕ್ಷಕನಾಗುವೆನೆಂದು ಅಂದಿ ನೆಂದಲೂ ನನ್ನ ಎಣಿಕೆ.

ಆಹಾರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವುದು ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಿತು. ಚಹಾ ಮತ್ತು ಕಾಫಿಗಳು ಆಗಲೇ ನಮ್ಮ ಮನೆಯನ್ನು ಪುನೇಶಮಾಡಿದ್ದುವು. ನಾನು ವಿಲಾಯತಿ ಯಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದಾಗ ನಮ್ಮ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೀಮೆಯ ವಾತಾವರಣವು ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೆ ಇರಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರೂ ಮೊದಲು ಸಮಯಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದ ಚೀನಾ ಪಾತ್ರೆ ಮುಂತಾದವುಗಳನ್ನು ಈಗ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದ್ದೆನು. ನನ್ನ 'ಸುಧಾರಣೆ'ಗಳು ವಾಯು ಮಂಡಲದ ಬದಲಾವಣೆಯನ್ನು ಪೂರ್ತಿಮಾಡಿದ್ದುವು. ಒನೆಗೋಧಿಯ ಅಂಜಲಿಯನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಚಹಾ ಮತ್ತು ಕಾಫಿಯ ಬದಲು ಕೋಕೋವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆಂದೂ ನಾನು ಹೇಳಿದೆನು. ಇದರಿಂದ ಆದ ಪರಿಣಾಮವೇನೆಂದರೆ ಕಾಫಿ ಚಹಾ ಕೋಕೋ ಈ ಮೂರನ್ನೂ ಕುಡಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದೆವು. ಬೂಟ್ಟುಗಳೂ ಮೋಜಾಗಳೂ ಆಗಲೇ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದುವು. ನಾನು ಐರೋಪ್ಯರ ಉಡುಪನ್ನು ಹಾಕಿ ಕೊಂಡು ಮನೆಯ ಐರೋಪ್ಯ ಸಂವಿಧಾನವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿದೆನು.

ಈ ತೀರ್ಮಾನವು ವೆಚ್ಚವು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿತು. ದಿನವೂ ಹೊಸಸದಾಧರ್ಮಗಳು ಮನೆಗೆ ಬಂದುಬೀಳುತ್ತಿದ್ದುವು. ಮನೆಯ ಲಾಯ ದಲ್ಲಿ ಆನೆಯನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡುದೇನೋ ಆಯಿತು. ಆದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಆಹಾರವನ್ನೆಲ್ಲಿಂದ ಬರಿಸುವುದು? ಒಮ್ಮೆಯೇ ರಾಜಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ

ವಕೀಲಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡುವುದರಿಂದ ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಸಗೀಡಾಗುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಅಲ್ಲದೆ ವಕೀಲರಷ್ಟು ಅನುಭವವೂ ತಿಳಿ ಪಳಿಕೆಯೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗಿಂತ ಹತ್ತರಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ರುಸುಮನ್ನು (ಫೀಸ್) ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು! ಹೀಗಿರುವಾಗ ಯಾವ ಮೂಢನು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬಂದಾನು? ಅಂತಹ ಮೂರ್ಖನಾವನಾದರೂ ಇದ್ದರೂ ನನ್ನ ಅಜ್ಜಾನದ ಜೊತೆಗೆ ಬಿದ್ದಡ್ಡು ವನ್ನೂ ಮೋಸವನ್ನೂ ಜೋಡಿಸಿ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಋಣವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿಸುವುದೇನು ?

ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರು ನಾನು ಕೆಲವುಕಾಲ ಮುಂಬಯಿಗೆಹೋಗಿ ಅಲ್ಲಿ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ಅನುಭವವನ್ನುಹೊಂದಿ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನದ ಕಾನೂನು ಗಳನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳೇನಾದರೂ ದೊರಕಿದರೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆಕೊಟ್ಟರು. ಇದಕ್ಕೆನುಸಾರವಾಗಿ ನಾನು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಬಂದೆನು.

ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಮಾಡಿ ಒಬ್ಬ ಅಡಿಗೆಯವನನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದೆನು. ನನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ಯೋಗ್ಯತೆ ಯಿದ್ದಿತೋ ಅವನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅವನ ಯೋಗ್ಯತೆಯೂ ಅಷ್ಟೇ. ಇವನು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡ ಆಕೆಂದೆಣಿಸದೆ ಮನೆಯವರಲ್ಲೊಬ್ಬನಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಅವನು ಮೈಮೇಲೆ ನೀರನ್ನು ಸುರಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ಮೈಯನ್ನು ಮಾತ್ರ ತಿಕ್ಕಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಪಂಚೆ ಕೊಳಕು, ಅವನ ಜನಿವಾರವೂ ಕೊಳಕು. ಶಾಸ್ತ್ರಗಳ ಜ್ಞಾನವಂತೂ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇವನಿಗಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಡಿಗೆಯವನನ್ನು ತರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದ ?

“ರವಿಶಂಕರ್ (ಅದೇ ಅವನ ಹೆಸರು), ನಿನಗೆ ಅಡಿಗೆಯೇನೋ ಬರದೆ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ ನಿನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರಬೇಕಲ್ಲವೆ?” ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆನು.

“ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆಯೇ ಸ್ವಾಮಿ ! ನೇಗಿಲೇ ನಮ್ಮ ಸಂಧ್ಯಾವಂದನೆ, ಗುದ್ದಲಿಯೇ ನಮ್ಮ ಔಪಾಸನ. ನಮ್ಮ ಬ್ರಾಹ್ಮಣಿಕೆ

ಇಂತಹದು. ನಿಮ್ಮ ಕೃಪೆಯಿಂದಲೇ ನಾನು ಹೊಟ್ಟೆಹೊರದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅರಬ ಇದ್ದೇಇದೆ.”

ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ರವಿಶಂಕರನ ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಬೇಕಾಯಿತು. ಬೇಕಾದಷ್ಟುಹೊತ್ತು ಇರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅರ್ಧ ಅಡಿಗಯನ್ನು ನಾನೇ ಮಾಡತೊಡಗಿದೆನು. ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಶಾಕಾಹಾರದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದೆನು. ಒಂದು ಅಗ್ನಿಷ್ಟಿಕೆ (ಸ್ವಪ್ನ) ಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ರವಿಶಂಕರನೊಡನೆ ಪಾಕಶಾಲೆಯ ಪಾರುಪತ್ಯವನ್ನು ವಹಿಸಿದೆನು. ಅವನೊಡನೆ ಊಟ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಬರಬರುತ್ತಾ ಅವನ ಅಭ್ಯಂತರಗಳೂ ಮಾಯವಾದುವು. ಆದುದರಿಂದ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಂಗಾತಿಗಳಾದೆವು. ಒಂದು ಅಡಚಣೆಮಾತ್ರ ಇದ್ದಿತು—ರವಿಶಂಕರನು ಕೊಳೆಯೊಡನೆ ತನ್ನ ಗೆಳೆತನವನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಶುಚಿಯಾಗಿಟ್ಟಿರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಶಪಥಮಾಡಿದ್ದನು !

ಆದರೆ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೈದು ತಿಂಗಳಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಖರ್ಚಿನೋ ಹೆಚ್ಚು ತ್ತಾಬಂದರೂ ವರಮಾನಮಟ್ಟಿಗೆ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಸಂಸಾರವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದುದು ಹೀಗೆ. ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರ ಕೆಲಸವು ನನಗೆ ಬಹಳ ಕಠಿಣವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಹೊರಗಿನ ಆಡಂಬರ ಜಾಸ್ತಿ, ಒಳಗಿನ ತಿಳಿವು ಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಹಳ ಕಡಿಮೆ. ನನ್ನ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಹೊರೆಯು ನಾನು ಹೊರದಷ್ಟು ಭಾರವಾಗಿ ಕಂಡಿತು.

೩

ನನ್ನ ಮೊದಲನೆಯ ಮೊಕದ್ದಮೆ

ನಾನು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಒಂದುಕಡೆ ಕಾನೂನನ್ನು ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡತೊಡಗಿದೆನು. ಇನ್ನೊಂದುಕಡೆ ಆಹಾರದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಶೋಧನೆಗಳನ್ನು ನಡೆಸಲು ಮೊದಲುಮಾಡಿದೆನು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತನಾದ ವೀರಚಂದ್ರ ಗಾಂಧಿಯೂ ನನ್ನೊಡನೆ ಸೇರಿದನು. ಅತ್ತಲಾಗಿ ನಮ್ಮೆಲ್ಲರೂ ನನಗೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳು ಬರುವಹಾಗೆ ತನ್ನ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಕಾನೂನುಗಳನ್ನು ಓದುವ ಕೆಲಸವು ಬಹಳ ಬೇಸರದ ಕೆಲಸವಾಗಿದ್ದಿತು. ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಕೋಡಂತೂ [ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುವ ರೀತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾನೂನು] ನನ್ನ ತಲೆಗೆ ಹತ್ತುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಎವಿಡೆನ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ [ಸಾಕ್ಷ್ಯಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾನೂನು] ವಿಚಾರವು ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ವೀರಚಂದ್ರ ಗಾಂಧಿಯು ಸೊಲಿಸಿಟರ್ ಪರಿಕೃತಿಗೆ ಓದುತ್ತಿದ್ದನು. ಅವನು ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರರ ಮತ್ತು ವಕೀಲರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅನೇಕ ಕತೆಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. “ಫಿರೋಜ್‌ಷಹಾರವರಿಗೆ ಕಾನೂನುಗಳ ಅಗಾಧ ಜ್ಞಾನವಿರುವುದರಿಂದಲೇ ಅವರು ಅಷ್ಟು ಬಳಿಯ ವಕೀಲರಾಗಿರುವುದು. ಎವಿಡೆನ್ಸ್ ಆಕ್ಟ್ ಎಲ್ಲಾ ಅವರ ನಾಲಿಗೆಯ ತುದಿಯಲ್ಲೇ ಇದೆ. ೧೨ನೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ ಮೇಲಿನ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮೊಕದ್ದಮೆಯೂ ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಬದ್ರುದ್ದೀನ್ ತಯ್ಯಾಜಿಯವರ ವಾದಕೌಶಲ್ಯದ ಮುಂದೆ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ಮುಗ್ಧರಾಗುತ್ತಾರೆ.” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು.

ಇಂತಹ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಪುರುಷರ ಕತೆಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಗಾಬರಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು.

“ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರುಗಳು ಐದಾರುವರ್ಷ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತು ಕುಳಿತು ಕೊಳೆಯುವುದು ಏನೂ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯವಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರವೇ ನಾನು ಸೊಲಿಸಿಟರಾಗಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆನು. ಮೂರು ವರ್ಷದೊಳಗಾಗಿ ನಿನ್ನ ಸಂಸಾರವನ್ನು ನೀನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾದರೆ ನೀನು ಅದೃಷ್ಟಶಾಲಿಯೆಂದೆಣಿಸಬೇಕು.” ಎಂದು ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದನು.

ತಿಂಗಳು ತಿಂಗಳಿಗೂ ವೆಚ್ಚವು ಏರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಹೊರಗಡೆ ‘ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರ್’ ಎಂಬ ವಿಳಾಸವನ್ನು ಹಾಕಿ ಒಳಗಡೆ ಇನ್ನೂ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರ್ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವುದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸರಿಬೀಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ವ್ಯಾಕುಲದಿಂದ ನನ್ನ ಓದು ಸರಿಯಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಎವಿಡೆನ್ಸ್ ಆಕ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಅಭಿರುಚಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಮೆಯ್‌ನ ಹಿಂದೂ ಕಾನೂನಿನ ಮೇಲಿನ ವುಸ್ತುಕವನ್ನು ಬಹಳ ಕುತೂಹಲದಿಂದ ಓದಿದೆನು. ಆದರೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಧೈರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ನಿಸ್ಸು ಹಾಯತೆಯು ವರ್ಣನಾತೀತವಾಗಿದ್ದಿತು. ನನ್ನ ಸ್ಥಿತಿಯು ಅತ್ತೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಾಲಿಟ್ಟ ಸೊಸೆಯ ಸ್ಥಿತಿಯಂತಿದ್ದಿತು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಮಿಬಾಯ್ ಎಂಬಾತನ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ನಾನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆನು. ಅದು ಸ್ಮಾಲ್‌ಕಾಸ್ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗುವುದಾಗಿದ್ದಿತು. “ನೀನು ದಳ್ಳಾಳಿ (ಫೌಟ್) ಗೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುವುದು.” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು “ಅದೆಲ್ಲಾ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.” ಎಂದೆನು.

“ತಿಂಗಳಿಗೆ ೩-೪ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿ ಸಂಪಾಧಿಸುವಂತಹ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಲಾಯರು ಕೂಡ ಹೀಗೆ ಕಮಿಷನ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ.”

“ನಾನು ಅವರಂತಾಗಬೇಕಾದುದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ತಿಂಗಳಿಗೆ ೩೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಬಂದರೆ ಸಾಕು. ನಮ್ಮ ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.”

“ಆದರೆ ಆ ಕಾಲವೆಲ್ಲಾ ಹೊರಟು ಹೋಯಿತು. ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಖರ್ಚು ಒಂದಕ್ಕೆ ಹತ್ತರಷ್ಟಾಗಿದೆ. ನೀವು ವ್ಯವಹಾರಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಂತೆ ನಡೆಯಬೇಕು.”

ಆದರೆ ನಾನು ವಜ್ರಮನಸ್ಕನಾಗಿದ್ದೆನು. ಒಂದು ಕಾಸು ಕಮಾಡಿಸನ್ನೂ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಮನಿಾಬಾಯಿಯ ಮೊಕದ್ದಮೆಯು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಅದು ಸುಲಭವಾದ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಾಗಿದ್ದಿತು. ೧೦ ರೂಪಾಯಿ ರುಸುಮು ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆನು. ಆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯು ಒಂದು ದಿನವಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಸ್ಮಾಲ್ ಕಾಸ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಇದೇ ನನ್ನ ಪ್ರಥಮ ಪ್ರವೇಶ. ನಾನು ಪ್ರತಿವಾದಿಯ ಕಡೆಯ ವಕೀಲನಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಪಾಟಿ ಸವಾಲು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ನಾನು ಎದ್ದುನಿಂತುಕೊಂಡೆನು. ನನ್ನ ಧೈರ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲೋ ಮಾಯವಾಯಿತು. ನನ್ನ ತಲೆ ತಿರುಗತೊಡಗಿತು. ಸ್ಥಾಯಿಸ್ಥಾನವೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಸುತ್ತುತ್ತಿರುವಂತೆ ತೋರಿತು. ಸವಾಲನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ತೋಚಲೇ ಇಲ್ಲ. ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯು ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಸಕ್ಕಿರಬೇಕು, ವಕೀಲರೆಲ್ಲಾ ವಿನೋದಗೊಂಡಿರಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದಾವುದೂ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟೆನು. ದಳಾಳಿಯೊಂದಿಗೆ “ನನ್ನ ಕೈಲಿ ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ಮಿ. ಪಟೇಲರಿಗೆ ಕೊಡಿ. ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹಣವನ್ನು ವಾಪಸು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಹೋಗಿ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದೆನು. ಪಟೇಲರನ್ನು ೫೦ ರೂಪಾಯಿಗೆ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದುದಾಯಿತು. ಅವರಿಗೆ ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯು ಮಕ್ಕಳಾಟವಾಗಿದ್ದಿತು.

ನಾನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಒಡನೆಯೇ ತೆರಳಿದೆನು. ನನ್ನ ಕಕ್ಷಿಗಾರನು ಗೆದ್ದನೋ ಸೋತನೋ ನನಗೆ ಒಂದೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಬಹಳ ನಾಚಿಕೆಯಾಯಿತು. ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಧೈರ್ಯ ಬರುವವರೆಗೂ ಇನ್ನಾವ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದೆನು. ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ನಾನು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವವರೆಗೂ ವುನ: ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡಲಿಲ್ಲ. ಹೀಗೆ ನಿರ್ಧರಿಸಿದುದರಲ್ಲಿ ನನ್ನದೇನೂ

ತೂರತನವಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಸಿರ್ಧಾರವು ಅಭಾವವೈರಾಗ್ಯದಂತ್ರಿತ್ತು. ಸುಮ್ಮನೆ ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಯಾವ ಮೂಢನು ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ತರುವನು ?

ಆದರೆ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ಮೊಕದ್ದಮೆಯು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬರುವುದಾಗಿದ್ದಿತು. ಇದೇನೆಂದರೆ ಒಂದು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಬರೆಯುವುದು. ವೋರಬಂದರಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಬಡ ಮುಸಲ್ಮಾನನ ಜವಾನು ಮುಟ್ಟುಗೋಲಾಗಿಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಅವನು ನಮ್ಮ ತಂದೆಯಂತಹ ಸಜ್ಜನರ ಮಗನು ಯೋಗ್ಯನಾಗಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದನು. ಇವನ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬಲವಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಆದರೂ ನಾನು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದೆನು. ಅದನ್ನು ಅಚ್ಚು ಮಾಡುವ ಖರ್ಚನ್ನು ಅವನು ವಹಿಸಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಬರೆದು ಅದನ್ನು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರವರ್ಗದ ಮುಂದೆ ಓದಿದೆನು. ಅದು ಸರಿಯಾಗಿದೆಯೆಂದು ಅವರು ಹೇಳಿದರು. ಅರ್ಜಿ ಬರೆಯುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯು ನನ್ನಲ್ಲಿಡೆಯೆಂಬ ಧೈರ್ಯವು ನನಗುಂಟಾಯಿತು. ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿನ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿರುವುದೂ ನಿಜವಾದ ಮಾತಾಗಿದ್ದಿತು. ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಬರೆದುಕೊಟ್ಟರೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೆಲಸವು ಒದಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆ ತುಂಬುವುದು ಹೇಗೆ ? ಅದುದರಿಂದ ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಬಹುದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆನು. ನಾನು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದ್ದೆನು. ಯಾವ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಾದರೂ ಮೆಟ್ರಿಕ್ಯುಲೇಷನ್ ತರಗತಿಯ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಬೇಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಮನವು ನಲಿಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇದರಿಂದ ಹೊಟ್ಟೆಯು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ತುಂಬಬಹುದು !

“ಒಬ್ಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಶಿಕ್ಷಕನು ಬೇಕು. ದಿನಕ್ಕೆ ಒಂದು ತಾಸಿನ ಕೆಲಸ ಮಾತ್ರ. ಸಂಬಳ ೭೫ ರೂಪಾಯಿ.” ಎಂಬುದಾಗಿ ಒಂದು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದ ಹೈಸ್ಕೂಲ್ ನವರಿಂದ ವೃತ್ತಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸಲ್ಪಟ್ಟ ಜಾಹಿರಾತನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ನಾನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಅರ್ಜಿಹಾಕಿದೆನು. ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯಾಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಉತ್ತರ ಬಂದಿತು.

ನಾನು ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದೆನು. ಆದರೆ ನಾನು ಬಿ. ಎ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರಿಗೆ ತಿಳಿದೊಡನೆಯೇ ಅವರು ಕೆಲಸ ಕೊಡಲಾಗುವದಿಲ್ಲವೆಂದು ಪಶ್ಚಾತ್ತಾಪ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

“ನಾನು ಲಂಡನ್ ಮೆಟ್ರಿಕ್ಯುಲೇಷನ್ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಲ್ಯಾಟಿನ್ ನನ್ನ ಎರಡನೆಯ ಭಾಷೆಯಾಗಿದ್ದಿತು.”

“ಅದೇನೋ ಸಿಬಿ. ಆದರೆ ನಮಗೆ ಒಬ್ಬ ಗ್ರಾಜುಯೇಟ್ (ಬಿ. ಎ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಯಾಗಿರುವವರು) ಬೇಕು.”

ಇದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಿರಾಸೆಯಿಂದ ನಾನು ಖತಿಗೊಂಡೆನು. ನಮ್ಮಣ್ಣನೂ ಒಹುಚಿಂತೆಗೀಡಾದನು. ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಕಾಲ ಕಳೆಯುವುದು ನಿರರ್ಥಕವೆಂದೂ ನಾನು ರಾಜಕೋಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ನೆಲಸಬೇಕೆಂದೂ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ನಿರ್ಧಾರಮಾಡಿದೆವು. ನಮ್ಮಣ್ಣನೂ ಸಣ್ಣ ವಕೀಲನಾಗಿದ್ದನು. ಆದುದರಿಂದ ಆತನು ನನಗೆ ಅರ್ಜಿ ಬರೆಯುವುದು ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅಷ್ಟು ಅಷ್ಟು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಆಗಲೇ ರಾಜಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರವನ್ನು ಹೂಡಿದ್ದುದರಿಂದ ಮುಂಬಯಿಯ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಡುವುದೆಂದರೆ ಬಹಳ ವೆಚ್ಚವು ಉಳಿದಂತಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಈಸೂಚನೆಯು ನನಗೆ ರುಚಿಸಿತು. ಆರು ತಿಂಗಳ ವಾಸವಾದನಂತರ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮುಂಬಯಿಯ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡಾಯಿತು.

ನಾನು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿರುವವರೆಗೂ ಪ್ರತಿನಿತ್ಯವೂ ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ (ಶ್ರೇಷ್ಠ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನ) ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ನಾನು ಏನನ್ನೂ ಕಲಿತುಕೊಂಡೆನೆಂದು ಹೇಳಲಾರೆನು. ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ತಿಳುವಳಿಕೆ ನನಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅನೇಕಸಲ ಪೂಕದ್ವಮಗಳು ತಲೆಗೆ ಹತ್ತದೆ ನನಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ನನ್ನಜೊತೆಗೆ ನಿದ್ರೆಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಇತರ ಮಿತ್ರರೂ ಇದ್ದುದರಿಂದ ನನ್ನ ನಾಚಿಕೆಯೂ ಅವಮಾನವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕುದಿವಸವಾದನೇಲೆ ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರು

ವಾಗ ನಿದ್ದೆಮಾಡುವುದೂ ಒಂದು ಸೊಗಸೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದು ಕೊಂಡೆನು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಮೊದಲು ನನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಸ್ವಲ್ಪ ಲಜ್ಜೆಯೂ ಮಾಯವಾಯಿತು.

ಈ ಕಾಲದಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ನನ್ನಂತೆಯೇ ಕೆಲಸವಿಲ್ಲದ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರುಗಳಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಜೀವನ ನಡೆಸುವ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಸೂತ್ರವನ್ನು ಸೂಚಿಸಲೆಳಸುತ್ತೇನೆ. ನನ್ನ ವಾಸಸ್ಥಳವು ಗಿರಿಗಾಂನಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನಾನು ಗಾಡಿಯಲ್ಲಾಗಲೀ ಟ್ರಾಂ ನಲ್ಲಾಗಲೀ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದು ಬಹಳ ಅವೂರ್ತ. ಮನೆಯಿಂದ ಹೈಕೋರ್ಟಿಗೆ ನಡೆಯಬೇಕೆಂದು ನಿಯಮಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ಹೀಗೆ ಹೋಗುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ೪೫ ನಿಮಿಷ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬರುವಾಗಲಂತು ನಡೆದುಕೊಂಡೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಬಹಳ ಬಿಸಿಲಿರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ಸಹಿಸುವುದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿಕೊಂಡೆನು. ಹೀಗೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಣವು ಉಳಿದುದಲ್ಲದೆ ನನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನೇಕರು ಆಗಾಗ ಕಾಹಿಲೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಾನು ಒಂದು ಸಲವಾದರೂ ಹಾಗೆ ನರಳಿದೆನೆಂದು ನನಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದಮೇಲೆ ಕೂಡ ನಾನು ನನ್ನ ಕಚೇರಿಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬರುವ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ಈಗಲೂ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ಮೊದಲನೆಯ ಆಘಾತ

ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ನಿರಾಶನಾಗಿ ನಾನು ರಾಜಕೋಟಿಗೆ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟೆನು. ಅಲ್ಲಿ ನಾನು ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಕಚೇರಿಯನ್ನು ಹೂಡಿದೆನು. ಕೆಲಸವೂ ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅರ್ಜಿ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದರಿಂದ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಸರಾಸರಿ ೩೦೦ ರೂಪಾಯಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಹೀಗೆ ಕೆಲಸವು ದೊರಕುತ್ತಿದ್ದುದು ನನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಕುಶಲತೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಇತರರಿಗೆ ನನ್ನ ಎಳಿಗೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ. ನಮ್ಮಣ್ಣನ ಜೊತೆಗೆ ಪಾಲುಗಾರರಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಕೀಲರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಯೂ ತಪ್ಪದೆಯೂ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಳು ಬರುತ್ತಿದ್ದವು. ಆತನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದ ಅರ್ಜಿಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾದವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ—ಅಥವಾ ಆತನಿಗೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತೋರಿದವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ—ಆತನು ಯಾರೋ ಭಾರೀ ಜ್ಯಾರಿಸ್ವರುಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನು ಬಡ ಕಕ್ಷಿಗಾರರಿಗಾಗಿ ಬರೆಯಬೇಕಾದ ಅರ್ಜಿಗಳೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬೀಳುತ್ತಿದ್ದವು.

ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಕಮಿಷನ್ (ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ತಂದು ಕೊಡುವ ಮಧ್ಯಸ್ಥಗಾರರಿಗೆ ಕೊಡುವ ಹಣ) ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಪ್ಪದೆ ಅನುಸರಿಸಿದ ನಿಯಮವನ್ನು ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಸಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಎರಡು ಕಡೆಯ ಸ್ಥಿತಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆಯೆಂದು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಹೇಗೆಂದರೆ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ದಳ್ಳಾಳಿಗೆ ಕಮಿಷನ್ ಕೊಡಬೇಕು. ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೋ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಎಲ್ಲಾ ಜ್ಯಾರಿಸ್ವರುಗಳೂ ಯಾವ ಅಪವಾದವೂ ಇಲ್ಲದೆ ತಮ್ಮ ರುಸುಮಿನಲ್ಲಿ ಸೇಕಡಾ ಇಷ್ಟರಂತೆ ಮೊಕದ್ದಮೆ ಕೊಡುವ ವಕೀಲರಿಗೆ ಕಮಿಷನ್ ಕೊಡುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ನಮ್ಮಣ್ಣನು ಹೇಳಿದ ಈ ಸಮಾಧಾನಕ್ಕೆ ನಾನು ಯಾವ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಕೊಡುವಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. “ನಾನೂ

ಇನ್ನೊಬ್ಬ ವಕೀಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬರುವ ನೊಕದ್ವಮೆಗಳಲ್ಲಿ ನಿನಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯು ನನಗಿರುತ್ತದೆ. ನೀನು ನನ್ನ ಜೊತೆಯ ವಕೀಲರಿಗೆ ಕಮಿಷನ್ ಕೊಡದೆ ಹೋದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಪೇಚಾಟಕ್ಕೆ ಗುರಿಮಾಡುತ್ತೀಯೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗಿರುವುದರಿಂದ ನೀನು ಕೊಟ್ಟ ಕಮಿಷನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಭಾಗವು ನನಗೆ ಬಂದೇ ಬರುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಜೊತೆಯ ವಕೀಲರಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಲಾಭ ಬರುವುದೇನು? ಆತನು ಈ ನೊಕದ್ವಮೆಗಳನ್ನು ಇನ್ನಾವ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರಿಗಾದರೂ ಕೊಟ್ಟರೆ ಆತನ ಲಾಭ ಆ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೇನು?'' ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಈ ವಾದಕ್ಕೆ ನಾನು ಮರುಳಾದೆನು. ನಾನು ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರಿಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಬೇಕಾದರೆ ಕಮಿಷನ್ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬ ನಿಯಮವನ್ನು ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡಬೇಕೆಂದು ತೋರಿತು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದೆನು. ಅಥವಾ ಸ್ಪಷ್ಟ ಶಬ್ದಗಳಲ್ಲಿ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ನಾನೇ ಮಣ್ಣೆರಚಿಕೊಂಡೆನು. ಆದರೆ ಈ ಮೊಕದ್ವಮೆಗಳನ್ನುಳಿದು ಇನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ನಾನು ಕಮಿಷನ್ ಕೊಟ್ಟೆನೆಂದು ನನ್ನ ಸ್ಮರಣೆಯಿಲ್ಲ.

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ದುಡಿಯುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ನನ್ನ ಮೊದಲನೆಯ ಆಫಾತವನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿದೆನು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಹೇಗೆ ನಡೆಯುವರೆಂಬುದನ್ನು ಇದುವರೆಗೆ ಕಿವಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ಕಣ್ಣಿಂದ ನೋಡುವ ಸಂದರ್ಭವು ಇದುವರೆಗೂ ಒದಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ನಮ್ಮಿಬ್ಬರೂ ಪೊರಬಂದರರ ಹಿಂದಿನ ರಾಣಾಸಾಹೇಬರು ಗದ್ದಿಗೆಯನ್ನೇರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಅವರ ಮಂತ್ರಿಯಾಗಿಯೂ ಸಲಹೆಗಾರನಾಗಿಯೂ ಇದ್ದನು. ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿರುವಾಗ ರಾಣಾಸಾಹೇಬರಿಗೆ ತಪ್ಪು ಸಲಹೆಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟನೆಂಬ ಅಸವಾದವು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಿತು. ಇದು ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ಎಂಜಿನಿಯರಿಗೂ ಹೋಗಿ:

ಆತನಿಗೆ ಸಮೃದ್ಧನ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಂಟಾಗಿದ್ದಿತು. ನನಗೆ ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಈತನ ಪರಿಚಯವುಂಟಾಗಿದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಈತನು ನನ್ನೊಡನೆ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಮೈತ್ರಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ಗುರುತಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಾನು ಈತನಿಗೆ ಒಂದೆರಡು ಮಾತು ಹೇಳಿ ಸಮೃದ್ಧನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಈತನಿಗಿದ್ದ ಕೆಟ್ಟ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ದೂರ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸಮೃದ್ಧನು ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿದನು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇದು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಸರಿಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ವಿಲಾಸತೆಯಲ್ಲುಂಟಾದ ಸಕೃತ್‌ಪರಿಚಯದಿಂದ ಇಲ್ಲಿ ಲಾಭವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಯತ್ನಿಸಕೂಡದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಸಮೃದ್ಧನು ನಿಜವಾಗಿಯೂ ದೋಷಿಯಾಗಿದ್ದರೆ ಈ ಸಿಫಾರಸಿನಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನು? ಹಾಗೇನೂ ತಪ್ಪು ಮಾಡಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಿಯಮಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಹಾಕಬೇಕು; ತಾನು ನಿರ್ದೋಷಿಯೆಂದು ತನ್ನಲ್ಲಿ ಏಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟು ನಿರ್ಭಯನಾಗಿ ಪರಿಣಾಮವನ್ನಿರಿಸಬೇಕು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಸಮೃದ್ಧನಿಗೆ ಸರಿತೋರಲಿಲ್ಲ. "ನನಗೆ ಕಾಫ್ಯವಾಡದ ವಿಷಯಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಪುಪುಷದ ಜ್ಞಾನವು ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಬರಬೇಕು. ಇಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ಆಗಬೇಕಾದರೆ ಸಿಫಾರಸಿನಿಂದಲೇ. ನನಗೆ ಪರಿಚಿತನಾದ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ನನ್ನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಒಂದೆರಡು ಒಳ್ಳೆಯ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳುವ ಸಮಯವೊದಗಿರುವಾಗ ನೀನು ನನ್ನ ತಮ್ಮನಾಗಿಯೂ ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡುವುದು ಧರ್ಮವಲ್ಲ." ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ಸಮೃದ್ಧನ ಮಾತನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ಎಜಂಟನನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದೆನು. ಈತನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ನನಗೆ ಯಾವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಇಲ್ಲವೆಂದೂ ಹಾಗೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ನನ್ನ ಮಾನಕ್ಕೆ ಕುಂದು ತಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆನೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದರೂ ಆತನನ್ನು ನೋಡಲು ಸಮಯ ಬೇಡಿದೆನು. ವೇಳೆಯು ಗೊತ್ತಾಗಿ ನಾನು ಆತನನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದೆನು. ಸಮೃದ್ಧ ಹಳೆಯ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಿಸಿದೆನು. ಆದರೆ ವಿಲಾಸತೆಗೂ ಕಾಫ್ಯವಾಡಕ್ಕೂ

ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆಯೆಂದು ತಕ್ಷಣವೇ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅಧಿಕಾರದ ಆಸನದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗೂ ರಜದಮೇಲಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿಗೂ ಭೇದವಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿಯಿತು. ಆತನು ಹಿಂದಿನ ಪರಿಚಯವು ನೆನಪಿಗೆ ಯೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದನು. ಆದರೆ ಈ ಸ್ಮರಣೆಯಿಂದ ಆತನ ದರ್ಪವು ಹೆಚ್ಚಿದಂತೆ ತೋರಿತು. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ “ಆ ಪರಿಚಯದಿಂದ ಈಗ ಲಾಭಹೊಂದುವದಕ್ಕೆ ನೀನು ಬಂದಿಲ್ಲ ತಾನೆ?” ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳುವಂತೆ ತೋರಿತು. ಇದೇ ಅರ್ಥವು ಆತನ ಮುಖಮುದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಿತವಾಗಿರುವಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಅದರೂ ನಾನು ನನ್ನ ಕತೆಯನ್ನು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದೆನು. ಸಾಹೇಬನು ತಾಳ್ಮೆಗೆಟ್ಟು “ನಿಮ್ಮಣ್ಣನು ಏತೊರಿಗಾರ. ಇನ್ನೇನೂ ನಿನ್ನಿಂದ ಕೇಳಲು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಸಮಯವಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮಣ್ಣನು ಏನಾದರೂ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಹಾಕಲಿ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಈ ಉತ್ತರವೇ ಸಾಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಪ್ರಾಯಶಃ ಅದು ನ್ಯಾಯವಾದುದೇ ಆಗಿದ್ದಿತು. ಅದರೇ ಸ್ವಾರ್ಥಿಗೆ ಕಣ್ಣಿರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ನನ್ನ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದೆನು. ಸಾಹೇಬನು ಎದ್ದುನಿಂತು “ನೀನು ಈಗ ಹೊರಡಬೇಕು.” ಎಂದನು,

“ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಕೇಳಿರಿ” ಎಂದೆನು ನಾನು. ಇದರಿಂದ ಆತನ ಕೋಪವು ಹೆಚ್ಚಿತು. ಆಳನ್ನು ಕೂಗಿ, “ಈತನನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗು.” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ನಾನು ಇನ್ನೂ ಅನಿಶ್ಚಿತನಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದೆನು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಆಳುಬಂದು ನನ್ನ ಭುಜದಮೇಲೆ ಕೈ ಹಾಕಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೋಣೆಯ ಹೊರಕ್ಕೆ ನೂಕಿದನು.

ಸಾಹೇಬನೂ ಹೊರಟುಹೋದನು, ಆಳೂ ಹೊರಟುಹೋದನು. ದುಃಖದಿಂದಲೂ ರೋಷದಿಂದಲೂ ಕುದಿಯುತ್ತಾ ನಾನು ಹಿಂತಿರು ಗಿದೆನು. ಆಗಲೇ ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದೆನು. ಅದರ ತಾತ್ಪರ್ಯವೇನೆಂದರೆ—“ತಾವು ನನಗೆ ಅಪಮಾನಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಆಳಿನ ಮೂಲಕ ನನ್ನ ಶರೀರದ ಆಕ್ರಮಣ ಮಾಡಿದಿರಿ. ತಾವು ನನ್ನ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯನ್ನು ಬೇಡದಿದ್ದರೆ ನಾನು ತಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಳೆ ನಡೆಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.” ಸಾಹೇ

ಬನ ಸವಾರನು ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿಯೇ ಉತ್ತರವನ್ನು ತಂದನು. ಅದರ ಸಾರಾಂಶವು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿದ್ದಿತು :—

“ತಾವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಅಸಭ್ಯರೀತಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿದಿರಿ. ತಮಗೆ ಹೋಗಿರೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ತಾವು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ತಮಗೆ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೋರಿಸೆಂದು ಜವಾನನಿಗೆ ಹೇಳಬೇಕಾಯಿತು. ಅವನು ತಮಗೆ ಹೋಗಲು ಹೇಳಿದಮೇಲೆ ಕೂಡ ತಾವು ಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ತಮ್ಮನ್ನು ಬಾಗಿಲಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹಾಕುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಬಲವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ತಮಗೆ ಇಷ್ಟತೋರಿದಂತೆ ವರ್ತಿಸಲು ತಾವು ಸ್ವತಂತ್ರರಿದ್ದೀರಿ.”

ಈ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಜೋಲು ಮುಖ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮನೆಗೆ ಬಂದನು. ನಡೆದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನಮ್ಮಣ್ಣನಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದನು. ಆತನಿಗೆ ಬಹಳ ದುಃಖವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಆತನು ನನ್ನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುವದೆಂತು ? ತನ್ನ ವಕೀಲ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಕೂಡ ಈ ಕತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು. ಏಕೆಂದರೆ ಸಾಹೇಬನಮೇಲೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ದಾಖಲೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಯಾವುದೋ ಒಂದು ಮೊಕದ್ದಮೆಗೋಸ್ಕರ ಸರ್ ಫಿರೋಜ್‌ಷಹಾ ಮೆಹತಾರವರು ರಾಜಕೋಟಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನನ್ನಂತಹ ಹೊಸ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರು ಅವರನ್ನು ನೋಡುವುದು ಹೇಗೆ ? ಆದುದರಿಂದ ಅವರನ್ನು ಕರೆಸಿದ ವಕೀಲರ ಮೂಲಕ ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧ ಪಟ್ಟ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಅವರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಬೇಡಿದೆನು. “ಈ ರೀತಿಯಾದ ಅನುಭವವು ಅನೇಕ ವಕೀಲರಿಗೂ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರಿಗೂ ಉಂಟಾಗಿದೆ ಎಂದು ಗಾಂಧಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ. ಆತನು ಹೊಸದಾಗಿ ಸೀಮೆಯಿಂದ ಬಂದಿದ್ದಾನೆ. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ಆತನಿಗೆ ಜಿಸನೆತ್ತರು ಬೇರೆ. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ವಿಷಯ ಅತನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ತಿಳಿದಿಲ್ಲ. ನಾಲ್ಕುಕಾಸು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಂಡು ಸ.ಖವಾಗಿರಬೇಕೆನ್ನುವ ಆಸೆ ಆತನಿಗಿದ್ದರೆ ಆ ಚೀಟಿಯನ್ನು ಹರಿದುಹಾಕಿ ತನ್ನ ಅಪಮಾನವನ್ನು

ಮರೆತುಬಿಡಬೇಕು. ಕಟ್ಟಳೆ ನಡೆಸುವುದರಿಂದ ಇನ್ನೂ ಕೇಡುಂಟಾಗಬಹುದೇ ಎನಾ ಆತನಿಗೆ ಯಾವ ಲಾಭವೂ ಉಂಟಾಗುವಂತಿಲ್ಲ. ಆತನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಜೀವನದ ಅನುಭವ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ.” ಎಂದರು ಅವರು.

ಈ ಬುದ್ಧಿವಾದವು ನನಗೆ ಆಗ ಏಷದಷ್ಟು ಕಹಿಯಾಗಿ ಶೋರಿಗರೂ ಅದನ್ನು ನುಂಗುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬೇರೆದಾರಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ಅಪಮಾನವನ್ನೇನೋ ಸಹಿಸಿದೆನು. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಉಪಯೋಗವನ್ನೂ ಹೊಂದಿದೆನು. “ನಾನು ಇನ್ನೆಂಬಗೂ ನನ್ನನ್ನು ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ತಂದು ಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೆಂದಿಗೂ ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸ್ನೇಹದಿಂದ ಲಾಭ ಹೊಂದಲು ಯತ್ನಿಸುವುದಿಲ್ಲ.” ಎಂದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಹೇಳಿಕೊಂಡೆನು. ಈ ನಿಯಮಕ್ಕೆ ಇದುವರೆಗೂ ನಾನು ಭಂಗ ತಂದಿಲ್ಲ. ಈ ಏಟಿನಿಂಗ್ ನನ್ನ ಜೀವನದ ಮಾರ್ಗವು ಬೇರೆಯಾಯಿತು.

ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧನಾದುದು

ಆ ಅಧಿಕಾರಿಯಬಳಿಗೆ ನಾನು ಹೋದುದು ತಪ್ಪೇ ಸರಿ. ಆದರೆ ಆತನ ಮುಂಗೋಪ, ಸಿಟ್ಟು, ಗರ್ವ ಇವುಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ನಡತೆಯ ಮುಂದೆ ನನ್ನ ದೋಷವು ಅಲ್ಪ ಪರಿಮಾಣವುಳ್ಳದಾಗಿದ್ದಿತು; ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿಸುವಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಐದು ನಿಮಿಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆತನ ಕಾಲವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸಿರಲಾರೆನು. ಆದರೂ ನಾನು ಮಾತನಾಡುವದೇ ಆತನಿಗೆ ಸಹನಾತೀತವಾಯಿತು. ಆತನು ಸಭ್ಯ ರೀತಿಯಿಂದ ನನಗೆ ಹೋಗಿರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ಅಧಿಕಾರ ಮದವು ಮಿತಿಮೀರಿ ಏರಿದ್ದಿತು. ಆತನಲ್ಲಿ ತಾಳ್ಮೆಯ ಹೆಸರೇ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಆಮೇಲೆ ತಿಳಿದುಬಂದಿತು. ತನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದವರನ್ನು ಅಪಮಾನಪಡಿಸುವುದು ಈತನಿಗೆ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಏಷಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆಯಾದರೂ ಈತನು ರೇಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ನನ್ನ ಕೆಲಸದ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗವು ಆತನ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆತನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸುವುದು ನನ್ನ ಕೈಲಾಗುವ ಮಾತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಒಲಿಯುವಂತೆ ಅಂಗಲಾಚಲು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇಕೆ, ಆತನಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಳೆ ನಡೆಸುವನೆಂದು ಹೆದರಿಸಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಕುಳಿತಿರುವುದು ನನಗೆ ಸರಿಬೀಳಲಿಲ್ಲ.

ಈಮಧ್ಯೆ ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಜಕೀಯ ಪ್ರಪಂಚದ ಚಾಲಚಲನಗಳ ಅನುಭವವೂ ಕೂಡ ನನಗೆ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಉಂಟಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿತು. ಕಾಥ್ಯವಾಡವು ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಪುಟ್ಟ ಪುಟ್ಟ ರಾಜ್ಯಗಳಿಂದ ಕೂಡಿದ ಪ್ರಾಂತ್ಯವಾದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ರಾಜನೀತಿಕುಶಲತಂಡವಿದ್ದೇ ಇರಬೇಕು. ಸಂಸ್ಥಾನಗಳೊಳಗೆ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಪಿತೂರಿ, ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪಡೆಯು

ವುದಕ್ಕಾಗಿ ನೌಕರರ ಪಿತೂರಿ, ಇವು ಆಗ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿದ್ದುವು. ರಾಜರು ಸಿಪಿ ಮಾತಿನ ಚಾಡಿಗಾರರಿಗೆ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಪರಾಧೀನರಾಗಿದ್ದರು. ಸಾಹೇಬನ ಆಳನ್ನು ಕೂಡ ತುಷ್ಟಿಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಸಾಹೇಬನ ಸಿರಸ್ತೆದಾರನು ಸಾಹೇಬನಿಗಿಂತ ಒಂದು ಕೈ ಮೇಲಾಗಿದ್ದನು. ಏಕೆಂದರೆ, ಅವನೇ ಸಾಹೇಬನ ಕಣ್ಣು, ಅವನೇ ಸಾಹೇಬನ ಕಿವಿ. ಸಾಹೇಬನ ಮಾತೆಲ್ಲಾ ಅವನ ಮೂಲಕವೇ. ಅವನ ಇಚ್ಛೆಯೇ ಕಾನೂನು. ಅವನ ಪರಮಾನವು ಸಾಹೇಬನ ಪರಮಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಧಿಕವೆಂದೆಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಆತೀಶಯೋಕ್ತಿ ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ಆತನ ಸಂಬಳಕ್ಕಿಂತ ವೆಚ್ಚವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಿತೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಂಶಯವೂ ಇಲ್ಲ.

ಈ ವಾತಾವರಣವು ನನಗೆ ವಿಷಮಯವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಇದರ ಸೋಂಕನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದು ಹೇಗೆ ಎನ್ನುವದೇ ಸದಾ ನನ್ನ ಯೋಚನೆಯಾಗಿದ್ದಿತು.

ಇದರಿಂದ ನಾನು ಕೇವಲ ಬಿನ್ನ ನಾದೆನು. ಇದನ್ನು ನಮ್ಮಿಣ್ಣನು ನೋಡಿದನು. ಎಲ್ಲಾದರೂ ಒಂದುಕಡೆ ನೌಕರಿಯು ದೊರೆತು ಅದಕ್ಕೆ ಸೇರಿದರೆ ಈ ಪಿತೂರಿಯ ಪ್ರಪಂಚದಿಂದ ನನಗೆ ಬಿಡುಗಡೆಯಾದೀತೆಂದು ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ತೋರಿತು. ಆದರೆ ಘಳಸಂಜಿಲ್ಲದೆ ದಿವಾನಪದವಿಯಾಗಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶಪದವಿಯಾಗಲಿ ಸಿಕ್ಕುವುದು ಹೇಗೆ? ಸಾಹೇಬನೊಡನೆ ಮಾಡಿದ ಜಗಳದಿಂದ ನನ್ನ ವಕೀಲ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಾಸಿಯುಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಆಗ ಪೋರಬಂದರಲ್ಲಿ 'ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಷನ್' ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. [ಪೋರಬಂದರ ಸಂಸ್ಥಾನವು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಿಯಮಿತನಾದ ಅಧಿಕಾರಿಯ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿದ್ದಿತು.] ಅಲ್ಲಿಯ ರಾಣಾ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುವ ಕೆಲಸವು ನನ್ನ ಪಾಲಿಗೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಮೇರ [ಅಲ್ಲಿನ ರೈತರ ಹೆಸರು] ಜನರಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಕಂದಾಯವನ್ನು ವಸೂಲುಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ವಿಷಯವಾಗಿಯೂ ನಾನು ಅಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರನ್ನು [ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ನಿಯಮಿತನಾದ ಅಧಿಕಾರಿ]

ನೋಡಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಈ ಅಭಿಕಾರಿಯು ದೇಶೀಯನಾದರೂ ದರ್ಪದಲ್ಲಿ ಸಾಹೇಬನಿಗಿಂತ ಒಂದು ಕೈ ಮೀರಿಸಿದವನೆಂದು ತೋರಿತು. ಆತನು ತನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಗಟ್ಟಿಗನಾಗಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಆತನ ಕಾರ್ಯಕುಶಲತೆಯಿಂದ ರೈತರಿಗೆ ಯಾವ ಲಾಭವೂ ಉಂಟಾದಂತೆ ನನಗೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ರಾಣಾ ಸಾಹೇಬರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೂಡಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ನೋಡನ್ನ ಪ್ರಯತ್ನವು ಸಫಲವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಮೇಲರ ಹೊರೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿದಂತೆ ಕೂಡ ನನಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ.

ಅಂತೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನನ್ನ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಫಲವುಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಕಕ್ಷಿಗಾರರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವು ದೊರಕಲಿಲ್ಲವೆಂದು ತೋರಿತು. ಆದರೆ ಅವರಿಗೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸಲು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸಾಧನವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಹೆಚ್ಚೆಂದರೆ ಪೊಲೀಸ್ ಏಜೆಂಟರಿಗೆ ಅಥವಾ ಗವರ್ನರಿಗೆ 'ಅಪ್ಪೀಲು' [ಮೇಲರ್ಜಿ] ಮಾಡಬಹುದಾಗಿದ್ದಿತು. ಅವರು, "ನಾವು ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶನಾಡುವುದಿಲ್ಲ." ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮೇಲರ್ಜಿಯನ್ನು ವಚಾಮಾಡಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ವಿಷಯದ ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಗೆ ಮೂಲವಾಗಿ ಯಾವ ಕಾನೂನಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ಸರಿ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಸಾಹೇಬನ ಇಚ್ಛೆಯೇ ಕಾನೂನಾಗಿದ್ದಿತು. ನಾನು ತಾಳ್ಮೆಗೆಟ್ಟನು.

ಈ ಮಧ್ಯೆ ಮೋರಬಂದರದ ಒಂದು ಮೇಮನ್ ಅಂಗಡಿಯವರು "ನಾವು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇದ್ದೇವೆ. ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರ ಬಹಳ ಭಾರಿಯಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮದೊಂದು ದೊಡ್ಡ ಮೊಕದ್ದಮೆ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಇದೆ. ಸುಮಾರು ೪೦,೦೦೦ ಪೌಂಡಿಗೆ (ಸುಮಾರು ೬ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿ) ದಾವಾ ಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಇದು ಅನೇಕದಿನದಿಂದ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ನಾವು ಬಹಳ ಗಟ್ಟಿಗರಾದ ವಕೀಲರನ್ನೂ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರನ್ನೂ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆ. ತಾವು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರೆ ಆತನಿಂದ ನಮಗೆ ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆತನಿಗೂ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಆತನು ನಮ್ಮ ವಕೀಲರಿಗೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ

ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಮಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿಯಹೇಳಬಹುದು. ಆತನು ಹೊಸ ದೇಶವನ್ನು ನೋಡಿದ ಹಾಗೂ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆತನಿಗೆ ಹೊಸಬರ ಪರಿಚಯವೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.” ಎಂಬುದಾಗಿ ನಮ್ಮಣ್ಣನಿಗೆ ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದರು.

ನಮ್ಮಣ್ಣನು ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಆಲೋಚಿಸಿದನು. ನನಗೆ ಇದೊಂದೂ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ವಕೀಲರಿಗೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ವಿಚಾರ ತಿಳಿಯಹೇಳುವದಷ್ಟೆಯೇ ಅಥವಾ ನಾನೂ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗುವುದೋ ಎಂಬುದು ಕೂಡ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ನನಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯುಂಟಾಯಿತು. .

ದಾದಾ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಅಂಗಡಿಯ ಮಾಲಿಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಸೇಠ್ ಅಬ್ದುಲ್ ಕರೀಮ್ ಝಾವೇರಿಯವರ ಪರಿಚಯವನ್ನು ನಮ್ಮಣ್ಣನು ನನಗೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟನು. ಸೇಠರು “ನೀವೇನೂ ಹೆಚ್ಚು ಶ್ರಮ ವಹಿಸಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ದೊಡ್ಡ ದೊಡ್ಡ ಐರೋಪ್ಯರು ನಮ್ಮ ಮಿತ್ರರಾಗಿರುವರು. ಅವರ ಪರಿಚಯವು ನಿಮಗೂ ಉಂಟಾಗುವುದು. ನಮ್ಮ ಅಂಗಡಿಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನೀವು ಸಹಾಯಮಾಡಬಹುದು. ನಮ್ಮ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಭಾಗ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿಯೂ ನೀವು ನಮಗೆ ನೆರವಿಯ ಬಹುದು. ನಿಮಗೆ ವಾಸಿಸುವುದಕ್ಕಂತು ನಮ್ಮ ಬಂಗಲೆಯಲ್ಲೇ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಖರ್ಚಿನ ಭಾರವು ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೇನೂ ಬೀಳುವುದಿಲ್ಲ.” ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು.

“ನಾನು ನಿಮ್ಮಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟುದಿನ ನೌಕರಿ ಮಾಡಬೇಕು? ನನಗೆ ಸಂಬಳ ಎಷ್ಟು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ?” ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದೆನು.

“ಒಂದುವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗಲಾರದು. ನಿಮಗೆ ಹೋಗಿ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಬಾಡಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ. ಊಟ ತಿಂಡಿಯ ವೆಚ್ಚವಲ್ಲದೆ ೧೦೫ ಪೌಂಡು (೧೫೭೫ ರೂ.) ಕೊಡುತ್ತೇವೆ.”

ಹಾಗೆ ಹೋಗುವುದು ವಕೀಲ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಿಂದು ಹೇಳುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಕೇವಲ ಆ ಅಂಗಡಿಯ ನೌಕರಿಯಾಗಿದ್ದಿತು.

ಅದರೆ ನನಗೆ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆನಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಹೊಸ ದೇಶವನ್ನು ನೋಡಬಹುದು. ಹೊಸ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಆಸೆ ಬೇರೆ. ಇದಲ್ಲದೆ ೧೦೫ ಪೌಂಡು ನಮಣ್ಣಿನಿಗೆ ಸಂಸಾರದ ವೆಚ್ಚಕ್ಕಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಬಹುದಾಗಿದ್ದಿತು. ಅದುದರಿಂದ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡದೆ ಅವರು ಹೇಳಿದಷ್ಟು ಸಂಬಳಕ್ಕೆ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಕ್ಕೆ ಹೊರಡಲು ಅನುವಾದೆನು.

ನೇಟಾಲನ್ನು ತಲಪಿದುದು

ವಿಲಾಯತಿಗೆ ಹೊರಟಾಗ ನಾನು ಅನುಭವಿಸಿದ ವಿಯೋಗ ದುಃಖವು ನಾನು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ ನನಗುಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯು ಬದುಕಿರಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಪ್ರಪಂಚದ ಜ್ಞಾನವು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಯಾಣದ ಅನುಭವವೂ ಉಂಟಾಗಿದ್ದಿತ್ತು. ರಾಜಕೋಟಿಯಿಂದ ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೋಗಿಬರುವುದು ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯವಾಗಿದ್ದಿತ್ತು.

ಈಸಲ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಮಾತ್ರ ಹೃದಯವೇದನೆಗೆ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದಿತ್ತು. ವಿಲಾಯತಿಯಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಬಂದಮೇಲೆ ನಮಗೆ ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಮಗನು ಹುಟ್ಟಿದ್ದನು. ಇನ್ನೂ ನಮ್ಮ ಸ್ತ್ರೀಮದಲ್ಲಿ ವಿಕಾರವಿರಲೇ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗದಿದ್ದರೂ ಅದು ಬರಬರುತ್ತಾ ಹೆಚ್ಚು ನೈರ್ಮಲ್ಯವನ್ನು ಹೊಂದುತ್ತಿದ್ದಿತ್ತು. ನಾನು ಸೀಮೆಯಿಂದ ಬಂದಮೇಲೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಿಗಿದ್ದ ಕಾಲವು ಬಹುಕಡಿಮೆ. ಶಿಕ್ಷಣವು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ, ನಾನೇ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯ ಶಿಕ್ಷಕನಾಗಿದ್ದೆನು. ಮತ್ತು ಕೆಲವು ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಆಕೆಗೆ ಸಹಾಯವಾಗಿದ್ದೆನು. ಈ ಮಾರ್ಪಾಡುಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯಾದರೂ ನಾವು ಒಟ್ಟಿಗಿರುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ನಮಗೆ ತೋರಿತು. ಆದರೆ ಆಫ್ರಿಕದ ಕಡೆಗೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಓಡುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಈ ವಿಯೋಗವು ಸಹಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿ ಕಂಡಿತು. “ಇನ್ನೊಂದು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಹೇಗಿದ್ದರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರುತ್ತೇವೆ.” ಎಂದು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಹೇಳಿ ನಾನು ರಾಜಕೋಟಿಯಿಂದ ಹೊರಟು ಮುಂಬಯಿಗೆ ತೆರಳಿದೆನು.

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ದಾದಾ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಕಂಪೆನಿಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯ ಮುಖಾಂತರ ನಾನು ಟಿಕೆಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಜಹಜಿನಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಆಗ ಹೊರಡದಿದ್ದರೆ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಕೈಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಕುಳಿತಿರಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಪ್ರತಿನಿಧಿಯು "ನಿಮಗೆ ಮೊದಲನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕೊಡಿಸಲು ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟೆನು. ಆದರೂ ಟಿಕೆಟ್ ಸಿಕ್ಕಲಿಲ್ಲ. ನೀವು ಜಹಜಿನ ಕೈಸಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು. ಉಟಕ್ಕೆ ಸೆಲೂನಿ [ಮೇಲಿನ ದರ್ಜೆಯವರು ಉಟಮಾಡುವಸ್ಥಳ] ನಲ್ಲಿಯೇ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬಹುದು." ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೊದಲನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ನಾನು ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರಾಗಿಯೂ ಡೆಕ್ಕನ ಪ್ರಯಾಣಿಕನಾಗಿ ಹೋಗುವುದು ಹೇಗೆ? ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಆ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯ ಮಾತು ನಿಜವೋ ಸುಳ್ಳೋ ಎಂದು ಸಂಶಯವುಂಟಾಯಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಮೊದಲನೆಯ ತರಗತಿಯ ಪ್ರಯಾಣಿಕನಿಗೆ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದನ್ನು ನನಗೆ ನಂಬುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆತನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸ್ಥಳ ಸಿಕ್ಕುವುದೇ ಎಂದು ವಿಚಾರಿಸಲು ನಾನೇ ಹೊರಟೆನು. ಜಹಜಿನ ಮೇಲೆ ಹೋಗಿ ಅದರ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಆತನನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಲು ಆತನು ಏನನ್ನೂ ಮರೆಮಾಚದೆ "ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಷ್ಟು ನೂಕುನುಗ್ಗಲಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಮೊಜಾಂಬಿಕದ ಗವರ್ನರ್ ಜನರಲ್‌ರವರು ಈ ಜಹಜಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಸ್ಥಳವೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿದೆ." ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

"ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ನನಗೆ ಸ್ಥಳ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದೆನು.

ಅಧಿಕಾರಿಯು ನನ್ನನ್ನು ತಿರದಿಂದ ಅಂಗುಷ್ಟದವರೆಗೂ ನೋಡಿದನು. "ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಉಪಾಯವಿದೆ. ನನ್ನ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಬಾಗವಿದೆ. ಅದನ್ನು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅದನ್ನು ನಿಮಗೆ ಕೊಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿ

ದ್ದೇನೆ.” ಎಂದನು. ನನಗೆ ಆನಂದವಾಯಿತು. “ನಿಮ್ಮಿಂದ ನನಗೆ ಉಪಕಾರವಾಯಿತು.” ಎಂದು ಆತನಿಗೆ ಹೇಳಿ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ ಟಿಕೆ ಟನ್ನು ತರಿಸಿಕೊಂಡೆನು. ೧೯೯೩ನೆಯ ಇಸವಿ ಎಪ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಅದೃಷ್ಟವನ್ನು ಪರೀಕ್ಷಿಸಲು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹೊರಟೆನು.

ನಮಗೆ ಸಿಕ್ಕಿದ ಮೊದಲನೆಯ ಬಂದರು ಲಾಮು ಎಂಬುದು. ಅದನ್ನು ತಲವು ವುಡಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಹದಿನೂರು ದಿವಸ ಹಿಡಿಯಿತು. ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಕ್ಯಾಪ್ಟನನೂ (ಜಹಜಿನ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿ) ನಾನೂ ಪರಮ ಮಿತ್ರರಾಗಿದ್ದೆವು. ಆತನಿಗೆ ಚತುರಂಗವಾಡುವುದೆಂದರೆ ಇಷ್ಟ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಇನ್ನೂ ಹೊಸದಾಗಿ ಕಲಿತಿದ್ದುದರಿಂದ ತನ್ನಷ್ಟೂ ಆಟ ಬರದ ವನು ಆತನ ಜೊತೆಗೆ ಆಟವಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಅದುದರಿಂದ ಆತನು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದನು. ನಾನು ಈ ಆಟವನ್ನು ಎಂದೂ ಆಡಿರಲಿಲ್ಲ ವಾದರೂ ಇದರಲ್ಲಿ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ಬೇಕಾದಹಾಗೆ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ಆಟಗಾರರ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದ್ದೆನು. ಕ್ಯಾಪ್ಟ ನನು ನನಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿದನು. ನಾನೂ ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ತಿಷ್ಠನಾದೆನು. ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ತೊಳ್ಳೆಗೆ ಮಿತಿಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿ ಸಲವೂ ನಾನೇ ನೋಲುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಇದರಿಂದ ಆತನಿಗೆ ನನಗೆ ಹೇಳಿಕೊಡ ಬೇಕೆಂಬ ಉತ್ಸಾಹವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿದ್ದಿತು. ನನಗೂ ಈ ಆಟದಲ್ಲಿ ಅಭಿರುಚಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಆದರೆ ಈ ಅಭಿರುಚಿಯು ಜಹಜಿನಲ್ಲೇ ಕೊನೆ ಗಂಡಿತು. ಈ ಆಟದಲ್ಲಿನ ಕುಶಲತೆಯು ಕೂಡ ರಾಜ ರಾಣಿ ಮುಂತಾ ದವುಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಹೇಗೆ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲೇ ಮುಗಿ ದುಹೋಯಿತು.

ಲಾಮು ಬಂದರಿನಲ್ಲಿ ಜಹಜು ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ತಾಸು ನಿಂತಿತು. ಬಂದರನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಇಳಿದೆನು. ಕ್ಯಾಪ್ಟನನೂ ಇಳಿ ದಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಆತನು “ಈ ಬಂದರನ್ನು ನಂಬುವುದಕ್ಕಿಲ್ಲ. ಬೇಗ ಹಿಂದಕ್ಕೆಬನ್ನಿರಿ.” ಎಂದು ನನಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದನು.

ಆ ಊರು ಬಹು ಸಣ್ಣದಾಗಿದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿಯ ಅಂಚೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆನು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾರತೀಯ ಗುಮಾಸ್ತರನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಅವರೊಡನೆ ಮಾತುಕತೆಯಾಡಿದೆನು. ಅಲ್ಲಿ ಆಫೀಕದ ಜನರನ್ನೂ ನೋಡಿದೆನು. ಅವರ ರೀತಿನೀತಿಗಳನ್ನು ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟೆನು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬಹು ಕುತೂಹಲ ವುಂಟಾಯಿತು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಹಿಡಿಯಿತು.

ನನಗೆ ಗುರುತಾಗಿದ್ದ ಕೆಲವು ಡೆಕ್ಕಿಸ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಅಡಿಗೆ ಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಸಾವಕಾಶವಾಗಿ ಉಟಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಬೀಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ಹಡಗಿನಿಂದ ಇಳಿದಿದ್ದರು. ನಾನು ಅವರು ಜಹಜಿಗೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧರಾಗುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಆದುದರಿಂದ ನಾವೆಲ್ಲರೂ 1 ರಿಂದೇ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೊರಟೆವು. ಬಂದರಿನಲ್ಲಿ ಸಮುದ್ರವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಏರಿದ್ದಿತು. ನಮ್ಮ ದೋಣಿಯೊಳಗಿನ ತೂಕವು ಅದರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಮೀರಿಯೇ ಇದ್ದಿತು. ಪ್ರವಾಹದ ರಭಸದಿಂದ ದೋಣಿಯ ಹಗ್ಗವನ್ನು ಜಹಜಿನ ಏಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಲು ಆಗುತ್ತಲೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ದೋಣಿಯು ಏಣಿಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಲೂ ಪ್ರವಾಹವು ಅದನ್ನು ದೂರ ಸೆಳೆದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಜಹಜು ಹೊರಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಮೊದಲ ನೆಯ ಸಿಳ್ಳು ಆಗಹೋಗಿದ್ದಿತು. ನನಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಕ್ಯಾಪ್ಟ ನನು ಮೇಲಿನಿಂದ ನಮ್ಮ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನು ಜಹಜು ಇನ್ನು ಐದು ನಿಮಿಷ ಕಾಯಲು ಅಷ್ಟೇ ಮಾಡಿದ್ದನು. ಹತ್ತಿರ ದಲ್ಲಿಯೇ ಇನ್ನೊಂದು ದೋಣಿಯಿದ್ದಿತು. ನನ್ನ ಮಿತ್ರನೊಬ್ಬನು ನನ ಗಾಗಿ ಅದನ್ನು ಹತ್ತಿರವಾಯಿತು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದನು. ಹಿಡಿಯಲಾರದಷ್ಟು ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿದ್ದ ದೋಣಿಯಿಂದ ಈ ದೋಣಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಇಳಿಸಿಕೊಂಡರು. ಅಷ್ಟುಹತ್ತಿಗೆ ಜಹಜಿನ ಏಣಿಯನ್ನು ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎತ್ತಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಹಗ್ಗದಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಳೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಯಿತು. ಒಡನೆಯೇ ಜಹಜು ಹೊರಟಿತು. ಉಳಿದ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಹಿಂದೆ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟರು.

ಕ್ಯಾಪ್ಪನನು ನನಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟುದರ ರಹಸ್ಯವು ಈಗ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಲಾಮುವಿನಿಂದ ಮೊಂಬಾಸವನ್ನೂ ಅಲ್ಲಿಂದ ಚಾಂಜಿಬಾರನ್ನೂ ತಲಪಿದೆವು. ಇಲ್ಲಿ ದೀರ್ಘಕಾಲ—ಎಂಟುಹತ್ತು ದಿನ—ನಿಲ್ಲುವುದಿ ದ್ದಿತು. ಇಲ್ಲಿಂದ ಬೇರೆ ಜಹಜಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಿದೆನು.

ಕ್ಯಾಪ್ಪನನು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅತಿಶಯ ಪ್ರೇಮವನ್ನಿಟ್ಟಿದ್ದನು. ಆದರೆ ಇದು ಅಸಾಧುವಾದ ರೂಪವನ್ನು ಹೊಂದಿತು. ಆತನ ಸಂಗಡ ತಿರುಗಾಡಿಕೊಂಡು ಬರಲು ನನ್ನನ್ನೂ ಒಬ್ಬ ಆಂಗ್ಲ ಮಿತ್ರನನ್ನೂ ಕರೆದನು. ನಾವು ಮೂವರೂ ಕ್ಯಾಪ್ಪನಿನ ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಹೊರಟು ದಡವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದೆವು. ಈ ತಿರುಗಾಟದ ಮರ್ಮವು ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವೂ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಇಂತಹ ವಿಷಯಗಳ ಅರಿವೇ ಇಲ್ಲದವನೆಂದು ಕ್ಯಾಪ್ಪನನಿಗೆ ತಾನೇ ಏನು ಗೊತ್ತು? ಒಬ್ಬ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಗಾರನು ನಮ್ಮನ್ನು ನೀಗ್ರೋ ಹೆಂಗಸರ ಮನೆಯೊಂದಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರನ್ನು ಒಂದೊಂದು ಕೊಠಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟರು. ನಾನು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದಲೂ ವಿಷಾದದಿಂದಲೂ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟೆನು. ಪಾಪ, ಆ ಬಡ ಹೆಂಗಸು ನನ್ನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಏನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರ ಬೇಕೋ ದೇವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಕ್ಯಾಪ್ಪನನು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದೊಡನೆಯೇ ನಾನು ಹೇಗೆ ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದೆನೋ ಹಾಗೆಯೇ ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಂದೆನು. ನನ್ನ ಸಾತ್ವಿಕತೆಯು ಆತನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನನಗೆ ಮೊದಲು ಬಹಳ ಅವಮಾನವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಇದನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಬಹು ಜುಗುಪ್ಸೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ನಡತೆಯು ಮಾನಕ್ಕೆ ಕಡಿಮೆಯೆನ್ನುವ ಭಾವವು ಅಳಿಸಿಹೋಯಿತು. ಈ ಸಹೋದರಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಲೇಶವೂ ವಿಕಾರಹುಟ್ಟದೆ ಇದ್ದುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ದೇವರನ್ನು ಕೊಂಡಾಡಿದೆನು. ನನ್ನ ಮನೋದುರ್ಬಲತೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಹೇಸಿಕೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಕರೆದಾಗ ಕೊಠಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವಷ್ಟು ಧೈರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನನ್ನಲ್ಲಿ ನನಗೇ ಕನಿಕರವುಂಟಾಯಿತು.

ಈ ರೀತಿಯಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಇದು ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೂರನೆಯದಾಗಿದ್ದಿತು. ಮೊದಲು ನಿಷ್ಕಳಂಕರಾಗಿದ್ದ ಅನೇಕ ಯುವಕರು ಈ ತೆರನಾದ ಸುಳ್ಳು ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಪಾಪದ ದಾರಿಗೆ ಎಳೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿರಬೇಕು. ನಾನು ಈ ದಾರಿಗೆ ಬೀಳದಿದ್ದುದು ನನ್ನ ಪುರುಷಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲ್ಲ. ಆ ಕೊಠಡಿಯೊಳಕ್ಕೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಸ್ವಪ್ರಯತ್ನದಿಂದಲೇ ನಾನು ಕೆಟ್ಟ ದಾರಿಗೆ ಬೀಳುವುದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡೆನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದ್ದಿತು. ಪಾಪದಿಂದ ದಯಾಮಯನಾದ ಭಗವಂತನೇ ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಿದನೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು. ಈ ಘಟನೆಯಿಂದ ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯು ದೃಢಪಟ್ಟಿತಲ್ಲದೆ ಸುಳ್ಳು ನಾಚಿಕೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವುದನ್ನೂ ನಾನು ತಕ್ಕ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಲಿತುಕೊಂಡೆನು.

ಈ ಬಂದರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ವಾರ ನಿಂತಿರಬೇಕಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ನಾನು ಊರಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮನೆಯನ್ನು ಬಾಡಿಗೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡೆನು. ಊರನ್ನೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶವನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿರುಗಾಡಿ ನೋಡಿದೆನು. ಜಾಂಜಿಬಾರಿನಲ್ಲಿ ಸಮೃದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬೆಳೆದಿರುವ ಸಸ್ಯಾದಿಗಳ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಊಹಿಸಲು ಮಲಬಾರನ್ನು ನೋಡಿರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಾಧ್ಯ. ಅಲ್ಲಿನ ಮರಗಳ ಮಹಾಪರಿಮಾಣವನ್ನೂ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿ ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಮೊಜಾಂಬಿಕನ್ನೂ ಆ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಕಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ತಿಂಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ ನೇಟಾಲನ್ನೂ ಸೇರಿದೆವು.

ಕೆಲವು ಅನುಭವಗಳು

ಡರ್ಬನ್ ಎಂಬುದು ನೇಟಾಲಿನ ರೇವು ಪಟ್ಟಣ. ಇದನ್ನು ಪೋರ್ಟ್ ನೇಟಾಲ್ ಎಂದೂ ಕರೆಯುವುದುಂಟು. ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇಠರು ಒಂದು ಬಂದಿದ್ದರು. ಜಹಜು ಒಂದರಿಸ ಕಟ್ಟೆಯನ್ನು ಸೇರಲು ನಾನು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮಿತ್ರರನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಜಹಜನ್ನು ಹತ್ತಿಬರುತ್ತಿದ್ದ ಜನರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಇರಲು ಇಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಮನಗಣಿಯಿಂದ ಕಾಣುವ ದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇಠರೊಡನೆ ಪರಿಚಯವುಳ್ಳವರು ಅವರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ರೀತಿಯಾದ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬೀಳದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಚುಚ್ಚಿತು. ಇತರರು ತಮ್ಮನ್ನು ಹೀಗೆ ಕಾಣುವುದು ಸೇಠರಿಗೆ ಅಭ್ಯಾಸವಾಗಿಹೋಗಿದ್ದಿತು. ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದವರು ಒಂದು ರೀತಿಯ ಕುತೂಹಲವನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಪೋಷಾಕು ಇತರ ಭಾರತೀಯರ ಉಡಿಗೆಯಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಆಗ ಫ್ರಾಕ್ ಕೋಟಿನೂ [ಸೀಮೆಯಲ್ಲಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವ ನೋಟು ಅಂಗಿ] ಬಂಗಾಳಿ ಪಗರಿಯಂತಿರುವ ರುಮಾಲನ್ನೂ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದೆನು.

ಅಂಗಡಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇಠರು ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೊಠಡಿಯ ಮಗ್ಗಲಲ್ಲಿರುವ ಸನಗಾಗಿ ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಇನ್ನೊಂದು ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಇಳಿಸಿದರು. ನನ್ನ ಮಾತು ಅವರಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ; ಅವರ ಮಾತು ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ತಮ್ಮನು ನನ್ನೊಡನೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳನ್ನು ಓದಿ ಅವರಿಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವಾಯಿತು. ನನ್ನನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದುದು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆನೆಯನ್ನು ಪೂಜೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಕಳುಹಿಸಿದಂತೆ ಅವರಿಗೆ

ತೋರಿತು. ನನ್ನ ಉಡುವೂ ಜೀವನದ ರೀತಿಯೂ ಐರೋಪ್ಯಗಾಗುವಂತೆಯೇ ಬಹಳ ವೆಚ್ಚ ತಗಲುವುದಾಗಿ ಅವರಿಗೆ ಕಂಡಿತು. ನನಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಕೆಲಸವು ಸದ್ಯಕ್ಕೆ ಯಾವುದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮೊಕದ್ದಮೆಯು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ವಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ನನ್ನನ್ನು ಒಡನೆಯೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕಳುಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಯೋಗ್ಯತೆಯೂ ಪ್ರಾಮಾಣಿಕತೆಯೂ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದೆಯೆಂದು ನಂಬುವುದು? ಅವರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿರಲೋಸುಗ ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾ (ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ವಾಲಿನ ರಾಜಧಾನಿ) ದಲ್ಲಿ ಇರಲು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಪುತಿವಾದಿಗಳು ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದರು. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವರು ಒಳಗೇ ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮಕಡೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರೋ? ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ನನಗೆ ವಹಿಸದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಬೇರೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡುವುದು? ಇತರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗುಮಾಸ್ತರು ನನಗಿಂತ ಎಷ್ಟೋ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಲ್ಲವರಾಗಿದ್ದರು. ಗುಮಾಸ್ತರು ಒಂದುವೇಳೆ ತಪ್ಪುಮಾಡಿದರೆ ಅವರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಿಸಬಹುದಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ನಾನು ಮಾಡಿದರೋ? ಹೀಗಿದ್ದುದರಿಂದ ನನಗೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡದಿದ್ದರೆಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಇಲ್ಲದೆ ನನ್ನನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು.

ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇಠರಿಗೆ ಅಕ್ಷರಜ್ಞಾನವಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಅನುಭವಜ್ಞಾನವು ಬೇಕಾದಹಾಗಿದ್ದಿತು. ಅವರ ಬುದ್ಧಿಯು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾದುದು. ಅದು ಅವರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅಭ್ಯಾಸಬಲದಿಂದ ಅವರು ಮಾತುಕತೆಯಾಡಲು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಈ ಜ್ಞಾನದ ಸಹಾಯದಿಂದ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲವನ್ನೂ—ಜ್ಯಾಂಕ್ ಮ್ಯಾನೇಜರುಗಳೊಡನೆ ಲೇವಾದೇವಿ ನಡೆಸುವುದಾಗಲಿ, ಐರೋಪ್ಯ ವರ್ತಕರೊಡನೆ ವ್ಯಾಪಾರಮಾಡುವುದಾಗಲಿ ಅಥವಾ ವಕೀಲರಿಗೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದಾಗಲಿ—ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಭಾರತೀಯರು ಅವರನ್ನು ಬಹು ಮನ್ನಣೆಯಿಂದ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಅಂಗಡಿಯು ಭಾರತೀಯರ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡದಾಗಿದ್ದಿತು—ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ

ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದಾಗಿದ್ದಿತು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಅನುಕೂಲಗಳ ಮಧ್ಯೆ ಸೇರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಂದಕವಿದ್ದಿತು—ಅವರು ಸಂಶಯಪಡುವ ಸ್ವಭಾವದವರಾಗಿದ್ದರು.

ಅವರು ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮಕ್ಕಾಗಿ ಅಭಿಮಾನಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಆ ಧರ್ಮದ ತಪ್ಪುಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಲು ಅವರಿಗೆ ಬಹು ಇಷ್ಟ. ಅವರಿಗೆ ಅರಬ್ಬಿಭಾಷೆಯು ಬರದಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಕುರಾನಿನಲ್ಲಿ ಮತ್ತು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಸ್ಲಾಮ್ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಪರಿಶ್ರಮವಿದ್ದಿತು. ದೃಷ್ಟಾಂತಗಳಂತೂ ಅವರ ನಾಲಿಗೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಾಟ್ಯವಾಡುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅವರ ಸಹವಾಸದಿಂದ ನಾನು ಇಸ್ಲಾಮಿನ ವ್ಯಾಪ್ತವಾರಿಕ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಪಾದಿಸಿದೆನು.

ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಚಯವುಂಟಾದಮೇಲೆ ಧರ್ಮಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯೆ ದೀರ್ಘವಾದ ಚರ್ಚೆಗಳು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು.

ನಾನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ತಲಪಿದ ಎರಡನೆಯ ಅಥವಾ ಮೂರನೆಯ ದಿನ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಡರ್ಬನಿನ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡುಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ನನಗೆ ಕೆಲವು ಮಂದಿಯ ಪರಿಚಯಮಾಡಿಕೊಟ್ಟು ನನ್ನನ್ನು ಅವರ ವಕೀಲರ ಬಳಿ ಕೂಡಿಸಿದರು. ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯು ನನ್ನ ಕಡೆಯೇ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದು ಕಡೆಗೆ ನನಗೆ ರುಮಾಲನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪದೆ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೊರಟುಹೋದೆನು.

ನನ್ನ ಹಣೆಯಲ್ಲಿ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಜಗಳವಾಡುವುದು ಬರೆದಿದ್ದಿತು. ಕೆಲವು ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ರುಮಾಲನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಏಕೆ ಹೇಳುವರೆಂಬುದನ್ನು ಅಬ್ದುಲ್ಲಾಸೇಠರು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಮುಸಲ್ಮಾನರ ಉಡುಪನ್ನು ತೊಟ್ಟಿರುವವರು ಮುಸಲ್ಮಾನೀ ರುಮಾಲನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ಇತರ ಭಾರತೀಯರು ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನದೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದೊಡನೆಯೇ ರುಮಾಲನ್ನು ತೆಗೆಯಲೇಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು.

ಈ ಸೂಕ್ಷ್ಮ ಭೇದವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕಾದರೆ ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಎವರವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ಅಲ್ಲಿನ ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಪಂಗಡಗಳಿದ್ದುವೆನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಈ ಎರಡು ಮೂರು ದಿವಸಗಳಲ್ಲಿ ಕಂಡು

ಬಂದಿತು. ಮುಸಲ್ಮಾನ ವರ್ತಕರದೊಂದು ಗುಂಪು. ಇವರು ತಮ್ಮನ್ನು ಅರಬ್ಬಿಯವರೆಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನೊಂದು ಗುಮಾಸ್ತರ ಪಂಗಡ; ಪಾರಸೀ ಗುಮಾಸ್ತರದು ಏತೊಂದು. ಹಿಂದೂ ಗುಮಾಸ್ತರು ತಾವು 'ಅರಬ್ಬಿ'ಯವರ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿದಹೊರತು ಅಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲವಾಗಿದ್ದಿತು. ಪಾರಸೀ ಗುಮಾಸ್ತರು ತಮ್ಮನ್ನು ತಾವು 'ಪರ್ಶಿಯನ್'ರೆಂದು ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಮೂರು ಪಂಗಡದವರೂ ಒಬ್ಬರಲ್ಲೊಬ್ಬರು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಳಕೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಮೂರು ಪಂಗಡಗಳಿಗಿಂತಲೂ ಬಹಳ ದೊಡ್ಡದಾದ ಪಂಗಡದಲ್ಲಿ ತಮಿಳು, ತೆಲುಗು ಮತ್ತು ಉತ್ತರ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಕರಾರಿನ ಕೆಲಸಗಾರರೂ ಕರಾರಿನಿಂದ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಿದ ಕೆಲಸಗಾರರೂ ಇದ್ದರು. ಕರಾರಿನ ಕೂಲಿಗಾರರೆಂದರೆ ಐದುವರ್ಷ ಕೂಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಂದ (ಅಗ್ರೀಮೆಂಟ್) ಮಾಡಿಕೊಂಡು ನೇಟಾಲಿಗೆ ಹೋದವರು. 'ಅಗ್ರೀಮೆಂಟ್' ಎಂಬ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪದವು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗಿ 'ಗಿರ್ಮಿಟ್' ಎಂದಾಗಿ ಅದರಿಂದ ಈ ಜನರಿಗೆ 'ಗಿರ್ಮಿಟಿಯ'ರು ಎಂಬ ಹೆಸರುಬಂದಿತು. ಈ ಸಮೂಹದೊಡನೆ ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದ ಮೂರು ಪಂಗಡದವರೂ ಉದ್ಯೋಗದ ಸಲುವಾಗಿ ಹೊರತು ಬೇರೆ ವಿಧವಾಗ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕೆಲಸಗಾರರನ್ನು ಫರಂಗಿಯವರು 'ಕೂಲಿ' ಗಳೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ಇವರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಇತರ ಭಾರತೀಯರ ಸಂಖ್ಯೆಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾರತೀಯರನ್ನೂ 'ಕೂಲಿ' ಗಳೆಂದೂ 'ಸಾಮಿ'ಗಳೆಂದೂ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನೇಕ ತಮಿಳು ಹೆಸರುಗಳ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ 'ಸಾಮಿ' ಎನ್ನುವುದು ಇರುವುದೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಈ 'ಸಾಮಿ' ಎನ್ನುವುದು ಸಂಸ್ಕೃತದ 'ಸ್ವಾಮಿ' ಎನ್ನುವುದರ ರೂಪಾಂತರ. 'ಸ್ವಾಮಿ' ಎನ್ನುವುದರ ಅರ್ಥವು ಮಾಲಿಕನೆಂದು. ಹೀಗೆ ಕರೆದಾಗ ಯಾವ ಭಾರತೀಯನಿಗಾದರೂ ಸಿಟ್ಟುಬಂದರೆ, ಅವನಿಗೆ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಚಾತುರ್ಯವಿದ್ದರೆ, "ನೀವು ನನ್ನನ್ನು 'ಸಾಮಿ' ಎಂದು ಕರೆಯುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಯಜಮಾನನೆಂದು ಅರ್ಥವೆಂಬುದನ್ನೇಕೆ ಮರೆತಿರಿ? ನಾನೇನೂ ನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನನಲ್ಲವಲ್ಲ!" ಎಂದು ಹೇಳು

ತ್ತಿದ್ದನು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೆಲವು ಐರೋಪ್ಯರಿಗೆ ಅಳುಕುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಕೆಲವರು ಇದರಿಂದ ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬಯ್ಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ಸಾಧ್ಯವಿದ್ದರೆ ಹೊಡೆದೂ ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಏಕೆಂದರೆ 'ನಾನಿ' ಎನ್ನುವುದು ಇವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ತಿರಸ್ಕಾರದ ಶಬ್ದವಾಗಿದ್ದಿತು. ಇದರ ಅರ್ಥವನ್ನು ಯಜಮಾನನೆಂದು ಮಾಡಿದರೆ ಹಾಗೆ ಕರೆದವರನ್ನು ಅವಮಾನಪಡಿಸಿದಂತಾಗಲಿಲ್ಲವೆ !

ಹೀಗಿದ್ದುದರಿಂದ ನನಗೆ 'ಕೂಲಿ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರ್' ಎಂದು ಹೆಸರಾಯಿತು. ವರ್ತಕರೆಲ್ಲರನ್ನೂ 'ಕೂಲಿ ವರ್ತಕ'ರೆಂದು ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ 'ಕೂಲಿ' ಎಂಬ ಮಾತಿನ ಮೂಲ ಅರ್ಥವು ಮಾಯವಾಗಿ ಅದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದವರೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಕರೆಯುವ ಹೆಸರಾಯಿತು. ಯಾವನಾದರೂ ಮುಸಲ್ಮಾನ ವರ್ತಕನನ್ನು ಹೀಗೆ ಕರೆದರೆ ಆತನು ಸಿಟ್ಟಿಗೆದ್ದು "ನಾನು ಕೂಲಿಯಲ್ಲ. ನಾನು ಅರಬ್ಬಿಯವನು." ಅಥವಾ "ನಾನು ವರ್ತಕನು." ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಫರಂಗಿಯವನು ಎನೆಯುವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದರೆ ಹಾಗೆ ಕರೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದನು. ರುಮಾಲನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ ಪುಷ್ಪಿಯು ಈ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಬಹು ಮಹತ್ವವುಳ್ಳದಾಗಿದ್ದಿತು. ರುಮಾಲನ್ನು ತೆಗೆಯುವದೆಂದರೆ ಮಾನಭಂಗವನ್ನು ಸಹಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದುದರಿಂದ ದೇಶೀಯ ರುಮಾಲಿಗೆ ಸಮಸ್ಕಾರ ಹಾಕಿ ಫರಂಗಿ ಟೋಪಿ (ಹ್ಯಾಟ್) ಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ಮಾನಭಂಗವನ್ನು ಸಹಿಸುವ ಪುಸಂಗವು ಒದಗದಿರುವುದೇ ಅಲ್ಲದೆ ಈ ಜಗಳವನ್ನೂ ಚರ್ಚೆಯನ್ನೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ನಾನು ಯೋಚಿಸಿದೆನು.

ಆದರೆ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇಠರಿಗೆ ಈ ಆಲೋಚನೆಯು ಸುಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಅವರು, "ನೀವು ಹಾಗೇನಾದರೂ ಮಾಡಿದರೆ ಅದರಿಂದ ಅನರ್ಥಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ದೇಶೀಯ ರುಮಾಲನ್ನೇ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿರುವವರ ಪಾಡು ಇದರಿಂದ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ರುಮಾಲು ಒಪ್ಪುತ್ತದೆ. ಫರಂಗಿ ಟೋಪಿಯನ್ನು ನೀವು ಹಾಕಿಕೊಂಡರೆ ನೋಡಿದವರೆಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮನ್ನು "ವೆಯ್ಪರ್" [ಫರಂಗಿಯವರ ಹೋಟಲಿನಲ್ಲಿರುವ ಪರಿಚಾರಕ] ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಈ ಸಲಹೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಪಂಚಜ್ಞಾನವೂ ಸ್ವದೇಶಾಭಿಮಾನವೂ ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಂಕುಚಿತ ದೃಷ್ಟಿಯೂ ಕಾಣಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇದರಲ್ಲಿಯು ಪ್ರಪಂಚ ಜ್ಞಾನವು ಸುಲಭವಾಗಿಯೇ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ದೇಶಾಭಿಮಾನವಿಲ್ಲದೆ ಇಷ್ಟು ಆಗ್ರಹದಿಂದ ದೇಶೀಯ ರುಮಾಲನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಹೇಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. 'ನೆಯ್ವರು'ಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ತಿರಸ್ಕಾರ ದಿಂದ ಮಾತನಾಡಿದುದರಿಂದ ಅವರು ಅಷ್ಟೇನೂ ವಿಶಾಲಹೃದಯರಲ್ಲ ನೆನ್ನುವುದು ವ್ಯಕ್ತಪಟ್ಟಿತು. ಭಾರತೀಯ 'ಗಿರ್ಮಿಟಿಯ'ರಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ, ಮುಸಲ್ಮಾನ ಮತ್ತು ಈಸಾಯಿ, ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಮೂರು ವಿಭಾಗ ಗಳಿದ್ದುವು. 'ಗಿರ್ಮಿಟಿಯ'ರಲ್ಲಿ ಈಸಾಯಿ ಮತವನ್ನು ಅವಲಂಬಿಸಿದ ವರ ಮಕ್ಕಳು ಈ ಕಡೆಯ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದರು. ೧೮೯೩ನೆಯ ಇಸವಿ ಯಲ್ಲಿ ಕೂಡ ಇವರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಿತು. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಆಂಗ್ಲರೀತಿಯ ಪೋಷಾಕನ್ನೇ ಹಾಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಮಂದಿ ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ಸೇವಕರಾಗಿದ್ದು ಹೊಟ್ಟೆಹೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇಠರು ಫರಂಗಿ ಟೋ ಸಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಟೀಕೆನಾಡಿದುದು. ಹೋಟೆಲಿನಲ್ಲಿ ಉಳಿದವ ನಾಗಿದ್ದು ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕಡಮೆಯೆಂದು ಎಣಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಗಲೂ ಅನೇಕ ಜನರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ನೆಲೆಸಿದೆ.

ಬಟ್ಟಿನಪೇಲೆ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇಠರ ಬುದ್ಧಿವಾದವು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಿಟ್ಟಿತು. ನನ್ನ ರುಮಾಲಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಘಟ ನೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬರೆದು ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ತಪ್ಪೇನೂ ಇಲ್ಲವೆಂದು ಸಾಧಿಸಿದೆನು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಬಹು ವಾಗಿ ಚರ್ಚಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳು ನನ್ನನ್ನು 'ಅಸಿಷ್ಟನಾದ ಆಗಂತುಕ' ಎಂದು ಕರೆದರು. ಹೀಗೆ ಅಸಿರೀಕ್ಷಿತವಾಗಿ ನಾನು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದಿಳಿದ ಅಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿಯೇ ಅಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾದೆನು. ಕೆಲವರು ನನ್ನ ಪಕ್ಷವನ್ನು ವಹಿಸಿದರು. ಇನ್ನು ಕೆಲವರು ನನ್ನನ್ನು ಧೂರ್ತನೆಂದು ಬಲವಾಗಿ ನಿಂದಿಸಿದರು.

ನನ್ನ ರುಮಾಲು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ನಾನು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕ
 ದಲ್ಲಿದ್ದು ವವರೆಗೂ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಿತು. ಯಾವಾಗ ಮತ್ತು
 ಏಕೆ ಅದನ್ನು ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆನು ಎಂಬುದು
 ಮುಂದೆ ಗೊತ್ತಾಗುವುದು.

ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಾಗ

ಡರ್ಬನಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾರತೀಯ ಈಸಾಯಿಗಳೊಡನೆ ನನಗೆ ಜಾಗ್ರತೆ ಯಾಗಿಯೇ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿನ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದ್ವಿಭಾಷಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಮ|| ಪಾಲರು ರೋಮನ್ ಕ್ಯಾಥೊಲಿಕ್ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರ ಪರಿಚಯವನ್ನೂ ಮತ್ತು ಪ್ರಾಟೆಸ್ಟೆಂಟ್ ಮಿಷನಿನ ಶಿಕ್ಷಕರಾಗಿದ್ದ ದಿವಂ. ಸುಭಾನ್ ಗಾಡ್‌ಫ್ರೆಯವರ ಪರಿಚಯವನ್ನೂ ನಾನು ಮಾಡಿಕೊಂಡೆನು. ಇವರ ಪುತ್ರರಾದ ಮ|| ಜೀಮ್ಸ್ ಗಾಡ್‌ಫ್ರೆಯವರು ಹಿಂದಿನ ವರ್ಷ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿನ ಭಾರತೀಯರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಲ್ಲಿ (ಉ) ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದರು. ಹೀಗೆಯೇ ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ದಿವಂ. ಪಾರ್ಸಿ ರುಸ್ತಮ್‌ಜಿ ಮತ್ತು ದಿವಂ. ಆದಮ್‌ಜಿ ವಿಯಾ ಬಾನ್ ಇವರ ಗುರುತೂ ಆಯಿತು. ಈ ಮಿತ್ರರೆಲ್ಲಾ ಉದ್ಯೋಗದ ಸಲುವಾಗಿ ಹೊರತು ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ಇದುವರೆಗೂ ಕಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಮೇಲೆ ಇವರು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿದರೆನ್ನುವುದು ಮುಂದೆ ಕಂಡು ಬರುತ್ತದೆ.

ಹಾಗೆ ನಾನು ನನ್ನ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಬೆಳೆಸುತ್ತಿರುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ದಾದಾ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಕಂಪೆನಿಯವರಿಗೆ ಅವರ ವಕೀಲರಿಂದ ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ಸಿದ್ಧ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದೂ ಸ್ವತಃ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇಠರಾಗಲಿ ಅವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯಾಗಲಿ ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದೂ ಕಾಗದ ಬಂದಿತು.

ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇಠರು ನನಗೆ ಈ ಕಾಗದವನ್ನು ಓದಲು ಕೊಟ್ಟು “ನೀವು ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾಕ್ಕೆ ಹೋಗುವಿರಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದರು. “ನಿಮ್ಮಿಂದ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬಲ್ಲೆನು. ಅಲ್ಲಿ ಹೋಗಿ ಏನು ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಈಗ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.” ಎಂದು ನಾನು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟೆನು. ಆಗ ಅವರು

ನನಗೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ವಿವರಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಗುಮಾಸ್ತರಿಗೆ ಹೇಳಿದರು.

ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭಿಸುತ್ತಲೂ “ಶ್ರೀ ಗಣೇಶಾಯ ನಮಃ” ದಿಂದ ನೊಡಲುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನಾನು ಜಾಂಜಿಬಾರಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಅಲ್ಪಕಾಲದಲ್ಲಿ ಒಂದು ದಿನ ಅಲ್ಲಿನ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನದ ಕೆಲಸವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆನು. ಒಬ್ಬ ಪಾಠಸಿ ವಕೀಲನು ಸಾಕ್ಷಿಯನ್ನು ಪಾಟಿಸವಾಲು ಮಾಡುವಾಗ ಜಮಾ ಖರ್ಚಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಅದೊಂದೂ ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಜಮಾ ಖರ್ಚಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನು ಶಾಲೆಯಲ್ಲಾಗಲಿ ವಿಲಾಯತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗಲಾಗಲಿ ಕಲಿತಿರಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಅಫ್ರಿಕಕ್ಕೆ ಬಂದ ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲವೂ ಜಮಾಖರ್ಚಿನದಾಗಿದ್ದಿತು. ಜಮಾಖರ್ಚಿನ ವಿಚಾರ ಗೊತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದೂ ತಿಳಿಯ ಹೇಳುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಗುಮಾಸ್ತನು ಇದು ಜಮಾ, ಅದು ಖರ್ಚು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಹೋದ ಹಾಗೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಭ್ರಮೆಯು ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತ ಬಂದಿತು. ‘ಪಿ. ನೋಟ’ ಎಂದರೇನೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಶಬ್ದಕೋಶದಲ್ಲಿ ಈ ಮಾತು ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕಲೇ ಇಲ್ಲ. ಗುಮಾಸ್ತನಿಗೆ ನನ್ನ ಚಿತ್ತಾನ್ವನವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಆತನಿಂದ ‘ಪಿ. ನೋಟ’ ಎಂದರೆ ಪ್ರಾಮಿಸರಿಸೋಟ (ವಾಗ್ಧಾನಪತ್ರ) ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆನು. ಜಮಾಖರ್ಚಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಒಂದು ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಂಡು ಓದಿದೆನು. ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಭರವಸೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆನು ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇಠರಿಗೆ ಲೆಕ್ಕವನ್ನಿಡುವುದು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರು ತಮ್ಮ ಅತಿಶಯ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕಜ್ಞಾನದಿಂದ ಜಮಾ ಖರ್ಚಿನ ತೊಡಕುಗಳನ್ನು ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ವಿಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆಂಬುದನ್ನು ನಾನು ಕಂಡೆನು. ನಾನು ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವೆನೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆನು

“ನೀವು ಅಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಿರುತ್ತೀರಿ?” ಎಂದು ಸೇತರು ಕೇಳಿದರು.

“ನೀವು ಎಲ್ಲಿ ಇರುವಂತೆ ಹೇಳುತ್ತೀರೋ ಅಲ್ಲಿ.”

“ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ನಮ್ಮ ವಕೀಲರಿಗೆ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಅಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಅವರು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಮೆಮನ್ ಸ್ನೇಹಿತರಿಗೂ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಅನುಚಿತವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತದೆ. ಇದಿರು ಪಕ್ಷದವರು ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಪುಬಲರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ನಮ್ಮ ಏಕಾಂತವಾದ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಓದಿದ್ದೇ ಆದರೆ ಅದರಿಂದ ನಮಗೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಕೇಡುಂಟಾಗಬಹುದು. ನೀವು ಅವರ ಹತ್ತಿರ ಸಲಿಗೆಯಿಂದಿರುವುದನ್ನು ಎಷ್ಟು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡರೆ ಅಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯದು.”

“ನಿಮ್ಮ ವಕೀಲರು ಎಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡುತ್ತಾರೋ ಅಲ್ಲಿ ರುತ್ತೇನೆ. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ನಾನೇ ಸ್ವತಂತ್ರವಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹುಡುಕಿ ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ನಿಶ್ಚಿಂತರಾಗಿರಿ. ಸಮೀಪದಲ್ಲಿರುವ ಯಾವ ಗುಟ್ಟನ್ನೂ ಒಂದು ಪ್ರಾಣಿಗೂ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಪ್ರತಿಪಕ್ಷದವರ ಪರಿಚಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿರುವುದೇನೋ ನಿಜ. ಅವರೊಡನೆ ಮೈತ್ರಿಯನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಇಷ್ಟ. ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆಯೇ ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತೇನೆ. ಎಷ್ಟೇ ಆಗಲಿ ತಯ್ಯಬ್ ಸೇತರು ನಿಮ್ಮ ನೆಂಟರಲ್ಲವೆ?”

ಪ್ರತಿವಾದಿಯಾದ ದಿವಂ. ಸೇತ್ ತಯ್ಯಬ್ ಹಾಜೀ ಖಾನ್ ಮಹಮ್ಮದರವರು ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇತರಿಗೆ ಹತ್ತಿರದ ಸಂಬಂಧಿಗಳಾಗಿದ್ದರು.

ರಾಜಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆನ್ನುವುದನ್ನು ಲೇಳುತ್ತಲೂ ಸೇತರು ಸ್ವಲ್ಪ ಗಾಬರಿಯಾದರೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆದರೆ ನಾನು ಡರ್ಬನಿಗೆ ಬಂದು ಆಗಲೇ ಆರೇಳು ದಿವಸಗಳಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಒಬ್ಬರ ಸ್ವಭಾವವು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಿತು. ಈಗ ನಾನು ‘ಅಲಂಕಾರದ ಆನೆ’ ಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸೇತರು,

“ಹೌ.....ದು. ರಾಜಿಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಷ್ಟು ಒಳ್ಳೆಯ ದಾವುದೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಹತ್ತಿರದ ನೆಂಟರಾಗಿರುವುದರಿಂದ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ತುಂಬ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ತಯ್ಯಬ್ ಸೇತರು ಸುಲಭ ವಾಗಿ ರಾಜಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲ. ನಾವು ಸ್ವಲ್ಪ ಎಚ್ಚರ ಗೇಡಿತನದಿಂದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮನ್ನು ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ವಿಷಯಗಳಿಗೂ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕಡೆಗೆ ನಮಗೇ ಚೊಳ್ಳೆ ಹಣ್ಣನ್ನು ತಿನ್ನಿಸಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ಏನು ಮಾಡಿದರೂ ಎರಡುಸಲ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ ಮಾಡಬೇಕು.” ಎಂದರು.

“ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನೀವು ಏನೂ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡಿರಿ. ಮೊಕ ದ್ದಮೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ತಯ್ಯಬ್ ಸೇತರೊಂದಿಗಾಗಲಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾರ ಕೈಯಲ್ಲಾಗಲಿ ನಾನು ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟಮಾತ್ರ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ—‘ನೀವು ನೀವೇ ಕೂಡಿ ರಾಜಿಮಾಡಿ ಕೊಂಡು ವಕೀಲರ ಬಾಯಿಗೆ ಹಣ ಸುರಿಯುವುದರಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಿ.’ ಎಂದು.” ಎಂದು ನಾನು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟೆನು.

ನಾನು ಡರ್ಬನಿಗೆ ಒಂದ ಏಳನೆಯ ದಿನವೋ ಎಂಟನೆಯ ದಿನವೋ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟೆನು. ಮೊದಲನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಟಿಕೆಟನ್ನು ನನಗಾಗಿ ಆಗಲೇ ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಹಾಸಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದರೆ ಐದು ಪಿಲಿಂಗ್ (ಸುಮಾರು ೩|| ರೂ.) ಕೊಟ್ಟು ಇನ್ನೊಂದು ಟಿಕೆಟ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇತರು ಈ ಟಿಕೆಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳ ಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿದರು. ಆದರೆ ನಾನು ಹಟದಿಂದಲೂ ಜಂಫ ದಿಂದಲೂ ಐದು ಪಿಲಿಂಗ್‌ನ್ನು ಮಿಗಿಸುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೂ ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ಸೇತರು ನನಗೆ ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರು. “ಇಲ್ಲಿ ನೋಡಿ. ಇದು ಹಿಂದುಸ್ಥಾನವಲ್ಲ. ಈ ದೇಶದ ರೀತಿಯೇ ಬೇರೆ. ದೇವರು ನಮಗೆ ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಕೊಟ್ಟಿರುವಾಗ ನೀವು ಜಿವುಣ ರಂತಿರಬಾರದು. ನಿಮಗೆ ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ಕೊರತೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳ ಬೇಡಿ.”

ನಾನು ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಬೇಡಿರೆಂದು ಹೇಳಿದೆನು.

ರೈಲು ನೇಟಾಲಿನ ರಾಜಧಾನಿಯಾದ ಮ್ಯಾರಿಟ್ಸ್‌ಬರ್ಗನ್ನು ಸುಮಾರು ರಾತ್ರಿ ೯ ಗಂಟೆಗೆ ತಲಪಿತು. ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಹಾಸಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬ ರೈಲ್ವೆ ನೌಕರನು ಬಂದು “ನಿಮಗೆ ಹಾಸಿಗೆ ಬೇಕೆ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು. “ಬೇಡ. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರಲೇ ಇದೆ.” ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆನು. ಅವನು ಹೊರಟುಹೋದನು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಯಾಣಿಕನು ಬಂದು ನನ್ನ ಕಡೆ ದುರಗುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ನೋಡಿದನು. ನಾನು ‘ಬಣ್ಣದ’ ಮನುಷ್ಯನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಲು ಆತನಿಗೆ ಅಸಮಾಧಾನವಾಯಿತು. ಆತನು ಹೊರಗೆ ಹೋಗಿ ಒಬ್ಬರು ಇಬ್ಬರು ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದನು. ಇವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ನನ್ನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಲಿಲ್ಲ. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯು ನನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು “ಹೊರಕ್ಕೆ ಬಾ. ನೀನು ಕಡೆಯ ಗಾಡಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು.” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

“ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಮೊದಲನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಟಿಕೆಟ್ ಇದೆ.” ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆನು.

“ಇದ್ದರೆ ಇರಲಿ. ನೀನು ಹಿಂದಿನ ಗಾಡಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕು.” ಎಂದು ಆತನು ಹೇಳಿದನು.

“ನಾನು ಡರ್ಬನಿನಲ್ಲಿ ಈ ಗಾಡಿಯನ್ನು ಹತ್ತಿದಾಗ ಯಾರೂ ಅಡ್ಡಿಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಈ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಹೋಗಬೇಕು.”

“ಅದೆಲ್ಲಾ ಸಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ನೀನು ಈ ಗಾಡಿಯಿಂದ ಇಳಿಯಬೇಕು. ತಂಟೆಮಾಡಿದರೆ ಪೊಲೀಸಿನವನನ್ನು ಕರೆದು ಇಳಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.” ಎಂದು ಅಧಿಕಾರಿಯು ಹೇಳಿದನು.

“ಹಾಗಾದರೆ ಅವನನ್ನು ಕರೆಯಿರಿ. ನಾನಾಗಿ ನಾನೇ ಇಳಿಯುವುದಿಲ್ಲ.” ಪೊಲೀಸಿನವನು ಬಂದನು. ಅವನು ನನ್ನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ಎಳೆದು ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದನು. ನನ್ನ ಸಾಮಾನನ್ನು

ಕೂಡ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹಾಕಿದರು. ನಾನು ಬೇರೆ ಗಾಡಿಗೆ ಹೊಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದೆನು. ರೈಲು ಹೊರಟುಹೋಯಿತು. ನಾನು ವೆಬ್ಬಿಂಗ್ ರೂಮಿಗೆ (ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ರೈಲು ಒರುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಕಾದು ಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ಸ್ಥಳ) ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆನು. ನನ್ನ ಕೈಚೀಲವು ನನ್ನ ಬಳಿಯೇ ಇದ್ದಿತು. ಉಳಿದ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ನಾನು ಮುಟ್ಟಲಿಲ್ಲ. ರೈಲಿನವರು ಅವುಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ವಾಧೀನಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಆಗ ಚಳಿಗಾಲ. ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಎತ್ತರವಾದ ಪ್ರದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಚಳಿಗಾಲದಲ್ಲಿ ಚಳಿಯು ಬಹು ತೀಕ್ಷ್ಣವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ಮ್ಯಾರಿಟ್ಸ್ ಬರ್ಗ್ ಪಟ್ಟಣವು ಎತ್ತರವಾದ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಚಳಿಯನ್ನು ಸಹಿಸುವುದು ಅತಿ ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಿತು. ನನ್ನ ನಿಲುವಂಗಿಯು ಉಳಿದ ಸಾಮಾನುಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಿತು. ಅದನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಧೈರ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಪುನಃ ಅಪಮಾನಮಾಡುವರೋ ಎಂದು ಹೆದರಿಕೆ. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ನಡಗುತ್ತಾ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆನು ಆ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ದೀಪವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅರ್ಧರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಯಾಣಿಕನು ಬಂದನು. ಆತನಿಗೆ ನನ್ನೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಲು ಅಭಿಲಾಷೆಯಿದ್ದಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಮಾತನಾಡಲೆಡೆಗೊಡುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೇನೆಂದು ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದೆನು. ನನ್ನ ಪಕ್ಕಗಳಿಗಾಗಿ ಹೊಡೆದಾಡಲೊ? ಅಥವಾ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹಿಂದಿರುಗಲೊ? ಅಥವಾ ಎಷ್ಟು ಅವಮಾನವಾದರೂ ಸಹಿಸಿಕೊಂಡು ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಕೆಲಸವು ಮುಗಿದಮೇಲೆ ನನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ವಾಪಸು ಹೋಗಲೊ? ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟು ಓಡಿಹೋಗುವುದು ಹೇಡಿತನವೆನಿಸುವುದು. ನನಗೆ ಉಂಟಾದ ತೊಂದರೆಯೆಲ್ಲವೂ ಹೊರಗಿನ ಹುಣ್ಣಾಗಿದ್ದಿತು. ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಅದು ಆಳದಲ್ಲಿ ಅಡಗಿಕೊಂಡಿರುವ ವರ್ಣ ದ್ವೇಷವ್ಯಾಧಿಯ ಬಾಹ್ಯ ಲಕ್ಷಣವಾಗಿದ್ದಿತು. ಈ ವರ್ಣದ್ವೇಷವನ್ನು ಅಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟಾದರೂ

ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದರೆ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕು. ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಿಂದ ನನಗೆ ಕಷ್ಟವೊದಗಿದರೆ ಅದನ್ನು ಸಹಿಸಬೇಕು. ಈ ವ್ಯಾಧಿಯನ್ನು ತೊಲಗಿಸಲು ಎಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಅವಶ್ಯಕವೋ ಅಷ್ಟುಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಅನ್ಯಾಯಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಯತ್ನಿಸಬೇಕು.

ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಮುಂದಿನ ರೈಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಜ್ಞೋಪಯಾಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣವನ್ನು ಬೆಳೆಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆನು.

ಮರುಬೆಳಿಗ್ಗೆ ರೈಲ್ವೆಯ ಜನರಲ್ ಮ್ಯಾನೇಜರಿಗೆ (ರೈಲ್ವೆ ಆಡಳಿತ ವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಮುಖ್ಯ ಅಧಿಕಾರಿ) ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ತಾರನ್ನು (ತಂತಿ ಸಮಾಚಾರ) ಕಳುಹಿಸಿದೆನು. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇಠರಗೂ ತಂತಿಯ ಮೂಲಕ ಸಮಾಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆನು. ಅವರು ಒಡನೆಯೇ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರು. ಆತನು ರೈಲ್ವೆ ನೌಕರರ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಸಾಧಿಸಿದನು. ಆದರೆ ನಾನು ಹೋಗಬೇಕಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದೆ ತಲಪುವುದಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಸ್ಟೇಷನ್ ಮಾಸ್ಟರಿಗೆ ಆಗಲೇ ಅಪ್ಪಣೆ ಮಾಡಿರುವನೆಂದೂ ಹೇಳಿದನು. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇಠರು ಮ್ಯಾರಿಟ್ಸ್‌ಬರ್ಗಿನ ಭಾರತೀಯ ವರ್ತಕರಿಗೂ ಇತರ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿನ ಮಿತ್ರರಿಗೂ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡು ಸರಿಯಾಗಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ತಾರು ಕೊಟ್ಟರು. ಮ್ಯಾರಿಟ್ಸ್‌ಬರ್ಗಿನ ವರ್ತಕರು ನಿಲ್ದಾಣದ ಬಳಿಗೆ ಬಂದು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನೆಲ್ಲ ವರ್ಣಿಸಿ ನನಗೆ ಅದೇನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯದ ವಿಷಯವಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಸಂತಯಿಸಲು ಯತ್ನಿಸಿದರು. ಮೊದಲನೆಯ ಮತ್ತು ಎರಡನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವ ಭಾರತೀಯರು ರೈಲ್ವೆ ನೌಕರರಿಂದಲೂ ಬಿಳಿಯ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿಂದಲೂ ತೊಂದರೆಯನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸತಕ್ಕದ್ದೇ ಎಂದೂ ತಿಳಿಸಿದರು. ಹೀಗೆ ಈ ಗೋಳಿನ ಹಾಡನ್ನು ಕೇಳುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಹಗಲು ಕಳೆದುಹೋಯಿತು. ಸಂಜೆಯ ರೈಲುಗಾಡಿಯು ಬಂದಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ನನಗಾಗಿ ಒಂದು ಸ್ಥಳವು ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದಿತು. ಡರ್ಬನಿನಿಂದ ಹೊರಡುವಾಗ ಹಾಸಿಗೆಯ ಟಿಕೆಟ್‌ನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದ ನಾನೇ ಈಗ ಅದನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡೆನು. ರೈಲು ಗಾಡಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಚಾರ್ಲ್ಸ್‌ಟೌನಿಗೆ ಕೊಂಡೊಯ್ದಿತು.

ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ತೊಂದರೆಗಳು

ರೈಲುಗಾಡಿಯು ಚಾರ್ಲಸ್‌ಟೌನಿಗೆ ಬಿಳಿಗೈ ತಲವುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಚಾರ್ಲಸ್‌ಟೌನಿಗೂ ಜೋಹಾನ್ಸ್‌ಬರ್ಗಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ರೈಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಟೆವ್ವಾಲು ಬಂಡಿ ಮಾತ್ರ ಇದ್ದಿತು. ಬಂಡಿಯು ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ಸ್ವಾಂಸರಾಟಿಸಿನಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಿತು. ನನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಟೆವ್ವಾಲುಬಂಡಿಯ ಟಿಕೆಟಿದ್ದಿತು. ಮಾರಿಟ್ಸ್‌ಬರ್ಗಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣವು ಒಂದು ದಿನ ಸಾವಕಾಶವಾದುದರಿಂದ ಅದೇನೂ ರದ್ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇಠರು ಚಾರ್ಲಸ್‌ಟೌನಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಟೆವ್ವಾಲುಬಂಡಿಗಳ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ತಂತಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಹೊರಡಿಸಲೆಂದು ನೆಪವು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅದುದರಿಂದ ನಾನೊಬ್ಬ ಅಪರಿಚಿತನೆಂದು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಲೂ ಆತನು ನನಗೆ “ನನ್ನ ಟಿಕೆಟ್ ರದ್ದಾಗಿಹೋಗಿದೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ನಾನು ಆತನಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆನು. ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಕಾರಣವು ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ಥಳವಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ನನ್ನ ಟಿಕೆಟ್ ರದ್ದಾಗಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುವುದರಲ್ಲಿ ಆತನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಪ್ರಯಾಣಿಕರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಗಾಡಿಯೊಳಗೇ ಸ್ಥಳ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ನನ್ನನ್ನು ‘ಕೂಲಿ’ಯೆಂದೂ ಅಪರಿಚಿತನೆಂದೂ ಎಣಿಸಿದ್ದುದರಿಂದ ಬಳಿಯ ಪ್ರಯಾಣಿಕರೊಡನೆ ಬಂಡಿಯೊಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಡಬಾರದೆಂದು ಬಂಡಿಯ ನೌಕರನು ಯೋಚಿಸಿದನು. [ಈ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ‘ಮುಂದಾಳು’ ಎಂದು ಹೆಸರು. ಪ್ರಯಾಣದ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದೇ ಇವನ ಕೆಲಸ.] ಗಾಡಿ ಹೊಡೆಯುವನ ಅಕ್ಕಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ಥಳವಿದ್ದಿತು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರಲ್ಲಿ ಈ ಅಧಿಕಾರಿಯು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಕಟ್ಟಳೆ

ಯಿದ್ದಿತು. ಆ ದಿನ ಅವನು ಒಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ನನಗೆ ತನ್ನ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ಇದು ಕೇವಲ ಅನ್ಯಾಯವೆಂದೂ ಅವಮಾನದ ವಿಷಯವೆಂದೂ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಈ ಅವಮಾನವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿರುವುದೇ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದುಕೊಂಡೆನು. ನಾನು ಜೋರುಮಾಡಿ ಒಳಗೆ ಹೋಗುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಜಗಳಕ್ಕೇನಾದರೂ ನಿಂತಿದ್ದರೆ ಬಂಡಿಯು ನನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೇ ಹೊರಟುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ದಿನ ವೃದ್ಧವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಏನು ಸಂಭವಿಸುವುದೋ ಭಗವಂತನಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಹೀಗೆ ಯೋಚಿಸಿ ನಾನು ನನ್ನ ಎದೆಯಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿಯೇಳುತ್ತಿದ್ದಿತಾದರೂ ವಿವೇಕವುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯನಂತೆ ಬಂಡಿ ಹೊಡೆಯುವವನ ಮಗ್ಗಲಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆನು.

ಮೂರು ಗಂಟೆಯ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಗಾಡಿಯು ಪರ್ಡೆಕೋಫನ್ನು ತಲಪಿತು. ಈಗ ಆ 'ಮುಂದಾಳಿ'ಗೆ ನಾನು ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ತಾನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಇಷ್ಟವುಂಟಾಯಿತು. ಅವನು ಸಿಗರೇಟ್ ಕುಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸಿದನು. ಬಹುಶಃ ಅವನಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಗಾಳಿಯು ಬೇಕಾಗಿಯೂ ಇದ್ದಿರಬಹುದು. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ಬಂಡಿ ಹೊಡೆಯುವವನಿಂದ ಒಂದು ಕೊಳೆಯಾದ ಗೋಣಿಯ ರಟ್ಟನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಕಾಲಿಡುವ ಹುಗೆಯ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ, "ಸಾಮಿ, ನೀನು ಇದರಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೋ. ನಾನು ಗಾಡಿ ಹೊಡೆಯುವವನ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕು." ಎಂದು ಹೇಳಿದನು. ಈ ಅವಮಾನವನ್ನು ನಾನು ಸಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಾ ಅವನೊಡನೆ "ನೀನೇ ನನ್ನನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿದುದು. ನನಗೆ ನ್ಯಾಯವಾಗಿ ಒಳಗೆ ಸ್ಥಳ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ನಾನು ಈ ಅವಮಾನವನ್ನು ಸಹಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ಈಗ ನೀನು ಹೊರಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ಸಿಗರೇಟ್ ಕುಡಿಯಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುವುದರಿಂದ ನಾನು ನಿನ್ನ ಕಾಲಿನ ಬಳಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆನ್ನುತ್ತೀಯೆ. ಅದೆಲ್ಲಾ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬೇಕಾದರೆ ಒಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ." ಎಂದು ಹೇಳಿ ದೆನು.

ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ನಾನು ಮುಗಿಸುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಅವನು ನನ್ನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಕೆನ್ನೆಗೆ ಬಲವಾಗಿ ಹೊಡೆಯಲು ಮೊದಲುಮಾಡಿ ನನ್ನನ್ನು ಕೈಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕೆಳಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟನು. ನಾನು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವ ಸ್ಥಳದ ಹತ್ತಿರ ಇದ್ದ ಹಿತ್ತಾಳೆಯ ಕಂಬಿಗಳನ್ನು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡೆನು. ನನ್ನ ಕೈಮೊಳೆಗಳು ಮುರಿದು ಹೋದರೂ ಹಿಡಿತವನ್ನು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿದ್ದೆನು. ಉಳಿದ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಈ ನೋಟವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ಬಯ್ಯುತ್ತಲೂ, ಎಳೆಯುತ್ತಲೂ, ಹೊಡೆಯುತ್ತಲೂ ಇದ್ದನು. ನಾನು ಮಾತ್ರ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆನು. ಅವನು ಬಲವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದನು. ನಾನು ಬಲಹೀನನಾಗಿದ್ದೆನು. ಪ್ರಯಾಣಿಕರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರಿಗೆ ಕನಿಕರ ಹುಟ್ಟಿ ಅವರು ಅವನಿಗೆ “ಪಾಪ, ಅವನನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು. ಅವನದೇನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲ. ಅವನು ಹೇಳುವುದು ನಿಜ. ಅವನು ಅಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗದಿದ್ದರೆ ನಮ್ಮ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ಬಂದು ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲಿ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. “ಅವೆಲ್ಲಾ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ!” ಎಂದು ಅವನು ಕೂಗಿದನು. ಆದರೂ ಅವನಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಮೊಗಮುರಿದಂತೆ ತೋರಿತು. ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆಯುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ನನ್ನ ಕೈಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ನನ್ನನ್ನು ಬೈದು ಮತ್ತೊಂದು ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಹಾಟೆಂಟಾಟ್ (ನೀಗ್ರೋ ಜನ) ಆಳನ್ನು ಕಾಲಿಡುವ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವಂತೆ ಹೇಳಿ ಅವನ ಬಾಗಿ ದಲ್ಲಿ ತಾನು ಕುಳಿತುಕೊಂಡನು.

ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಒಳಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರು. ಸಿಕ್ಕಾಂಪಿತ್ತು. ಗಾಡಿಯು ಸದ್ದುಮಾಡುತ್ತಾ ಹೊರಟಿತು. ನನ, ಎದೆಯು ಧಡ್‌ಧಡ್ ಎಂದು ಹೊಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೋಗಬೇಕೆಂದಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ನಿಜವಾಗಿಯೂ ಜೀವದೊಡನೆ ಹೋಗುತ್ತೇನೆಯೇ ಎಂದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಆ ಮನುಷ್ಯನು ಆಗಾಗ ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ಕೋಪದ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಏೀರುತ್ತಾ ತನ್ನ ಬೆರಳನ್ನು ನನ್ನ ಕಡೆಗೆ ತೋರಿಸಿ, “ಜೋಪಾಸ! ಸ್ವಾಂಡರ್ಟ್‌ನನ್ನು ತಲಪಿದುದಾಗಲಿ. ನಿನಗೇನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂಬುದನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಗದರಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ನಾನು

ಮಾತನಾಡದೆ ಕುಳಿತು ನನ್ನನ್ನು ಕಾಣಾಡಬೇಕೆಂದು ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು.

ಕತ್ತಲಾದಮೇಲೆ ನಾವು ಸ್ವಾಂಡರ್ಟನನ್ನು ತಲಪಿದೆವು. ಕೆಲವು ಜನ ಭಾರತೀಯರ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೂ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಧೈರ್ಯ ಬಂದು ನಿಟ್ಟುಸುರನ್ನು ಬಿಟ್ಟೆನು. ನಾನು ಕೆಳಕ್ಕೆ ಇಳಿಯುತ್ತಲೂ ಈ ಮಿತ್ರರು “ನಾವು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಈಸಾ ಸೇತರ ಅಂಗಡಿಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದಿದ್ದೇವೆ. ಅಬ್ಬಲ್ಲಾ ಸೇತರಿಂದ ನಮಗೆ ತಾರು ಬಂದಿತು.” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ನಾವು ಸೇತ್ ಈಸಾ ಹಾಜೀ ಸುಮಾರರ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೋದೆವು. ಸೇತರೂ ಅವರ ಗುಮಾಸ್ತರೂ ನನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡರು. ನಾನು ಅನುಭವಿಸಿದುದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆನು. ಅದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರು ಬಹು ವ್ಯಸನಪಟ್ಟರು. ತಾವು ಅನುಭವಿಸಿದ ಸಂಕಟಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನನ್ನು ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದರು.

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಟಪಾಲು ಬಂಡಿ ಕಂಪೆನಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ನಡೆದುದೊಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸಿ ನಾನು ಅದೊಲ್ಲವನ್ನೂ ವಿವರಿಸಿ ಅವರ ನೌಕರನು ನನ್ನನ್ನು ಹೆದರಿಸಿದುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಹೊರಟಾಗ ಬಂಡಿಯೊಳಗೆ ಇತರ ಪ್ರಯಾಣಿಕರೊಂದಿಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಕುಳ್ಳಿರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮಾಡಿಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದೆನು. ಇದಕ್ಕೆ ಆ ಅಧಿಕಾರಿಯು “ಸ್ವಾಂಡರ್ಟನಿಂದ ದೊಡ್ಡ ಗಾಡಿಯು ಹೊರಡುತ್ತದೆ. ಗಾಡಿ ಹೊಡೆಯುವವನು ಮುಂತಾದ ವರೆಲ್ಲಾ ಬೇರೆ. ನೀವು ನಡತೆಯು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಬರೆದಿರುವ ನೌಕರನು ನಾಳೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನೀವು ಇತರ ಪ್ರಯಾಣಿಕರೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಏರ್ಪಾಡುಮಾಡಿದೆ.” ಎಂದು ಉತ್ತರಕೊಟ್ಟರು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ನನ್ನ ಚಿಂತೆಯು ಸ್ವಲ್ಪ ಕಡಿಮೆಯಾಯಿತು. ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಆ ಘಟನೆಯವನ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಳೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವೇನೂ ನನಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಈ ಜಗಳದ ಅಧ್ಯಾಯವು ಇಲ್ಲಿಗೆ ಮುಗಿಯಿತು.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಈಸಾ ಸೇತರ ಕಡೆಯವನು ನನ್ನನ್ನು ಬಾಡಿಯ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಳವು ಸಿಕ್ಕಿತು. ನಾನು ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿ ಆ ರಾತ್ರಿ ಜೋಹಾನ್ಸ್‌ಬರ್ಗನ್ನು ತುಪಿದೆನು.

ಸ್ಯಾಂಡರ್‌ಟನ್ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಹಳ್ಳಿ. ಜೋಹಾನ್ಸ್‌ಬರ್ಗ್ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ನಗರ. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇತರು ಜೋಹಾನ್ಸ್‌ಬರ್ಗಿನ ತಂತಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರು. ಮತ್ತು ನನಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಮಹಮ್ಮದ್ ಕಾಸಿಮ್ ಕಮ್ರುದ್ದೀನರ ಅಂಗಡಿಯ ಹೆಸರನ್ನೂ ವಿಳಾಸವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರ ಕಡೆಯವನು ಗಾಡಿ ನಿಲ್ಲುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದನು- ಅದರ ನಾನು ಅವನನ್ನು ನೋಡಲಿಲ್ಲ. ಅವನೂ ನನ್ನನ್ನು ಗುರುತುಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಹೋಟಲಿಗೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆನು. ನಾಲ್ಕಾರು ಹೋಟಲುಗಳ ಹೆಸರನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ಒಂದು ಗಾಡಿಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿ 'ಗ್ರ್ಯಾಂಡ್ ನ್ಯಾಷನಲ್ ಹೋಟೆಲ್' ಗೆ ಹೊಡೆಯುವಂತೆ ಹೇಳಿದೆನು. ಅದನ್ನು ತಲಪಿದಮೇಲೆ ಅಲ್ಲಿಯ ವ್ಯವಸ್ಥಾಪಕ (ಮ್ಯಾನೇಜರ್) ನನ್ನು ಕಂಡು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದೆನು. ಆತನು ಒಂದು ಕ್ಷಣ ನನ್ನನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಸಿ "ಎನು ಮಾಡುವುದು ! ಇಲ್ಲಿನ ಕೊಠಡಿಗಳೆಲ್ಲಾ ತುಂಬಿಹೋಗಿವೆ." ಎಂದು ವಿನಯದಿಂದ ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಬಿಳ್ಳೊಟ್ಟನು. ನಾನು ಗಾಡಿಯವನಿಗೆ ಮಹಮ್ಮದ್ ಕಾಸಿಮ್ ಕಮ್ರುದ್ದೀನರ ಅಂಗಡಿಗೆ ಹೊಡೆಯುವಂತೆ ಹೇಳಿದೆನು. ಅಲ್ಲಿ ಅಬ್ದುಲ್ ಗನೀ ಸೇತರು ನಾನು ಬರುವುದನ್ನೇ ಇದಿರುನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ನಾನು ಬಂದುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಮನೆ ವೂರ್ವಕವಾದ ಸಂತೋಷವನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು. ಹೋಟಲಿನಲ್ಲಿ ನನಗುಂಟಾದ ಅನುಭವದ ಕತೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರು ಒಹಳ ಸಕ್ಕು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಹೋಟಲಿಗೆ ಸೇರಿಸುವರೆಂದು ಹೇಗೆ ತಾನೆ ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದಿರಿ ?" ಎಂದರು.

"ಎಕೆ ಕೊಡದು ?" ಎಂದು ನಾನು ಕೇಳಿದೆನು.

"ಇಲ್ಲಿ ನೀವು ನಾಲ್ಕು ದಿವಸ ಇದ್ದರೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ದೇಶದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮಂತಹರು ಮಾತ್ರ ಇರುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ಏಕೆಂದರೆ

ನಾವಿರುವುದು ಹಣ ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕೆ. ಅದರ ಸಲುವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಅಪಮಾನ ಸಹಿಸಬೇಕಾದರೂ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತೇವೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಅವರು ದಕ್ಷಿಣ ಅಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರ ಕಷ್ಟಗಳ ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಹೇಳಿದರು.

ಮುಂದೆ ಹೊಗುತ್ತಾ ನಮಗೆ ಅಬ್ದುಲ್ ಗನೀ ಸೇಠರ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವೆವು.

ಅವರು “ಈ ದೇಶವು ನಿಮ್ಮಂತಹವರಿಗೆ ತಕ್ಕುದಲ್ಲ. ನೋಡಿ, ನೀವು ನಾಳೆ ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕು. ನೀವು ಮೂರನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನೇಟಾಲಿಗಿಂತ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ವಾಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಇನ್ನೂ ಕೇಡು. ಇಲ್ಲಂತೂ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಒಂದನೆಯ ಎರಡನೆಯ ತರಗತಿಯ ಟಿಕೆಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ.” ಎಂದರು.

“ನೀವು ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಯತ್ನವನ್ನು ಮಾಡಿರಲಾರಿ.”

“ನಾವು ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರವನ್ನೇನೋ ನಡೆಸಿದ್ದೇವೆ. ಆದರೆ ನಮ್ಮವರು ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಮೊದಲನೆಯ ಎರಡನೆಯ ತರಗತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಲಿಷ್ಟಪಡುವುದೇ ಇಲ್ಲ.”

ನಾನು ರೈಲ್ವೆಯ ನಿಯಮಗಳಿರುವ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ತರಿಸಿ ಓದಿದೆನು. ಅದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ದಾರಿಯಿದ್ದಿತು. ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ವಾಲಿನ ಹಿಂದಿನ ಕಾನೂನುಗಳು ಸೂಕ್ಷ್ಮ ವಿಚಾರದಿಂದ ತಯಾರಾದವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ರೈಲ್ವೆಯ ನಿಯಮಗಳ ವಿಚಾರವಂತು ಕೇಳಬೇಕಾದುದೇನಿದೆ?

ನಾನು ಸೇಠರಿಗೆ “ಮೊದಲನೆಯ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗಬೇಕೆಂದೇ ನನ್ನ ಇಚ್ಛೆ. ಇದು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾಕ್ಕೆ ೩೭ ಮೈಲಿ ತಾನೆ. ಕುದುರೆಯ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದೆನು.

ಸೇರರು ಇದರಿಂದ ಹೊತ್ತೂ ಹಣವೂ ನಷ್ಟವಾಗುವದೆಂದು ತೋರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಇವರು ನಾನು ಮೊದಲನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಬೇಕೆಂಬ ನನ್ನ ಸೂಚನೆಗೆ ಒಪ್ಪಿದರು. ಆದುದರಿಂದ ನಾವು ಸ್ಪೇಷನ್ ಮಾಸ್ಟರಿಗೆ ಒಂದು ಕಾಗದವನ್ನು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟೆವು. ಅದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರೊಂದೂ ಯಾವಾಗಲೂ ಮೊದಲನೆಯ ದರ್ಜೆಯಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುವುದೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆನು. ಇವೆಲ್ಲದೆ ನಾನು ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ಸೇರಬೇಕಾಗಿರುವುದೆಂದೂ ಅವರ (ಸ್ಪೇಷನ್ ಮಾಸ್ಟರ) ಉತ್ತರವನ್ನು ಎದುರು ನೋಡಲು ಸಮಯವಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ನಾನೇ ಸ್ವತಃ ಸ್ಪೇಷನಿಗೆ ಒಂದು ಉತ್ತರವನ್ನು ಪಡೆಯುವೆನೆಂದೂ ಮತ್ತು ಮೊದಲನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಟಿಕೆಟು ಸಿಕ್ಕುವುದೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದ್ದೆನು. ಮುಖತಃ ಉತ್ತರವನ್ನು ಪಡೆಯುವೆನೆಂದು ಬರೆಯುವದರಲ್ಲಿ ಉದ್ದೇಶವಿದ್ದಿತೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. “ಸ್ಪೇಷನ್ ಮಾಸ್ಟರು ಉತ್ತರವನ್ನು ಬರೆದು ಕಳುಹಿಸಿದರೆ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಮೊದಲನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಟಿಕೆಟನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಬರೆಯುವರು. ಮತ್ತು ಆತನು ‘ಕೂಲೀ’ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರಾ ಎಂದರೆ ತನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಏನೋ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಟುಕ್ಕೊಂಡಿರುತ್ತಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಇನಿಸುಕುಂದಿಲ್ಲದ ಅಂಗ್ಲವೋಷಾಕಿನಿಂದ ಭೂಷಿತನಾಗಿ ಆತನಿಬರಿಗೆ ಹೋಗಿ ಮಾತನಾಡುವೆನು. ಆಗ ಬಹುಶಃ ಆತನನ್ನು ಮೊದಲನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಟಿಕೆಟನ್ನು ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿಸಬಹುದು.” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಮೋಟುಅಂಗಿ (ಫ್ರಾಕ್ ಕೋಟ್), ಕಂಠಗ್ರಂಥಿ (ನೆಕಾಟೈ) ಮೊದಲಾದುವುಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿಕೊಂಡು ಸ್ಪೇಷನನ್ನು ತಲಪಿದೆನು. ಆತನ (ಸ್ಪೇಷನ್ ಮಾಸ್ಟರ) ಮುಂದೆ ಒಂದು ಪೌಂಡನ್ನು (ಸುಮಾರು ೧೫ ರೂಪಾಯಿ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಚಿನ್ನದ ನಾಣ್ಯ, ‘ಸವರನು’) ಇಟ್ಟು ಒಂದು ಮೊದಲನೆಯ ತರಗತಿಯ ಟಿಕೆಟನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದೆನು.

“ನೀವೇನೋ ನನಗೆ ಈ ಕಾಗದವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದುದು?” ಎಂದು ಆತನು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಿದನು.

“ಹೌದು, ನಾನೇ. ನೀವು ಟಿಕೆಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟರೆ ಉಪಕಾರ ಮಾಡಿ ದಂತಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಈ ದಿನವೇ ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾವನ್ನು ತಲಪ ಬೇಕು.”

ಆತನು ನಸುನಕ್ಕನು. ಆತನಿಗೆ ಕನಿಕರ ಹುಟ್ಟಿ “ನಾನು ಟ್ರಾನ್ಸ್ ವಾಲಿನವನಲ್ಲ, ಹಾಲೆಂಡಿನವನು (ಉ). ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿರುವ ಭಾವವು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಿಮ್ಮ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸಹಾನುಭೂತಿ ಯಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಟಿಕೆಟ್ ಕೊಡಬೇಕೆಂದೇ ನನಗೆ ಇಷ್ಟ. ಆದರೆ ಒಂದು ಶರತ್ತಿನ ಮೇಲೆ—ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಗಾರ್ಡ್(ರೈಲ್ ಗಾಡಿಯ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡಿರುವ ಅಧಿಕಾರಿ) ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಳಿಸಿ ಮೂರನೆಯ ತರಗತಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸಿದರೆ ನನ್ನನ್ನು ಇದರ ಮಧ್ಯೆ ಸಿಕ್ಕಿಸಕೂಡದು— ಎಂದರೆ ರೈಲ್ವೆ ಕಂಪನಿಯವರ ಮೇಲೆ ದಾವಾಮಾಡಕೂಡದು. ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣವು ನಿರ್ವಿಘ್ನವಾಗಿ ಮುಗಿಯಲೆಂದು ನನ್ನ ಹಾರೈಕೆ. ನೀವು ದೊಡ್ಡ ಮನುಷ್ಯರೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನಗೆ ಟಿಕೆಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟನು. ನಾನು ಆತನಿಗೆ ಧನ್ಯವಾದವನ್ನು ಹೇಳಿ ಆತನ ಹೇಳಿಕೆಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಮಾತುಕೊಟ್ಟನು.

ಅಬ್ದುಲ್‌ಗನೀ ಸೇತರು ನನ್ನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಡಲು ನಿಲ್ದಾಣಕ್ಕೆ ಬಂದಿ ದ್ದರು. ಈ ಘಟನೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅವರಿಗೆ ಸಂತೋಷವೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವರು “ನೀವು ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾವನ್ನು ತಲಪಿದರೆ ನಾನು ನಿಶ್ಚಿಂತನಾಗುವೆನು. ಗಾರ್ಡ್ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಮೊದಲನೆಯ ದರ್ಜೆ ಯಲ್ಲಿ ಆರಾಮವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಹೆದ ರಿಕೆ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಅವನು ಬಿಟ್ಟರೂ ಪ್ರಯಾಣಿಕರು ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.” ಎಂದು ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಟ್ಟರು.

ನಾನು ಮೊದಲನೆಯ ತರಗತಿಯ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡೆನು. ರೈಲು ಹೊರಟಿತು. ಜರ್ಮಿನಿನಲ್ಲಿ ಗಾರ್ಡ್ ಟಿಕೆಟನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದನು. ನನ್ನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಲೂ ಅವನು ಓಟ್ಟಾಗಿ “ಮೂರನೆಯ ದರ್ಜೆಗೆ ಹೊರಟುಹೋಗು.” ಎಂದು ಕೈಬೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಸಂಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದನು.

ನಾನು ನನ್ನ ಬಳಿಯಿದ್ದ ಮೊದಲನೆಯ ತರಗತಿಯ ಟಿಕೆಟನ್ನು ತೋರಿಸಿದೆನು. ಅವನು “ಜಿಂತೆಯಿಲ್ಲ! ಮೂರನೆಯ ತರಗತಿಗೆ ನಡೆ.” ಎಂದನು.

ಈ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನೇ ಒಬ್ಬ ಆಂಗ್ಲ ಪ್ರಯಾಣಿಕನಿದ್ದನು. ಆತನು ಗಾರ್ಡಿಗೆ “ನೀನು ಈ ಸ್ಥಳದ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಏಕೆ ತೊಂದರೆಪಡಿಸುತ್ತೀಯೆ? ಈತನ ಹತ್ತಿರ ಮೊದಲನೆಯ ದರ್ಜೆಯ ಟಿಕೆಟ್ ಇರುವುದು ಕಾಣುವುದಿಲ್ಲವೇನು? ಈತನು ಇಲ್ಲಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಎಷ್ಟೊಂದು ಅಭ್ಯಂತರವಿಲ್ಲ.” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಕಡೆ ನೋಡಿ, “ನೀವು ಆರಾಮವಾಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳಿ.” ಎಂದನು.

ಗಾರ್ಡು “ನಿಮಗೆ ಕೂಲಿಯ ಜೊತೆಗೆ ಕುಳಿತುಕೊಂಡರಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದರೆ ನನಗೇನು?” ಎಂದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ ಹೊರಟುಹೋದನು.

ರಾತ್ರಿ ಎಂಟುಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ರೈಲು ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾವನ್ನು ಸೇರಿತು.

ಪ್ರಜೋರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ

ನಾನು ಪ್ರಜೋರಿಯಾ ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿ ದಾದಾ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ರವರ ವಕೀಲರ ಕಡೆಯಿಂದ ಮಾರಾಧರೂ ನನ್ನನ್ನಿರಿಸಿರೋಳ್ಳು ಬಂದಿರ ಬಹುದೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಭಾರತೀಯರಾರೂ ಬಂದಿರ ಲಾರರೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಯಾವ ಭಾರತೀ ಯನ ಮನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಇಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಮಾತುಕೊಟ್ಟಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ವಕೀಲರು ಯಾರನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ದಿನ ಭಾನು ವಾರವಾದುದರಿಂದ ಬಹಳ ತೊಂದರೆಯಿಲ್ಲದ ಯಾರನ್ನೂ ಕಳುಹಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಮೇಲೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನನಗೆ ಏನೂ ತೋಚಲಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ನಿಂತೆನು. ಯಾವ ಹೋಟಲಿನಲ್ಲೂ ನನ್ನನ್ನು ಸೇರಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಶಂಕಿಸಿದೆನು.

ಪ್ರಜೋರಿಯಾ ನಿಲ್ದಾಣವು ೧೮೯೩ ರಲ್ಲಿದ್ದುದಕ್ಕೂ ೧೯೧೪ ರಲ್ಲಿದ್ದುದಕ್ಕೂ ಬಹು ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದ್ದಿತು. ದೀಪಗಳು ಮಂಕಾಗಿ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಪುಯಾಣಿಕರ ಸಂಖ್ಯೆ ಬಹುಕಡಿಮೆ. ಪುಯಾಣಿಕ ರೆಲ್ಲರೂ ಹೋಗುವವರೆಗೂ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೆನು. ಟಿಕೆಟ್ ಕಲೆಕ್ಟರಿಗೆ (ಟಿಕೆಟುಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವವನು) ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಡುವಾದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ಟಿಕೆಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಆತನನ್ನು ನಾನು ಇರಬಹುದಾದ ಯಾವುದಾದರೂ ಸಣ್ಣ ಭೋಜನ ಶಾಲೆಯಾಗಲಿ ಇನ್ನಾವಸ್ಥಳವಾಗಲಿ ಇದೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಿ ಆತನು ತೋರಿಸಿದರೆ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗೋಣ, ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರಾತ್ರಿಯನ್ನು ನಿಲ್ದಾಣದಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆಯೋಣ ಎಂದು ಕೊಂಡೆನು. ಹೀಗೆ ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ನಾನು ಹಿಂಜರಿದೆನೆಂದು ಹೇಳಬೇಕು—ಎಲ್ಲಿ ಅಪಮಾನವಾಗುವುದೋ ಎಂಬ ಭಯ.

ನಿಲ್ದಾಣದಿಂದ ಪ್ರಯಾಣಿಕರೆಲ್ಲರೂ ಹೊರಟುಹೋದರು. ನಾನು ಬಿಕೆಟ್ ಕಲೆಕ್ಟರಿಗೆ ನನ್ನ ಬಿಕೆಟನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆನು. ಆತನು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಎನಯದಿಂದ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು. ಆದರೆ ಆತನಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಸಹಾಯವೇನೂ ಆಗಲಾರದೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆತನ ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿಯೇ ಅಮೇರಿಕದ ನೀಗ್ರೋ (ಋ) ಮನುಷ್ಯನೊಬ್ಬನು ನಿಂತಿದ್ದನು ಆತನು ನನ್ನೊಡನೆ ಮಾತುಕತೆ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಆತನು “ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಮಿತ್ರರಾರೂ ಇಲ್ಲದ ಹೊರಗಿನವರಂತೆ ಕಾಣುತ್ತೀರಿ. ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಬಂದರೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಭೋಜನಶಾಲೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ಆದರೆ ಮಾಲಿಕನು ಅಮೇರಿಕದವನು. ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದವನು. ಆತನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ.” ಎಂದನು.

ಹೀಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೇನೋ ಸಂತಯವಿದ್ದಿತು. ಆದರೂ ನಾನು ಆತನಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಿ ಆತನ ಸೂಚನೆಗೆ ಒಪ್ಪಿದೆನು. ಆತನು ನನ್ನನ್ನು ಜಾನ್ ಸ್ಪೈನ ‘ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಹೊಟೆಲ್’ ಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದನು. ಆತನು ಜಾನ್ ಸ್ಪೈನನ್ನು ಒಂದರೊಡನೆ ಕರೆದು ಮಾತನಾಡಿದನು. ನಾನು ಇಳಿದಿರುವ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲೇ ಊಟಮಾಡುವ ಕರಾರಿನಮೇಲೆ ಜಾನ್ ಸ್ಪೈನು ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ರಾತ್ರಿ ಇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಪ್ಪಿದನು.

ಆತನು “ನನಗೆ ಬಿಳಿಯಜನ ಕಪ್ಪುಜನ ಎಂಬ ಭೇದವು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಇಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಗಿರಾಕಿಗಳೆಲ್ಲಾ ಐರೋಪ್ಯರು. ನಿಮಗೆ ಭೋಜನ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಊಟಕ್ಕೆ ಬಡಿಸಿದರೆ ಅವರು ಸಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಹುದು ; ಒಂದು ವೇಳೆ ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟು ಹೋದರೂ ಹೋಗಬಹುದು.” ಎಂದನು.

ನಾನು “ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಈ ರಾತ್ರಿ ಸ್ಥಳ ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿದ್ದೀರಿ. ಇದು ಕೂಡ ನನಗೆ ಉಪಕಾರವೇ. ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿದೆ. ನಿಮ್ಮ ಕಷ್ಟವು ನನಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಕೋಣೆಯಲ್ಲೇ ನನಗೆ ಊಟಕ್ಕೆ ಬಡಿಸುವ ವಿಚಾರವಾಗಿ

ನಾನೇನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ನಾಳೆ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯಾದರೂ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬಹುದೆಂಬ ಆಸೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ.” ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟನು.

ಸನಗೆ ಒಂದು ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಊಟಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತೆನು. ನಾನೊಬ್ಬನೇ ಇದ್ದುದರಿಂದ ಆಲೋಚನಾಪರನಾದೆನು. ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮಂದಿ ಗಿರಾಕಿಗಳಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸೇವಕನು ಜಾಗೃತೆಯಾಗಿಯೇ ಊಟವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರುವನೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಅವನ ಬದಲು ಜಾನ್‌ಸ್ವನರೇ ಬಂದರು. ಅವರು “ನೀವು ಈ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಿರೆಂದು ಹೇಳಿದುದಕ್ಕೆ ನನಗೇ ನಾಚಿಕೆಯಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಇತರ ಗಿರಾಕಿಗಳಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿ ‘ಅವರು ಭೋಜನ ಗೃಹದಲ್ಲಿ ಊಟ ಮಾಡಿದರೆ ನೀವು ಏನಾದರೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವಿರಾ?’ ಎಂದು ಅವರನ್ನು ಕೇಳಿದೆನು. ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು ತಮ್ಮದೇನೂ ಅಭ್ಯಂತರ ಎಲ್ಲವೆಂದೂ ನೀವು ಇಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟವಿದ್ದಷ್ಟು ದಿನವಿರಬಹುದೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಆದುದರಿಂದ ನೀವು ದಯೆಯಿಟ್ಟು ಊಟದ ಮನೆಗೆ ಬನ್ನಿ. ನೀವು ಇಷ್ಟವಿದ್ದಷ್ಟು ದಿನ ಇಲ್ಲಿರಬಹುದು.” ಎಂದರು.

ನಾನು ಆತನಿಗೆ ಪುನಃ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಊಟದ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿ ಊಟವಾಡಿದೆನು.

ಮಾರನೆಯದಿನ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ನಾನು ವಕೀಲರ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆನು. ಅವರ ಹೆಸರು ಎ. ಡಬ್ಲ್ಯು. ಬೇಕರ್ ಎಂದು. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇಠರು ಅವರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸನಗೆ ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಉಪಚರಿಸಿದುದು ಸನಗೇನೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ೩ ಹಳೆ ಆದರದಿಂದ ಕಂಡು ನನ್ನ ಯೋಗಕ್ಷೇಮವನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ನಾನು ನನ್ನ ವಿಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆನು. ಆಗ ಅವರು “ಜ್ಯಾರಿಸ್ಟರಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ನೀವು ಸಾಕಡತಕ್ಕ ಕೆಲಸವೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಗಾಗಿ ನಾವು ಅತ್ಯುತ್ತಮರಾದ ವಕೀಲರನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದ್ದೇವೆ. ಈ ಮೊಕದ

ಮೆಯು ದೀರ್ಘಕಾಲದ್ದು ಮತ್ತು ತೊಡಕಾದುದು. ಆದುದರಿಂದ ಅವಶ್ಯಕವಾದ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸುವ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಮ್ಮ ಕಕ್ಷಿಗಾರರೊಡನೆ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಈಗ ಅನುಕೂಲವೇ ಆಯಿತು. ಇನ್ನು ಅವರಿಂದ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮ ಮೂಲಕವೇ ತರಿಸಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಇನ್ನೂ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹುಡುಕಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದಮೇಲೆ ಹುಡುಕುವುದೊಳ್ಳೆಯದೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ಇಲ್ಲಿ ವರ್ಣದ್ವೇಷವು ಅತ್ಯಧಿಕವಾಗಿದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಿಮ್ಮಂತಹವರಿಗೆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಹುಡುಕುವುದು ಸುಲಭವಾದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಒಬ್ಬ ಬಡ ಹೆಂಗಸು ಗೊತ್ತು. ಆಕೆಯು ಒಬ್ಬ ರೊಟ್ಟಿಗಾರನ ಹೆಂಡತಿ. ಆಕೆಯು ತನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನೀವು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಬಹುದು. ಇದರಿಂದ ಆಕೆಯ ವರಮಾನವೂ ಹೆಚ್ಚಾಗುವುದು. ಬನ್ನಿ, ಆಕೆಯ ಮನೆಗೆ ಹೋಗೋಣ.” ಎಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ಆಕೆಯೊಡನೆ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಮಾತನಾಡಿದರು. ನಾನು ವಾರಕ್ಕೆ ೩೫ ಪಿಲಿಂಗ್ (ಸುಮಾರು ೨೬ | ೧೦) ಕೊಟ್ಟು ಉಟವಾಡಿಕೊಂಡು ಆಕೆಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಆಕೆಯು ಒಪ್ಪಿದಳು.

ಬೇಕರರು ವಕೀಲರಾಗಿದ್ದುದಲ್ಲದೆ ಶ್ರದ್ಧಾಯುತರಾದ ಲೌಕಿಕ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕರಾಗಿಯೂ ಇದ್ದರು. [ಧರ್ಮೋಪದೇಶವನ್ನೇ ತಮ್ಮ ಮುಖ್ಯ ವೃತ್ತಿಯನ್ನಾಗಿ ಉಳ್ಳವರನ್ನು ಮೈದಿಕರೆನ್ನಬಹುದು. ಉದಾ : ಪಾದ್ರಿಗಳು.] ಅವರು ಈಗಲೂ ಜೀವಂತರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ವಕೀಲಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಅವರು ಈಸಾಯಿಾ ಧರ್ಮವನ್ನು ಬೋಧಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ತೊಡಗಿದ್ದಾರೆ. ಹಣಕಾಸು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡು ಸುಖವಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಅವರು ಈಗ ಕೂಡ ನನ್ನೊಡನೆ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಕಾಗದಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುವ ವಿಷಯವು ಯಾವಾಗಲೂ ಒಂದೇ: ಅವರು ಈಸಾಯಿಾಧರ್ಮವೇ ಪರಮೋತ್ತಮವಾದ ಧರ್ಮವೆಂದು ಅನೇಕ ದೃಷ್ಟಿಗಳಿಂದ ಆಧಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು

ಯೇಸುವು ದೇವರ ಏಕಮಾತ್ರಪುತ್ರನೆಂದೂ ಮಾನವಜಾತಿಯ ರಕ್ಷಕನೆಂದೂ ಸಂಬುವವರೆಗೂ ಶಾಶ್ವತವಾದ ಶಾಂತಿಯು ಯಾರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲವೆಂದು ಪ್ರತಿವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ.

ಮೊದಲನೆಯ ಸಲ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಬಿಟ್ಟಿಯಾದಾಗಲೇ ಬೇಕರರು ನನ್ನಿಂದ ನಾನು ಧರ್ಮದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು. ನಾನು ಅವರಿಗೆ "ನಾನು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವನು ; ಆದರೂ ಆ ಧರ್ಮದ ಜ್ಞಾನವು ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲ. ಇತರ ಧರ್ಮಗಳ ಜ್ಞಾನವಂತು ಇನ್ನೂ ಕಡಿಮೆ. ಧರ್ಮ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ನನ್ನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯೇನು ? ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯೇನು ? ನಾನು ಸಂಬತಕ್ಕುದೇನು ? ಇದಾವುದೂ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಧರ್ಮವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶವಿದೆ. ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇತರ ಧರ್ಮಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ." ಎಂದು ಹೇಳಿದೆನು.

ಬೇಕರರು ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು "ಸೌತ್ ಆಫ್ರಿಕಾ ಜನರಲ್ ಮಿಷನ್" [ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಸುವಾರ್ತಾಪ್ರಚಾರಕ ಸಭೆ—ಅಲ್ಲಿ ಈಸಾಯಿಯತವನ್ನು ಹರಡಲೋಸುಗ ಸ್ಥಾಪಿತವಾದ ಸಂಸ್ಥೆ] ನ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರಲ್ಲಿ ನಾನೊಬ್ಬನು. ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ನಾನು ಒಂದು ಚರ್ಚನ್ನು (ಈಸಾಯಿಯಾ ದೇವಾಲಯ) ಕಟ್ಟಿಸಿದ್ದೇನೆ. ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಆಗಾಗ ತಪ್ಪದೆ ಧರ್ಮದ ವಿಷಯವಾಗಿ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗೆ ವರ್ಣಭೇದವಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಇತರ ಮಿತ್ರರೂ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾವು ಪುತಿ ಮಧ್ಯಾಹ್ನವೂ ಒಂದು ಗಂಟೆಗೆ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ಸ್ವಲ್ಪಹೊತ್ತು ದೇವರನ್ನು ಕುರಿತು ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನೂ ಬೆಳಕನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತೇವೆ. ನೀವೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದರೆ ಸಂತೋಷ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಅವರನ್ನು ಗುರುತು ಮಾಡಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮೊಡನೆ ಸೇರುವುದರಿಂದ ಅವರು ಸಂತೋಷ ಪಡುತ್ತಾರೆ. ಅವರ ಸಮಾಗಮದಿಂದ ನೀವೂ ಪ್ರೀತರಾಗುತ್ತೀರೆಂದು ನನಗೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿದೆ. ಮತ್ತು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಕೆಲವು ಧರ್ಮಸಂಬಂಧ

ವಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಉತ್ತಮ ವಾದ ಪುಸ್ತಕವು ಪವಿತ್ರವಾದ ಬೈಬಲ್. ಎಂಬುವುದನ್ನು ನಾನು ಹೇಳ ಬೇಕಾದುದೇ ಇಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಓದಬೇಕೆಂದು ನಾನು ನಿಮಗೆ ಆಗ್ರಹ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ." ಎಂದರು.

ನಾನು ಬೇಕರರನ್ನು ವಂದಿಸಿ ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ತಪ್ಪದೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗಾಗಿ ಅವರ ಮಂಡಲಿಯೊಡನೆ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಸೇರಲು ಒಪ್ಪಿದೆನು.

ಬೇಕರರು "ಹಾಗಾದರೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ನಾಳೆ ಒಂದು ಗಂಟೆಗೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇನೆ. ಒಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಮಂದಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗೋಣ" ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ವಂದಿಸಿ ನಾವು ಬೇರೆಯಾದೆವು.

ದೀರ್ಘವಿಚಾರ ಮಾಡಲು ನನಗೆ ಹೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಜಾನ್ ಸ್ಪೆನರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಕೊಡಬೇಕಾದ ದುಡ್ಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಹೊಸಮನೆಗೆ ಬಂದು ಊಟಮಾಡಿದೆನು. ಮನೆಯ ಯಜಮಾನಿಯು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಂಗಸಾಗಿದ್ದಳು. ಆಕೆಯು ನನಗಾಗಿ ಶಾಕಾಹಾರದ ಅಡಿಗೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಳು. ಈ ಕುಟುಂಬದೊಡನೆ ಹೊಂದಿಕೆಯಿಂದಿರಲು ನನಗೆ ಬಹುಕಾಲ ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ.

ದಾದಾ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾರವರು ಒಬ್ಬ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಕಾಗದವನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ನಾನು ಊಟಮಾಡಿ ಅವರನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದೆನು. ಅವರಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿನ ಭಾರತೀಯರ ಕಷ್ಟಗಳ ವಿಷಯವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತಿಳಿಯಬಂದಿತು. ತಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಬಲಾತ್ಕಾರ ಮಾಡಿದರು. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿ ನಾನು ಆಗಲೇ ಬೇರೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡಿರುವೆನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದೆನು. ಅವರು ಏನು ಬೇಕಾದರೂ ತಮ್ಮನ್ನು ಕೇಳಲು ಸಂಕೋಚಪಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಕೂಡದೆಂದು ಆಗ್ರಹಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದರು.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕತ್ತಲಾಯಿತು. ಊಟಮಾಡಿಕೊಂಡು ನನ್ನ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ವಿಚಾರಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದೆನು. ಸದ್ಯ

ದಲ್ಲೆಯೇ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸವಾವುದೂ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅಬ್ಬಲಲ್ಲಾ ಸೇತರಿಗೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆನು. ಬೇಕರರ ಗೆಳೆತನದ ಅರ್ಥವೇನಿರಬಹುದು ? ಅವರ ಧರ್ಮಬಂಧುಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಬರುವ ಲಾಭವೇನು ? ಈಸಾಯೀ ಧರ್ಮದ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಾಡಬೇಕು ? ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಸಾಹಿತ್ಯವನ್ನು ದೊರಕಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದ ? ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಧರ್ಮವನ್ನು ಜಿನ್ನಾಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಹೊರತು ಈಸಾಯೀ ಧರ್ಮದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲಾದೀತೆ ? ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ಮನಸಿನಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದುವು. ಒಂದೇ ಒಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷೆಯು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ನಾನು ಈ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನ ಮಾಡಬೇಕಾದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಿಷ್ಪಕ್ಷ ಪಾತವಾಗಿ ಮಾಡಬೇಕು. 'ಆಮೇಲೆ ಪರಮಾತ್ಮನು ನನಗೆ ಪ್ರೇರಿಸಿದಂತೆ ಬೇಕರರ ಸಮುದಾಯದೊಡನೆ ನಡೆಯಬೇಕು. ನನ್ನ ಸ್ವಂತ ಧರ್ಮದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವ ವಿಷಯವಾಗಿ ಯೋಚನೆಯನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡಕೂಡದು.

ಹೀಗೆ ವಿಚಾರ ಮಾಡುತ್ತಾ ಮಾಡುತ್ತಾ ನಾನು ನಿದ್ರಾವಶನಾದೆನು.

ಈಸಾಯಿಯ ಮತದ ಸಂಪರ್ಕ

ನಾನು ಮರುದಿನ ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಬೇಕರರ ಪ್ರಾರ್ಥನಾ ಸಭೆಗೆ ಹೋದೆನು. ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಮಿಸ್ ಹ್ಯಾರಿಸ್, ಮಿಸ್ ಗ್ಯಾಬ್, ಮಿ. ಕೋಟ್ಸ್ ಮುಂತಾದವರ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಲು ಮೊಣಕಾಲೂರಿ ಕುಳಿತರು. ನಾನೂ ಅವರನ್ನು ಅನುಕರಿಸಿದೆನು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಕ್ಕಾಗಿ ದೇವರನ್ನು ಬೇಡುತ್ತಿದ್ದರು. "ಈ ದಿನವು ಶಾಂತತೆಯಿಂದ ಕಳೆಯಲಿ. ದೇವರು ನಮ್ಮ ಅಂತಃಕರಣಗಳ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆಯಲಿ."— ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುವುದು ವಾಡಿಕೆಯಾಗಿದ್ದಿತು.

ಈಗ ನನ್ನ ಕ್ಲೇಮಲಾಭಕ್ಕಾಗಿ "ನಮ್ಮೊಡನೆ ಒಂದು ಸೇರುವ ಈ ಸಹೋದರನಿಗೆ ಸನ್ಮಾರ್ಗವನ್ನು ತೋರಿಸು. ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಈತನಿಗೂ ಕೊಡು. ನಮ್ಮನ್ನು ಉದ್ಧರಿಸಿರುವ ಯೇಸುವು ಈತನನ್ನೂ ಉದ್ಧರಿಸಲು ನಾವು ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಬೇಡುತ್ತೇವೆ." ಎಂಬ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರು. ಈ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಭಜನೆ ಕೀರ್ತನೆಗಳಾವುವೂ ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಏನಾದ ರೊಂದನ್ನು ವಿಶೇಷ ಭಾವದಿಂದ ಬೇಡಿಕೊಂಡಮೇಲೆ ಆಗ ಮಧ್ಯಾಹ್ನದ ಉಪಾಹಾರದ ಸಮಯವಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲು ಚದರುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಐದುನಿಮಿಷಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಿಡಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಮಿಸ್ ಹ್ಯಾರಿಸ್, ಮಿಸ್ ಗ್ಯಾಬ್ ಇವರಿಬ್ಬರೂ ಮದುವೆಯಾಗದ ವಸ್ತಾದ ಹೆಂಗಸರಾಗಿದ್ದರು. ಮಿ. ಕೋಟ್ಸ್ ಕ್ವೇಕರ್ (ಈಸಾಯಿಯ ಮತದ ಒಂದು ಗುಂಪು) ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದರು. ಆ ಹೆಂಗಸರಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ನನಗೆ ಪುತಿ

ಭಾನುವಾರ ನಾಲ್ಕು ಗಂಟೆಗೆ ಚಹಾ ಕುಡಿಯಲಿಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರು.

ಪ್ರತಿ ಭಾನುವಾರವೂ ನಾನೂ ಕೋಟ್ನರೂ ಸೇರಿದಾಗ ಧರ್ಮ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಆ ವಾರದ ನನ್ನ ದಿನಚರಿಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಯಾವಯಾವ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೋದಿದೆನು, ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅವು ಹೇಗೆ ಹೊಳೆದುವು ಈ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾವು ಚರ್ಚಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆ ಭಗಿನಿಯರು ತಮ್ಮ ಆನಂದದ ಅನುಭವಗಳನ್ನು ಹೇಳಿ ತಾವು ಪಡೆದ ಶಾಂತಿಯ ವಿಚಾರ ವನ್ನು ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೋಟ್ನರು ಸರಳಹೃದಯದ ದೃಢಮನಸ್ಸಿನ ಯುವಕರಾಗಿದ್ದರು. ನಾನಿಬ್ಬರೂ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ತಿರುಗಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಅವರು ಆಗಾಗ ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಈಸಾಯಿಯಾ ಮಿತ್ರರ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಲೂ ಇದ್ದರು.

ನಮ್ಮ ಸ್ನೇಹವು ಗಾಢವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಂತೆಲ್ಲಾ ಅವರು ಪುಸ್ತಕ ಗಳನ್ನು ಆರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸತೊಡಗಿದರು. ಇವುಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಅಲಮಾರವು ತುಂಬಿಹೋಯಿತು. ಅವರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪುಸ್ತಕದ ಹೊರೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಿದರೆನ್ನ ಬಹುದು. ನಾನು ಕೇವಲ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಆ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದುವೆನೆಂದು ಒಪ್ಪಿದೆನು. ಅವನ್ನು ಓದಿದ ಹಾಗೆಲ್ಲ ಅವುಗಳ ವಿಷಯ ವಾಗಿ ಚರ್ಚೆಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ನಾನು ಸನ್ ೧೮೯೫ ರಲ್ಲಿ ಇಂತಹ ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿ ದೆನು. ನನಗೆ ಆ ಎಲ್ಲ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಹೆಸರೂ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ 'ಸಿಟಿಟೆಂಪಲ್' [ಈಸಾಯಿಯಾ ದೇವಾಲಯದ ಹೆಸರು] ನ ಡಾ|| ಪಾರ್ಕ್ ರರ 'ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ' (ಕಾಮೆಂಟರಿ), ಪಿಯರ್ಸ್‌ನರ 'ಅನೇಕ ಸ್ವತಸ್ಸಿದ್ದ ಪ್ರಮಾಣಗಳು' (ಮೆನಿ ಇನ್ ಫಾಲ್ವಿಬ್ಲ ಪೂಫ್) ಮತ್ತು ಒಟ್ಟರರ 'ಸಾಮ್ಯ' (ಅನಾಲಜಿ) ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳಿದ್ದವು. ನನಗೆ ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಾಗ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು ಸರಿದೋರುತ್ತಿರ ಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಭಾಗಗಳು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪುತ್ತಿದ್ದುವು. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ನಾನು ಮರೆಮಾಚದೆ ಕೋಟ್ನರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು.

‘ಮೆನಿ ಇನ್‌ಸ್ಟಾಲ್ಮಿಂಗ್ಸ್ ಪೂಫ್ಸ್’ ಎನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಗ್ರಂಥ ಕರ್ತನ ತಿಳಿವಿನ ಮೇರೆಗೆ ಬೈಬಲಿನ ಧರ್ಮದ ಸಮರ್ಥನಕ್ಕೆ ಪ್ರಮಾಣಗಳು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದವು. ಈ ಪುಸ್ತಕದಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಯಾವ ಪರಿಣಾಮವೂ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪಾಕರ್‌ರ ‘ವ್ಯಾಬ್ಬಾನ್ಸ್’ವು ನೀತಿಪೋಷಕವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದಾದರೂ ಪ್ರಚಲಿತ ಈಸಾಯಿಯಾ ಮತದಲ್ಲಿ ಸಂಬಿಕೆಯಿಲ್ಲದವನಿಗೆ ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಲಾಭವೂ ಉಂಟಾಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಬಟ್ಟರ ‘ಅನಾಲಜಿ’ ಯು ಬಹಳ ಗಂಭೀರವಾದ ಮತ್ತು ಕಠಿಣವಾದ ಪುಸ್ತಕವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಅದನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನಾಲ್ಕೈದು ಸಲ ಓದಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ನನಗೆ ಈ ಪುಸ್ತಕವು ನಾಸ್ತಿಕನನ್ನು ಅಸ್ತಿಕನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲು ಬರೆದಿರುವಂತೆ ತೋರಿತು. ಈಶ್ವರನ ಅಸ್ತಿತ್ವವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸಲು ಇದರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಮಾಣಗಳು ನನಗೆ ಅನಾವಶ್ಯಕವಾಗಿದ್ದುವು. ಏಕೆಂದರೆ ಆಗ ನನ್ನ ನಾಸ್ತಿಕತೆಯು ಕಳೆದಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಯೇಸುವೊಬ್ಬನೇ ದೇವರ ಅವತಾರವೆಂದೂ ಅವನನ್ನು ಮರೆಹೊಗುವುದರಿಂದಲೇ ದೇವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನೈದುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆಂದೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಲು ಅದರಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸಮರ್ಥನೆಗಳು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಹಿಡಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಆದರೆ ಕೋಟ್ಸರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಅಸಹಜವನ್ನು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುವ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನಲ್ಲಿ ಆತೀತವಾದ ಪ್ರೇಮವಿದ್ದಿತು. ಅವರು ನನ್ನ ಕತ್ತಿನಲ್ಲಿದ್ದ ತುಳಸೀಮಣಿಯ (ಸೃಷ್ಟಿವರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವ) ಹಾರವನ್ನು ನೋಡಿದರು. ಇದು ಅವರಿಗೆ ಮೂಢಭಕ್ತಿಯ ಚಿಹ್ನೆಯೆಂದು ತೋರಿ ಅವರು ಮನಸೊಂದು “ಈ ಮೂಢಭಕ್ತಿಯು ನಿಮಗೆ ತಕ್ಕುದಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ, ಈ ಕಂಠಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತಿಬಿಡೋಣ.” ಎಂದರು.

ನಾನು, “ಅದಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದು ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯು ಕೊಟ್ಟ ಪವಿತ್ರವಸ್ತು.” ಎಂದೆನು.

“ಹಾಗಾದರೆ ನಿಮಗೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಸಂಬಿಕೆಯಿದೆಯೇನು?”

“ನನಗೆ ಇದರ ಗೂಢಾರ್ಥವು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಠಾಕಿಕೊಂಡಿರದಿದ್ದರೆ ಕೇಡುಂಟಾಗುವುದೆಂದು ನಾನು ಎಣಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ

ಪ್ರೇಮಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೂ ನನಗೆ ಹಿತವುಂಟಾಗುವುದೆಂಬ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲದೂ ನಮ್ಮ ತಾಯಿಯು ನನಗೆ ಇದನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಕೊಟ್ಟಿರುವುದರಿಂದ ಕಾರಣವಿಲ್ಲದೆ ನಾನು ಇದನ್ನು ತೆಗೆಯಲಾಗುವದಿಲ್ಲ. ನಾಳೆ ಇದು ಬೀರ್ಣವಾಗಿ ಹರಿದುಹೋದಮೇಲೆ ಇನ್ನೊಂದು ಹಾರವನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಲೋಭವು ನನಗುಂಟಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಈ ಕಂಠಿಯನ್ನು ಕಿತ್ತುಹಾಕಲಾಗುವದಿಲ್ಲ.”

ನಮ್ಮ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಕೋಟ್ಮರಿಗೆ ಮನ್ನಣೆಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ತರ್ಕವು ಅವರ ಒಪ್ಪಿಗೆಗೆ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಅಜ್ಞಾನಕೂಪದಿಂದ ಎತ್ತಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು. “ಇತರ ಮತಗಳಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟು ಇಷ್ಟು ಸತ್ಯವಿದ್ದರೆ ಕೂಡ ಏನು? ನೀವು ಪೂರ್ಣ ಸತ್ಯವನ್ನೊಳಗೊಂಡಿರುವ ಈಸಾಯಿಯಾ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದ ಹೊರತು ನಿಮಗೆ ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವಲ್ಲ. ಮತ್ತು ಯೇಸುವಿನ ಮಧ್ಯಸ್ಥಿಕೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವದಿಲ್ಲ. ಸತ್ಯ ಮಾರ್ಗಗಳು ನಿರರ್ಥಕ.” ಎಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಅಪೇಕ್ಷಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ಕೋಟ್ಮರು ನನಗೆ ಅನೇಕ ಪುಸ್ತಕಗಳ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿ ಕೊಟ್ಟಂತೆಯೇ ತಮ್ಮ ಗಣನೆಯಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತಮತದಲ್ಲಿ ದೃಢ ಸಂಬಂಧವನ್ನುಟ್ಟಿದ್ದ ಕೆಲವು ಮಿತ್ರರ ಗುರುತನ್ನೂ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು: ಹೀಗೆ ಗುರುತಾದವರಲ್ಲಿ “ಪ್ಲಿಮತ್ ಬ್ರದರ್ಸ್” (ಬೊ) (ಒಂದು ಕ್ರೈಸ್ತ ಪಂಗಡ) ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಒಂದು ಕುಟುಂಬವಿದ್ದಿತು.

ಕೋಟ್ಮರವರು ಪರಿಚಯ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಸದ್ಗುಣಸ್ವರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಮಂದಿ ನನಗೆ ದೇವರಲ್ಲಿ ಭಯಭಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಂತೆ ಕಂಡರು. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಕುಟುಂಬದೊಡನೆ ಒಳಕೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಈ ಕೆಳಗೆ ಕಂಡಂತೆ ವಾದಿಸಿದರು. ಈ ವಾದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

“ನಮ್ಮ ಮತದ ವಿಶೇಷತೆಯು ನಿಮಗೆ ತಿಳಿಯುವದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಮಾತು ಕತೆಯಿಂದ ನೀವು ಸದಾ ನಿಮ್ಮ ತಪ್ಪುಗಳ ವಿಚಾರ ಯೋಚನೆ

ಮಾಡುತ್ತಿರುವಿರೆಂದೂ ಅವುಗಳನ್ನು ತಿದ್ದುತ್ತಲೂ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಮಾಡಿ
ಕೊಳ್ಳುತ್ತಲೂ ಇರುವಿರೆಂದೂ ತೋರುತ್ತದೆ. ಈ ಎಡೆಬಿಡದ
ಕರ್ಮ ಚಕ್ರವು ನಿಮಗೆ ಮುಕ್ತಿ ದೊರಕಿಸುವುದೆಂತು? ನಿಮಗೆ
ಎಂದಿಗೂ ಶಾಂತಿಯು ದೊರಕುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಪಾಪಿಗಳೆಂದು
ನೀವು ಒಪ್ಪಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಈಗ ನಮ್ಮ ಮತದ ಪರಿಪೂರ್ಣತೆಯನ್ನು
ನೋಡಿ. ಈ ಪ್ರಯತ್ನಗಳೆಲ್ಲಾ ವೈರ್ಥ. ಆದರೂ ನಮಗೆ ಮುಕ್ತಿಯು
ಬೇಕು. ಪಾಪದ ಹೊರೆಯನ್ನು ನಾವು ಹೊತ್ತುಕೊಂಡಿರುವುದಕ್ಕಾ
ಗುತ್ತದೆಯೇ? ಆ ಭಾರವನ್ನು ಯೇಸುವಿನ ಮೇಲೆ ಹಾಕುವುದು ಮಾತ್ರ
ಸಾಧ್ಯ. ಆತನು ಈಶ್ವರನ ವಿಕಮಾತ್ರ ನಿಷ್ಠಾಪ ಪುತ್ರನು. "ನನ್ನನ್ನು
ನಂಬುವವರು ಅನಂತ ಜೀವಿಗಳಾಗುವರು." ಎಂದು ಆತನು ವಾಗ್ದಾನ
ಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಇದೇ ಈಶ್ವರನ ಅಗಾಧ ಕರುಣೆ. ನಾವು ಯೇಸುವಿನ
ಮೂಲಕ ಪಾಪನಿವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ನಂಬುವುದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಪಾಪಗಳೂ
ನಮ್ಮನ್ನು ತಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಪಾಪಕರ್ಮಗಳನ್ನೆಸಗಲೇಬೇಕು.
ಪಾಪಮಾಡದೆ ಈ ಜಗತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಜೀವಿಸಲು ಯಾರಿಗೆ ಸಾಧ್ಯ? ಆದುದ
ರಿಂದಲೇ ಯೇಸುವು ಮನುಷ್ಯವರ್ಗದ ಪಾಪಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಒಮ್ಮೆಯೇ
ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತಮಾಡಿದ್ದಾನೆ. ಆತನ ಮಹಾಬಲಿದಾನವನ್ನು ನಂಬುವವ
ರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಅನಂತ ಶಾಂತಿಯನ್ನು ಹೊಂದುವುದು ಸಾಧ್ಯ. ಆ ಶಾಂತಿ
ಯೆಡೆಬಿಡದ ನಿಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನೂ ನಾವು ಪಡೆದಿರುವ ಶಾಂತಿಯ ವರ
ದಾನವನ್ನೂ ನೋಡಿ!"

ಹೀಗೆ ಆತನು ವಾದಿಸಿದುದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ.
ನಾನು ನಮ್ರತೆಯಿಂದ, "ಇದೇ ಎಲ್ಲಾ ಈಸಾಯಿಗಳೂ ಮನ್ನಿಸುವ
ಕ್ರೈಸ್ತ ಧರ್ಮವಾದರೆ ನನಗೆ ಈ ಧರ್ಮವು ಬೇಡ. ನಾನು ನನ್ನ
ಪಾಪದ ಪರಿಣಾಮದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸುವುದಿಲ್ಲ.
ನಾನು ಬಯಸುವುದು ಪಾಪವೃತ್ತಿಯಿಂದ ಅಥವಾ ಪಾಪಕರ್ಮಕ್ಕೆ
ಕ್ರಾಂತವಾದ ಮನೋವೃತ್ತಿಯಿಂದಲೇ ಬಿಡುಗಡೆ ಹೊಂದಬೇಕೆಂದು.
ಈ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವವರೆಗೂ ನನ್ನ ಶಾಂತಿಯೇ ನನಗೆ ತೃಪ್ತಿಕ
ರವಾಗಿರುತ್ತದೆ." ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟೆನು.

ಇದಕ್ಕೆ ಅವರು " ನಿಮ್ಮ ಪ್ರಯತ್ನವು ಫಲವಿಲ್ಲದುದೆಂದು ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ಹೇಳಿದುದರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪುನಃ ಯೋಚನೆಮಾಡಿ." ಎಂದರು.

ಇವರು ತಾವು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ತಮ್ಮ ನಡತೆಯಿಂದಲೇ ತೋರಿಸಿದರು— ತಿಳಿದು ತಿಳಿದು ಅನೀತಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸಿ ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಯೋಜನೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ಸ್ವಸ್ಥಚಿತ್ತರಾಗಿರುವುದನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಿದರು.

ಆದರೆ ನನಗೆ ಈ ಮಿತ್ರರ ಪರಿಚಯವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಈಸಾಯಿಗಳೂ ಪಾಪನಿವೃತ್ತಿಯ ವಿಷಯವಾಗಿ ಈ ತೆರನಾದ ಸಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದು ಗೊತ್ತಿದ್ದಿತು. ಕೋಟ್ಟರವರು ಸ್ವಯಂ ಈಶ್ವರನಲ್ಲಿ ಭಯ ಭಕ್ತಿಯಿಟ್ಟು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರ ಹೃದಯವು ನಿರ್ಮಲವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅವರು ಆತ್ಮಶುದ್ಧೀಕರಣವು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಸಂಬಿದ್ದರು. ಆ ಹೆಂಗಸರಿಬ್ಬರೂ ಇದೇ ಸಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳವರಾಗಿದ್ದರು. ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಬಂದ ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಭಕ್ತಿಪೂರ್ಣವಾಗಿದ್ದವು. ಅದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಈ ಅನುಭವದಿಂದ ಕೋಟ್ಟರವರಿಗೆ ಬಹಳ ಗಾಬರಿಯಾದರೂ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಈ ಸ್ಲೈಮತ್ ಬ್ರದರಿನ ಅನುಚಿತ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅನಾದರವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಲಾರವೆಂದು ಹೇಳಿ ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು.

ನನ್ನ ಸಂದೇಹಗಳಿದ್ದುದು ದೇರಿಕಡೆ— ಬೈಬಲ್ ಮತ್ತು ಅದರ ರೂಢಾರ್ಥದಲ್ಲಿ.

ಭಾರತೀಯರೊಡನೆ ಪರಿಚಯ

ಈಸಾಯಿಾ ಜನರ ಪರಿಚಯದ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಆಗಿನ ನನ್ನ ಇತರ ಅನುಭವಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬರೆಯಬೇಕು.

ನೇಟಾಲಿನಲ್ಲಿ ದಾದಾ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾರವರು ಯಾವ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದರೋ ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸೇಠ್ ತಯ್ಯಬ್ ಹಾಜಿ ಖಾನ್ ಮಹಮ್ಮದರು ಅದೇ ಸ್ಥಾನವನ್ನು ವಹಿಸಿದ್ದರು. ಇವರ ಸಹಾಯವಿಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿಯಾವ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯವೂ ಸಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮೊದಲನೆಯ ವಾರವೇ ಇವರನ್ನು ಗುರುತುಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾದಲ್ಲಿರುವ ಭಾರತೀಯರೆಲ್ಲರ ಪರಿಚಯವನ್ನೂ ಹೊಂದಲಿಚ್ಛಿಸುವೆನೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿವೆನು. ಅಲ್ಲಿನ ಭಾರತೀಯರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಅವರ ಸಹಾಯವನ್ನು ಬೇಡಿದೆನು. ಅವರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಅದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದರು.

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾರತೀಯರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಭೆಗೂಡಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ವಾಲಿನಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವರ್ಣಿಸಿದುದೇ ನಾನು ಕೈಗೊಂಡ ಮೊದಲನೆಯ ಕೆಲಸ. ಈ ಸಭೆಯು ಸೇಠ್ ಹಾಜಿ ಮಹಮ್ಮದ್ ಹಾಜಿ ಜುಸುಬ್‌ರವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. (ನಾನು ಈ ಸೇಠರಿಗೆ ಬರೆದ ಒಂದು ಪರಿಚಯಪತ್ರವನ್ನು ತಂದಿದ್ದೆನು). ಇದಕ್ಕೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಮೆಮನ್ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳೇ ಬಂದಿದ್ದರು. ಕೆಲವು ಹಿಂದುಗಳೂ ಸೇರಿದ್ದರು. ವಸ್ತುತಃ ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾಗಲ್ಲಿ ಹಿಂದುಗಳ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಬಹು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದಿತು.

ನನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ನಾನು ನಾಲ್ಕು ಮರಿದಿಯ ಮುಂದೆ ಉಪನ್ಯಾಸ ಮಾಡಿದುದು ಈ ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಮೊದಲೆಂದು ಹೇಳ

ಬಹುದು. ನಾನು ಭಾಷಣಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದ್ದೆನು. ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದಿಂದ ವರ್ತಿಸುವುದೇ ಈ ಭಾಷಣದ ವಿಷಯವಾಗಿ ದ್ದಿತು. ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯದಿಂದ ನಡೆಯುವುದಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ವರ್ತಕರು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೇಳುವುದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೆನು. ನಾನು ಆಗಲೂ ಹಾಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ, ಈಗಲೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುವ ವರ್ತಕಮಿತ್ರರು ನನಗೆ ಈಗಲೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಅವರು “ವ್ಯಾಪಾರವು ವ್ಯವಹಾರದ ವಿಷಯ, ಸತ್ಯವು ಧಾರ್ಮಿಕ ವಿಷಯ ; ವ್ಯವಹಾರವು ಬೇರೆ, ಧರ್ಮವು ಬೇರೆ ; ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧ ಸತ್ಯವು ಎಂದಿಗೂ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾಧ್ಯವಾದ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸತ್ಯವನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು.” ಎಂದು ವಾದಿಸುತ್ತಾರೆ. ನನ್ನ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ನಾನು ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ವಿರೋಧಿಸಿ ಅವರ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ಅವರು ಎಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಅವರನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಿ ಅದು ದ್ವಿಗುಣವಾದುದೆಂದು ತೋರಿಸಿದೆನು. ಅವರು ಪರದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯು ಹೆಚ್ಚಾಯಿತೆಂದೂ ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಸ್ವಲ್ಪ ಜನರ ನಡತೆಯಿಂದಲೇ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಕೋಟ್ಯಂತರ ಜನರ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯವರು ಅಳೆಯುವರೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದೆನು.

ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಆಂಗ್ಲೀಯರೊಡನೆ ಹೋಲಿಸಿ ನೋಡಿದರೆ ನಮ್ಮವರ ಜೀವನದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಕೊಳೆಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅವಕಾಶವಿದ್ದಿತೆಂದು ತೋರಿತು. ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ನಾನು ಅವರ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದೆನು. ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂ, ಮುಸಲ್ಮಾನ, ಪಾರಸೀ, ಈಸಾಯಿ ಅಥವಾ ಗುಜರಾತಿ, ಪಂಜಾಬಿ, ಮದರಾಸಿ, ಸಿಂಧಿ, ಕಚ್ಛಿ, ಸೂರತಿ, ಇವೇ ಮೊದಲಾದ ತಾರತಮ್ಯಗಳನ್ನು ಮರೆತುಬಿಡಬೇಕೆಂದು ಆಗ್ರಹವೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆನು.

ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಘವನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಇದರ ಮುಖಾಂತರ ಭಾರತೀಯರ ತೊಂದರೆಗಳ ವಿಚಾರವನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಸೂಚಿಸಿದೆನು. ನನಗೆ ವಿರಾಮವಾದಾಗಲೆಲ್ಲ ಈ ಸಂಘಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವೆನೆಂದೂ ಹೇಳಿದೆನು.

ನಾನು ಹೇಳಿದುದು ಅಲ್ಲಿದ್ದವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹತ್ತಿತೆಂದು ನನಗೆ ಕಂಡಿತು.

ನನ್ನ ಭಾಷಣವು ಮುಗಿದ ಮೇಲೆ ಚರ್ಚೆಯು ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಕೆಲವರು ಅಲ್ಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ನನಗೂ ಇದರಿಂದ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹವಾಯಿತು. ಆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಂದಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತೆನ್ನುವುದನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ಬಹಳ ಸಹಾಯವಾಗುವದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ವಿರಾಮವಿದ್ದವರು ಅದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟೆನು. ವಯಸ್ಸಾದ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ಹೇಳಿ ಹಾಗೆ ಕಲಿತುಕೊಂಡವರ ವ್ಯತ್ಯಾಂತಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟೆನು. ಇದನ್ನು ಕಲಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಒಂದು ವರ್ಗವನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ನಾನು ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವೆನೆಂದೂ ಅಥವಾ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿರುವವರಿಗೆ ಕಲಿಸುವೆನೆಂದೂ ತಿಳಿಸಿದೆನು.

ವರ್ಗವನ್ನೇನೂ ಕೂಡಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮೂರುಜನ ಯುವಕರು ನಾನು ಅವರ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹೇಳಿಕೊಡುವುದಾದರೆ ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವೆನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಮುಸಲ್ಮಾನರಾಗಿದ್ದರು. ಒಬ್ಬಾತನು ನಾಯಿಂದ, ಇನ್ನೊಬ್ಬಾತನು ಗುಮಾಸ್ತ, ಮೂರನೆಯಾತನು ಚಿಲ್ಲರೆ ಅಂಗಡಿಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಹಿಂದೂ. ನಾನು ಇವರೆಲ್ಲರ ಅನುಕೂಲಕ್ಕೂ ಸರಿಯಾಗಿ ಹೇಳಿಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆನು. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಪಾಠ ಹೇಳಿಕೊಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿರುವದೆಂಬ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅನಿಶ್ಚಾಸವಿರಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯರು ಬೇಸರ ಪಟ್ಟರೂ ನಾನು ಬೇಸರಪಡುವನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವು ಸಮಯಗಳಲ್ಲಿ ನಾನು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋದಾಗ ಅವರು ಅವರ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರವೇ ಹೋದಂತಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದರೂ ನಾನು ತಾಳ್ಮೆಗಿಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರಿಗೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಸಾಂಗವಾಗಿ ಕಲಿಯಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು

ಸುಮಾರು ಎಂಟು ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿ ಮಾತುಕತೆಯಾಡುವ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಜೆನ್ನಾಗಿಯೇ ಸಂಪಾದಿಸಿದರೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಇಬ್ಬರು ಲೆಕ್ಕವನ್ನಿಡುವುದಕ್ಕೂ ಮತ್ತೆ ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಕಲಿತರು. ತನ್ನ ಗಿರಾಕಿಗಳೊಂದಿಗೆ ವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೆ ಸಾಕಾಗುವಷ್ಟು ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಲಿಯುವುದೇ ನಾಯಿಂದನ ಅಭಿಲಾಷೆಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಅಂತು ಹೀಗೆ ಕಲಿತುದರಿಂದ ಈ ಶಿಷ್ಯರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ವರಮಾನವನ್ನು ಗಳಿಸುವ ಜೈತನ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದರು.

ನಾನು ಸಭೆಯಿಂದಂಟಾದ ಫಲದಿಂದ ತೃಪ್ತಿಪಟ್ಟೆನು. ನನಗೆ ನನಸಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಪ್ರತಿ ತಿಂಗಳೋ ಅಥವಾ ಪ್ರತಿ ವಾರವೋ ಈ ಸಭೆಯು ಕೂಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ಈ ಸಭೆಯು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ತಪ್ಪದೆ ಕೂಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಹೀಗೆ ಕೂಡಿದಾಗ ನಾವು ನಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ತಡೆಯಿಲ್ಲದೆ ಒಬ್ಬರೊಬ್ಬರಿಗೆ ತಿಳಿಸುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಇದರಿಂದಂಟಾದ ಫಲವೇನೆಂದರೆ ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಗುರುತಾಗದ ಭಾರತೀಯನಿರಲ್ಲಿ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನನಗೆ ತಿಳಿಯುವ ವಿಷಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಎಜಂಟರಾದ ಐ. ಜೇಕೊಬ್ಸ್ ಡಿ ವೆಟರ್ ಗುರುತನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ಇಷ್ಟವುಂಟಾಯಿತು. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಮೋಗಿ ನೋಡಿದೆನು. ಅವರಿಗೆ ಭಾರತೀಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಅವರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಎನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಆಗುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರು ತಮಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾದ ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡಲು ಒಪ್ಪಿದುದಲ್ಲದೆ ಬೇಕಾದಾಗ ನಾನು ಅವರನ್ನು ನೋಡಲು ಆಹ್ವಾನಿಸುತ್ತರು.

ಈಗ ನಾನು ರೈಲ್ವೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಡನೆಯೂ ಪ್ರಯಾಣದ ವಿಷಯವಾಗಿ ಭಾರತೀಯರ ಮೇಲೆ ಮೊದಲಿನ ನಿಬಂಧನೆಗಳು ಅವರ ಕಾನೂನುಗಳಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಕೂಡ ಅನ್ಯಾಯವಾದವೆಂದು ತೋರಿಸಿ ಕಾಗದಪತ್ರವನ್ನು ನಡೆಸಿದೆನು. ಇದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವಾಗಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಮೇಲಿನ ತರಗತಿಯ

ಟಿಕೆಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡಲಾಗುವುದೆಂದು ಕಾಗದ ಬಂದಿತು. ಇದರಿಂದ ಪೂರ್ತಿ ಸಮಾಧಾನವಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳುವಹಾಗೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರುವುದನ್ನೂ ಇಲ್ಲದುದನ್ನೂ ನಿರ್ಧರಿಸುವುದು ಸ್ಟೇಷನ್‌ಮಾಸ್ಟರ ಕೈಯಲ್ಲೇ ಇದ್ದಿತು.

ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಏಜೆಂಟರು ತಮ್ಮಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲವು ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ನನಗೆ ತೋರಿಸಿದರು. ತೈಯಬ್ ಸೇಠರು ನನಗೆ ಈ ತೆರನಾದ ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರು. ಇವುಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಭಾರತೀಯರನ್ನು ಎಷ್ಟು ಕ್ರೂರವೆಂದೆನಿಸಿತೋ ಅರೇಬ್ಸ್ ಫ್ರೀಸ್ಟೇಟಿನಿಂದ ಹೊರಗೆ ಓಡಿಸಿದ್ದರೆಂದು ತಿಳಿಯಬಂದಿತು.

ಬಟ್ಟೆನಲ್ಲಿ ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾದಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ನಾನು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ವಾಲ್ ಮತ್ತು ಅರೇಬ್ಸ್ ಫ್ರೀಸ್ಟೇಟಿನ (ಎ) ಭಾರತೀಯರ ಆರ್ಥಿಕ, ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜನೈತಿಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ಈ ಜ್ಞಾನದಿಂದ ನನಗೆ ಮುಂದೆ ಅಮೂಲ್ಯ ಸಹಾಯವಾಗುವುದೆಂದು ಆಗ ಸ್ಕಲ್ಪವೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ನಾನು ಆಗ ವರ್ಷಮುಗಿದ ಮೇಲೆ, ಅಥವಾ ಮೊಕದ್ದಮೆಯು ಮುಗಿದರೆ ಇನ್ನೂ ಜಾಗೃತೆಯಾಗಿ, ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದ್ದೆನು.

ಆದರೆ ದೈನ ಸಂಕಲ್ಪವು ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದಿತ್ತು.

‘ಕೂಲಿ’ ತನದ ಅನುಭವ

ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ವಾಲ್ ಮತ್ತು ಆರೇಂಜ್ ಫ್ರೀಸ್ಟೇಟಿನ ಭಾರತೀಯರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ವಿಶದವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇದು ಸ್ಥಳವಲ್ಲ. ಇದರ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಯಲಿಚ್ಛಿಸುವವರು ನಾನು ಬರೆದಿರುವ “ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿನ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದ ಇತಿಹಾಸ”ವನ್ನು ಓದಬೇಕು. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಆ ವಿಷಯವನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಅವಶ್ಯಕ.

ಆರೇಂಜ್ ಫ್ರೀಸ್ಟೇಟಿನಲ್ಲಿ ೧೮೮೮ ನೆಯ ಇಸವಿಯಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಇನ್ನೂ ಮುಂಚೆ ಒಂದು ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿ ಅಲ್ಲಿನ ಭಾರತೀಯರ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಭಾರತೀಯರು ಅಲ್ಲಿ ಇರಲಿಚ್ಛಿದರೆ ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ವೈಯ್ಯರುಗಳಾಗಿ ಅಥವಾ ಅದೇ ರೀತಿಯಾದ ಕೀಳು ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಇರುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ಇದರಿಂದೂತಾದ ನಷ್ಟವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಲು ನೆಪಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಂದ ಓಡಿಸಿದ್ದರು ಈ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದರು. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ಯಾವ ಪ್ರಯೋಜನವೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

೧೮೮೫ರಲ್ಲಿ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ವಾಲ್‌ನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಠಿಣವಾದ ಕಾಯಿದೆಯು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತು. ೧೮೮೬ ರಲ್ಲಿ ಇದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಾರ್ಪಾಡಾಯಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಈ ದೇಶದೊಳಕ್ಕೆ ಪ್ರವೇಶ ಮಾಡುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಭಾರತೀಯನೂ ೨ ಪೌಂಡು (ಸುಮಾರು ೪೫ ರೂ.) ತಲೆಗಂದಾಯವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು. ಇವರು ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸಿದರೆ ನಿಯತವಾದ ಕೆಲವು ಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬಹುದಾಗಿದ್ದಿತು. ಆಗ ಕೂಡ ಭೂಮಿಯ ಮೇಲೆ ಪೂರ್ಣವಾದ ಹಕ್ಕು ಇರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಕಾಯದೆ ಸಭೆಗಳಿಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಚುನಾಯಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾಳಸೂಗುಗಳೆಲ್ಲಾ ಏಷ್ಯಾವಾಸಿಗಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮಾಡಿದುವುಗಳಾಗಿದ್ದವು. ಇವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿನ ಕಷ್ಟ ಜನರಿಗಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಕಾಯದೆಗಳು ಕೂಡ ಅಸ್ಪೃಶ್ಯಸುತ್ತಿದ್ದುವು. ಇವುಗಳ ಪ್ರಕಾರ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಕಾಲುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಅಧಿಕಾರವಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ಗಂಟೆಯಮೇಲೆ ಅಪ್ಪಣೆ ಚೀಟಿಯಿಲ್ಲದೆ ಹೊರಗೆ ಹೊರಡಕೂಡದಾಗಿದ್ದಿತು. ಈ ಕಡೆಯ ನಿಯಮವನ್ನು ಭಾರತೀಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. 'ಅರಬ್'ರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದವರಮೇಲೆ ಈ ನಿಬಂಧನೆಯನ್ನು ಪ್ರಯೋಗಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ಒಂದು ಉಪಕಾರವೆಂದೆನಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಈ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕವಾಗಿ ಫೋಲೀಸ್‌ನವರ ಕೈಯಲ್ಲಿತ್ತು.

ಇನ್ನೆರಡು ನಿಬಂಧನೆಗಳ ಪ್ರಭಾವವನ್ನು ನಾನು ಅನುಭವಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಅನೇಕವೇಳೆ ನಾನು ಮಿ. ಕೋಟ್ಟರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ರಾತ್ರಿ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ೧೦ ಗಂಟೆಗೆ ಮುಂಚೆ ಮನೆ ಸೇರುವುದು ಅಪರೂಪವಾಗಿದ್ದಿತು. ಇದರ ಮಧ್ಯೆ ಫೋಲೀಸಿನವರು ನನ್ನನ್ನು ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡರೊ! ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೋಟ್ಟರು ಚಿಂತಾಪರರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ತಮ್ಮ ನೀಗೆತ್ತೀ ಸೇವಕರಿಗೆ ಪರವಾನೆಯನ್ನು (ರಾತ್ರಿ ತಿರುಗಾಡಲು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು) ಕೊಡಬಹುದಾಗಿದ್ದಿತು. ನನಗೆ ಕೊಡುವುದು ಹೇಗೆ? ತನ್ನ ಆಳಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಪರವಾನೆಯನ್ನು ಕೊಡುವ ಅಧಿಕಾರವು ಯಜಮಾನನಿಗಿದ್ದಿತು. ನಾನು ಒಂದುವೇಳೆ ಪರವಾನೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೋಟ್ಟರು ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರೂ ಅವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದು ವೇದೋಪವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಆದುದರಿಂದ ಕೋಟ್ಟರೊಡನೆ ಅವರ ಗೆಳೆಯರಲ್ಲೊಬ್ಬರೊಡನೆ (ನನಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ನೆನಪಿಲ್ಲ) ನನ್ನನ್ನು ಸರಕಾರಿ ವಕೀಲರಾದ ಡಾ. ಕ್ರೌಜಿಯವರ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಒಂದೇ 'ಇನ್'

(ಪಾಠಶಾಲೆ) ನಿಂದ ತೇರ್ಗಡೆಯಾದ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರುಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯ ಬಂದಿತು. ರಾತ್ರಿ ೯ ಗಂಟೆಯ ಮೇಲೆ ತಿರುಗಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಪರವಾನೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕೆಂಬುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಇವರು ತಾಳ್ಮೆಗೆಟ್ಟರು. ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಸಹಾಸುಭೂತಿಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿ ನನಗೆ ಪರವಾನೆಯನ್ನು ಕೊಡುವುದರ ಬದಲು “ಇವರು ಮೋಲೀಸಿನವರ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗದೆ ಬೇಕಾದಾಗ ಬೇಕಾದಕಡೆ ಓಡಾಡಬಹುದು.” ಎಂದು ಬರೆದು ಬಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ನಾನು ಹೊರಗೆ ಹೋದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ಈ ಕಾಗದವನ್ನು ಬೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಇದನ್ನು ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗಿ ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಇದು ಬಂದು ಸಂಯೋಗವೆಂದು ಮಾತ್ರ ಹೇಳಬೇಕು.

ತಾ. ಕ್ರೌಜಿಯವರು ಅವರ ಮನೆಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಸಿಮಂತ್ರಣ ಕೊಟ್ಟರು. ಸಮ್ಮಿಬ್ಬರಿಗೂ ಮೈತ್ರಿಯುಂಟಾಯಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನಾನು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಆಗಾಗ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಇವರಿಂದಲೇ ನನಗೆ ಇವರಿಗಿಂತ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಇವರ ಅಣ್ಣಂದಿರೊಡನೆ ಪರಿಚಯವಾದುದು. ಅವರು ಜೋಹಾನ್ಸ್‌ಬರ್ಗಿನಲ್ಲಿ “ಪಬ್ಲಿಕ ಪ್ರಾಸಿಕ್ಯೂಟರ್” (ಸರ್ಕಾರಿ ವಕೀಲ) ಆಗಿದ್ದರು. ಬೋಅರ್ ಯುದ್ಧದ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಜೋಹಾನ್ಸ್‌ಬರ್ಗಿನ ಒಬ್ಬ ಅಂಗ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಇವರು ಸಂಜು ನಡೆಸಿದರೆಂದು ಇವರನ್ನು ಸೈನ್ಯದ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ವಿಚಾರಣೆಗೆ ಗುರಿ ಮಾಡಿ ಇವರಿಗೆ ಏಳು ವರ್ಷ ಸಜಾ ವಿಧಿಸಿದರು. ಇವರ ವಕೀಲಿ ನನ್ನ ದನ್ನೂ ಕಿತ್ತಾಕೊಂಡರು. ಯುದ್ಧವು ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ವಾಲಿನ ವಕೀಲರು ಇವರನ್ನು ಸನ್ಮಾನದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಇವರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಪುನಃ ವಕೀಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಈ ಪರಿಚಯಗಳಿಂದ ಮುಂದೆ ನನಗೆ ನನ್ನ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸಹಾಯವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ನಾನು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದ ಅನೇಕ ಕೆಲಸಗಳು ಸುಲಭವಾದುವು.

ಕಾಲುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಿಬಂಧನೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಯೇ ತೊಂದರೆಯುಂಟಾಯಿತು. ನಾನು

ಯಾವಾಗಲೂ 'ಪ್ರಸಿಡೆಂಟ್ ಸ್ಕ್ವೇಟಿನ ಮುಖಾಂತರವಾಗಿ ಒಂದು ಮೈದಾನಕ್ಕೆ ತಿರುಗಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಈ ಬೀದಿಯಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರಸಿಡೆಂಟ್ ಕ್ರೂಗರರ ಮನೆಯೂ ಇದ್ದಿತು. ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಆಡಂಬರದ ಸುಳಿವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ತೋಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ಇತರ ಮನೆಗಳಿಗೂ ಇದಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವೇನೂ ತೋರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾದಲ್ಲಿನ ಲಕ್ಷಾಧಿಪತಿಗಳನೇಕರ ಭವನಗಳು ಈ ಮನೆಗಿಂತ ಬಹಳ ಸುಂದರವಾಗಿಯೂ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ತೋಟಗಳನ್ನುಳ್ಳವಾಗಿಯೂ ಇದ್ದುವು. ವಸ್ತುತಃ ಪ್ರಸಿಡೆಂಟ್ ಕ್ರೂಗರರ ಅನಾಡಂಬರವು ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಿತು. ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಒಬ್ಬ ಪೋಲೀಸ್ ನೌಕರನು ಓಡಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಮಾತ್ರ ಈ ಮನೆಯು ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯದು ಎಂದು ತಿಳಿದುಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ನಾನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಈ ಸಿಪಾಯಿಯ ಮುಂದೆ ಯಾವ ಅಡಚಣೆಯೂ ಇಲ್ಲದೆ ನಡೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆನು.

ಹೊತ್ತುಹೊತ್ತುಗೆ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಪಹರೆಯನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ಸಿಪಾಯಿಯು ನನಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಕೊಡದೆ ಕಾಲುದಾರಿಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಿಂದು ಕೂಡ ಹೇಳದೆ ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆದು ಬೀದಿಗೆ ನೂಕಿದನು. ನನಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೂ ದುಃಖವೂ ಉಂಟಾಗಿ ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದೆನು. ನನ್ನನ್ನು ಹೊಡೆಯಲು ಕಾರಣವೇನೆಂದು ನಾನು ಸಿಪಾಯಿಯನ್ನು ಕೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ಆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಕುದುರೆಯಮೇಲೆ ಸವಾರಿಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಕೋಟ್ಸರು ನನ್ನನ್ನು ಕೂಗಿ "ಗಾಂಧೀ, ನಾನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿದೆನು. ನೀವು ಅವನ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಳೆ ನಡೆಸಿದರೆ ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಅವನ ಮೇಲೆ ಸಾಕ್ಷ್ಯವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಹೀಗೆ ಅತ್ಯಾಚಾರ ನಡೆಯಿತೆಂದು ನನಗೆ ದುಃಖವಾಗುತ್ತದೆ." ಎಂದರು.

"ನೀವು ಇದಕ್ಕೆ ದುಃಖಪಡಬೇಕಾದುದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಪಾಪ, ಆ ಸಿಪಾಯಿಗೆನು ಗೊತ್ತು? ಅವನಿಗೆ ಕಷ್ಟಬಣ್ಣದ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ. ಅವನು ನಿಗ್ರೋಜನರಲ್ಲಿಯೂ ನನ್ನಲ್ಲಿ ವರ್ತಿಸಿದಂತೆಯೇ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾನೆ."

ಸುತ್ತಾನೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲ. ಸ್ವಂತ ನನಗೆ ಉಂಟಾದ ಅನುಭವ
ಯಕ್ಕಾಗಿ ನ್ಯಾಯಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ನಾನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು
ನಿರ್ಮಮನಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಅವನಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಳೆ
ನಡೆಸಬೇಕೆಂದಿಲ್ಲ." ಎಂದನು.

“ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ತಕ್ಕಹಾಗೆಯೇ ನೀವು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಆದರೂ
ಪುನಃ ಯೋಚನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿರಿ. ಇತರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಬುದ್ಧಿ ಕಲಿ
ವಲೀ ಬೇಕು.” ಎಂದು ನನಗೆ ಹೇಳಿ ಅವರು ಆ ಸಿಪಾಯಿಯನ್ನು ಗದರಿಸಿ
ದರು. ನನಗೆ ಅನಿಷ್ಟವೂ ಆದಿದ ಮಾತೆಲ್ಲವೂ ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ
ಅವನು ಬೋರ್ಡ್ ಸಿಪಾಯಿಯಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಮಾತೆಲ್ಲವೂ ಡಚ್ ಭಾಷೆ
(ಹಾಲೆಂಡ್ ದೇಶದ ಭಾಷೆ) ಯಲ್ಲಿಯೇ ನಡೆಯಿತು. ಸಿಪಾಯಿಯು
ನನ್ನ ಕ್ಷಮಾಪಣೆಯನ್ನು ಬೇಡಿದನು ಹೀಗೆ ಬೇಡಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕ
ತೆಯೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಅವನನ್ನು ಆಗಲೇ ಮನ್ನಿಸಿದ್ದೆನು.

ಇದಾದಮೇಲೆ ನಾನೆಂದೂ ಪುನಃ ಆ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹೋಗಲಿಲ್ಲ.
“ಬೇರೆ ಸಿಪಾಯಿಗಳು ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಈ ಘಟನೆಯ ವಿಚಾರವೇನು
ಗೊತ್ತು? ಗೊತ್ತಿಲ್ಲದುದರಿಂದ ಅವರೂ ಹೀಗೆಯೇ ವರ್ತಿಸುವ ಸಂಭವ
ವುಂಟು. ನಾನು ಸುಮ್ಮನುಮುನ್ನೇ ಏಟುತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಪುನಃ ಅಲ್ಲಿ
ಗೇಕೆ ಹೋಗಬೇಕು?” ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿ ನಾನು ತಿರುಗಾಡುವುದಕ್ಕೆ
ಬೇರೆ ದಾರಿಯನ್ನು ಹುಡುಕಿಕೊಂಡೆನು.

ಈ ಘಟನೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಅಲ್ಲಿ ನೆಲಸಿದ್ದ ಭಾರತೀಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ
ಸಹಾನುಭೂತಿಯು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಎಜಂಟಿನೊಡನೆ
ಹೋಗಿ ಈ ಕಾನೂನಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿದಮೇಲೆ ಇದಂ ಸಂಬಂ
ಧವಾಗಿ ನಿರ್ಧಾರಕ್ಕೆ ಒಂದು ಮೊಕದ್ದಮೆಯನ್ನು ತರಕೊಡಬೇಕೆಂದು
ನಾನು ಭಾರತೀಯರೊಡನೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡಿದೆನು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾನು ಪಠನಶ್ರವಣಗಳ ಮೂಲಕ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ,
ಸ್ವಂತ ಅನುಭವದಿಂದ ಕೂಡ ಅಲ್ಲಿನ ಭಾರತೀಯರ ಕಠಿಣ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು

ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆನು. ಆತ್ಮಗೌರವವನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರುವ ಭಾರತೀಯರು ಇರುವುದಕ್ಕೆ ದಕ್ಷಿಣ ಅಫ್ರಿಕವು ಸರಿಯಾದ ದೇಶವಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಇಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೇಗೆ ಉತ್ತಮಗೊಳಿಸುವುದು ಎಂಬ ವಿಷಯವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಚಿಂತಿಸಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆನು.

ಆದರೆ ಆಗ ದಾದಾ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ರವರ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಕೆಲಸವೇ ನನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು.

ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿಕೊಂಡುದು

ನಾನು ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಕಳೆದ ಒಂದು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಜೀವ ಮಾನದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಅತ್ಯಂತ ಬೆಲೆಯುಳ್ಳ ಅನುಭವವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದೆನು. ಇಲ್ಲಿಯೇ ನನಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಅವಕಾಶ ದೊರೆತುದು. ಇಂತಹ ಸೇವೆಗೆ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ಗಳಿಸಿದುದೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ. ನನ್ನ ಧಾರ್ಮಿಕ ಆಸಕ್ತಿಯು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಬರಬರುತ್ತಾ ತೀವ್ರವಾದುದು. ವಕೀಲಿ ಕೆಲಸದ ನಿಜವಾದ ಚ್ಛಾನವನ್ನು ಕೂಡ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಸಂಪಾದಿಸಿದೆನು. ಹೊಸದಾಗಿ ವಕೀಲನಾದವನು ಅನುಭವವುಳ್ಳ ವಕೀಲನ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿದ್ದು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಕಲಿತುಕೊಂಡೆನು. ವಕೀಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಾನು ಕೇವಲ ಅಯೋಗ್ಯನಲ್ಲ ಎಂಬ ವಿಶ್ವಾಸವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದುದೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ. ವಕೀಲನಾಗಿ ಯಶಸ್ಸನ್ನು ಪಡೆಯುವ ಗುಟ್ಟನ್ನು ನಾನು ಕಲಿತುದೂ ಇಲ್ಲಿಯೇ.

ದಾದಾ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ರವರ ಮೊಕದ್ದಮೆಯೇನೂ ಸಾಧಾರಣವಾದುದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದು ೪೦,೦೦೦ ಪೌಂಡು ಅಥವಾ ೬ ಲಕ್ಷ ರೂಪಾಯಿನ ದಾವವಾಗಿದ್ದಿತು. ವ್ಯಾಪಾರ ಸಂಬಂಧವಾದ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಾದುದರಿಂದ ಇದು ಲೆಕ್ಕಾಚಾರದ ತೊಡಕುಗಳಿಂದ ತುಂಬಿದ್ದಿತು. ದಾವದ ಕೆಲವು ಅಂಶವು ಪ್ರಾಮಿಸರಿಸೋಟಿನ (ವಾಗ್ಡಾನ್ ಪತ್ರ) ಮೇಲೆಯೂ ಕೆಲವು ಅಂಶವು ಪ್ರಾಮಿಸರಿಸೋಟುಗಳನ್ನು ಕೊಡುವುದರಮೇಲೂ ತಂದುದಾಗಿದ್ದಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳು ಈ ಕಾಗದಗಳು ಮೋಸದಿಂದ ಬರೆಸಿಕೊಂಡವುಗಳೆಂದೂ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಬರೆದಂತೆ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಫಲ ಸಂದಿಲ್ಲವೆಂದೂ ಜವಾಬು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸ

ಲ್ಪದಬೇಕಾದ ಸಂಗತಿಗಳೂ ತೊಡಕಾದ ಕಾನೂನಿನ ವಿಷಯಗಳೂ ಬೇಕಾದಹಾಗೆ ಇದ್ದುವು.

ಎರಡು ಪಕ್ಷದವರೂ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ವಕೀಲರನ್ನು ಗೊತ್ತು ಮಾಡಿದ್ದರು. ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ಎರಡು ಕಡೆಯ ಕೆಲಸದ ಅನುಭವವನ್ನು ಹೊಂದಲು ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶವು ದೊರಕಿತು. ವಕೀಲರಿಗಾಗಿ ವಾದಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾಗದ ಪತ್ರಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಮತ್ತು ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪರಿಶೋಧಿಸುವ ಕೆಲಸವು ನನಗೆ ವಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಿತು. ನಾನು ಹೀಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟನ್ನು ಸೊಲಿಸಿಟರು ಒಪ್ಪುತ್ತಾರೆನ್ನುವುದನ್ನೂ ಹೀಗೆ ಒಪ್ಪಿದವುಗಳಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟನ್ನು ವಕೀಲರು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಾರೆನ್ನುವುದನ್ನೂ ನೋಡುವುದರಿಂದಲೇ ಎಷ್ಟೋ ತಿಳಿವಳಿಕೆಯುಂಟಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಗ್ರಹಣಶಕ್ತಿಯನ್ನೂ ಮತ್ತು ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಸುವ್ಯವಸ್ಥಿತರೂಪದಲ್ಲಿ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನನಗಿರುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯವನ್ನೂ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ನಾನು ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತುಂಬ ಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ವಹಿಸಿದೆನು. ಅಷ್ಟೇಕೆ, ನಾನು ತನ್ಮಯನಾದೆನು. ಇದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಓದಿಬಿಟ್ಟೆನು. ಸನ್ನಲ್ಲಿ ಸಮ್ಮ ಕಕ್ಷಿಗಾರರಿಗೆ ಅಪಾರವಾದ ಸಂಜಿಕೆಯಿದ್ದಿತು. ಅವರು ಬಹಳ ಬುದ್ಧಿವಂತರಾಗಿದ್ದರು. ಹೀಗಿದ್ದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಕೆಲಸವು ಸುಲಭವಾಯಿತು. ನಾನು ಜಮಾ ಖರ್ಚಿನ ಮರ್ಮವನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡೆನು. ಮುಕ್ಕಾಲು ಪಾಲು ಕಾಗದಪತ್ರಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗುಜರಾತಿಯಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವುಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ನನಗೆ ಇದರಿಂದ ಭಾಷಾಂತರ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯು ಉತ್ತಮಗೊಂಡಿತು.

ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ನಾನು ಧರ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಆಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವನಾಗಿ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಕಾಲವನ್ನು ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಾನು ಆವು ಸನ್ನ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕೆಲಸ

ಗಳೆಂದೆನೆಸಿರಲಿಲ್ಲ. ವೊಕ್ಕದ್ವಮೆಗೆ ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದೇ ನನ್ನ ಮೊದಲ ನೆಯ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದೆನು. ಅವಶ್ಯಕವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಇದರ ಸಂಬಂಧ ವಾಗಿ ಕಾನೂನು ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನು ಓದಬೇಕಾಗಿ ಬಂದರೆ ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮೊದಲು ಮುಗಿಸಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಇದರಿಂದಂಟಾದ ಫಲವೇನೆಂದರೆ ಈ ವೊಕ್ಕದ್ವಮೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳು ನನಗೆ ವಾದಿ ಪ್ರತಿವಾದಿಗಳಿಗಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಂದಟ್ಟಾದುವು. ಏಕೆಂದರೆ ನನ್ನ ಬಳಿ ಎರಡು ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳೂ ಇದ್ದುವು.

ನನಗೆ ದಿವಂ. ಮಿ. ಪಿನ್ಯುಟರ ಬುದ್ಧಿವಾದವು ನೆನಪಿಗೆ ಬಂದಿತು— “ಕಾನೂನಿನ ಮುಕ್ಕಾಲು ಪಾಲು ಬಲವು ವೊಕ್ಕದ್ವಮೆಯ ಸಂಗತಿಗ ಳಲ್ಲಿದೆ.” ಎಂದು. ಈ ಬುದ್ಧಿವಾದವನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಕೀಲರಾದ ಮಿ. ಲಿಯೋನಾರ್ಡರು ಆಗಿನಿಂದೀಚೆಗೆ ಸಮರ್ಥಿಸಿದರು. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬಂದ ಒಂದು ವೊಕ್ಕದ್ವಮೆಯಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯವು ನನ್ನ ಕಕ್ಷಿ ಗಾರನ ಕಡೆಯಿದ್ದರೂ ಕಾನೂನು ಅವನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿರುವುದಾಗಿ ನನಗೆ ತೋರಿತು. ನಾನು ನಿರಾಸೆಯಿಂದ ಲಿಯೋನಾರ್ಡರ ಸಹಾಯ ವನ್ನು ಪಡೆಯಲು ಅವರ ಬಳಿಗೆ ಹೋದೆನು. ಅವರಿಗೂ ಕಾಗದಪತ್ರ ಗಳ ಬಲದ ಮೇಲೆ ವೊಕ್ಕದ್ವಮೆಯು ನಮ್ಮ ಕಡೆ ಇರುವಂತೆ ತೋರಿತು. ಆಗ ಅವರು “ಗಾಂಧೀ, ನನಗೆ ಒಂದು ವಿಷಯ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಬಂದಿದೆ— ವೊಕ್ಕದ್ವಮೆಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ನಾವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮಂದಟ್ಟು ಮಾಡಿ ಕೊಂಡರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸಹಾಯವಾಗುವ ಕಾನೂನು ತಾನಾಗಿ ತಾನೇ ಓಡಿ ಬರುತ್ತದೆ. ಈ ವೊಕ್ಕದ್ವಮೆಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳೋಣ. ಹಾಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಮೇಲೆ ಪುನಃ ಒಂದು ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಿ” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು. ನಾನು ವೊಕ್ಕದ್ವಮೆಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಪುನಃ ವಿಮರ್ಶಿಸಲು ಅವು ನನಗೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹೊಳೆದುವು. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿದ್ದ ಒಂದು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಹಳೆಯ ವೊಕ್ಕದ್ವಮೆಯೂ ಸಿಕ್ಕಿತು. ನನಗೆ ಇದರಿಂದ ಪರ ಮಾನೆಂದವಾಯಿತು. ನಾನು ಲಿಯೋನಾರ್ಡರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎಲ್ಲ ವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದೆನು. ಅವರೂ ಸಂತೋಷಪಟ್ಟು “ಸರಿಯೆ. ನಾವು

ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲುವೆವು. ಯಾವ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಇದು ನಡೆಯುತ್ತದೆಯೆಂಬುದರ ಮೇಲೆ ಮಾತ್ರ ಸ್ವಲ್ಪ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯನ್ನು ಟ್ಟಿರಬೇಕು.” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ನಾನು ದಾದಾ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾರವರ ಮೊಕದ್ದಮೆಗೆ ಸಿದ್ಧವಡಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಸಾಮಾನ್ಯ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದರ ಮಹತ್ವವು ಇಷ್ಟು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ವಿಷಯಗಳೆಂದರೆ ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳು. ನಡೆದ ಸಂಗತಿಗಳೆಂದರೆ ಸತ್ಯವಾದ ವಿಷಯ. ಸತ್ಯವನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರಾಯಿತು. ಕಾನೂನು ತಾನಾಗಿಯೇ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತದೆ. ದಾದಾ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾರವರ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ವಿಷಯಗಳು ನಮ್ಮ ಕಡೆಗೆ ಇದ್ದುವೆಂದೂ ನಮಗೆ ಕಾನೂನಿನ ಸಹಾಯವು ದೊರೆಯಲೇಬೇಕೆಂದೂ ಕಡೆಗೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆದರೆ ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಹೊಡೆದಾಡುಬರಿಬ್ಬರೂ ಹತ್ತಿರ ನೆಂಟರಾಗಿದ್ದರು; ಒಂದೇಕಡೆ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಜಗಳವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸದಿದ್ದರೆ ಇಬ್ಬರೂ ದಿವಾಳಿಯೇಳುವರೆನ್ನುವುದನ್ನು ನಾನು ಕಂಡೆನು. ಮೊಕದ್ದಮೆಯು ಎಂದಿಗೆ ಮುಗಿಯುವುದೆಂಬುದನ್ನು ಯಾರೂ ಹೇಳುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿಯೇ ಜಗಳವಾಗುವವರೆಗೂ ಎಷ್ಟುದಿನದೇಕಾದರೂ ಅದು ನಡೆಯಬಹುದಾಗಿದ್ದಿತು. ಅದರಿಂದ ಯಾವ ಪಕ್ಷದವರಿಗೂ ಲಾಭವುಂಟಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಸಾಧ್ಯವಾದರೆ ಒಡನೆಯೇ ಮೊಕದ್ದಮೆಯು ಮುಗಿಯಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿತ್ತು.

ನಾನು ಶ್ರೀಮತ್ ಸೇತರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಎರಡು ಪಕ್ಷದವರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ಪಂಚಾಯಿತರ ಮುಂದೆ ತಮ್ಮ ಜಗಳವನ್ನು ಕೊನೆಗಾಣಿಸಬೇಕೆಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟೆನು. ಅವರು ತಮ್ಮ ವಕೀಲರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಕೂಡ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ನಂಬಿಕೆಯಾದ ಯಾರಾದರೂ ಪಂಚಾಯಿತರನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದರೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯು ಜಾಗೃತವಾಗಿಯೇ ಮುಗಿಯುವುದೆಂದು ಹೇಳಿದೆನು. ವಕೀಲರಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಹಣವು ಎಷ್ಟು ತೀವ್ರವಾಗಿ ಎರುತ್ತಿದ್ದಿ

ತೆಂದರೆ ಇವರಿಬ್ಬರಂತಹ ದೊಡ್ಡ ವರ್ತಕರ ವರಮಾನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅದೇ ನುಂಗಿ ಬಿಡಲು ಸಾಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಚಿಂತೆಯಿಂದ ಬೇರೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದರ ಮಧ್ಯೆ ಇವರ ಮೈಮನಸ್ಸು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಿತು. ನನಗೆ ವಕೀಲ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಬುಗು ಸ್ವಯಂಟಾಯಿತು. ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಪಕ್ಷಗಳ ಗೆಲುವಿಗಾಗಿ ಕಾನೂನಿನ ತಂತ್ರಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿಯುವುದು ಎರಡೂ ಪಕ್ಷದ ವಕೀಲರ ಕೆಲಸವಾಗಿದ್ದಿತು. ಮತ್ತು ಗೆದ್ದ ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ತಮ್ಮ ಖರ್ಚೆಲ್ಲಾ ಹುಟ್ಟುವುದಿಲ್ಲವೆಂಬುದು ಆಗ ತಾನೇ ನನ್ನ ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ ವಕೀಲನಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ರುಸುಮಿಗಿಂತ ವಕೀಲನು ಬಹಳ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದನು. ನನಗೆ ಇದನ್ನು ಸಹಿಸಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಪಕ್ಷದವರಿಗೂ ಮೈತ್ರಿಯನ್ನುಂಟುಮಾಡಬೇಕು, ಈ ಇಬ್ಬರು ನೆಂಟರನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಸಬೇಕು ಎನ್ನುವುದೇ ನನ್ನ ಧರ್ಮವಾಗಿ ತೋರಿತು. ನಾನು ಎರಡು ಪಕ್ಷದವರಿಗೂ ರಾಜಿ ಮಾಡಿಸಲು ವಿಶ್ವಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟನು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ತೈಯಬ್ ಸೇತರು ಒಪ್ಪಿದರು. ಒಬ್ಬ ಪಂಚಾಯಿತರನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದುದಾಯಿತು. ಅವರ ಮುಂದೆ ಮೊಕದ್ದಮೆಯು ನಡೆಯಿತು. ದಾದಾ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾರವರು ಗೆದ್ದರು.

ಆದರೆ ಇಷ್ಟಕ್ಕೇ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಪಂಚಾಯಿತರು ವಿಧಿಸಿದಂತೆ ತೈಯಬ್ ಸೇತರು ಒಡನೆಯೇ ಎಲ್ಲಾ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಾದಲ್ಲಿದ್ದ ಫೋರಬಂದರದ ಮೆಮನ್ ವ್ಯಾಪಾರಗಳಲ್ಲಿ ದಿವಾಳಿಯಾಗುವುದಕ್ಕಿಂತ ಸಾಯುವುದು ಮೇಲೆಂಬುದಾಗಿ ಕಾಯದೆಯಂತೆಯೇ ಎರಡುಲಾಗದ ಪದ್ಧತಿಯಿದ್ದಿತು. ತೈಯಬ್ ಸೇತರು ೫೭ ಸಾವಿರ ಪೌಂಡನ್ನೂ (೫,೫೫,೦೦೦ ರೂ.) ವೆಚ್ಚವನ್ನೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ದಮ್ಮಡಿಕೂಡ ಕಡಿದು ಮಾಡದೆ ಅದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಅವರ ಉದ್ದೇಶವಿದ್ದಿತು. ದಿವಾಳಿಯೆನಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದೇ ಒಂದು ಮಾರ್ಗವಿದ್ದಿತು. ದಾದಾ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾರವರು ಹಣವನ್ನು ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ

ಕಂಠುಗಳಲ್ಲಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವುದೊಂದೇ. ಅವರೂ ಬೆದಾರ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಸಾಲವನ್ನು ತೀರಿಸಲು ದೀರ್ಘಕಾಲ ವಾಯಿದೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ನನಗೆ ಎರಡು ಪಕ್ಷದವರನ್ನೂ ಸಂಚಾಯತಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಿಂತ ಹಾಗೆ ಕಂಠುಗಳಲ್ಲಿ ಹಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದು ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟವಾಯಿತು. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ರಾಜಿಯಾದುದರಿಂದ ಇಬ್ಬರೂ ಸಂತೋಷ ಪಟ್ಟರು. ಜನರಿಗೆ ಇಬ್ಬರಲ್ಲಿದ್ದ ಮನ್ನಣೆಯೂ ಹೆಚ್ಚಿತು. ನನ್ನ ಸಂತೋಷಕ್ಕಿಂತು ಪಾರವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನಾನು ವಕೀಲಿ ಕೆಲಸದ ನೈಜಪಥವನ್ನು ಅರಿತೆನು. ಮಾನವ ಸ್ವಭಾವದ ಸದಂಶವನ್ನರಸಿ ಜನರ ಅಂತಃಕರಣವನ್ನು ಒಳಹೊಗುವ ರೀತಿಯನ್ನು ಕಲಿತೆನು. ವಿರೋಧದಿಂದ ಬೇರೆಯಾದ ಎರಡು ಪಕ್ಷದವರನ್ನೂ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸುವುದೇ ವಕೀಲನ ನಿಜವಾದ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದು ಮನಗಂಡೆನು. ಈ ಅರಿವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೇರೂರಿತೆಂದರೆ ನಾನು ವಕೀಲನಾಗಿದ್ದ ೨೦ ವರ್ಷ ನೂರಾರು ವಾಚ್ಯಗಳನ್ನು ರಾಜಿವಾದುವುದರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಕಾಲವನ್ನು ವಿನಯೋಗಿಸಿದೆನು, ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ಯಾವ ಸಷ್ಟವೂ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಆತ್ಮಕ್ಕಿಂತೂ ಇದರಿಂದ ಸಷ್ಟವಾಗಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬೇಕಾದುದೇ ಇಲ್ಲ.

೧೫

ಧಾರ್ಮಿಕ ಮಠನ

ಈಸಾಯಿಯಾ ಮತದವರೊಡನೆ ಸಂಬಂಧ ಬೆಳೆಸಿದನೆಂದು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದನಷ್ಟೆ. ಆ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಈಗ ಪುನಃ ಬರೆಯುವ ಸಮಯ ವೊದಗಿದೆ.

ನನ್ನ ಭವಿಷ್ಯತ್ತಿನ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬೇಕರರ ಚಿಂತೆಯು ಹೆಚ್ಚುತ್ತಾ ಹೋಯಿತು. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ವೆಲ್ಲಿಂಗ್ಟನ್ ಕನ್ವೆನ್ಷನಿಗೆ (ಈಸಾಯಿಯಾ ಗಳ ಕೂಟ) ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು. ಪ್ರಾಟೆಸ್ಟೆಂಟ್ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಈಸಾಯಿಗಳು ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಧರ್ಮಜಾಗೃತಿ ಅಥವಾ ಆತ್ಮಶುದ್ಧಿಯುಂಟಾಗಲು ಕೆಲವು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಈ ತೆರನಾದ ಕೂಟಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ನಾವು ಈಸಾಯಿಯಾ ಧರ್ಮದ ಪುನರ್ಪ್ರತಿಷ್ಠೆಯೆಂದೋ ಅಥವಾ ಪುನರುದ್ಧಾರವೆಂದೋ ಕರೆಯಬಹುದು. ವೆಲ್ಲಿಂಗ್ಟನ್ ಕನ್ವೆನ್ಷನು ಈ ರೀತಿಯದಾಗಿದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಸಕ್ತಧರ್ಮಸಿಷ್ಠರಾದ ವೂಬ್ಸ್ (ರೆವರೆಂಡ್) ಆಂಡ್ರೂ ಮರ್ರೆಯವರು ಈ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಸಭಾಪತಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಈ ಸಮ್ಮೇಳನದ ಧರ್ಮೋಪನತೆಗಳು ವಾತಾವರಣವೂ ಅಲ್ಲಿ ಬಂದು ಸೇರಿದವರ ಧಾರ್ಮಿಕ ಉತ್ಸಾಹವೂ ಹಾಗೆಯೇ ಅವರ ಶ್ರದ್ಧೆಯೂ ನನ್ನನ್ನು ಈಸಾಯಿಯಾನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಬಿಡುವುವೆಂಬುದಾಗಿ ಬೇಕರರು ಆಸೆಪಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಬೇಕರರ ಕಡೆಯ ಧರ್ಮಸೆಯು ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಚೈತನ್ಯದಲ್ಲಿ ದ್ದಿತು. ಅವರಿಗೆ ಈಶ್ವರ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯಲ್ಲಿ ಬಹು ಹೆಚ್ಚಾದ ಅಂತಃಕರಣದಿಂದ ಮಾಡಿದ ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯು ದೇವರ ಕಿರುಗೆ ಜೀವಲೇಬೇಕೆಂಬ ಅಚಲ

ವಾದ ನಂಬಿಕೆಯಿದ್ದಿತು. ಐಹಿಕ ಇಷ್ಟಾರ್ಥಗಳಿಗೆ ಕೂಡ ಪ್ರಾರ್ಥನೆ ಯನ್ನೇ ನಂಬಿದ್ದ ಮುಲ್ಲರ (ಬ್ರಹ್ಮಲಸ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಈಸಾಯಿ) ರ ದೃಷ್ಟಾಂತವನ್ನೂ ಇತರರ ಉದಾಹರಣೆಯನ್ನೂ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಯ ಈ ಗುಣಗಾಸವನ್ನು ನಾನು ಪಕ್ಷಪಾತವಿಲ್ಲದೆ ಕಿವಿ ಗೊಟ್ಟು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೆನು. ನನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮನು ಹಾಗೆ ಹೇಳಿದರೆ ನಾನು ಈಸಾಯಿಯ ಮತವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಲು ಯಾವ ಬಾಧಕವೂ ಅಡ್ಡಬರಲಾರ ದೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಹೇಳಿದೆನು. ಅಂತರಾತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದನ್ನು ನಾನು ಆಗಲೇ ಬಹುಕಾಲದಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಿದ್ದು ದರಿಂದ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಮಾತುಕೊಡಲು ಹಿಂತೆಗೆಯಲಿಲ್ಲ. ಅಂತರಾತ್ಮನ ವಶನಾಗಿ ನಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಆನಂದವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು ; ಮತ್ತು ಏರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು ಕಠಿನವಾಗಿಯೂ ಸಂಕಟಕರ ವಾಗಿಯೂ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ನಾವು ವೆಲ್ಲಿಂಗ್ಟನಿಗೆ ಹೋದೆವು. ಜೇಕರರಿಗೆ ನನ್ನಂತಹ 'ಬಣ್ಣದ ಮನುಷ್ಯ'ನನ್ನು ಓಡನಾಡಿಯಾಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದು ಕಷ್ಟಕರವಾಯಿತು. ಕೇವಲ ನನ್ನ ದೆಸೆಯಿಂದ ಅವರು ಅನೇಕಸಲ ತೊಂದ ರೆಗಳನ್ನನುಭವಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಭಾನುವಾರವು ನಮ್ಮ ಪ್ರಯಾಣದ ಮಧ್ಯೆ ಬಂದುದರಿಂದ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಾವು ಒಂದು ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಬೇಕಾ ಯಿತು. ಜೇಕರರ ಗುಂಪು ಭಾನುವಾರ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಸ್ಪೇಷನಿನ ಹೋಟಲಿನ ಮಾಲಿಕನು ಒಹಳ ಚರ್ಚೆಯಾದಮೇಲೆ ನನ್ನನ್ನು ಇಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಒಪ್ಪಿದರೂ ನನಗೆ ಊಟದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಖಂಡಿತದಿಂದ ನಿರಾಕರಿಸಿದನು. ಜೇಕರರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುವ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಭೋಜನಶಾಲೆಗೆ ಬರುವ ಅತಿಥಿಗಳ ಹಕ್ಕಿನ ಆಧಾರದ ಮೇಲೆ ನಿಂತರು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಅವರ ಕಷ್ಟವು ತಿಳಿಯಿತು. ವೆಲ್ಲಿಂಗ್ಟನಿನಲ್ಲೂ ನಾನು ಅವರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದೆನು. ಅಲ್ಲಿ ಅವರು ತಮ್ಮ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ಎಷ್ಟು ಮರೆಮಾಚಿದರೂ ಅವೆಲ್ಲವೂ ನನ್ನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದುವು.

ಈ ಸಭೆಯು ಭಕ್ತಿಶೀಲರಾದ ಈಸಾಯಿಗಳ ಕೂಟವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅವರ ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ನನಗೆ ಪೂಜ್ಯ ಮರೆಯವರ ಬೆಟ್ಟಿಯಾಯಿತು. ನನ್ನ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಅನೇಕರು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ಅವರ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಗೀತೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕವು ನನ್ನ ಒಪ್ಪಿಗೆಗೆ ಬಂದುವು. ಅವು ಬಹು ಇಂಪಾಗಿದ್ದವು.

ಸಭೆಯು ಮೂರುದಿನಗಳ ವರೆಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ವರ ಭಕ್ತಿಯು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಟ್ಟಿತು. ಅದನ್ನು ನಾನು ಮೆಚ್ಚಿಯೂ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು. ಆದರೆ ನನಗೆ ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನು—ಧರ್ಮವನ್ನು—ಬದಲಾಯಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೂ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಈಸಾಯಿ ಯಾಗುವುದರಿಂದ ಮಾತ್ರವೇ ನಾನು ಸ್ವರಗವನ್ನು ಮುಟ್ಟಲು ಶಕ್ಯ, ಮೋಕ್ಷವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯ ಎಂಬುದನ್ನು ನಂಬುವುದು ನನಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಇದನ್ನು ನಾನು ನಿಷ್ಕಪಟವಾಗಿ ನನ್ನ ಈಸಾಯಿ ಮಿತ್ರರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರ ಮುಂದೆ ಹೇಳಿದಾಗ ಅವರಿಗೆ ಅತಂತ ಖೇದವೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಆದರೆ ಇದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗಿದ್ದ ತೊಂದರೆಗಳು ಇನ್ನೂ ಆಳದಲ್ಲಿದ್ದವು. 'ಯೇಸುಮೊಬ್ಬನೇ ದೇವರ ರೂಪವೆತ್ತು ಪುತ್ರ. ಆತನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆ ಯಿಟ್ಟವರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಮುಕ್ತಿಯುಂಟಾಗುವುದು.' ಎಂಬುದು ನನ್ನ ನಂಬಿಕೆಯ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಎಸಗಿದ್ದಿತು. ದೇವರಿಗೆ ಮಕ್ಕಳಿರುವುದೇ ಆದರೆ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಆತನ ಮಕ್ಕಳೇ. ಯೇಸುವು ಈಶ್ವರನ ಸಮಾನ ನಾಗಿ ಅಥವಾ ಈಶ್ವರನೇ ಆಗಿದ್ದರೆ ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲರೂ ಈಶ್ವರಸಮಾನ ರಾಗುವುದು ಅಥವಾ ಈಶ್ವರರಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯ. "ಯೇಸುವಿನ ಮರಣ ದಿಂದ ಮತ್ತು ಆತನ ರಕ್ತದಿಂದ ಪ್ರಪಂಚದ ಪಾಪವೆಲ್ಲವೂ ಪರಿಹಾರ ವಾಗುತ್ತದೆ." ಎಂಬುದನ್ನು ವದಂತಿ ನಂಬುವುದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಬುದ್ಧಿಯು ಒಪ್ಪುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದನ್ನು ರೂಪಕಾಲಂಕಾರವಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಸತ್ಯವಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದು. ಇದಲ್ಲದೆ ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮದ ಪ್ರಕಾರ ಮನುಷ್ಯರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಆತ್ಮವುಂಟು ; ಉಳಿದ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಇಲ್ಲ. ಅವುಗಳ ಶರೀರಪಾತದೊಡನೆ ಅವುಗಳಿಗೆ ಸರ್ವಥಾ ನಾಶವುಂಟು

ಗುತ್ತದೆ. ನನ್ನ ಮತವು ಇದಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿದ್ದಿತು. ಯೇಸುವು ಧರ್ಮದ ಸಲುವಾಗಿ ಹರಣವೊಡ್ಡಿದವನೆಂದೂ ತ್ಯಾಗಿಯಾದ ಮಹಾತ್ಮನೆಂದೂ ದೇವಾಂಶವುಳ್ಳ ಧರ್ಮೋಪದೇಶಕನೆಂದೂ ಎಣಿಸಲು ನಾನು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ಸೃಷ್ಟಿಯ ಪುರುಷೋತ್ತಮನೆಂದು ಆತನನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಒಡಂಬಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆತನು ಸಿಲುಬೆಯ ಮೇಲೆ ಮೃತ್ಯುವನ್ನು ಹೊಂದಿದುದು ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಆದರ್ಶವೇ ಸರಿ. ಆದರೆ ಅದರಲ್ಲಿ ಗೊಢವಾದ ಗುಣವಾಗಲಿ ಪನಾಡದ ಪುಭಾವವಾಗಲೀ ಇದೆಯೆಂಬುದನ್ನು ನನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮನು ಒಪ್ಪುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇತರ ಧರ್ಮಾವಲಂಬಿಗಳ ಪವಿತ್ರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ದೊರಕದಿದ್ದ ಯಾವ ವಿಷಯವೂ ಕ್ರೈಸ್ತಭಕ್ತರ ಜೀವನದಲ್ಲಿರುವುದಾಗಿ ನನಗೆ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಇವರ ಜೀವನಗಳೆಲ್ಲಾಂಟಾದಂತೆ ನಾನು ಕೇಳಿದ ಪರಿವರ್ತನೆಗಳು ಇತರರ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ಕಂಡುಬರುತ್ತಿದ್ದುವು. ದಾರ್ಶನಿಕ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ನನಗೆ ಕ್ರೈಸ್ತ ತತ್ವಗಳಲ್ಲಿ ಯಾವ ವಿಶೇಷತೆಯೂ ಕಾಣಬರಲಿಲ್ಲ. ತ್ಯಾಗದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಿದರೆ ಹಿಂದುಗಳು ಈಸಾಯಿಯರನ್ನು ಬಹಳವಾಗಿ ಮೀರಿಸದಂತೆ ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಕ್ರೈಸ್ತಮತವು ಹುಳುಕಿಲ್ಲದ ಮತನೆಂದವಾಗಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಮತಗಳಿಗಿಂತ ಉತ್ಕೃಷ್ಟವಾದ ಮತವೆಂದಾಗಲಿ ನನಗೆ ಸಂಬಂಧವಿರಲಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಈ ಮಧ್ಯದ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಸಮಯವೊದಗಿದಾಗ ನನ್ನ ಈಸಾಯಿ ಮಿತ್ರರೊಡನೆ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ಅವರ ಉತ್ತರಗಳಿಂದ ನನಗೆ ತೃಪ್ತಿಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾನು ಕ್ರೈಸ್ತಧರ್ಮವನ್ನು ಸಂಬಲಾಗಲಿಲ್ಲವೋ ಹಾಗೆಯೇ ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮವನ್ನು ಸಹ ಸಂಪೂರ್ಣತೆಯುಳ್ಳ ಮತ್ತು ಸರೋತ್ತಮವಾದ ಧರ್ಮವೆಂದು ಸಂಬಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದ ಹುಳುಕುಗಳು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಾಣಿಸದಹಾಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆಯು ಹಿಂದೂಧರ್ಮದ ಅಂಗವೆಂದು ಎಣಿಸಬೇಕಾದರೆ ಅದು ಒಂದು ನಿರರ್ಥಕವಾದ ಕೊಳೆತ ಅಂಗವಾಗಿರಬೇಕು. ಹಿಂದುಗಳಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳೂ ಜಾತಿಗಳೂ ಇರುವುದರ ಗೊಢಾರ್ಥವು ನನಗೆ

ತಿಳಿಯಲಿಲ್ಲ. ವೇದಗಳು ಈಶ್ವರನಿಂದ ಹುಟ್ಟಿದವುಗಳೆಂದು ಹೇಳುವುದರ ಅರ್ಥವೇನು? ಇದು ನಿಜವಾದರೆ ಬೈಬಲೂ ಕುರಾನೂ ಅಂತಹವೇ ಆಗಿರಕೂಡದೇಕೆ?

ಈಸಾಯಾಮಿತ್ರರು ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಮತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ನನ್ನ ಮುಸಲ್ಮಾನ ಸ್ನೇಹಿತರೂ ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಮತಕ್ಕೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇತರು ನನ್ನನ್ನು ಈಸ್ಲಾಂ ಮತದ ಅಧ್ಯಯನವನ್ನು ಮಾಡೆಂದು ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಪ್ರೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ತಮ್ಮ ಮತದ ಗುಣಗಳ ವಿಚಾರವಂತೂ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಇರುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಿತು.

ನಾನು ನನ್ನ ಈ ಕಷ್ಟಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ರಾಯಚಂದಭಾಯಿಗೆ ಬರೆದೆನು. ನಾನು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿನ ಇತರ ಧರ್ಮಾಚಾರ್ಯರಿಗೂ ಕಾಗದಗಳನ್ನೂ ಬರೆದೆನು. ಅವರ ಉತ್ತರಗಳೂ ಬಂದುವು. ರಾಯ ಚಂದ್ರಚಿಯವರ ಕಾಗದದಿಂದ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಕೊಂಚಮಟ್ಟಿಗೆ ಶಾಂತಿಯುಂಟಾಯಿತು. ಅವರು ನಾನು ಕಾಳ್ಕೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕೆಂದೂ ಹಿಂದೂಧರ್ಮವನ್ನು ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅಧ್ಯಯನಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿದರು. ಅವರು ಬರೆದಿದ್ದ ಬಂದು ವಾಕ್ಯದ ಭಾವಾರ್ಥವೇನೆಂದರೆ:—
“ಪಕ್ಕಪಾತ ರಹಿತನಾಗಿ ವಿಚಾರಮಾಡಿದಮೇಲೆ ನನಗೆ ಸಂಶಯವಿಲ್ಲದೆ ತೋರಿಬರುವುದೇನೆಂದರೆ ಹಿಂದೂಧರ್ಮದಲ್ಲಿನ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಮತ್ತು ಮಹತ್ವದ ವಿಚಾರವೂ ಅದರಲ್ಲಿನ ಆತ್ಮವೈಭವದರ್ಶನವೂ ಅದರ ಔದಾರ್ಯವೂ ಇನ್ನಾವ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿಯೂ ಇಲ್ಲ.”

ನಾನು ಸೇಲಾ ಮಾಡಿರುವ ಕುರಾನಿನ ಭಾಷಾಂತರವನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಓದಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆನು. ಇಸ್ಲಾಂ ಧರ್ಮಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಇತರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಿದೆನು. ಈಗ ನಾನು ವಿಲಾಯತಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ನನ್ನ ಈಸಾಯಾಮಿ ಮಿತ್ರರೆಂದಿಗೆ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಿದೆನು. ಇವರಲ್ಲೊಬ್ಬರು ನನಗೆ ಎಡ್ವರ್ಡ್ ಮೆಯರ್ಸ್‌ಲೆಂಡ್ ಎಂಬವರ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ಅವರೊಡನೆಯೂ ಕಾಗದಪತ್ರವನ್ನು ಬಿಡಿಸಿದೆನು. ಅವರು ತಾವು ಆನ್ನಾ ಕಿಂಗ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್

ಎಂಬಾಕೆಯ ಜೊತೆಗೆ ಬರೆದಿದ್ದ "ದಿ ಪರ್ಟ್‌ಕ್ವೇ" (ಸರ್ವೋತ್ತಮ ಮಾರ್ಗ) ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನನಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಪುಸ್ತಕವು ಪ್ರಚಲಿತ ಈಸಾಯಿಯಾ ಧರ್ಮದ ಬಂಡನೆಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಈ ಸಜ್ಜನರು "ಬೈಬಲಿನ ನವೀನಾರ್ಥ" ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ನನಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ನಾನು ಇವೆರಡನ್ನೂ ಮೆಚ್ಚಿದೆನು. ಇವು ನನಗೆ ಹಿಂದೂ ಮತವನ್ನು ಸಮರ್ಥಿಸುವಂತೆ ತೋರಿದುವು. ಟಾಲ್ಸ್‌ಟಾಯ್‌ರವರು ಬರೆದ "ಈಶ್ವರನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿದೆ" (ಎ) ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವು ನನ್ನನ್ನು ಮುಗ್ಧನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿತು. ಈ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಓದಿದುದರಿಂದ ಎಂದೂ ಅಳಿಸಿ ಹೋಗದಂತಹ ಛಾಪೆಯು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು. ಈ ಪುಸ್ತಕದಲ್ಲಿ ತೋರಿಬಂದ ತತ್ವಾನ್ವೇಷಣೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯತೆ, ನೀತಿಪ್ರಾಧತೆ ಮತ್ತು ಸತ್ಯಸರಾಯಣತೆಯ ಮುಂದೆ ಕೋಲ್ಟರು ಕೊಟ್ಟ ಪುಸ್ತಕಗಳು ಕಳೆಗುಂದಿದವಾಗಿ ಕಂಡವು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನನ್ನ ಅಧ್ಯಯನವು ಈಸಾಯಿಯಾ ಮಿತ್ರರು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ ಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಸಾಗಿತು. ಎಡ್ವರ್ಡ್ ಮೆಯ್‌ಲೆಂಡರೊಡನೆ ನನ್ನ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರವು ಹೆಚ್ಚಿ ಅನೇಕ ದಿನಗಳವರೆಗೆ ನಡೆಯಿತು. ಮತ್ತು ರಾಯಚಂದಭಾಯಿಯೊಡನೆಯಂತು ಅವರ ಮರಣದವರೆಗೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವರು ನನಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಕೆಲವು ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿದೆನು. ಇವುಗಳಲ್ಲಿ 'ಪಂಜೀಕರಣ', 'ಮಣಿರತ್ನ ಮಾಲಾ', ಯೋಗ ವಾಸಿಷ್ಠದ 'ಮುಮುಕ್ಷು ಪ್ರಕರಣ', ಹುಭದ್ರಸೂರಿಯ 'ಷಡ್ವರ್ಣ ಸಮುಚ್ಚಯ' ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕಗಳೂ ಇದ್ದುವು.

ನಾನು ಹೀಗೆ ನನ್ನ ಈಸಾಯಿಯಾ ಮಿತ್ರರು ಉದ್ದೇಶಿಸಿದ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಿದರೂ ಅವರೊಡನೆ ಬೆಳೆಸಿದ ಸಂಬಂಧದ ಫಲವಾಗಿ ಧರ್ಮ ಜಿಜ್ಞಾಸೆಯ ರೂಪದಲ್ಲಿ ನನ್ನಲ್ಲುಂಟಾದ ಜಾಗೃತಿಗಾಗಿ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಚಿರಋಣಿಯಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದ ನೆನಪು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸದಾ ನಿಲ್ಲುತ್ತದೆ. ಈ ಮಧುರವಾದ ಮತ್ತು ಪವಿತ್ರವಾದ ಸಂಬಂಧವು ಬರಬರುತ್ತಾ ಹೆಚ್ಚಾಯಿತೇ ಹೊರತು ಕಡಿಮೆಯಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಯತ್ನವೊಂದಾದರೆ ದೈವೇಚ್ಛೆ ಇನ್ನೊಂದು (ಐ)

ಮೊಕದ್ದಮೆಯು ಮುಗಿದುದರಿಂದ ನಾನು ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸಿಲ್ಲಲು ಕಾರಣವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಡರ್ಬನಿಗೆ ಹೋಗಿ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುವ ಸನ್ನಾಹಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದೆನು. “ಬುದ್ದಿಲ್ಲಾ ಸೇತರು ನನಗೆ ಮಾನ ಮರ್ಯಾದೆ ಮಾಡದೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡುವ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ತಮ್ಮ ಮಿತ್ರಮಂಡಲಿಯನ್ನು ಕರೆದು ನನಗೆ ಸಿಡನ್‌ಹ್ಯಾಮಿನಲ್ಲಿ ಔತಣಕೊಟ್ಟರು.

ಆ ದಿನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿತವಾಗಿದ್ದಿತು. ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಅನೇಕ ಸಮಾಚಾರ ಪತ್ರಗಳು ಬಿದ್ದಿದ್ದುವು. ನಾನು ಅವನ್ನು ಓದತೊಡಗಿದೆನು. ಓದುತ್ತಾ ಓದುತ್ತಾ ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದರ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ‘ಇಂಡಿಯನ್ ಫ್ರಾಂಚೈಸ್’ ಅಥವಾ ‘ಭಾರತೀಯರ ಮತಾಧಿಕಾರ’ (ಕಾಯದೆಸಭೆ ಅಥವಾ ಧಾರಾಸಭೆಗೆ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಚುನಾಯಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ) ಎಂಬ ಶೀರ್ಷಕದ ಕೆಳಗಿನ ಬರವಣಿಗೆಯಮೇಲೆ ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಬಿದ್ದಿತು. ಇದರ ಸಾರಾಂಶವೇನೆಂದರೆ ನೇಟಾಲಿನ ಧಾರಾಸಭೆ (ಲೇಜಿಸ್ಲೆಟಿವ್ ಅಸೆಂಬ್ಲಿ)ಗೆ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಚುನಾಯಿಸಲು ಭಾರತೀಯರಿಗಿದ್ದ ಹಕ್ಕನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು. ಇದೇ ಸಂಬಂಧವಾಗಿಯೇ ತಂದ ಕಾನೂನು ಆಗ ಧಾರಾಸಭೆಯು ಮುಂದಿಬಿದ್ದಿತು. ನನಗೆ ಈ ಕಾನೂನು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಇತರರಾರಿಗೂ ಇದರ ವಿಚಾರವು ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಇದರ ವಿಷಯವೇನೆಂದು ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇತರನ್ನು ಕೇಳಿದೆನು. ಅವರು “ಈ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿ ನಮಗೇನು ತಿಳಿಯುವುದು ?

ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧವಿಲ್ಲ. ಸಮಾಚಾರಗಳು ಮಾತ್ರ ನಮಗೆ ತಿಳಿಯುತ್ತವೆ. ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಿರುವುದಾಗಿಯೇ ಅರೇಂಜ್ ಪ್ರೀಸ್ಟೇಟಿಸ್ ನಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಪಾರವೆಲ್ಲಾ ಕೊಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಹೋಗಿದೆ. ನಾವು ಇದರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಚಳವಳಿ ನಡೆಸಿದೆವು. ಅದರೂ ಏನೂ ಸಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಮಗೆ ಓದುಬರಹ ಬಾರದುದರಿಂದ ನಾವು ಎಷ್ಟೇ ಆಗಲಿ ಕುಂಟರು. ನಾವು ವ್ಯಕ್ತಪತ್ರಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತೇವೆ---ಆದರೆ ಧಾರಣೆಯ ಪರಿಣಿತರನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ. ಕಾಯದೇಕಾಸೂಸುಗಳ ವಿಚಾರ ನಮಗೇನು ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ? ನಮ್ಮ ಫರಂಗಿ ವಕೀಲರೇ ನಮಗೆ ಕಣ್ಣು ಕಿವಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯಿರಿ!” ಎಂದು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು.

ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು “ಇಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದು ಬಿಕ್ಷುಹೂಂದಿದ ನವ ಯುವಕರು ಇಷ್ಟೊಂದು ಮಂದಿ ಇಲ್ಲದ್ದಾರೆ. ಅವರು ನಿಮಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆನು.

ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇಠರು ನಿರಾಸೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುತ್ತಾ “ಅವರೆ! ಅವರು ನಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಬರಲೇಕೆವುದಿಲ್ಲ; ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕೆಂದರೆ ನಾವು ಅವರನ್ನು ನಮ್ಮವರೆಂದು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲೂ ಆತುರರಾಗಿಲ್ಲ. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಈಸಾಯಿಗಳು. ಆದುದರಿಂದ ಅವರು ಪಾದ್ರಿಗಳ ಮುಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ. ಬಿಳಿ ಪಾದರಿಗಳಂತೂ ಸರಕಾರದ ಹಿಡಿತದಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ!” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನಾನು ಕಣ್ಣೀರಿದೆನು. ಈ ಜನರನ್ನು ನಮ್ಮವರೆನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲೇಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಇದೇ ಏನು ಈಸಾಯಿ ಧರ್ಮದ ಅರ್ಥ? ಅವರು ಈಸಾಯಿಗಳಾದ ಮಾತ್ರದಿಂದ ಭಾರತೀಯರಲ್ಲವೇನು?

ಆದರೆ ನಾನು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುವುದರಲ್ಲಿದ್ದುದರಿಂದ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಯೋಚನೆಗಳನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಲು ಹಿಂತೆಗೆದೆನು. ನುಮ್ಮನೆ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇಠರಿಗೆ “ಈ ಕಾಸೂಸು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದರೆ ನಿಮ್ಮ ನಾಡು ಅತಿಶೃಷ್ಟವಾಗುತ್ತದೆ. ಭಾರತೀಯರ ಹುಟ್ಟನ್ನು ಅಡಗಿಸುವ

ಮನುಷ್ಯನ ಪ್ರಯತ್ನವೊಂದು ದೈವೀಚ್ಛೆಯನ್ನೊಂದು ೯೩

ದಕ್ಕೆ ಇದು ಮೊದಲನೆಯ ಹೆಜ್ಜೆ. ಇದು ನಮ್ಮ ಆತ್ಮ ಗೌರವದ ಬುಡ ವನ್ನೇ ಕತ್ತರಿಸುತ್ತದೆ.” ಎಂದೆನು.

“ಇರಬಹುದು. ಆದರೆ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಈ ‘ಫರೆಂಚಾಯಿಟ್’ [ಎಂದರೆ ಮತಾಧಿಕಾರ. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಅನೇಕ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಹೋಗಿ ಸೇರಿದ್ದ ಭಾರತೀಯರು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಅಪಭ್ರಂಶಮಾಡಿ ತಮ್ಮ ಮಾತುಕತೆಗೆ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅವರಿಂದಿಗೆ ‘ಮತಾಧಿಕಾರ’ ವೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದರೆ ಅವರಿಗೆ ಎಸೂ ಅರ್ಥವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.] ಸಮಸ್ಯೆಯ ಮೂಲವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಇದರ ವಿಷಯವೊಂದೂ ನಮಗೆ ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಆತ್ಮತ್ವವು ವಕೀಲರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾದ ಮಿ. ಎಸ್ಕೊಂಬರು ನಮಗೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಹೆಚ್ಚು ಕೊಟ್ಟರು. ಅದು ನಡೆದುದು ಹೀಗೆ: ಅವರು ಸೋತು ಸುಮ್ಮನಿರುವ ಮನುಷ್ಯರಲ್ಲ. ಅವರಿಗೂ ಇಲ್ಲಿನ ಬಂದರಿನ ಎಂಜಿನಿಯರಿಗೂ ಅಂತಹ ಹಿತವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆ ಎಂಜಿನಿಯರು ತಮ್ಮ ಪೋಟುಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ತಮ್ಮನ್ನು ಚುನಾವಣೆಯಲ್ಲಿ ಸೋಲಿಸಬಹುದೆಂದು ಹೆದರಿದರು. ಆಗ ಅವರು ನಮಗೆ ನಮ್ಮ ನಿಜವಾದ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಅವರ ಸೂಚನೆಯ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ನಮ್ಮ ಹೆಸರುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮತಾಧಿಕಾರಸೂಚಿಯಮೇಲೆ ಬರಿಸಿದೆವು. ಮತ್ತು ನಮ್ಮೆಲ್ಲರ ಪೋಟುಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೇ ಕೊಟ್ಟೆವು. ಇದರಿಂದ ಈ ಮತಾಧಿಕಾರವು ನಮಗೆ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿರುವಷ್ಟು ಬೆಲೆಯುಳ್ಳದಾಗಿ ಏಕೆ ಇಲ್ಲವೆಂದು ನಿಮಗೇ ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಆದರೂ ನೀವು ಹೇಳುವುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ಒಳ್ಳೆಯದು, ಈಗ ನೀವೇನು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ?”

ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಮಿಕ್ಕ ಅತಿಥಿಗಳು ಈ ಮಾತನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನಿಸಿ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. “ಈಗ ಮಾಡಬೇಕಾದುದೇನೆಂದು ಹೇಳಲೇನು? ನೀವು ಈ ಜಹಜಿನಲ್ಲಿ ಹೋಗದೆ ಇನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳು ಇಲ್ಲೇ ಇರಿ. ನೀವು ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರ ನಾವು ಹೋರಾಡುತ್ತೇವೆ.” ಎಂದರೊಬ್ಬರು.

ಉಳಿದವರೆಲ್ಲರೂ “ಹೌದು, ಇದೇ ಸರಿ. (ಸೇತರಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ) ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇತರೆ, ನೀವು ಗಾಂಧೀ ಭಾಯಿಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕು.” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇತರು ಬಹಳ ಚತುರರು. ಅವರು, “ಅವರನ್ನು ಇನ್ನು ಸಿಲ್ಲಿಸಲು ನನಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಅಥವಾ ನನಗೆಷ್ಟುಂಟೋ ನಿಮಗೂ ಅಷ್ಟೇ ಅಧಿಕಾರವಿದೆ. ಆದರೆ ನೀವು ಹೇಳುವುದು ಸರಿಯೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿ ಇವರನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸೋಣ. ಆದರೆ ಇವರು ವಕೀಲರು. ಇವರ ರುಸುಮು ?”

ರುಸುಮಿನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ದುಃಖವಾಯಿತು. ನಾನು ಒಡನೆಯೇ “ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇತರೆ, ಇದರಲ್ಲಿ ರುಸುಮಿನ ಮಾತಿಗೆ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವೆಗೆ ರುಸುಮಿಲ್ಲವೆಂದು ? ನಾನು ನಿಂತರೆ ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನಾಗಿ ಮಾತ್ರ ನಿಲ್ಲಬಲ್ಲೆನು. ನಿಮಗೆ ತಿಳಿದಂತೆಯೇ ಈ ಮಿತ್ರ ರೆಲ್ಲರೂ ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರೆಲ್ಲರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿ ಶ್ರಮ ಪಡುವರೆಂಬ ಸಂಬಂಧವು ನಿಮಗಿರುವುದಾದರೆ ನಾನು ಇನ್ನೊಂದು ತಿಂಗಳು ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯವಿದೆ. ನನಗೆ ಏನನ್ನೂ ಕೊಡಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ಇಂತಹ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಕೈಹಾಕಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲಿ ಗಾಡರೂ ತಾರು ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಗಬಹುದು ; ಏನನ್ನಾದರೂ ಮುದ್ರಿ ಸಬೇಕಾಗಬಹುದು ; ಎಲ್ಲಿಗಾದರೂ ಹೋಗಿ ಬರಬೇಕಾಗಬಹುದು ; ಇಲ್ಲಿಯ ವಕೀಲರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕಾಗಬಹುದು ; ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕಾನೂನುಗಳು ಗೊತ್ತಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಕಾನೂನಿನ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕಾಗಬಹುದು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ದುಡ್ಡಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇವೆಲ್ಲವೂ ಒಬ್ಬನಿಗೆ ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇಂತಹ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಅನೇಕರ ಸಹಾಯಬೇಕು.” ಎಂದು ಹೇಳಿದೆನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅನೇಕರು ಒಟ್ಟಿಗೆ, “ದೇವರು ದೊಡ್ಡವನು, ಕರುಣಾಮಯನು. ಹಣವು ಒದಗೇ ಒದಗುತ್ತದೆ. ನಿಮಗೆ ಬೇಕಾ

ದಷ್ಟು ಜನರೂ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಾರೆ. ನೀವು ಇಲ್ಲಿರುವುದಕ್ಕೆ ಮಾತ್ರ ಒಪ್ಪಿ ಕೊಳ್ಳಿ. ಎಲ್ಲಾಸರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ.” ಎಂದರು.

ಹೀಗೆ ಔತಣಕ್ಕೆ ನೆರೆದಿದ್ದ ಗುಂಪು ಕಾರ್ಯಕಾರಿನೀಸಮಿತಿಯ ರೂಪವನ್ನು ತಾಳಿತು. ನಾನು ಬಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಊಟ ಉಪಚಾರವನ್ನು ಮುಗಿಸಿ ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಮನೆಗೆ ತೆರಳಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದೆನು. ನಾನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮುಂದಿನ ಕಾರ್ಯವು ನಡೆಯಬೇಕಾದ ರೀತಿಯನ್ನು ಚಿತ್ರಿಸಿಕೊಂಡೆನು. ಯಾರು ಯಾರು ಮತಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿ ದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದೇ ಮುಂತಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಒಂದುತಿಂಗಳು ಇದ್ದು ಹೊರಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆನು.

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ದೇವರು ನಾನು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿ ಬಹು ಕಾಲ ವಾಸಿಸುವುದರ ತಳಹದಿಯನ್ನು ಹಾಕಿದನು. ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯರ ಆತ್ಮಗೌರವಕದನದ ಬೀಜವನ್ನು ನೆಟ್ಟನು.

ನೇಟಾಲಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದುದು

೧೮೯೩ರಲ್ಲಿ ನೇಟಾಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಸೇತ್ ಹಾಜಿ ಮಹಮದ್ ಹಾಜೀ ದಾದಾರವರು ಅಗ್ರಗಣ್ಯರೆಂದು ಎಣಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಿರಿತನದ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಸೇತ್ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಹಾಜಿ ಆದಮ್ ರವರು ಮೊದಲನೆಯವರಾಗಿದ್ದರೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಸೇತ್ ಹಾಜಿ ಮಹಮದರೇ ಅಗ್ರಸ್ಥಾನವನ್ನು ವಹಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದುದರಿಂದ ಇವರ ಅಧ್ಯಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾಸೇತರ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಭೆಯು ನೆರೆದು ಮತಾಧಿಕಾರದ ಕಾನೂನನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧಾರವಾಯಿತು.

ಸ್ವಯಂಸೇವಕರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದೆವು. ನೇಟಾಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಭಾರತೀಯರನ್ನು, ಎಂದರೆ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಈಸಾಯಿಾ ಭಾರತೀಯ ಯುವಕರನ್ನು, ಸಭೆಗೆ ಕರೆದಿದ್ದೆವು. ತರ್ಬನಿನ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ದ್ವಿಭಾಷಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಮಿ. ಪಾಲರೂ ಅಲ್ಲಿನ ಒಂದು ಮಿಷನ್ ಶಾಲೆಯ ಮುಖ್ಯೋಪಾಧ್ಯಾಯರಾಗಿದ್ದ ಮಿ. ಸುಭಾನ್ ಗಾಡ್‌ಫ್ರೇಯವರೂ ಬಂದಿದ್ದರು. ಅನೇಕ ಜನ ಈಸಾಯಿಾ ಯುವಕರು ಈ ಸಭೆಗೆ ಬರಲು ಇವರೇ ಕಾರಣರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರೆಲ್ಲರೂ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಾದರು.

ಅಲ್ಲಿನ ವರ್ತಕರಲ್ಲಂತೂ ಅನೇಕರು ಸೇರಿದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯರಾದವರು ಯಾರೆಂದರೆ, ದಾವುದ್ ಮಹಮದ್ ಸೇತ್, ಮಹಮದ್ ಕಾಸಿಮ್ ಕನ್ಯುದ್ದೀನ್ ಸೇತ್, ಆದಮ್‌ಜಿ ಮಿಯಾಖಾನ್, ಎ. ಕೊಳಂದವೇಲು ಪಿಳ್ಳೆ, ಸಿ. ಲಕ್ಷ್ಮೀರಾಮ್, ರಂಗಸಾಮಿ ಪಡಿಯಾಜಿ ಮತ್ತು ಆಮೂದ್ ಜೀವ. ಪಾರ್ಸಿ ರುಸ್ತುಮ್‌ಜೀಯವರಂತೂ ಇದ್ದೇ ಇದ್ದರು. ಗುಮಾಸ್ತರೊಳಗೆ ದಾದಾ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ಇತರ ದೊಡ್ಡ ಅಂಗಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾಣಿಕ್‌ಜಿ, ಜೋಶೀ, ನರಸೀ

ರಾಮ್ ಇವರೇ ಮುಂತಾದವರು ಸೇರಿದ್ದರು. ತಾವು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಭಾಗಿಗಳಾದುದನ್ನು ಕಂಡು ಅವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂತೋಷವೂ ಆಶ್ಚರ್ಯವೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ತಮ್ಮನ್ನು ಹೀಗೆ ಕರೆದುದು ಅವರ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಅನುಭವವಾಗಿದ್ದಿತು. ತಮ್ಮ ಸಂಗಡಕ್ಕೆ ಉಂಟಾದ ಆಪತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಧನಿಕ-ಬಡವ, ಹಿರಿಯ-ಕಿರಿಯ, ಯಜಮಾನ-ಆಳು, ಹಿಂದೂ-ಮುಸಲ್ಮಾನ-ಪಾರಸಿ-ಈಸಾಯಿ, ಗುಜರಾತಿ-ಮದರಾಸಿ-ಸಿಂಧಿ, ಇವೇ ಮುಂತಾದ ಭೇದಗಳು ಮರೆತು ಹೋದುವು. ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದೇಸಮನಾಗಿ ಭಾರತಮಾತೆಯ ಪುತ್ರರೆ. ತಾಯ್ನಾಡಿನ ಸೇವಕರೇ.

ಆ ಕಾನೂನಿನ ಎರಡನೆಯ ಚರ್ಚೆಯು(ಬಿ) ಮುಗಿದು ಅದಕ್ಕೆ ಸಮ್ಮತಿಯು ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಿತು, ಅಥವಾ ಚರ್ಚೆಯು ಮುಗಿಯುವುದರಲ್ಲಿದ್ದಿತು. ಆ ಕಠಿಣವಾದ ಕಾನೂನನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ಭಾರತೀಯರು ಏರೋಧಿಸಿರಲಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಅವರಿಗೆ ಮತಾಭಿಪ್ರಾಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಯೋಗ್ಯತೆಯಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಗ ಧಾರಾಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿದ ಭಾಷಣಗಳಲ್ಲಿ ವಾದಿಸಿದ್ದರು.

ಇವೆಲ್ಲದರಿಂದಂಟಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದ್ದವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದೆನು. ಈ ಕಾನೂನಿನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಇಡಬೇಕೆಂದು ಧಾರಾಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಿಗೆ ತಾರು ಕಳುಹಿಸಿದುದೇ ನಾವು ಮಾತನಾಡಲನೆಯ ಕೆಲಸ. ಹೀಗೆಯೇ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾದ ಸರ್ ಜಾನ್ ರಾಬಿನ್‌ಸನ್‌ರಿಗೂ ಮತ್ತು ದಾದಾ ಅಬ್ದುಲ್‌ಹಾಜರನರ ಮಿತ್ರರೆಂಬ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಿ. ಎಸ್ಕಾಂಬರಗೂ ತಿಳಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದೆವು. ಧಾರಾಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಕಾನೂನಿನ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಎರಡು ದಿನ ಮುಂದಕ್ಕೆಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ಒಡನೆಯೇ ಬುತ್ತರ ಕೊಟ್ಟರು. ಇದರಿಂದ ನಮಗೆ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು.

ಧಾರಾಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅರ್ಜಿಯು ಸಿದ್ಧವಾಯಿತು. ಮೂರು ಸಕಲುಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆ

ಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಚುರಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಇನ್ನೊಂದು ಪ್ರತಿ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಸಾಧ್ಯವಾದಷ್ಟು ಜನಗಳ ಕೈಯಲ್ಲಿ ರುಜು ಹಾಕಿಸಬೇಕೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಈ ಕೆಲಸವೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇ ರಾತ್ರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯತಕ್ಕದ್ದಾಗಿದ್ದಿತು. ಇನ್ನೂ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಅನುಭವವುಳ್ಳ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರು ಮತ್ತು ಕೆಲವರು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಎದ್ದಿದ್ದರು. ಮುದ್ದಾದ ಅಕ್ಷರಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಮಿ. ಆರ್ಥರ್ ಎಂಬ ಮುದುಕರು ಮುಖ್ಯಪ್ರತಿಯನ್ನು ಬರೆದರು. ಉಳಿದ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಒಬ್ಬರು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದ ಹಾಗೆಯೇ ಇತರರು ಬರೆದರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಐದು ಪ್ರತಿಗಳು ಒಟ್ಟಿಗೇ ಸಿದ್ಧವಾದುವು. ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಾದ ವರ್ತಕರು ಆರ್ಜಿಗೆ ರುಜು ಹಾಕಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ತಮ್ಮ ಸ್ವಂತ ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಅಥವಾ ಸ್ವಂತ ಖರ್ಚಿನಿಂದ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಗೊತ್ತೂ ಮಾಡಿದ ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಹೊರಟರು. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ಜಾಗೃತೆಯಾಗಿ ಮುಗಿಸಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದೆವು. ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾದ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳೊಡನೆ ಇದನ್ನು ವ್ಯತ್ಯಾಸಪ್ರತಿಗಳಿಗೆ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದೆವು. ಧಾರಾ ಸಭೆಯ ಮೇಲೆಯೂ ಇದರ ಪರಿಣಾಮ ವುಂಟಾಯಿತು. ಅಲ್ಲಿ ಇದನ್ನು ಚರ್ಚಿಸಿದರು. ಕಾನೂನಿನ ಪಕ್ಷದವರು ಅರ್ಜಿಯಲ್ಲಿ ಕಾನೂನಿಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ತೋರಿಸಿದ್ದ ಕಾರಣಗಳಿಗೆ ಏನೋ ಸಮಾಧಾನವನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಅದು ಕಂಡಹಾಗೆಯೇ ಆಧಾರವಿಲ್ಲದೆ ದಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದರೂ ಕಾನೂನು ಧಾರಾ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅನುಮೋದಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಹೀಗೆ ಪರಿಣಮಿಸುವುದೆಂದು ನಮಗೆ ಮುಂಚೆಯೇ ತಿಳಿದಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಈ ಚಳವಳಿಯು ಅಲ್ಲಿನ ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹೊಸ ಜೈತನ್ಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡಿದ್ದಿತಲ್ಲದೆ ತಾವೆಲ್ಲರೂ ಒಂದು ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರೆಂದೂ ತಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಪಂಗಡಕ್ಕೆ ಹೊರಗಿನವರಾಗಿ ಇರಲು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದೂ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗಾಗಿ ಹೊಡೆದಾಡುವುದು ಹೇಗೆ ತಮ್ಮ ಕರ್ತವ್ಯವೋ ಹಾಗೆಯೇ ತಮ್ಮ ರಾಜಕೀಯ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗಾಗಿ ಹೊಡೆದಾಡುವುದೂ ತಮ್ಮ ಧರ್ಮವೆಂದೂ ಅವರು ಮನಗಾಣುವಂತೆ ಮಾಡಿತು.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಾರ್ಡ್ ಲಿಪನರು ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯ (ಕಾಲೋನಿ) ಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವ ಸಚಿವರಾಗಿ ದ್ದರು. ಸಾವಿರಾರು ಜನರು ಸಹಿಮಾಡಿದ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಇಡಬೇಕೆಂದು ನಿರ್ಧಾರವಾಯಿತು. ಇದೇನೂ ಸಾಧಾರಣವಾದ ಕೆಲಸವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ, ಒಂದುದಿನದಲ್ಲಿ ಮುಗಿಯುವಂತಹ ದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದೆವು. ಅವರೆಲ್ಲರೂ ತಮ್ಮತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಮಾಡಿದರು.

ನಾನು ಈ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬಹಳ ಶ್ರಮ ವನ್ನು ವಹಿಸಿದೆನು. ಇದರ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ದೊರೆತ ವಿಷಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಓದಿದೆನು. ಮತಾಧಿಕಾರವನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಡುವುದು ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತ ಮತ್ತು ಯುಕ್ತ ಎಂಬ ಎರಡು ಅಧಾರಗಳಮೇಲೆ ವಾದಿಸಿದೆನು. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ನಮಗೆ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಮತಾಧಿಕಾರವಿರುವುದ ರಿಂದ ಇಲ್ಲಿಯೂ ನಮಗೆ ಅದಕ್ಕೆ ಹಕ್ಕುಂಟೆಂದೂ ಮತಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಬಲ್ಲ ಇಲ್ಲಿನ ಭಾರತೀಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದು ದರಿಂದ ಅವರ ಮತಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳದಿರುವುದು ವಿಹಿತ ವೆಂದೂ ಪ್ರತಿಪಾದಿಸಿದೆನು.

ಎರಡುವಾರಗಳೊಳಗಾಗಿ ಹತ್ತುಸಾವಿರಜನರ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಜಿಗೆ ರುಜುವಾತಿಸಿದುದಾಯಿತು. ದೇಶದೊಳಗಿಂದಲೆಲ್ಲಾ ಇಷ್ಟೊಂದು ಜನರ ಸಹಿಗಳನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದುದು—ಅದರಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರಿಗೆ ಈ ವಿಧದ ಕೆಲಸದ ಅನುಭವವಿರಲೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವುದನ್ನು ಗಣನೆಗೆ ತಂದುಕೊಂಡರೆ— ಸುಲಭದ ಮಾತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅರ್ಜಿಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳದೆ ಇದ್ದ ಯಾರ ರುಜುವನ್ನೂ ಹಾಕಿಸಿಕೊಡದೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದ್ದು ರಿಂದ ವಿಶೇಷ ಯೋಗ್ಯತೆಯುಳ್ಳ ಸ್ವಯಂಸೇವಕರನ್ನು ಆರಿಸಬೇಕಾ ಗಿದ್ದಿತು. ಹಳ್ಳಿಗಳು ದೂರದೂರವಾಗಿದ್ದುವು. ಅನೇಕಜನ ಸ್ವಯಂಸೇ ವಕರು ಮನಃಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿದರೆ ಇದು ಹೊತ್ತಿಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಮುಗಿಯುವಹಾಗಿದ್ದಿತು. ಅವರೂ ಇದ್ದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಶ್ರದ್ಧೆ

ಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಪೂರ್ತಿಗೊಳಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಈ ವಾಕ್ಯಗಳನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವವರಿಗೆ ಸೇತಾ ದಾವುದಾ ಮಹಮದಾ, ರುಸ್ತಮ್‌ಜೀ, ಆದಮ್‌ಜಿ ಮಿಯಾಖಾನ್ ಮತ್ತು ಆಮೋದಾ ಜೀವಾ ಇವರು ನನ್ನ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಾರೆ. ಇವರೇ ರುಜುಗಳಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚಿನ ಭಾಗವನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದವರು. ದಾವುದಾ ಸೇತರು ದಿನವೆಲ್ಲಾ ತಮ್ಮ ಗಾಡಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಇದೆಲ್ಲವೂ ಕೇವಲ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಮಾಡಿದ ಕೆಲಸವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೂ ಮೇಲಿನ ಉರ್ಚನ್ನು ಕೂಡ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ದಾದಾ ಅಬ್ದುಲ್ಲರ ಮನೆಯೇ ಹೋಗಿಬರುವವರು ಇಳಿಯುವ ಭತ್ಯವೂ ಈ ಚಳವಳಿಯ ಕಡೇ ರಿಯೂ ಆಯಿತು. ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿದ್ಯಾವಂತರಾದ ಮತ್ತರೂ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರೂ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಊಟವಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಹೀಗೆ ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯಮಾಡಿದ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಹೆಚ್ಚು ವೆಚ್ಚ ವಾಯಿತು.

ಕಡೆಗೆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಿದೆವು. ಹಂಚಿಕೆಗಾಗಿಯೂ ಪುನಿಧ್ಧ ಪಟಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಹಾಕಿ ಸಿದ್ಧೆವು. ಮಿಂದೂದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ನೇಟಾಲಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಇದರಿಂದ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನಾನು ಈ ಅರ್ಜಿಯ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೂ ಪ್ರಚಾರಕರಿಗೂ ಕಳುಹಿಸಿದೆನು.

ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಬರೆದ ಒಂದು ಪ್ರಧಾನ ಲೇಖನದಲ್ಲಿ 'ಬೈಮ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ' ಪತ್ರಿಕೆಯು ಭಾರತೀಯರ ಹಕ್ಕುಗಳಿಗೆ ಬೆಂಬಲ ಕೊಟ್ಟು ಬರೆಯಿತು. ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನಲ್ಲಿನ ಬೇರೆಬೇರೆ ರಾಜಕೀಯ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೆ ಸೇರಿದ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೂ ಪ್ರಚಾರಕರಿಗೂ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟೆವು. ಲಂಡನಿನ 'ಬೈಮ್ಸ್' ಪತ್ರಿಕೆಯು ನಮಗೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿ ಬರೆಯಿತು. ಕಾನೂನು ರದ್ದಾಗಬಹುದೆಂಬ ಆಸೆಯು ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಅಂಕುರಿಸಿತು.

ಈಗ ನಾನು ನೇಟಾಲನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಯಿತು. ನನ್ನ ಭಾರತೀಯ ಮಿತ್ರರು ನನ್ನ ಸುತ್ತಲೂ ಮುತ್ತಿಕೊಂಡು ನಾನು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸಬೇಕೆಂದು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿದರು. ನಾನು ನನ್ನ ತೊಂದರೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿದೆನು. ಇತರರು ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಕೊಟ್ಟ ಹಣ ದಿಂದ ಬೇವನ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದೆನು. ನಾನೇ ಒಂದು ಸಂಸಾರವನ್ನು ಹೂಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ತೋರಿತು. ಮನೆಯು ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕೆಂದೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಳ ದಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದೂ ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಆಗ ನಾನು ನಮ್ಮ ಜನಕ್ಕೆ ಮರ್ಯಾದೆಯನ್ನು ತರಬೇಕಾದರೆ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರಿಗೆ ತಕ್ಕ ರೀತಿಯಲ್ಲೇ ಬೇವನ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಳ್ಳವನಾಗಿದ್ದೆನು. ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮುನ್ನೂರು ಪೌಂಡಿ (೪೫೦೦ ರೂಪಾಯಿ) ಗೆ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಹೀಗೆ ಸಂಸಾರ ನಡೆಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ನಮ್ಮ ಜನರು ನನಗೆ ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಅಷ್ಟು ವರಮಾನವು ಬರುವಷ್ಟು ವಕೀಲಿ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡಲು ಭರವಸೆ ಕೊಟ್ಟರೆ ಮಾತ್ರ ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲಾಗುವುದೆಂದು ನಿರ್ಧರಿಸಿ ಈ ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು "ನೀವು ಈ ಹಣವನ್ನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಮಗೆ ಸಂತೋಷ. ನಾವು ಅದನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸೇರಿಸಬಲ್ಲೆವು. ನಿಮ್ಮ ವಕೀಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ರುಸು ಮಂತು ಬೇರೆ." ಎಂದರು.

"ನಾನು ಹಾಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಹಣ ವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಾನು ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರಾಗಿ ಹೆಚ್ಚು ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಯನ್ನೇನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡಿಸುವುದೇ ನನ್ನ ಮುಖ್ಯ ಕೆಲಸ. ಇದಕ್ಕೆ ನಾನು ಸಂಬಳವನ್ನು ಹೇಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಲಿ? ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ನಾನು ಆಗಾಗ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಹಣವನ್ನು ಬೇಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಂಡರೆ ನಿಮ್ಮಿಂದ ಹೆಚ್ಚು ಚಂದಾ ಹಣವನ್ನು

ನಿನ್ನಂಕೋಚವಾಗಿ ಕೇಳುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಕಡೆಗೆ ಕೆಲಸವು ನಿಂತು ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ನಮ್ಮ ಜನರು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಮುನ್ನೂರು ಪೌಂಡಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಕೂಡಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಇಷ್ಟಪಡುತ್ತೇನೆ.” ಎಂದೆನು.

“ಆದರೆ ನಾವು ಕೆಲವು ದಿನದಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಸ್ವಭಾವವನ್ನು ಅರಿತಿ ದ್ದೇವೆ. ನಿಮಗೆ ಆವಶ್ಯಕವಾದುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ನೀವೇಸನ್ನೂ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಮಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತು. ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಿಸಿಕೊಂಡರೆ ನಾವೇ ನಿಮ್ಮ ವೆಚ್ಚವನ್ನು ವಹಿಸುವುದು ನ್ಯಾಯವಲ್ಲವೇ?”

“ನೀವು ಯೇಗೆ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇಮ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಈಗಿನ ಉತ್ಸಾಹ ಇವೇ ಕಾರಣ. ಈ ಪ್ರೇಮವೂ ಈ ಉತ್ಸಾಹವೂ ಸದಾ ಇರುವವೆಂದು ನಮಗೆ ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು? ನಿಮ್ಮ ಮಿತ್ರನಾಗಿ ಸೇವಕನಾಗಿ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಆಗಾಗ ಕಠಿಣವಾದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿಬರಬಹುದು. ಆಗಲೂ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಪ್ರೇಮಕ್ಕೆ ಪಾತ್ರ ನಾಗಿರುತ್ತೇನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎನ್ನುವುದು ದೇವರಿಗೇ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಮುಖ್ಯವಾದುದೇನೆಂದರೆ ನಾನು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಸಂಬಳ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಕೂಡದು. ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನಿಮ್ಮ ಕೋರ್ಟಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ ಸಾಕು. ಅದು ಕೂಡ ನಿಮಗೆ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಬಹುದು. ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ನಾನು ಬಿಡಿಯಬಿಟ್ಟದ ವಕೀಲನಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಕೋರ್ಟಿನವರು ನನ್ನನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಾರೆಂದು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಹೇಗೆ? ಮತ್ತು ವಕೀಲ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಇಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿನ ಯೋಗ್ಯತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆಯೇ? ಹೀಗಿರುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ಕೋರ್ಟಿನ ಕೆಲಸ ಕೊಡುತ್ತೇವೆಂದು ನೀವು ಮಾತುಕೊಡುವುದೂ ಧೈರ್ಯದ ವಿಷಯವೇ? ಇದನ್ನು ಕೂಡ ನಾನು ನನ್ನ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯದ ಪ್ರತಿಫಲವೆಂದೇ ಎಣಿಸಬೇಕು.”

ಈ ಚರ್ಚೆಯಿಂದಂಟಾದ ಫಲವೇನೆಂದರೆ ಸುಮಾರು ಇಪ್ಪತ್ತು ಜನ ವರ್ತಕರ ನನಗೆ ಒಂದು ವರುಷದ ವರೆಗೆ ಕೋರ್ಟಿನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿದರು. ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ದಾದಾ ಅಬ್ಬಲ್ಲಾರವರು ನಾನು ಹೊರಡುವಾಗ ನನಗೆ ಸಂಭಾವನೆಯ ರೂಪವಾಗಿ ಕೊಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದ ಹಣಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಮನೆಯ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಕೊಂಡು ಕೊಟ್ಟರು.

ಹೀಗೆ ನಾನು ನೇಟಾಲಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದೆನು.

ವರ್ಣ ದ್ವೇಷ

ನ್ಯಾಯಾಧಿದೇವತೆಯನ್ನು ಒಂದು ತಕ್ಕಡಿಯನ್ನು ಸಮನಾಗಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಿರುವ ಸಿಷ್ಟಕ್ಷ ಪಾತಿಯಾದ ಕುರುಡಿಯಾದ-ಆದರೂ ಕುಶಲ ಕಾದ-ಮುದುಕಿಯಂತೆ ಚಿತ್ರಿಸುವ ಪದ್ಧತಿಯಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರ ಮುಖ ವನ್ನು ನೋಡಿ ಅಲ್ಲಿ, ಅದರ ನಿಜವಾದ ಯೋಗ್ಯತೆಗನುಸಾರವಾಗಿಯೇ ತೀರ್ಪನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂಬ ಉದ್ದೇಶದಿಂದಲೇ ದೈವವು ಆಕೆಯನ್ನು ಕುರುಡಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದೆ. ನೇಟಾಲಿನ ವಕೀಲರ ಸಭೆಯು ಅಲ್ಲಿನ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನವು ಈ ತತ್ತ್ವಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಹಾಗೆ ಮಾಡ ಬೇಕೆಂದು ಹೊರಟಿತು.

ನಾನು ಆ ನ್ಯಾಯಾಸ್ಥಾನದ ವಕೀಲನಾಗಿ ಸೇರಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ನನ್ನಬಳಿ ನಾನು ಮುಂಬಯಿಯ ಹೈಕೋರ್ಟಿನ ವಕೀಲನಾಗಿ ಸೇರಿ ಕೊಂಡ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರವಿದ್ದಿತು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಸೇರಿದಾಗ ವಿಲಾಯ ತಿಯ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರವನ್ನು ಆ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಕೊಡಬೇಕಾಯಿತು. ನೇಟಾಲಿನ ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಸೇರಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಹಾಕಿದ ಅರ್ಜಿಯ ಜೊತೆಗೆ ನನ್ನ ನಡತೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಎರಡು ಸಿಫಾರಸುಪತ್ರಗಳನ್ನು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಇವು ಐರೋಪ್ಯರು ಕೊಟ್ಟ ದುದಾದ್ದರೆ ಇನ್ನೂ ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ಸೇಠ್ ಅಬ್ದುಲ್‌ಲಾಹರವರ ಮೂಲಕ ಪರಿಚಿತರಾದ ಇಬ್ಬರು ಐರೋಪ್ಯರಿಂದ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರಗಳನ್ನು ಪಡೆದೆನು. ಈ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬ ವಕೀಲರ ಮೂಲಕ ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇಂತಹ ಅರ್ಜಿಗಳನ್ನು ಅಟಾರ್ನಿ ಜನರಲ್ (ಸರಕಾರದ ವಕೀಲರು) ರವರು ರುಸುಮಿಲ್ಲದೆ ಕೊಡು ತಿದ್ದರು. ಮಿ. ಎಸ್ಕಾಂಬರು ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿದ್ದರು. ನಮಗೆ ತಿಳಿದಂ ತೆಯೇ ಇವರು ದಾದಾ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಕಂಪನಿಯ ವಕೀಲರಾಗಿಯೂ

ಇದ್ದರು. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಹೋಗಿ ನೋಡಿದೆನು. ನನ್ನ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಕೊಡುವೆನೆಂದು ಅವರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು.

ಇಷ್ಟರಲ್ಲೇ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ನನಗೆ ವಕೀಲರ ಸಭೆಯಿಂದ ನಾನು ವಕೀಲನಾಗಿ ಸೇರುವುದನ್ನು ಅವರು ವಿರೋಧಿಸುವುದಾಗಿ ಒಂದು ಸೂಚನಾಪತ್ರವು ಬಂದಿತು. ನನ್ನನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅದರಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಕಾರಣವೇನೆಂದರೆ ನಾನು ಅರ್ಜಿಯ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮೂಲ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು. ಆದರೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಕಾರಣವು ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ವಕೀಲರನ್ನು ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡಿದಾಗ ಕಪ್ಪುಬಣ್ಣದ ಅಥವಾ ಹಳದಿಬಣ್ಣದ ಮನುಷ್ಯರು ಸೇರಲು ಹೀಗೆ ಅರ್ಜಿಕೊಡುವರೆಂದು ಯಾರ ಕನಸಿನಲ್ಲೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನೇಟಾಲು ಬಿಳಿಯಜನರ ಸಾಹಸದಿಂದಲೇ ಅಭಿವೃದ್ಧಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಐರೋಪ್ಯರಿಗೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವು ಇರಬೇಕು. ಕಪ್ಪುಜನರನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರೆ ಫರಂಗಿಯವರ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವು ಬರಬರುತ್ತಾ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿ ಅವರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಕೂಡ ಅಸಾಯ ಬರಬಹುದು.

ನನ್ನ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಕೀಲರ ಸಭೆಯವರು ಒಬ್ಬ ಪ್ರಖ್ಯಾತ ವಕೀಲರನ್ನು ಗೆದ್ದುಕೊಂಡರು. ಇವರಿಗೊದಾದಾ ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾ ಕಂಪೆನಿಯವರೊಡನೆ ಸಂಬಂಧವಿದ್ದುದರಿಂದ ಅವರು ಅಬ್ಬುಲ್ಲಾ ಸೇತರಮೂಲಕ ನನಗೆ ಹೇಳಿಕಳುಹಿಸಿ ನನ್ನೊಡನೆ ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ಏನೂ ಮರೆಮಾಚದೆ ಮಾತನಾಡಿದರು. ಅವರು ನನ್ನ ಪೂರ್ವಚರಿತ್ರೆಯನ್ನು ಕೇಳಲು ನಾನು ಅದನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆನು. ಆಗ ಅವರು "ನೀವುಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಾನು ಹೇಳತಕ್ಕುದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನನಗೆ ನೀವು ಇಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಧಾರ್ಮಿಕರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಿದ್ದರೂ ಇರಬಹುದೆಂಬ ಶಂಕೆಯಿದ್ದಿತು. ಇದೇ ಅಲ್ಲದೆ ನಿಮ್ಮ ಅರ್ಜಿಯೊಡನೆ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಮೂಲ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಸಂಶಯವು ಬಲಪಟ್ಟಿತು. ಇತರರ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವ ಜನರೇನೂ ಇಲ್ಲಿ ಕಂಡುಬರದೆ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಐರೋಪ್ಯರಿಂದ ತಂದಿರುವ

ಶಿಫಾರಸು ಪತ್ರಗಳಿಗೆ ನಾನೇನೂ ಬಿಲೆಕೊಡುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ವಿಚಾರವೇನು ಗೊತ್ತು? ಅವರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಪರಿಚಯವು ಕೂಡ ಎಷ್ಟರ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಇದ್ದೀತು?" ಎಂದರು.

ನಾನು "ನನಗೆ ಇಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರೂ ಹೊಸವರೇ! ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇತರು ಕೂಡ ನನಗೆ ಇಲ್ಲೇ ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಗುರುತಾದುದು." ಎಂದೆನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು "ಆದರೆ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇತರೂ ನೀವೂ ಒಂದೇ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಬಂದವರೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ! ಅಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ತಂದೆಯವರು ದಿವಾನರಾಗಿದ್ದರೆ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇತರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕುಟುಂಬದ ಪರಿಚಯ ಎದ್ದೇ ಇರುತ್ತದೆ. ನೀವು ಅವರಿಂದ ಸಿಫಾರಸು ಪತ್ರವನ್ನು ತಂದು ದೇ ಆದರೆ ನನಗೆ ಯಾವ ಅಭ್ಯಂತರವೂ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಆಗ ನಾನು ನೀವು ವಕೀಲರಾಗಿ ಸೇರುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ವಕೀಲರ ಸಭೆಗೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಬರೆಯಬಹುದು." ಎಂದರು.

ನನಗೆ ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಕೋಪವೇರಿತು. ಆದರೆ ನಾನು ಅದನ್ನು ತಡೆದುಕೊಂಡೆನು. ನನ್ನಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು "ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇತರಿಂದಲೇ ಸಿಫಾರಸುಪತ್ರವನ್ನು ತಂದಿದ್ದರೆ ಸ್ವೀಕರಿಸದೆ ಫರಂಗಿಯವರಿಂದ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಬರಬೇಕೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನು ವಕೀಲನಾಗಿ ಸೇರುವುದಕ್ಕೂ ನನ್ನ ಹುಟ್ಟಿಗೂ ನನ್ನ ಚರಿತ್ರೆಗೂ ಏನು ಸಂಬಂಧ? ನಾನು ದರಿದ್ರರ ಮಗನಾಗಲಿ ದುಶ್ಚರಿತ್ರರ ಮಗನಾಗಲಿ ಅದನ್ನು ನನಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದೇಂತ್ತು?" ಎಂದೆಕೊಂಡೆನು. ಆದರೆ ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮುಂಗಿಕೊಂಡು "ವಕೀಲ ಸಭೆಯವರಿಗೆ ಈ ವಿಚಾರ ಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳಲು ಅಧಿಕಾರವಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ ವಾದರೂ ನೀವು ಕೇಳುವಂತೆ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇತರಿಂದ ಸಿಫಾರಸುಪತ್ರ ವನ್ನು ತರಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿದ್ದೇನೆ." ಎಂದೆನು.

ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇತರ ಪ್ರಮಾಣಪತ್ರವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿ ಈ ವಕೀಲ ರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟುದಾಯಿತು. ಅವರು ತಮ್ಮ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಸೂಚಿ ಸಿದರು. ಆದರೆ ಇದು ವಕೀಲರ ಸಭೆಗೆ ರುಚಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ವಕೀಲ ನಾಗಿ ಸೇರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸಿದರು. ಕೋರ್ಟಿನವರು

ಮಿ. ಎಸ್ಮಾಂಬರ ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೂಡ ಕೇಳದೆ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ವಜಾಮಾಡಿದರು. ಶ್ರೇಷ್ಠ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು “ಅರ್ಜಿದಾರರು ಮೂಲಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಲಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ವಾದದಲ್ಲಿ ಏನೂ ತೊಕವಿಲ್ಲ. ಅವರೇನಾದರೂ ಸುಳ್ಳು ಪ್ರಮಾಣ ಪತ್ರವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದುದೇ ಆದರೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಳೆ ನಡೆಸಿ ಅವರು ತಪ್ಪಿತಸ್ತರೆಂದು ಕಂಡುಬಂದರೆ ವಕೀಲರ ಪಟ್ಟಿಯಿಂದ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ಹೊಡೆದು ಹಾಕಬಹುದು. ನ್ಯಾಯದ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಕಷ್ಟ ಜನರು ಜಿಳಿಯಜನರು ಎಂಬ ಭೇದವಿಲ್ಲ. ಏ. ಗಾಂಧಿಯವರು ವಕೀಲರಾಗಿ ಸೇರುವುದನ್ನು ತಡೆ ಮಾಡಲು ಕೋರ್ಟಿನವರಿಗೆ ಅಧಿಕಾರವಿಲ್ಲ. ಅವರ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ನಾವು ಮಂಜೂರುಮಾಡುತ್ತೇವೆ. ಗಾಂಧಿಯವರೇ, ನೀವು ಈಗ ಪ್ರಮಾಣವನ್ನು ಮಾಡಿರಿ.” ಎಂದರು.

ನಾನು ಎದ್ದುನಿಂತುಕೊಂಡು ರಿಜಿಸ್ಟ್ರಾರರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಪ್ರಮಾಣ ಮಾಡಿದೆನು. ಇದು ಮುಗಿದೊಡನೆಯೇ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆತು “ನೀವು ಈಗ ನಿಮ್ಮ ರುಮಾಲನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕು. ವಕೀಲರು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದ ಉಡುಪಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ನೀವೂ ಅನುಸರಿಸಬೇಕು.” ಎಂದರು.

ನಾನು ನನ್ನ ಆಗಿನ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡಿಕೊಂಡೆನು. ಡರ್ಬನಿನ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಯಾವ ರುಮಾಲನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಟ ಮಾಡಿದೆನೋ ಅದೇ ರುಮಾಲನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ತೆಗೆದೆನು. ಇಲ್ಲಿಯೂ ಕೂಡ ತೆಗೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಟಮಾಡಿದ್ದರೆ ಅದಕ್ಕೆ ಕಾರಣಗಳಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಇದಕ್ಕಿಂತ ದೊಡ್ಡ ಕದನಗಳನ್ನು ಕಾಯುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಉಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಹೋರಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗಿರುವ ಕುಶಲತೆಯನ್ನು ಈ ರುಮಾಲಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಹಟದಲ್ಲಿಯೇ ಖರ್ಚುಮಾಡಿಬಿಡಕೂಡದು. ಇದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸಮಯವನ್ನು ಕಾಯಬೇಕು.

ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇಠರಿಗೂ ಇತರ ಮಿತ್ರರಿಗೂ ನಾನು ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಒಪ್ಪಿದುದು (ಅಥವಾ ನನ್ನ ನಿರ್ಬಲತೆಯೋ?) ಸರಿಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಅವರ

ಅಭಿಪ್ರಾಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ವಕೀಲನಾಗಿಯೂ ರುಮಾಲು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡೇ ಇರುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಬಿಡುಕೊಡದಾಗಿದ್ದಿತು. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಸೆಟ್ಟೆನು. “ಮಲೆಯಾಳದಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಮಲೆಯಾಳಿಯಂತೆನಡೆ.” ಎಂಬ ಗಾಡೆಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆನು. “ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಫರಂಗಿಯ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಲಿ ಅಥವಾ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾಗಲಿ ಸಿಮಗೆ ರುಮಾಲನ್ನು ತೆಗೆಯಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರೆ ನೀವು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಏರೋಛಿಸಬಹುದು. ಆದರೆ ನೇಟಾಲಿನಂತಹ ವಿದೇಶದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೋರ್ಟಿನ ಕೆಲಸವೆಸುವವನಾಗಿದ್ದು ಕೋರ್ಟಿನ ಪದ್ಧತಿಗಳಿಗೆ ಏರೋಛವಾಗಿ ನಡೆಯುವುದು ನನಗೆ ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲ.” ಎಂಬದಾಗಿ ಯೂ ಮತ್ತು ಇದೇರೀತಿಯಾದ ಇತರ ಯುಕ್ತಿಗಳನ್ನೂ ಹೇಳಿ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರನ್ನು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಮಾಧಾನಪಡಿಸಿದೆನು. ಆದರೆ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಬೇರೆಬೇರೆ ಸಂದರ್ಭಗಳ ಬೇರೆಬೇರೆ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಬೇಕು ಎಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ಈ ಪ್ರಸಂಗದಲ್ಲಿಯೂ ಉಪಯೋಗಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರು ಮನಗಾಣುವಂತೆ ಮಾಡಿದೆನೆಂದು ಹೇಳಲಾರೆನು. ಆದರೆ ಇತರರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ನಾವು ಮನ್ನಿಸುವುದರಿಂದೂ ಟಾಗುವ ಸುಖವು ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಸತ್ಯದ ಅನುಸರಣೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಮಂದಟ್ಟಾಗಿದೆ. ಆಮೇಲೆ ಈ ತತ್ವವು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದ ಜೀವಾಳವೆಂಬ ಅನುಭವವು ನನಗೆ ಉಂಟಾಯಿತು. ಈ ಸಮಾಧಾನವೃತ್ತಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಅನೇಕಬಾರಿ ಪ್ರಾಣಾಪಾಯವೂ ಮಿತ್ರರ ಅಸಂತೋಷವೂ ಸಂಭವಿಸಿವೆ. ಆದರೆ ಸತ್ಯವು ವಜ್ರದಂತೆ ಕಠೋರವಾಗಿಯೂ ಕಮಲದಂತೆ ಕೋಮಲವಾಗಿಯೂ ಇದೆ.

ವಕೀಲರ ಸಭೆಯು ಮೀಗೆ ಎರೋಛಿಸಿದುದರಿಂದ ನಾನು ಪುನಃ ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯನ್ನು ಪಡೆದೆನು. ಅನೇಕ ವೃತ್ತಪತ್ರಗಳು ವಕೀಲರ ಸಭೆಯು ಮಾಡಿದುದು ತಪ್ಪೆಂದೂ ಅವರ ಅಸೂಯೆಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದೂ ಬರೆದುವು. ಮತ್ತು ಈ ರೀತಿಯ ಬೀಕೆಟಿಪ್ಪಣಿಗಳಿಂದ ನನ್ನ ಕೆಲಸವು ತಕ್ಕಮಟ್ಟಿಗೆ ಸುಲಭವಾಯಿತು.

ನೇಟಾಲಿ ಇಂಡಿಯನ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್

ವಕೀಲಿಯನ್ನು ನಾನು ಪ್ರಧಾನವಾದ ಕೆಲಸವಾಗಿ ಎಣಿಸುವದಾಗಿ ರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ನೇಟಾಲಿನಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದುದು ಸರಿಯೆನಿಸಬೇಕಾದರೆ ನನ್ನ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಮೇಲೆ ಇಡಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ನಮ್ಮ ಮತಾಧಿಕಾರವನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವ ಕಾನೂನಿನ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅರ್ಜಿಯನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಷ್ಟೇ ಸಾಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಿಚಾರವು ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯಗಳ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಕರಾದ ಸಚಿವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದೇ ಸಮನಾದ ಚಳವಳಿಯನ್ನು ನಡೆಸುವುದು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಈ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಒಂದು ಶಾರ್ವತ್ವವಾದ ಮಂಡಲಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆವು. ಅದುದರಿಂದ ಅಬ್ಬಲಾಸೇತರೇ ಮೊದಲಾದ ಮಿತ್ರರ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆನು. ಸ್ಥಿರಸ್ವರೂಪದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಮಂಡಲಿಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಬೇಕೆಂದು ನಾವೆಲ್ಲರೂ ನಿರ್ಧರಿಸಿದೆವು.

ಈ ಹೊಸ ಮಂಡಲಿಗೆ ಹೆಸರನ್ನಿಡುವುದು ನನಗೆ ಬಹಳ ಕಷ್ಟದ ಕೆಲಸವಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ಅದು ಯಾವ ಪಂಗಡದವರ ಪಕ್ಷವನ್ನೂ ವಹಿಸಿಕೊಡದಾಗಿದ್ದಿತು. ಸೀಮೆಯಿಲ್ಲದ 'ಪ್ರಾಚೀನತಾಪ್ರೇಮಿ' (ಕನ್ ಸರ್ವೆಟಿವ್) ಪಕ್ಷದವರಿಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಎನ್ನುವ ಹೆಸರು ಸರಿಬೀಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿತ್ತು. ಆದರೂ ಭರತವರ್ಷದ ಜೈತನ್ಯವೆಲ್ಲಾ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನಲ್ಲಿದ್ದಿತು. ನನಗೆ ಅದನ್ನು ನೇಟಾಲಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯಿದ್ದಿತು. ಆ ಹೆಸರನ್ನಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂದು ಮುಂದು ನೋಡುವುದು ಹೇಡಿತನದಂತೆ ಕಂಡಿತು. ಅದುದರಿಂದ ನನ್ನ ಕಾರಣಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸಮಗ್ರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಈ ಮಂಡಲಿಗೆ 'ನೇಟಾಲಿ ಇಂಡಿಯನ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್' ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಇಡಬೇಕೆಂದು ಸೂಚಿಸಿದೆನು, ಮೇ

೨೨ ನೆಯ ದಿನ 'ನೇಟಾಲ' ಇಂಡಿಯನ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್' ಸ್ಥಾಪಿತವಾಯಿತು.

ಆ ದಿನ ದಾದಾ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ರವರ ವಿಶಾಲವಾದ ಕೊಠಡಿಯ ತುಂಬ ಜನರು ಸೇರಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಿದ್ದ ವರೆಲ್ಲಾ ಉತ್ಸಾಹವೂರ್ವಕವಾಗಿ ಹೊಸ ಮಂಡಲಿಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಮೆಚ್ಚುಗೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದರು. ಅದರ ಆಡಳಿತದ ಕ್ರಮವು ಸರಳವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಕೊಡಬೇಕಾದ ಚಂದಾಹಣವು ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಿತು. ತಿಂಗಳಿಗೆ ೫ ಪಿಲಿಂಗ್ (ಸುಮಾರು ೫|| ರೂ.) ಕೊಟ್ಟವರು ಮಾತ್ರ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರಬಹುದಾಗಿದ್ದಿತು. ದುಡ್ಡಿದ್ದವರನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಪ್ರೇರಿಸಿದೆವು. ತಿಂಗಳಿಗೆ ೨ ಪೌಂಡು (ಸುಮಾರು ೨೦ ರೂ.) ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಸೇಠರು ಚಂದಾಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯವರಾದರು. ಇನ್ನಿಬ್ಬರು ಮಿತ್ರರು ಅಷ್ಟೇ ಚಂದಾವನ್ನು ಕೊಡಲು ಸಮ್ಮತಿಸಿದರು. ನಾನು ಕೂಡ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಹಿಂತೆಗೆಯಕೂಡದೆಂದು ಯೋಚಿಸಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ೧ ಪೌಂಡು (ಸುಮಾರು ೧೫ ರೂ.) ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿದೆನು. ಇದೇನೂ ನನಗೆ ಸುಲಭದ ಮಾತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಬೇವನವನ್ನು ನಡೆಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಜೈತನ್ಯವು ನನಗಿದ್ದುದೇ ಆದರೆ ಇದೇನೂ ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮಾರಿದುದಲ್ಲವೆಂದು ಯೋಚಿಸಿದೆನು. ದೇವರೂ ನನಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಿದನು. ಹೀಗೆ ನಾವು ತಿಂಗಳಿಗೆ ೧ ಪೌಂಡು ಕೊಡುವ ಅನೇಕ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದೆವು. ೧೦ ಪಿಲಿಂಗುಗಳನ್ನು (ಸುಮಾರು ೭-೮-೦ ರೂ.) ಕೊಡುವವರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿದ್ದಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಇತರರು ಹಣವನ್ನು ಧರ್ಮವಾಗಿ ಕೊಟ್ಟರು. ಅದನ್ನೂ ಕೃತಜ್ಞತೆಯಿಂದ ಸ್ವೀಕರಿಸಿದೆವು.

ಕೇಳಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಯಾರೂ ತಮ್ಮ ಚಂದಾ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಅನುಭವದಿಂದ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಡರ್ಬನಿನ ಹೊರಗಿರುವ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಬಾರಿಬಾರಿಗೂ ಹೋಗಿ ನೋಡುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಈ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಉತ್ಸಾಹವು ಮುಂದಿನ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಮಾಯವಾದಂತೆ

ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಡರ್ಬನ್‌ನಲ್ಲಿದ್ದ ಸದಸ್ಯರ ಚಂದಾವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಅವರನ್ನು ಅನೇಕಸು ಕೇಳಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು.

ನಾನು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಚಂದಾಹಣವನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವ ಭಾರವು ನನ್ನದಾಗಿದ್ದಿತು. ಬರಬರುತ್ತಾ ನನ್ನ ಗುಮಾಸ್ತನು ದಿನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಾಕಿ ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೇ ಕಳೆಯುವ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಆತನಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಬೇಸರಿಕೆಯಾಯಿತು. ಈ ದುಃಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕಾದರೆ ಚಂದಾಹಣವನ್ನು ವರ್ಷಕ್ಕೊಮ್ಮೆ—ಅದೂ ಖಂಡಿತವಾಗಿ ವರ್ಷದ ಮೊದಲಲ್ಲಿಯೇ—ಕೊಡುವ ಹಾಗೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಒಂದು ಸಭೆಯನ್ನು ಕೂಡಿಸಿದೆನು. ತಿಂಗಳಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಒಂದುಸಲ ಚಂದಾಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದೂ ಚಂದವು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೩ ಪೌಂಡ್ (ಸುಮಾರು ೪೫—೦—೦ ರೂ.)ಗೆ ಕಡಿಮೆಯಿಲ್ಲದೆ ಇರಬೇಕೆಂದೂ ಸೂಚಿಸಿದುದನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಅನುಮೋದಿಸಿದರು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಹಣದ ವಸೂಲಿಯು ಮೊದಲಿಗಿಂತ ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಯಿತು.

ಸಾಲಮಾಡಿದ ಹಣದಿಂದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ನಡೆಸಬಾರದೆಂದು ನಾನು ಮೊದಲೇ ಅರಿತಿದ್ದೆನು. ಜನರು ಕೊಟ್ಟ ವಸತನ್ನು ಉಳಿದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಬಳವು, ಅದರ ಹಣದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಳವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ವಾಗ್ಧಾನಮಾಡಿದ ಹಣವನ್ನು ಜನರು ಬಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಕೊಟ್ಟುದು ಯಾವಾಗಲೂ ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ನೇಟಾಲಿನ ಭಾರತೀಯರು ಕೂಡ ಈ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. 'ನೇಟಾಲ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್' ಹಣವಿಲ್ಲದೆ ಯಾವ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಕೈಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅದು ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾಲವನ್ನು ಮಾಡಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದವರು ವಿಶೇಷ ಉತ್ಸಾಹದಿಂದ ಹೊಸ ಸದಸ್ಯರನ್ನು ಕೂಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ಅಭಿರುಚಿಯಿದ್ದಿತ್ತಲ್ಲದೆ ಇದರಿಂದ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಅನುಭವವೂ ಉಂಟಾಯಿತು. ಅನೇಕಮಂದಿ ನಗದು ಹಣವನ್ನು

ಕೊಟ್ಟು ಸದಸ್ಯರಾದರು. ಒಳದೇಶದಲ್ಲಿ ದೂರದೂರವಾಗಿದ್ದ ಹಳ್ಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸವು ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಿತು. ಜನರಿಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳ ಸ್ವರೂಪವು ತಿಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ದೂರದಲ್ಲಿನ ಸ್ಥಳಗಳಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ಕರೆದರು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸ್ಥಳದ ಮುಖ್ಯ ವರ್ತಕರೂ ನಮ್ಮನ್ನು ಆದರದಿಂದ ಕಂಡರು.

ಹೀಗೆ ತಿರುಗಾಡುತ್ತಿರುವಾಗ ಒಂದು ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯು ಬಹಳ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು. ನಾವು ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಳಿದಿದ್ದೆವು. ಆತನು ೬ ಪೌಂಡು ಚಂದಾ ಕೊಡುವನೆಂದು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಆತನು ೩ ಪೌಂಡಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ಸಮ್ಮತಿಸಿದ್ದರೆ ಇತರರು ಆತನ ಮಾದರಿಯನ್ನು ನುಸರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಣ ಕೊಡಿಸುವ ಕೆಲಸವು ಕೆಟ್ಟುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ರಾತ್ರಿ ಬಹು ಹೊತ್ತಾಗಿದ್ದಿತು. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಹಸಿದಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ನಾವು ಪಡೆಯಲೇಬೇಕೆಂದು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದ್ದ ಹಣವನ್ನು ಪಡೆಯದೆಯೇ ಊಟಮಾಡುವುದು ಹೇಗೆ? ಆತನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಲು ಮಾಡಿದ ಪ್ರಯತ್ನವೆಲ್ಲಾ ನಿಷ್ಫಲವಾಯಿತು. ಆತನು ವಜ್ರದಂತೆ ಮನಸ್ಸುಮಾಡಿದ್ದಂತೆ ತೋರಿತು. ಅಲ್ಲಿನ ಇತರ ವರ್ತಕರೂ ಆತನನ್ನು ದಾರಿಗೆ ತರಲು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟರು. ಆತನೂ ನಾವೂ ಇಬ್ಬರೂ ಒಂದು ಗೇಣು ಕೂಡ ಬಿಟ್ಟುಕೊಡಕೂಡದೆಂದು ಹಟಹಿಡಿದು ರಾತ್ರಿಯೆಲ್ಲಾ ಎದ್ದು ಕುಳಿತಿದ್ದೆವು. ನನ್ನ ಬೆಡತೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಮುಕ್ಕಾಲು ಪಾಲು ಜನ ರೋಷದಿಂದ ಉರಿಯುತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವನ್ನು ಸುಂಗಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಆಗಲೇ ಬೆಳಕು ಹರಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಆತನು ಸೋತು ೬ ಪೌಂಡನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ನಮಗೆ ಬೆತಣವನ್ನು ಮಾಡಿದನು. ಈ ಘಟನೆಯು ಟೋಂಗಾಟಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಆದರೆ ಇದರ ಪರಿಣಾಮವು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನಿಲ್ಲದೆ ಉತ್ತರತೀರದಲ್ಲಿರುವ ಸ್ವೇಂಗರದವರೆಗೂ ಒಳದೇಶದಲ್ಲಿರುವ ಚಾಲ್ನ್‌ಟೌನಿನ ವರೆಗೂ ಹರಡಿತು. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಹಣಕೊಡಿಸುವ ಕೆಲಸವೂ ಬಾಗುತ್ತೆಯಾಗಿ ನಡೆಯಿತು.

ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಕೆಲಸವು ಹಣ ಕೂಡಿಸುವಷ್ಟಕ್ಕೇ ಮುಗಿಯಲಿಲ್ಲ. ವಾಸ್ತವಿಕವಾಗಿ ಎಷ್ಟು ಬೇಕೋ ಅಷ್ಟಕ್ಕಿಂತ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಹಣವನ್ನು ಹತ್ತಿರ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂಬ ತತ್ವವನ್ನು ನಾನು ಹಿಂದೆಯೇ ಕಲಿತು ಕೊಂಡಿದ್ದೆನು.

ಮಂಡಲಿಯು ತಿಂಗಳಿಗೊಮ್ಮೆ ಅಥವಾ ಸಂದರ್ಭವೊದಗಿದರೆ ವಾರಕ್ಕೊಮ್ಮೆ ಸಭೆಗೂಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಹಿಂದಿನ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ವಿಷಯಗಳ ವರದಿಯನ್ನು ಓದಿದಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಾ ತೆರದ ವಿಚಾರಗಳ ಚರ್ಚೆಯೂ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಜನರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸುವ ಅಥವಾ ಅಸಂಗತವಾದ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಹೋಗದೆ ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿರಲಿಲ್ಲ ಎದ್ದುಸಿಂತು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿದ್ದರು. ಇಂತಹ ಸಭೆಗಳಲ್ಲಿ ಅನುಸರಿಸಬೇಕಾದ ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಅವರಿಗೆ ವಿವರಿಸಿದೆನು. ಅವರು ಅವುಗಳಂತೆ ನಡೆದರು. ಇದೂ ಒಂದು ಶಿಕ್ಷಣವೆಂದು ಅವರ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದಿತು. ಹಿಂದೆ ನಾಲ್ಕು ಜನರ ಮುಂದೆ ಮಾತನಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವಿಲ್ಲದ ಅನೇಕರಿಗೆ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ವಿಷಯಗಳ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಯೋಚಿಸಿ ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಮಾತನಾಡುವ ಅಭ್ಯಾಸವುಂಟಾಯಿತು.

ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಜಿಲ್ಲೆ ಪೆಚ್ಚನೇ ಒಹಳ ಹಣವನ್ನು ಸುಂಗಿಬಿಡುವುದೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಮೊದಲುಮೊದಲು ರಸೀತಿಯ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಕೂಡ ಅಷ್ಟು ಹಾಕಿಸಿಕೊಡದೆಂದು ನಾನು ನಿರ್ಧರಿಸಿದ್ದೆನು. ನನ್ನ ಕಛೇರಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಸಕಲಮಾಡುವ ದುಂತ್ರದಲ್ಲಿ (ಸ್ಟೆಕೋಸ್ಟ್ರೀಕಿಂಗ್ ಮೆಷೀನ್) ರಸೀತಿಗಳ ಮತ್ತು ವರದಿಗಳ ಸಕಲುಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಉತ್ಥಾನೆಯ ತುಂಬ ಹಣ ಒಂದು ಸದಸ್ಯರ ಸಂಚ್ಚೆಯೂ ಮಂಡಲಿಯ ಕೆಲಸವೂ ಹೆಚ್ಚಾದ ಮೇಲೆಯೇ ನಾನು ಇಂತಹವುಗಳನ್ನು ಅಷ್ಟು ಹಾಕಿಸಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದೆನು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂವತ್ಸರೂ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಮಿತ ವ್ಯಯವು ಆದರ್ಶ. ಆದರೂ ಸಂವತ್ಸರ ಚಾಲಕರು ಸದಾ ಹಿಡಿತದಿಂದ ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ನಾನು

ಹುಟ್ಟುತ್ತ ಸಣ್ಣದಾಗಿದ್ದು ಬರಬರುತ್ತ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ಬೆಳೆದ ಒಂದು ಸಂಸ್ಥೆಯ ಪ್ರಾರಂಭಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಣ್ಣ ಸಣ್ಣ ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ವಿವರಿಸಿದ್ದೇನೆ.

ಜನರು ತಾವುಕೊಟ್ಟ ಹಣಕ್ಕೆ ರಸೀತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯುವ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಲಕ್ಷ್ಯವನ್ನೇ ಇಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ರಸೀತಿಯನ್ನು ಕೊಡಲೇಬೇಕೆಂದು ಕಟ್ಟುಮಾಡಿದ್ದೆವು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕಾಸಿಗೂ ಲೆಕ್ಕವಿರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇಂದುಕೂಡ “ನೇಟಾಲ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್” ನ ಕಾಗದಪತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ೧೮೯೪ ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಲೆಕ್ಕವು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಿಕ್ಕುವುದೆಂದು ಹೇಳಬಲ್ಲೆನು. ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ಲೆಕ್ಕವನ್ನಿಡುವುದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಸ್ಥೆಗೂ ಅತ್ಯಾವಶ್ಯಕವಾದ ವಿಷಯ. ಹಾಗೆ ಮಾಡದಿರುವ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಅಪಕೀರ್ತಿಗೀಡಾಗುತ್ತದೆ. ಸರಿಯಾಗಿ ಲೆಕ್ಕವನ್ನು ಇಡದಿದ್ದರೆ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕುಂದುಂಟಾಗದಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಸಾಧ್ಯ.

ಮಂಡಲಿಯು ಕೈಕೊಂಡ ಇನ್ನೊಂದು ವಿಷಯವೇನೆಂದರೆ, ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾದ ಭಾರತೀಯರ ಸೇವೆ. “ದಿ ಕಲೋರ್ನಿಯಲ್ ಬಾರ್ನ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಎಜುಕೇಷನಲ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್” (ಸ್ವಾಸ್ಥ್ಯದಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿಬೆಳೆದ ಭಾರತೀಯರ ವಿದ್ಯಾ ವರ್ಧಕ ಸಂಘ) ಎಂಬ ಸಂಸ್ಥೆಯು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಆಶ್ರಯದಲ್ಲಿಯೇ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಇದರ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಮುಕ್ತಾಯಸಾಯಜನ ಈ ಸುಶಿಕ್ಷಿತರಾದ ಯುವಕರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ಹೆಸರಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಚಂದಾ ಹಣವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ತಮ್ಮ ಕೊರತೆಗಳನ್ನೂ ಅವಶ್ಯಕತೆಗಳನ್ನೂ ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ತಮ್ಮ ಆಲೋಚನಾಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಭಾರತೀಯ ವರ್ತಕರ ಪರಿಚಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸೇವೆಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದಕ್ಕೂ ಈ ಸಂಘವು ಇವರಿಗೆ ಸಹಾಯಕವಾಗಿದ್ದಿತು. ಇದು ಒಂದು ತೆರನಾದ ಚರ್ಚಾಸಂಘವಾಗಿದ್ದಿತು. ಸದಸ್ಯರು ತಪ್ಪದೆ ಸೇರಿ ವಿವಿಧ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕುರಿತು ಭಾಷಣ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಥವಾ ಪ್ರಬಂಧ

ಗಳನ್ನು ಓದುತ್ತಿದ್ದರು. ಈ ಸಂಸ್ಥೆಯ ಸಂಬಂಧವಾಗಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕ ಭಂಡಾರವೂ ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಮಂಡಲಿಯು ಕೈಕೊಂಡ ಮೂರನೆಯ ಕೆಲಸವೇನೆಂದರೆ ಎಲಾಯಿಡಿಯಲ್ಲಿಯೂ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿಯೂ ಇದ್ದ ಆಂಗ್ಲೀಯರಿಗೂ ಮತ್ತು ಭಾರತದೇಶದಲ್ಲಿನ ಜನರಿಗೂ ನೇಟಾಲಿನ ನಿಜವಾದ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸುವುದು. ಈ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾನು ಎರಡು ಚಿಕ್ಕ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಬರೆದೆನು. ಪೊದಲನೆಯದರ ಹೆಸರು 'ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿರುವ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಆಂಗ್ಲೀಯನಲ್ಲೂ ಬಿನ್ನಹ' ಎಂದು. ಇದರಲ್ಲಿ ನೇಟಾಲಿನ ಭಾರತೀಯರ ಸಾಮಾನ್ಯ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯು ಪ್ರಮಾಣಸಹಿತವಾಗಿ ವಿವರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದಿತು. ಇನ್ನೊಂದರ ಹೆಸರು 'ಭಾರತೀಯರ ಮತಾಧಿಕಾರ—ಒಂದು ಬಿನ್ನಹ' ಎಂದು. ಇದರಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರ ಮತಾಧಿಕಾರದ ಸಂಕ್ಷಿಪ್ತಚರಿತ್ರೆಯೂ ಅದಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸಂಗತಿಗಳೂ ಸಂಖ್ಯೆಗಳೂ ಕೊಡಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದುವು. ಈ ಸಂಬಂಧವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಓದಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಆಲೋಚಿಸಿ ಬಹು ಶ್ರಮದಿಂದ ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಿದ್ದೆನು. ಈ ಶ್ರಮಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಫಲವನ್ನೂ ಹೊಂದಿದೆನು. ಅನೇಕ ಜನರು ಅವುಗಳನ್ನು ಓದಿದರು.

ಈ ಚಳವಳಿಯ ಫಲವಾಗಿ ನಮಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿ ಅನೇಕರ ಬೆಂಬಲವೂ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲಾ ಪಕ್ಷದವರ ಕಾರ್ಯರೂಪವಾದ ಸಹಾನುಭೂತಿಯೂ ದೊರಕಿದುವು. ಇದರಿಂದ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಭಾರತೀಯರು ಮುಂದೆ ನಡೆಸಬೇಕಾದ ಕಾರ್ಯದ ಕ್ರಮವೂ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಗೋಚರಕ್ಕೆ ಬಂದಿತು.

ಬಾಲಸುಂದರಂ

ಮನುಷ್ಯನು ಯಾವುದನ್ನಾದರೂ ಶುದ್ಧ ಅಂತಃಕರಣದಿಂದಲೂ ಮನಃ ಪೂರ್ವಕವಾಗಿಯೂ ಬಯಸಿದರೆ ಆ ಇಷ್ಟಾರ್ಥವು ಯಾವಾಗಲೂ ನೆರವೇರುತ್ತದೆ. ಈ ನಿಯಮದ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ನನ್ನ ಅನುಭವದ ಲ್ಲಿಯೇ ಎಷ್ಟೋ ಸಲ ನೋಡಿದ್ದೇನೆ. ಬಡವರ ಸೇವೆಯೇ ನನ್ನ ಅಂತರಾತ್ಮನ ಬಯಕೆ. ಈ ಬಯಕೆಯೇ ನನ್ನನ್ನು ಸದಾ ಒಡವರೊಡನೆ ಸೇರಿಸಿ ನಾನೂ ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬನಾಗಿರುವುದನ್ನು ಸಾಧ್ಯಮಾಡಿದೆ.

ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿ ಬೆಳೆದ ಭಾರತೀಯರೂ ಗುಮಾಸ್ತ ವರ್ಗದವರೂ 'ನೇಟಾಲ' ಇಂಡಿಯನ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್' ನ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರೂ ಸಾಮಾನ್ಯ ಕೂಲಿಗಾರರೂ 'ಕರಾರು' ಕೂಲಿಗಾರರೂ ಇನ್ನೂ ಇದರ ಹೊರಗೇ ಇದ್ದರು. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಇನ್ನೂ ಅವರದಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಚಂದಾಹಣವನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ಸದಸ್ಯರಾಗಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸೇರುವ ಜೈತನ್ಯವು ಅವರಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಸೇವೆಯಿಂದ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿಗೆ ಅವರ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸುವುದು ಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ನಾನಾಗಲಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸಾಗಲಿ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಅವಕಾಶವು ದೊರಕಿತು. ನಾನು ಇನ್ನೂ ೩-೪ ತಿಂಗಳ ವಕೀಲಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೂಡ ಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಇನ್ನು ಎಳೆತನದಲ್ಲಿಯೇ ಇದ್ದಿತು. ಆಗ ಒಂದು ದಿನ ಒಬ್ಬ ತಮಿಳನ ಚಿಂಪಿಯ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಂಡು ರುಮಾಲನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಅಳುವಿನಿಂದ ಕಂಪಿಸುತ್ತಾ ನನ್ನಿ ದಿಗಿ ಬಂದು ನಿಂತುಕೊಂಡನು. ಮುಂದಿನ ಎರಡು ಹಳ್ಳುಗಳು ಮುರಿದುಹೋಗಿ ಅವನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ರಕ್ತವು ಸುರಿಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವನು ತನ್ನ ಯಜಮಾನನ ಕೈಲಿ ಬಲವಾಗಿ ಎಟು ತಿಂದಿದ್ದನು. ನನ್ನ ಗುಮಾಸ್ತನೂ ತಮಿಳನಾಗಿದ್ದನು. ಆತನ ಮೂಲಕ ಅವನ ವಿಚಾರವನ್ನೆಲ್ಲಾ

ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆನು. ಬಾಲಸುಂದರಂ—ಅದೇ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರ ಬಂದಿದ್ದವನ ಹೆಸರು—ಡರ್ಬನಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಪ್ರಸಿದ್ಧ ಫರಂಗಿಯವನ ಹತ್ತಿರ ಕರಾರಿನ ಕೂಲಿಯವನಾಗಿದ್ದನು. ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಸಿಟ್ಟುಬಂದು ಮೈ ಮೇಲಿನ ಎಚ್ಚರ ತಪ್ಪಿ ಆತನು ಬಾಲಸುಂದರನನ್ನು ಎರಡು ಹಲ್ಲು ಮುರಿದುಹೋಗುವಂತೆ ಬಲವಾಗಿ ಹೊಡೆದಿದ್ದನು.

ನಾನು ಅವನನ್ನು ಒಬ್ಬ ವೈದ್ಯರ ಬಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿದೆನು. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಫರಂಗಿ ವೈದ್ಯರು ಮಾತ್ರ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಬಾಲಸುಂದರಂಗೆ ಆದ ಗಾಯದ ಸ್ವರೂಪದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನನಗೆ ಆ ವೈದ್ಯರಿಂದ ಒಂದು ನಿರ್ಣಯವತ್ತು ಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ನಾನು ಇದನ್ನು ಪಡೆದ ಒಡನೆಯೇ ಗಾಯಹೊಂದಿದ ಆತನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ ಪ್ರಮಾಣಸಹಿತವಾದ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಅವರ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟೆನು. ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ಇದನ್ನು ಓದುತ್ತಲೇ ಕೋಪಗೊಂಡು ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಸಮಸ್ತನ್ನು (ಏಜ್ಞಾಪತ್ರ) ಕಳುಹಿಸಿದರು.

ಯಜಮಾನನಿಗೆ ಶಿಕ್ಷೆ ಮಾಡಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಆತನ ಕೈಯಿಂದ ಬಾಲಸುಂದರಂ ಬಿಡುಗಡೆಯಾಗಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ನಾನು 'ಕರಾರಿನ' ಕೂಲಿತನಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಓದಿದೆನು. ಒಬ್ಬ ಸಾಧಾರಣ ಆಳು ಹೇಳದೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದರೆ ಅವನ ಯಜಮಾನನು ಸಿವಿಲ್ (ದಿವಾನ್) ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವನಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಳೆ ನಡೆಸಬಹುದಾಗಿದ್ದಿತು. ಕರಾರಿನ ಕೂಲಿಗಾರನ ವಿಷಯವಾದರೋ ಬೇರೆಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಅದೇ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಅವನಮೇಲೆ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ (ಘೌಬುದಾರಿ) ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಕಟ್ಟಳೆ ನಡೆಸಬಹುದಾಗಿದ್ದಿತು. ಅವನು ತಪ್ಪಿತಸ್ತನೆಂದು ಗೊತ್ತಾದರೆ ಅವನಿಗೆ ಸಜವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದುದರಿಂದಲೇ ಸರ್ ಎಲಿಯಮ್ ಹಂಟರ್‌ರು ಕರಾರು ಕೂಲಿ ಕೆಲಸವು ಹೆಚ್ಚು ಕಡಿಮೆ ಗುಲಾಮಗಿರಿಯಷ್ಟೇ ಕೇಡಾದುದೆಂದು ಹೇಳಿದುದು. ಗುಲಾಮನು ಹೇಗೋ ಹಾಗೆಯೇ ಕರಾರಿನ ಕೂಲಿಗಾರನು ಕೂಡ ತನ್ನ ಯಜಮಾನನ ಸ್ವತ್ತಾಗಿದ್ದನು.

ಬಾಲಸುಂದರನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಲು ಎರಡೇ ದಾರಿಯಿದ್ದಿತು. 'ಕರಾರಿನ ಕೂಲಿಗಾರರ ರಕ್ಷಕರು' (ಪ್ರೊಟೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಇಂಡಂಚರ್ಸ್ ಲೇಬರ್ಸ್) ಎಂಬ ಅಧಿಕಾರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಅವನನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿಸುವುದು ಅಥವಾ ಬೇರೆ ಯಜಮಾನನ ವಶಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಸುವುದು; ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಬಾಲಸುಂದರನ ಯಜಮಾನನ ಕೈಯಿಂದಲೇ ಅವನನ್ನು ಬಿಡಿಸುವುದು. ನಾನು ಆ ಯಜಮಾನನ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ "ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ಮೇಲೆ ಕಟ್ಟಳೆ ನಡೆಸಬೇಕೆಂಬ ಇಚ್ಛೆಯೇನೂ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಈ ಮನುಷ್ಯನನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಹೊಡೆದಿರುವುದು ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ತಟ್ಟಿದೆಯೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿಯುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಅವನನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರಿಗೆ ಕೂಲಿಗಾರನಾಗಿ ಒಪ್ಪಿಸಿದರೆ ನನಗೆ ಸಾಕು." ಎಂದು ಹೇಳಿದೆನು. ಇದಕ್ಕೆ ಅವರು ಒಡನೆಯೇ ಒಪ್ಪಿದರು. ಅಮೇಲೆ ನಾನು 'ರಕ್ಷಕ' ರನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಯಜಮಾನನನ್ನು ನಾನು ಗೊತ್ತುಮಾಡುವುದೇ ಅದರ ಅಗಬಹುದೆಂದು ಅವರೂ ಈ ಏರ್ಪಾಡಿಗೆ ಒಪ್ಪಿದರು.

ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಬಳಿ ಅವನನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತು ಮಾಡಲು ಹೊರಟೆನು. ಭಾರತೀಯರಿಗೆ 'ಕರಾರು' ಕೂಲಿಯವರನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಅಧಿಕಾರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಈ ಹೊಸ ಯಜಮಾನನು ಫರಂಗಿಯವನೇ ಆಗಿರಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಆಗ ನನಗೆ ಎಲ್ಲೋ ಸ್ವಲ್ಪಮಂದಿ ಫರಂಗಿಯವರ ಪರಿಚಯವಿದ್ದಿತು. ನಾನು ಅವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರನ್ನು ಹೋಗಿ ನೋಡಿದೆನು. ಅವರು ಅವನನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂಬ ನನ್ನ ಕೋರಿಕೆಗೆ ಆದರದಿಂದ ಒಪ್ಪಿದರು. ಅವರ ಸಹಾಯಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಕೃತಜ್ಞತೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದೆನು. ಮ್ಯಾಜಿಸ್ಟ್ರೇಟರು ಬಾಲಸುಂದರನ ಯಜಮಾನನನ್ನು ತಪ್ಪಿತಸ್ತನೆಂದು ತೀರ್ಮಾನ ಮಾಡಿ ಆತನು ಅವನನ್ನು ಇನ್ನೊಬ್ಬ ಯಜಮಾನನ ವಶಕ್ಕೆ ಕೊಡಲು ಒಪ್ಪಿರುವುದಾಗಿ ತೀರ್ಪಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದರು.

ಬಾಲಸುಂದರನ ಮೊಕದ್ದಮೆಯು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ 'ಕರಾರು' ಕೂಲಿಗಾರನ ಕಿವಿಗೂ ಬಿದ್ದಿತು. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಸ್ನೇಹಿತನೆಂದು ಭಾವಿಸತೊಡಗಿದರು. ನನಗೆ ಈ ಸಂಬಂಧದಿಂದ ಆನಂದವಾಯಿತು.

ಈ ಕೂಲಿಗಾರರ ಬಂದ ಪುನಾಹವೇ ನನ್ನ ಕಚೇರಿಗೆ ಹರಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಇದರಿಂದ ಅವರ ಸುಖದುಃಖಗಳನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಕ್ಕೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಅವಕಾಶವು ದೊರಕಿತು.

ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ಪ್ರಥಮ ದೂರದಲ್ಲಿರುವ ಮದರಾಸಿನವರೆಗೂ ಹರಡಿತು. ಈ ಪ್ರಾಂತ್ಯದ ಬೇರೆಬೇರೆ ಭಾಗಗಳಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಕರಾರಿನ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯ ವಿಷಯವು ತಮ್ಮ ಜೊತೆಗಾರರಿಂದ ತಿಳಿಯಿತು.

ಈ ಮೊಕದ್ದಮೆಯಲ್ಲಿ ಅನಾಥಾರಣವಾದ ವಿಷಯವೇನೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನೇಟಾಲಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಪಕ್ಷವನ್ನು ವಹಿಸಿ ಎಲ್ಲರಿಂದಿಗೂ ಅವರಿಗಾಗಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವರೂ ಒಬ್ಬರಿರುವರಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದರಿಂದ ಕರಾರಿನ ಕೂಲಿಗಾರರಿಗೆ ಆಶ್ಚರ್ಯವೂ ಸಂತೋಷವೂ ಭರವಸೆಯೂ ಉಂಟಾಯಿತು.

ಬಾಲಸುಂದರಂ ತನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿ ರುವಾಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ನನ್ನ ಕಚೇರಿಯೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ಇದೊಂದು ವಿಶೇಷ ರೀತಿಯ ಮನಮರುಕಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾದ ವಿಷಯವಾಗಿದ್ದಿತಲ್ಲದೆ ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಅವನತ್ಯಸ್ಥತೆಯೂ ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ನನಗೆ ರುವಾಳನ್ನು ತೆಗೆದಿಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದ ಸುಗತಿಯನ್ನು ನಾನು ಹಿಂದೆಯೇ ವಿವರಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕರಾರಿನ ಕೂಲಿಗಾರನೂ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಬಂದ ಭಾರತೀಯನೂ ಐರೋಪ್ಯರೂ ನೋಡಬೇಕಾದರೆ ತಾನು ತಲೆಗೆ ಬೋಪಿಯನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಲಿ, ರುವಾಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಂಡಿರಲಿ, ಅಥವಾ ಚೌಕವನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡಿರಲಿ ಅವನ್ನು ತೆಗೆಯಲೇಬೇಕೆಂಬ ಒತ್ತಾಯದ ಪದ್ಧತಿಯು ಬಂದುಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಎರಡು ಕೈ ಜೋಡಿಸಿ ನಮಸ್ಕಾರ ಮಾಡುವುದು ಕೂಡ ಸಾಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ನನ್ನೆದಿಗೂ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು ಅನುಸರಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಾಲಸುಂದರಂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡನು. ಇಂತಹ ವಿಷಯವು ನನ್ನ ಅನುಭವಕ್ಕೆ ಬಂದುದು ಇದೇ ನೊಂದಲು. ನನಗೆ ಅವಮಾನವೂ ಸಂಕಟವೂ ಉಂಟಾಗಿ ರುವಾಳನ್ನು ಕಟ್ಟಿಕೊಂಡು ಅನಿವಾಗಿ ಹೇಳಿದೆನು. ಅವನು ಸ್ವಲ್ಪ ಸಂಕೋಚಪಟ್ಟುಕೊಂಡೇ

ಹಾಗೆ ಮಾಡಿದನು. ಆದರೆ ಅವನಿಗೆ ಇದರಿಂದ ಸಂತೋಷವಾಯಿತೆನ್ನುವುದು ಅವನ ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುವುದರಿಂದ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ತಮ್ಮಂತೆಯೇ ಮನುಷ್ಯರಾಗಿರುವ ಇತರರ ಅವನಾನದಿಂದ ತಮ್ಮ ದೊಡ್ಡಸ್ತಿಕೆಯು ಏರುವುದೆಂದು ಜನರು ಹೇಗೆ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೋ ಅದು ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಅರ್ಥವಾಗದ ಮರ್ಮವಾಗಿದೆ.

೩ ಪೌಂಡಿನ ತೆರಿಗೆ

ಬಾಲಸುಂದರಂನ ನೊಕದ್ದನೆಯಿಂದ ಕರಾರಿನ ಕೂಲಿಗಾರರಾದ ಭಾರತೀಯರ ಪರಿಚಯವುಂಟಾಯಿತು. ಆದರೆ ಅವರ ಪೇಸ್ವಿತಿಯನ್ನು ನಾನು ಜೆನ್ನಾಗಿ ಪರಿಶೀಲಿಸಿ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಪ್ರತ್ಯೇಕವಾಗಿ ಹೆಚ್ಚಾದ ತಲೆಗಂದಾಯವನ್ನು ಹೊರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿನ ಜಿಳಿಯ ಜನರು ಮಾಡಿದ ಸನ್ನಾಹವು ಪ್ರೇರಿತು.

ಆ ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಎಂದರೆ ೧೮೯೪ರಲ್ಲಿ ಸೇಟಾಲಿನ ಸರಕಾರವು ಕರಾರಿನ ಕೂಲಿಗಾರರ ಮೇಲೆ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೨೫ ಪೌಂಡಿನ (ಸುಮಾರು ೩೩೫ ರೂ.) ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸಲು ಹೊರಟಿತು. ಇದನ್ನು ನೋಡಿದ ನನಗೆ ಸೋಜಿಗವಾಯಿತು. ನಾನು ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಮುಂದೆ ಚರ್ಚೆಗೆ ತಂದೆನು. ಇದನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬೇಕಾದ ಏರ್ಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಒಡನೆಯೇ ನಿಶ್ಚಯವಾಯಿತು.

ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ನಾನು ಈ ಕಂದಾಯದ ಮೂಲವನ್ನು ಸಂಕ್ಷೇಪವಾಗಿ ವಿವರಿಸಬೇಕು.

ಸುಮಾರು ೧೮೮೦ ನೆಯ ೧೦ನೆಯಲ್ಲಿ ಸೇಟಾಲಿನಲ್ಲಿನ ಫರಂಗಿ ಯವರಿಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಕಬ್ಬಿನ ವ್ಯವಸಾಯಕ್ಕೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅವಕಾಶವಿದೆಯೆಂದು ತಿಳಿದು ಅದನ್ನು ನಡೆಸಲು ಆದರಿಗೆ ಕೂಲಿಗಾರರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ತೋರಿತು. ಹೆಚ್ಚು ರುವಿಲ್ಲದೆ ಕಬ್ಬಿನ ವ್ಯವಸಾಯವೂ ಸಕ್ಕರೆಯನ್ನು ಮಾಡುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ. ಸೇಟಾಲಿನ ಜೊಲ್ಲೂ ಜನರು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವರಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಸೇಟಾಲಿನ ಸರಕಾರವು ಹಿಂದೂ ಸ್ಥಾನದ ಸರಕಾರದೊಡನೆ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರ ನಡೆಸಿ ಹಿಂದೂ ಸ್ಥಾನದಿಂದ ಕೂಲಿಯವರನ್ನು ಕರೆಯಿಸಲು ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಪಡೆಯಿತು. ಈ ಏರ್ಪಾಡಿನ ಪ್ರಕಾರ ಈ ಕೂಲಿಗಾರರು ಸೇಟಾಲಿನಲ್ಲಿ ಐದುವರ್ಷ ಕೂಲಿ

ಮಾಡುವೆನೆಂದು ಮುಚ್ಚಳಿಕೆಯನ್ನು ಬರೆದು ಕೊಡಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು ; ಮತ್ತು ಈ ಐದುವರ್ಷವಾದಮೇಲೆ ಅವರು ಅಲ್ಲಿಯೇ ನೆಲೆಸುವುದಕ್ಕೂ ಸ್ವಂತವಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಅಧಿಕಾರವಿರ ಬೇಕೆಂದಿದ್ದಿತು. ಕೂಲಿಗಾರರನ್ನು ಬರಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಈ ಆಸೆಯನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತೋರಿಸಿದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಕರಾರಿನ ಕಾಲವು ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಈ ಕೂಲಿಗಾರರ ಶ್ರಮದಿಂದ ತಮ್ಮ ವ್ಯವಸಾಯವನ್ನು ಅಭಿವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿರೀಕ್ಷೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿಯ ಬಿಳಿಯಜನರು ಇಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಭಾರತೀಯರು ತಮ್ಮ ಮೇಲಿನ ಎಣಿಕೆಯನ್ನು ವಿಚಾರಿಸಿದರು. ಅವರು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ತರಕಾರಿಯನ್ನು ಬೆಳೆದರು. ತಮ್ಮ ದೇಶದ ತರಕಾರಿಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳೆದುದಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿಯ ತರಕಾರಿಗಳನ್ನು ಇನ್ನೂ ಅಗ್ಗವಾಗಿ ಬೆಳೆಯುವುದನ್ನು ಸಾಧ್ಯಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ಆ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಮಾವಿನ ಬೆಳೆಯನ್ನು ಇವರೇ ಪ್ರಾರಂಭಮಾಡಿದುದು. ಇವರ ಸಾಹಸವು ವ್ಯವಸಾಯದ ಮಟ್ಟಿಗೇ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ. ಇವರು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿಯೂ ತೊಡಗಿದರು. ಇವರು ಕಟ್ಟಡಗಳನ್ನು ಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಭೂಮಿಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಗಾರರಾಗಿದ್ದ ಅನೇಕರು ಭೂಮಿಕಾಣಿ-ಮನೆಮಠಗಳ ಮಾಲೀಕರಾದರು. ಹಿಂದೂದೇಶದ ವರ್ತಕರು ಇವರನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿ ವ್ಯಾಪಾರಕ್ಕಾಗಿ ಅಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸಿದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ದಿವಂ. ಅಬೂ ಬಾಕರ್ ಆಮೂದ್ ಸೇತರು ನೊಂದಲನೆಯವರು. ಸೇತರ ವ್ಯಾಪಾರವು ಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿ ಹರಡಿತು.

ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಬಿಳಿಯ ವರ್ತಕರು ಭೀತಿಯೊಂಡರು. ಹಿಂದೂ ದೇಶದ ಕೂಲಿಗಾರರನ್ನು ಪೊದಲು ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡಾಗ ಅವರು ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಕುಶಲರನ್ನುವುದನ್ನು ಈ ವರ್ತಕರು ಎಣಿಕೆಗೆ ತಂದು ಕೊಂಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸ್ವತಂತ್ರವಾಗಿ ಬೇಸಾಯ ಮಾಡುವುದನ್ನು ತಡೆದುಕೊಂಡಿರಬಹುದಾದರೂ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಅವರ ಪೋಟಾಪೋಟಿಯು ಬಿಳಿಯಜನರು ಸಹಿಸುವ ಮಾತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇದು ಭಾರತೀಯರ ಮೇಲಿನ ದ್ವೇಷದ ಬೀಜವನ್ನು ಬಿತ್ತಿತು. ಇನ್ನೂ ಅನೇಕ ವಿಷಯಗಳು ಇದರ ಬೆಳವಣಿಗೆಗೆ ಸಹಾಯಕವಾದುವು. ನಮ್ಮ ಜೀವನದ ರೀತಿಗೂ ಅವರ ಜೀವನದ ರೀತಿಗೂ ಇರುವ ಭೇದ, ನಮ್ಮ ಸರಳತೆ, ಅಲ್ಪ ಲಾಭದಿಂದ ನಮಗುಂಟಾಗುವ ತೃಪ್ತಿ, ಆರೋಗ್ಯದ ಮತ್ತು ಶುಚಿಯ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಅಸಡ್ಡೆ, ನಮ್ಮ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿನ ಪ್ರದೇಶವನ್ನು ಕೊಳೆಯಿಲ್ಲದೆಯೂ ಅಂದವಾಗಿಯೂ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಔದಾಸೀನ್ಯ, ಮನೆಯು ಸುದೃಢವಾಗಿ ಇರುವಂತೆ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ನಾವು ತೋರಿಸುವ ಜಿವುಣತನ—ಇವೂ ಇದರ ಜೊತೆಗೆ ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮತಭೇದವೂ ಸೇರಿ ಈ ದ್ವೇಷದ ಉರಿಯನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿದುವು. ಕಾಯಿದೆಯ ಮೂಲಕವಾಗಿ ಭಾರತೀಯರ ಮತಾಧಿಕಾರವನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಳ್ಳುವ ಕಾನೂನಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಕರಾರಿನ ಕೂಲಿಗಾರರ ಮೇಲೆ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ಹೊರಿಸುವ ಕಾನೂನಿನ ರೂಪದಲ್ಲಿಯೂ ಈ ದ್ವೇಷವು ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಇದಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ವಿಧವಾದ ಕಿರುಕುಳವೂ ಆಗಲೇ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗಿದ್ದಿತು.

ಭಾರತೀಯ ಕೂಲಿಗಾರರನ್ನು ಬಲವಂತದಿಂದ ಅವರ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಅಟ್ಟಿ ಅವರ ಕರಾರಿನ ಕಾಲವು ಅಲ್ಲಿಯೇ ತೀರುವಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆನ್ನುವುದು ಮೊದಲನೆಯ ಸೂಚನೆಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಸರ್ಕಾರದವರು ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪುವ ಸಂಭವವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಇನ್ನೊಂದು ಸೂಚನೆಯು ಮಾಡಲ್ಪಟ್ಟಿತು. ಅದೇನೆಂದರೆ :—

೧. ಕರಾರಿನ ಕಾಲವು ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಕೂಲಿಗಾರನು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಬೇಕು. ಅಥವಾ

೨. ಪ್ರತಿ ಎರಡು ವರ್ಷಕ್ಕೂ ಹೊಸ ಮುಚ್ಚಳಿಕೆಯನ್ನು ಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಲವೂ ಕೂಲಿಯು ಹೆಚ್ಚಿಸಲ್ಪಡುವುದು ; ಮತ್ತು

೩. ಕೂಲಿಗಾರನು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ವುನಃ ಮುಚ್ಚಳಿಕೆಯನ್ನು ಬರೆದುಕೊಡುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಒಪ್ಪದಿದ್ದರೆ ಅವನು ವರ್ಷಕ್ಕೆ ೨೫ ಪೌಂಡಿನ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತೆರಬೇಕು.

ಈ ಸೂಚನೆಗೆ ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರ ಅನುಮತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಲು ನೇಟಾಲಿನ ಸರ್ಕಾರದವರು ಸರ್ ಹೆನ್ರಿ ಜಿನ್ಸ್ ಮತ್ತು ಮಿ. ಮೇಸನ್ ಎಂಬ ತಮ್ಮ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಆಗ ಲಾರ್ಡ್ ಎಲ್ಲಿನರು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ವೈಸರಾಯರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ೨೫ ಪೌಂಡಿನ ತೆರಿಗೆಗೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದಿದ್ದರೂ ೫ ಪೌಂಡಿನ (ಸುಮಾರು ೪೫ ರೂ.) ತೆರಿಗೆಂದಾಯಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದರು. ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದುದು ವೈಸರಾಯರಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಕರ್ತವ್ಯಲೋಪವೆಂದು ಆಗ ನಾಸು ಎಣಿಸಿದೆನು. ಈಗಲೂ ಹಾಗೆಯೇ ಎಣಿಸುತ್ತೇನೆ. ಹೀಗೆ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡುವಾಗ ಅವರು ಭಾರತದೇಶದ ಹಿತವನ್ನು ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನೇಟಾಲಿನ ಫರಂಗಿಯವರಿಗೆ ಅನುಕೂಲ ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಯಾವ ವಿಧದಲ್ಲಿಯೂ ಇವರ ಕರ್ತವ್ಯವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದಾದ ಮೂರು ನಾಲ್ಕು ವರ್ಷದಲ್ಲಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬ ಕರಾರಿನ ಕೂಲಿಗಾರನೂ ಅವನ ಹೆಂಡತಿಯೂ ೧೬ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾರಿದ ಮಗನೂ ೧೩ ವರ್ಷಕ್ಕೆ ಮಾರಿದ ಮಗಳೂ ಈ ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ತರಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನ ವರಮಾನವು ಸರಾಸರಿ ತಿಂಗಳಿಗೆ ೧೪ ಪಿಲಿಂಗ್ (ರೂ. ೧೦—೮—೦) ಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ನಾಲ್ಕು ಜನರು—ಗಂಡ, ಹೆಂಡತಿ ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು—ಇರುವ ಒಂದು ಕುಟುಂಬದಿಂದ ೧೨ ಪೌಂಡ್ (ಸುಮಾರು ೧೮೦ ರೂ.) ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ವಸೂಲು ಮಾಡುವುದು ತೀರ ಅನ್ಯಾಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಇಂತಹ ಅನ್ಯಾಯವು ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೆಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

ನಾವು ಈ ತೆರಿಗೆಗೆ ವಿರೋಧವಾಗಿ ಪ್ರಚಂಡವಾದ ಚಳವಳಿಯನ್ನು ಹೂಡಿದೆವು. ನೇಟಾಲಾ ಇಂಡಿಯನ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದಿದ್ದರೆ ವೈಸರಾಯರು ೨೫ ಪೌಂಡಿನ ತೆರಿಗೆಗೆ ಒಪ್ಪಿದ್ದರೂ ಒಪ್ಪಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ೨೫ ಪೌಂಡಿನಿಂದ ೩ ಪೌಂಡಿಗೆ ಇಳಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳಮಟ್ಟಿಗೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನ ಚಳವಳಿಯೊಂದೇ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ನಾಸು ಹೀಗೆ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವುದು ತಪ್ಪಿರಬಹುದು. ಇಂಡಿಯಾ ಸರ್ಕಾರದವರು ನೊಡಲಿಸಿಂದ ೨೫ ಪೌಂಡಿನ ಕಂದಾಯಕ್ಕೆ

ಒಪ್ಪದೆ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನವರು ವಿರೋಧಿಸಲಿ ವಿರೋಧಿಸಿರಲಿ ಇದನ್ನು ಮೂರುಪೌಂಡಿಗೆ ಇಳಿಸಿರುವುದೂ ಸಾಧ್ಯವಿರಬಹುದು. ಇದು ಹೇಗಾದರೂ ಇರಲಿ ಹೀಗೆ ಒಪ್ಪಿದುದುರಿಂದ ಇಂಡಿಯಾ ಸರಕಾರದವರು ವಿಶ್ವಾಸಘಾತವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಹಿತಕ್ಕಾಗಿ ಇರುವ ವೈಸ್‌ರಾಯರು ಈ ಕ್ರೂರವಾದ ತೆರಿಗೆಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ಕೊಡಬಾರದಾಗಿದ್ದಿತು.

ಕಾಂಗ್ರೆಸು ತೆರಿಗೆಯನ್ನು ೨೫ ಪೌಂಡಿನಿಂದ ೩ ಪೌಂಡಿಗೆ ಕಡಿಮೆ ಮಾಡಿಸಿದ್ದುದು ಆಪ್ಪೇಸೂ ದೊಡ್ಡ ಕೆಲಸವೆಂದು ಎಣಿಸುವ ಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಕರಾರು ಕೂಲಿಗಾರರ ಸಮ್ಮದಿಗೆ ಉಂಟಾದ ಭಂಗವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ತೊಲಗಿಸಲಿಲ್ಲವೆನ್ನುವ ಅಳುಕು ಇದ್ದೇ ಇದ್ದಿತು. ಈ ಕಂದಾಯವನ್ನು ತೊಲಗಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದೇ ಸದಾ ಇದರ ಧ್ಯೇಯವಾಗಿ ನಿಂತಿತು. ಆದರೆ ಈ ಉದ್ದೇಶವು ಸಫಲವಾಗಲು ಇಪ್ಪತ್ತು ವರ್ಷಹಿಡಿಯಿತು. ಮತ್ತು ಇದು ಸಫಲವಾದಾಗಲೂಕೂಡ ಇದು ಸೇಟಾಲಿಸ್‌ಭಾರತೀಯರ ಮಾತ್ರವಲ್ಲದೆ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಎಲ್ಲಾ ಭಾರತೀಯರು ಪಟ್ಟ ಶ್ರಮದ ಫಲವಾಗಿ ಬಂದಿತು. ದಿವಂ. ಗೋಖಲೆಯವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ ಮಾತನ್ನು ಮುರಿದುದೇ ಕಡೆಯ ಕದನಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಯಿತು. ಈ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಕೂಲಿಗಾರರು ತಮ್ಮ ಭಾರವನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಹೊತ್ತರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಸರಕಾರದ ಗುಂಡಿನೇಟಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ತೆತ್ತರು. ಹತ್ತು ಸಾವಿರಮಂದಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಸೆರೆಮನೆಯ ವಾಸವನ್ನನುಭವಿಸಿದರು.

ಆದರೆ ಕಡೆಗೆ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಜಯವುಂಟಾಯಿತು. ಭಾರತೀಯರು ಅನುಭವಿಸಿದ ದುಃಖಸಂಕಟಗಳ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆ ಸತ್ಯವು ಮೂರ್ತಿಗೊಂಡಿತು. ಆದರೆ ಹಿಂಜರಿಯದ ಶ್ರದ್ಧೆಯೂ ಅಮಿತವಾದ ತಾಳ್ಮೆಯೂ ಎಡೆಬಿಡದ ಯತ್ನವೂ ಇದಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಜಯವುಂಟಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಪಂಗಡದವರು ಕದನದಿಂದ ಓಡಿ ಕಾಂಗ್ರೆಸಿನವರು ಹೋರಾಟವನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಇದೆಂದಿಗೂ ತಪ್ಪದೆಂದು ತೆರಿಗೆಗೆ ತಲೆ ಬಗ್ಗಿಸಿದ್ದರೆ

ಈ ಮೈಯುರಿಸುವ ತಲೆಗಂದಾಯವನ್ನು ಕರಾರಿನ ಕೂಲಿಗಾರರು
ಇಂದಿನವರೆಗೂ ತೆರುತ್ತಿದ್ದರಲ್ಲದೆ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಭಾರತೀಯರ
ಮತ್ತು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಭಾರತೀಯರ ಅಪಮಾನವೂ ಶಾಶ್ವತವಾಗಿ
ನಿಂತುಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ತುಲನಾತ್ಮಕದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಧರ್ಮಗಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಪಡೆದುದು

ಜನರ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣನಾಗಿ ಮಗ್ನನಾದೆನಷ್ಟೆ. ನಾನು ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಬೇಕೆನ್ನುವ ಇಚ್ಛೆಯೇ ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣ. ಸೇವೆಯ ಮೂಲಕವೇ ದೇವರ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವನ್ನು ಪಡೆಯುವುದು ಸಾಧ್ಯವೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿದುದರಿಂದ ಸೇವಾಧರ್ಮವನ್ನೇ ನನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇವೆಯೆಂದರೆ ಭಾರತದೇಶದ ಸೇವೆಯಾಗಿದ್ದಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಇದು ನಾನು ಕೇಳದೆ ತಾನಾಗಿಯೇ ನನ್ನ ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿತು. ಇದು ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವಕ್ಕೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿದ್ದಿತು. ನಾನು ಕಾಠ್ಯವಾಡದ ಪಿತೂರಿಗಳಿಂದ ದೂರವಾಗಿರಲು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಜೀವನವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಈಶ್ವರನನ್ನು ಅರಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಆತ್ಮಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಸಾಧಿಸುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ನಾನು ತೊಡಗಿದ್ದೆನು.

ಈಸಾಯಿಯಾ ಮಿತ್ರರು ನನಗೆ ಜ್ಞಾನಾರ್ಜನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ತೃಪ್ತಿಪಡಿಸುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾನು ಇವುಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತಿಯಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂದು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದರೂ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡುವಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಡರ್ಬನ್ನಿನಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಜನರಲ್ ಮಿಷನಿನ ಮುಖ್ಯಸ್ಥರಾದ ಸ್ಪೆನ್ಸರ್ ವಾಲ್ಟನ್ ನರ ದೃಷ್ಟಿಯು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು. ನಾನು ಅವರ ಕುಟುಂಬಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನಂತೆ ಆದೆನು. ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಈಸಾಯಿಗಳ ಸಂಪರ್ಕವೇ ಈ ಪರಿಚಯಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೆಂದು ಹೊಸದಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ. ಮಿ. ವಾಲ್ಟನ್ ರ ರೀತಿಯೇ ಒಂದು ವಿಧವಾಗಿದ್ದಿತು. ಈಸಾಯಿಯಾಮತ

ವನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸೆಂದು ಅವರು ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಹೇಳಿದುದು ನನಗೆ ನೆನಪಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರು ತಮ್ಮ ಜೀವನವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಚ್ಚಿದ ಓಲೆಯಂತೆ ನನ್ನ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟರು; ತಮ್ಮ ನಡೆನುಡಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ನಾನು ಲೆಕ್ಕಿಸುವಂತೆ ಮಾಡಿದರು. ಅವರ ಹೆಂಡತಿಯು ಸೌಮ್ಯಪ್ರಕೃತಿಯ ಮತ್ತು ಕುಶಲರಾದ ಮಹಿಳೆಯಾಗಿದ್ದರು. ನಾನು ಈ ದಂಪತಿಗಳ ರೀತಿಯನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದೆನು. ನಮ್ಮ ಮಧ್ಯೆ ಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳಲ್ಲಿ ಇದ್ದ ವ್ಯತ್ಯಾಸವು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇದು ಎಷ್ಟು ಚರ್ಚೆಯಿಂದಲೂ ಅಳಿಸಿಹೋಗುವಹಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಸಹನೆಯೂ ಮನಸ್ಸಿನ ಔದಾರ್ಯವೂ ಸತ್ಯವೂ ಇರುವಕಡೆ ಇಂತಹ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಕೂಡ ಸಹಾಯಕವಾಗುತ್ತವೆ. ಈ ದಂಪತಿಗಳ ನಮ್ಮಂತೆ, ಕೆಲಸದಲ್ಲಿರುವ ಶ್ರದ್ಧೆ ಮತ್ತು ತಾಳ್ಮೆಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ಸಂತೋಷವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ನಾವು ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದೆವು.

ಈ ಸ್ನೇಹವು ನನಗೆ ಧರ್ಮದಲ್ಲಿದ್ದ ಆಸಕ್ತಿಯನ್ನು ಕುಂದದಂತೆ ಇಟ್ಟಿತು. ಧರ್ಮವಿಚಾರದ ಅಭ್ಯಾಸಕ್ಕಾಗಿ ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾದಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದಹಾಗೆ ಈಗ ವಿರಾಮವು ದೊರಕುವುದು ಅಸಾಧ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ನನಗೆ ದೊರಕಿದ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪ ಕಾಲವನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ವಿನಿಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಧರ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ ನನ್ನ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರವು ಇನ್ನೂ ನಡೆಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಿತು. ರಾಯಚಂದಭಾಯಿಯವರು ನನಗೆ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಯಾರೋ ಒಬ್ಬ ಮಿತ್ರನು ನನಗೆ ನರ್ಮದಾಶಂಕರರ “ಧರ್ಮವಿಚಾರ” ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಅದರ ಪೀಠಿಕೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಬಹಳ ಸಹಾಯವಾಯಿತು. ಒಂದುಕಡೆ ನಿಲ್ಲದೆ ತಿರುಗುತ್ತಾ ಇದ್ದ ಆತನ ಜೀವನದ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೆನು. ತನ್ನ ಧರ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ ಅಭ್ಯಾಸದಿಂದ ಆತನ ಜೀವನವು ಮಾರ್ಪಟ್ಟ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಪೀಠಿಕೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ವರ್ಣನೆಯು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೆಳೆಯಿತು. ಈ ಪುಸ್ತಕದಮೇಲೆ ಇಷ್ಟವುಂಟಾಗಿ ನಾನು ಅದನ್ನು ಮೊದಲಿನಿಂದ ಕೊನೆಯವರೆಗೂ ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟು ಓದಿದೆನು. ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮುಲ್ಲರರ “ಇಂಡಿಯಾ—ಇದರಿಂದ ನಾವು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳತಕ್ಕುದೇನು?” ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೂ ಬ್ರಹ್ಮಜ್ಞಾನಮಂಡಲ (ಥಿಯಸಾಫಿ

ಕಲಾ ಸೊಸೈಟಿ)ದವರು ಪ್ರಕಟಿಸಿರುವ ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳ ಭಾಷಾಂತರವನ್ನೂ ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ಓದಿದೆನು. ಇದೆಲ್ಲದರಿಂದ ನನಗೆ ಹಿಂದೂಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಅಭಿಮಾನ ಹೆಚ್ಚಿತ್ತಲ್ಲದೆ ಅದರ ಸೌಂದರ್ಯವು ವ್ಯಕ್ತವಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿತು. ಆದರೆ ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ಇತರ ಮತಗಳಮೇಲೆ ತಾತ್ಸಾರವುಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಇನ್‌ಫಿಂಗನ “ಮಹಮ್ಮದ್ ಮತ್ತು ಆತನ ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳು” ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೂ ಕಾರಾಲ್ಯೊನು ಬರೆದಿರುವ ಮಹಮದನ ಪುಶಂಸೆಯನ್ನೂ ಓದಿದೆನು. ಪುಸ್ತಕಗಳಿಂದ ನನಗೆ ಮಹಮದನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವುಂಟಾಯಿತು ಇವಲ್ಲದೆ “ಚಾರ್‌ಧೂಷ್ಕರನ ವಚನಗಳು” ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನೂ ಓದಿದೆನು.

ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬೇರೆಬೇರೆ ಧರ್ಮಗಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡೆನು. ಇದರಿಂದ ನನ್ನ ಆತ್ಮ ಸರಾಮರ್ಶವು ಬಲಪಟ್ಟಿತ್ತಲ್ಲದೆ ಈ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ಸರಿಯಾಗಿ ಕಂಡುಬಂದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ನನ್ನ ನಡತೆಮಲ್ಲಿ ತೋರಿಸುವ ಅಭ್ಯಾಸವು ಬೆಳೆಯಿತು. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ನಾನು ಹಿಂದೂ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಓದಿದುದರಿಂದ ತಿಳಿದಮಟ್ಟಿಗೆ ಯೋಗಾಭ್ಯಾಸಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆನು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹುದೂರ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದಮೇಲೆ ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿರುವವರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಅಭ್ಯಾಸಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆನು. ಆದರೆ ಈ ಇಚ್ಛೆಯು ಇಂದಿನವರೆಗೂ ಕೈಗೊಂಡಿಲ್ಲ.

ಟಾಲ ಸ್ವಾಯರ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನೂ ನಾನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಓದಿದೆನು. ‘ಯೇಸುವಿನ ಬೋಧನೆಯ ಸಾರಾಂಶ’, ‘ಮಾಡತಕ್ಕುದೇನು?’ ಮುಂತಾದ ಪುಸ್ತಕಗಳು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಾಟಿದುವು. ವಿಶ್ವಪ್ರೇಮದ ಅನುಪ್ರಾಪ್ತಿಯು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತಾ ಬಂದಿತು.

ಸುಮಾರು ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಇನ್ನೊಂದು ಈಸಾಯಿಯ ಕುಟುಂಬದ ಸಂಪರ್ಕವುಂಟಾಯಿತು. ಅವರ ಸೂಚನೆಯ ಮೇರೆಗೆ

ನಾನು ಪ್ರತಿಭಾಸುವಾರವೂ ವೆಸ್ಲಿಯನ್ ಪ್ರಾರ್ಥನಾಮಂದಿರ (ಚರ್ಚ್) ಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಆ ದಿನಗಳೆಲ್ಲಾ ಅವರ ಮನೆಗೆ ಉಟಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕೆಂದೂ ಕರೆದಿದ್ದರು. ಪ್ರಾರ್ಥನಾಮಂದಿರದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ಅಭಿಪ್ರಾಯವೇನೂ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿನ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳು ಸ್ನೂರ್ತಿಯುಂಟುಮಾಡುವವುಗಳಾಗಿ ಕಾಣಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದವರಿಗೆ ಧರ್ಮದ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇನೂ ಶ್ರದ್ಧೆಯಿದ್ದಂತೆ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಅದು ಭಕ್ತಿಭಾವದಿಂದ ಕೂಡಿದ ಮಂಡಲಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಬೇಸರವನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ವಾಡಿಕೆಯನ್ನು ಸುರಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಚರ್ಚೆಗೆ ಹೋಗತಕ್ಕ ಲೌಕಿಕ ಮನಸ್ಸುಳ್ಳ ಜನರಂತೆಯೇ ತೋರುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿ ಒಂದೊಂದುಸಲ ನನಗೆ ಮೈಮರೆತು ನಿದ್ರೆಬಂದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ನಾಚಿಕೆಯಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ನನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿದ್ದ ಕೆಲವರ ಸ್ಥಿತಿಯೂ ಇದೇ ಆಗಿರುತ್ತಿದ್ದಿತಾದುದರಿಂದ ನನಗೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ನಾಚಿಕೆಗೆ ಅವಕಾಶವಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿಯಾಗಿ ಬಹಳದಿನ ಇರಲು ನನಗೆ ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಕೆಲವುದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆನು.

ನಾನು ಪ್ರತಿ ಭಾಸುವಾರವೂ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಕುಟುಂಬದೊಡನೆ ನನ್ನ ಸಂಬಂಧವು ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆಯೇ ತಪ್ಪಿಹೋಯಿತು. ವಸ್ತುತಃ ಅವರು ನನಗೆ ಬರಬೇಡನೆಂದು ತಿಳಿಸಿದರೆಂದೇ ಹೇಳಬಹುದು. ಅದುವೇನೆಂದು ಹೀಗೆ:—ಆ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನಿಯು ಒಳ್ಳೆಯವರೂ ಸರಳಸ್ವಭಾವದವರೂ ಆಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಣ್ಣಮನಸ್ಸು. ನಾವು ಯಾವಾಗಲೂ ಧರ್ಮಸಂಬಂಧವಾದ ಚರ್ಚೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆವು. ನಾನು ಆಗ ಆರಾನ್ಯಾರ “ವಿಪ್ರಿಯದ ಜ್ಯೋತಿ” ಎಂಬ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಪುನಃ ಓದುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಒಂದುಸಲ ನಾವು ಯೇಸುವಿನ ಜೀವನವನ್ನೂ ಬಾಲ್ಯದ ಜೀವನವನ್ನೂ ಹೊಲಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮೊದಲು ಮಾಡಿದೆವು. ನಾನು “ಗೌತಮನ ಕನಿಕರವನ್ನು ನೋಡಿ! ಅದು ಮನುಷ್ಯರಷ್ಟಕ್ಕೇ ನಿಲ್ಲಲಿಲ್ಲ, ಸಕಲ ಜೀವಜಂತುಗಳಮೇಲೂ ಹರಡಿತು. ಆತನ ಭುಜದಮೇಲೆ ಆನಂದದಿಂದ ಕುಳಿತಿದ್ದ ಅಡಿನ ಮರಿಯನ್ನು

ನನಗಿಂತ ತುಂಬಾ ಹೆಚ್ಚಿನದು ನಮ್ಮ ಹೃದಯವು ಪ್ರೇಮಭಾವದಿಂದ ತುಂಬಿ
ತುಳುಕುವುದಿಲ್ಲವೇ! ಸಕಲ ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಮೇಲೂ ಈಶ್ವರಿಯಾಗಿ ಪ್ರೇಮ
ವನ್ನಿಟ್ಟಿರುವುದು ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿ ಕಾಣಬರುವುದಿಲ್ಲ.” ಎಂದೆನು. ಈ
ಹೋಲಿಕೆಯನ್ನು ಕೇಳಿ ಆಕೆಗೆ ವ್ಯಾಕುಲವಾಯಿತು. ಆಕೆಯು ಚಿತ್ತ
ವೃತ್ತಿಯು ನನಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ನಾನು ಆ ಮಾತನ್ನು ಅಲ್ಲಿಗೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ
ದೆನು. ನಾವು ಉಟದ ಮನೆಗೆ ಹೋದೆವು. ಇನ್ನೂ ಏನು ವರ್ಷ
ತುಂಬದ ಆಕೆಯ ಮುದ್ದು ಮಗನೂ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ಮಕ್ಕಳ
ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿರುವಾಗ ಆಗುವಷ್ಟು ಆನಂದವು ನನಗೆ ಇನ್ನಾವಾಗಲೂ
ಆಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಹುಡುಗನೂ ನಾನೂ ಬಹು ಕಾಲದಿಂದ ಸ್ನೇಹಿತ
ರಾಗಿದ್ದೆವು. ನಾನು ಅವನ ತಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಮಾಂಸವನ್ನು ಹೀನಾ
ಯಮಾಡಿ ನನ್ನ ತಟ್ಟೆಯ ಮೇಲಿದ್ದ ಸೇವಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು ಬಹುವಾಗಿ
ಹೊಗಳಿದೆನು. ಏನೂ ಅರಿಯದ ಆ ಹುಡುಗನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಇದು ನಾಟಿ
ಅವನೂ ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ಹಣ್ಣನ್ನು ಹೊಗಳತೊಡಗಿದನು.

ಆದರೆ ತಾಯಿಯೋ? ಆಕೆಯು ಗಾಬರಿಯಾದಳು.

ನಾನು ಎಚ್ಚರಗೊಂಡೆನು. ಆ ಮಾತನ್ನು ಅಷ್ಟಕ್ಕೇ ನಿಲ್ಲಿಸಿ ಬೇರೆ
ವಿಚಾರವನ್ನು ತೆಗೆದೆನು. ಮುಂದಿನವಾರ ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಅವರ
ಮನೆಗೆ ಹೋದೆನು. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯರ್ಮವಿಲ್ಲದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿಗೆ
ಹೋಗದೆ ನಿಲ್ಲಬೇಕೆಂದೂ ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆ ನಿಲ್ಲುವುದು ಸರಿಯೆಂದೂ
ತೋರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆಕೆಯು ನನ್ನ ಮಾರ್ಗವನ್ನು ಸುಲಭಮಾಡಿದರು.

ಆಕೆಯು “ಗಾಂಧಿಯವರೇ” ನಿಮ್ಮ ಸಹವಾಸದಿಂದ ನನ್ನ ಮಗ
ನಿಗೆ ಏನೂ ಒಳ್ಳೆತಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದರೆ ನೀವು ಏನೂ
ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಕೂಡದು. ದಿನವೂ ನೀವು ಹೇಳಿದ ಕಾರಣಗಳನ್ನೇ ಹೇಳಿ
ಮಾಂಸ ತಿನ್ನುವುದಕ್ಕೆ ಹಿಂಜರಿದು ಹಣ್ಣು ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ.
ಇದನ್ನು ತಡೆಯಲಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅವನು ಮಾಂಸವನ್ನು ಬಿಡುವುದರಿಂದ
ಕಾಹಿಲೆ ನೀಡಿದ್ದರೆ ಅವನಿಗೆ ನಿಶ್ಯಕ್ತಿಯಾದರೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ.
ಇದನ್ನು ನಾನು ಸಹಿಸುವುದು ಹೇಗೆ? ಇನ್ನು ಮೇಲೆ ನೀವು ಚರ್ಚಿಸಬೇ

ಕಾದರೆ ದೊಡ್ಡವರಾದ ನಮ್ಮೊಡನೆ ಚರ್ಚೆಮಾಡಬೇಕು. ಇಂತಹ ಚರ್ಚೆಯಿಂದ ಹುಡುಗರಿಗೆ ಬಂಡಿತ ಕೇಡುಂಟಾಗುತ್ತದೆ.” ಎಂದರು.

“....ವರೆ, ನಾನು ದುಃಖಪಡುತ್ತೇನೆ. ನನಗೂ ಮಕ್ಕಳಿರುವುದರಿಂದ ಸಿಮ್ಮ ಮಗನ ಸಲುವಾಗಿ ನೀವು ಚಿಂತಿಸುವುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ನಾವು ಬಹು ಸುಲಭವಾಗಿ ಈಗಿನ ದುಃಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸ ಬಹುದು. ನನ್ನ ಮಾತಿಗಿಂತ ನಾನು ಏನನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತೇನೆ, ಏನನ್ನು ತಿನ್ನು ವುದಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ನೋಡುವುದರಿಂದ ಈ ಮಗುವಿನ ಮೇಲೆ ಹೆಚ್ಚು ಪರಿಣಾಮವುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಬರುವುದನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸುವುದೇ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಒಳ್ಳೆಯ ಉಪಾಯ. ಇದರಿಂದ ನಮ್ಮ ಮೈತ್ರಿಗೆ ಕುಂದುಂಟಾಗಬೇಕಾದುದೇನೂ ಇಲ್ಲ.” ಎಂದೆನು.

ನನಗೆ ಕಂಡಂತೆಯೆ ಆಕೆಯ ಮನಸ್ಸಿನ ಮೇಲಿನ ಭಾರವು ಹೋಗಿ ಆಕೆಯು “ ನಾನು ನಿಮಗೆ ಕೃತಜ್ಞಳು.” ಎಂದರು.

ಮನೆಯ ಯಜಮಾನನಾಗಿ

ಸಂಸಾರವನ್ನು ಹೂಡುವುದು ನನಗೇನೂ ಹೊಸ ಅನುಭವವಾಗಿ ರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಮುಂಬಯಿ ಮತ್ತು ಲಂಡನಿನಲ್ಲಿ ಸಂಸಾರ ನಡೆಸಿದುದಕ್ಕೂ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಸುವುದಕ್ಕೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದ್ದಿತು. ಈ ಸಲ ದೊಡ್ಡ ಸ್ವಿಕೆಗಾಗಿಯೇ ಬೇರೆ ವೆಚ್ಚವಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ನೇಟಾಲಿನಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಭಾರತೀಯ ವಕೀಲನ ಮತ್ತು ಭಾರತೀಯರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಯ ಯೋಗ್ಯತೆಗೆ ತಕ್ಕಂತೆ ಸಂಸಾರವನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೆನು. ಅದುದರಿಂದ ಒಳ್ಳೆಯ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಅಂದವಾದ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಮನೆಯನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಿದೆನು. ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ಸಾಮಾನುಗಳನ್ನು ಒದಗಿಸಿದುದಾಯಿತು. ನಾವು ಸಾಧಾರಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೂ ನಾನು ಆಂಗ್ಲೀಯ ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನೂ ಭಾರತೀಯ ಸಂಗಡಿಗರನ್ನೂ ಆಗಾಗ ಊಟಕ್ಕೆ ಕರೆಮುಟ್ಟುತ್ತಿದ್ದುದರಿಂದ ಈ ಭಾಗದ ವೆಚ್ಚವು ಯಾವಾಗಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿರುತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಂಸಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಸೇವಕನು ಅವಶ್ಯಕ. ಆದರೆ ನನಗೆ ಯಾರನ್ನೇ ಆಗಲಿ ಸೇವಕನಂತೆ ಕಾಣುವ ಅಭ್ಯಾಸವೇ ಇಲ್ಲ.

ನನಗೆ ಜೊತೆಗಾರನಾಗಿಯೂ ಸಹಾಯಕನಾಗಿಯೂ ಒಬ್ಬ ಸ್ನೇಹಿತನೂ ಮತ್ತು ಸಂಸಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವನಂತೆಯೇ ಆಗಿದ್ದ ಒಬ್ಬ ಅಡಿಗೆಯವನೂ ಇದ್ದರು. ನನ್ನ ಕಚೇರಿಯ ಗುಮಾಸ್ತರು ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಊಟಮಾಡುತ್ತ ಮತ್ತು ವಾಸಿಸುತ್ತ ಇದ್ದರು. ಈ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ತಕ್ಕವಟ್ಟಿಗೆ ಫಲವುಂಟಾಯಿತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆಯಾದರೂ ನೀವನದ ಕಟುವಾದ ಅನುಭವವಿಲ್ಲದೆ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಜೊತೆಗಾರನು ಬಹು ಬುದ್ಧಿವಂತನು. ಆತನು ಪ್ರಾಮಾಣಿಕ ಸಂದೂ ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಮೋಸ ಹೋದೆನು. ಅವನು ನನ್ನೊಡನೆಯೇ ಇದ್ದು ಬಿಟ್ಟು ಗುಮಾಸ್ತನ ಮೇಲೆ ಅಸೂಯೆಪಟ್ಟು ಅವನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಎಂತಹ ಕತೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದನೆಂದರೆ ತಿಳಿಯದೆ ಆ ಗುಮಾಸ್ತನ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ಸಂಶಯವುಂಟಾಯಿತು. ಈ ಗುಮಾಸ್ತನು ಬಹು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸ್ವಾಭಾವವನು. ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಸಂಶಯ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡು ತಿಳಿದೊಡನೆಯೇ ಆತನು ನನ್ನ ಮನೆ ಯನ್ನೂ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಬಿಟ್ಟಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟನು. ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ಸಂಕಟವುಂಟಾಯಿತು. ಇಂತಿಹದೇ ನಾನು ಅತಿಗ ಅನ್ಯಾಯ ಮಾಡಿರಬಹುದೆಂಬ ಯೋಚನೆಯು ನನಗೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಕಾಂತಿಯುಂಟಾಗಿ ಇದ್ದಿತು.

ಈ ಸುಧೈ ಅತಿಗೆಯವನು ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ನಂತರ ಬೇಕೆಂದು ಕೇಳಿದನೋ ಅಥವಾ ಇನ್ನಾವ ಕಾರಣವೋ ನನಗಿಲ್ಲ, ಹೊರಟುಹೋದನು. ಅದರಿಂದ ಇವನಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಬೇರೊಬ್ಬನನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿರುವಾಗಲೂ ಅವನು ಕಾಣುತ್ತಾನೆ. ಇವನು (ಈ ಎರಡನೇ ಅತಿಗೆಯವನು) ಶುದ್ಧ ಪೋಕರಿಯೆಂದು ನನಗೆ ಅದೇನೂ ತಿಳಿಯಬಂದಿತು. ಆದರೆ ಇವನಿಂದ ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ಉಪಯೋಗವಾಯಿತೆಂದರೆ ಇವನು ನನ್ನ ಬಳಿತಿಗಾಗಿಯೇ ದೇವದೂತನಂತೆ ಬಂದನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು.

ತಾನು ಬಂದ ಎರಡು ಮೂರು ದಿನಗಳಲ್ಲಿಯೇ ಇವನು ನನಗೆ ತಿಳಿಯದಂತೆ ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಅಕ್ರಮಭಟನೆಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದು ಈ ವಿಷಯವಾಗಿ ನನ್ನನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಲು ಮನಸ್ಸು ಮಾಡಿದನು. ಎಚ್ಚರವಾದೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದವರೂ ನಾನು ಖಂಡಿತವಾಗಿ ಮನಸ್ಸು ನೆಂದು ಜನರು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವನಿಗೆ ತಾನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದು ಇನ್ನೂ ಭಯಂಕರವಾಗಿ ಕಾಣಿಸಿತು.

ನಾನು ಪ್ರತಿದಿನವೂ ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ಬಂದು ಗಂಟೆಗೆ ನನ್ನ ಕಚೇರಿಯಿಂದ ಮನೆಗೆ ಉಂಟು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಬಂದು ದಿವಸ ಮೂರು ೧೨ ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಈ ಅತಿಗೆಯವನು ಬಂದೇ ಉಸಿರನ್ನಿಟ್ಟು ನನ್ನ

ಬಳಿಗೆ ಓಡಿಬಂದ. “ಬಡಸೇವೆಗೆ ಕೂಸಿಗೆ ಬಿಸ್ಕಿ, ಅಡ್ಡಲಿರು ನಿಡುಗು
ವೊಂದಿದು” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

ನಾನು “ಹೀಗೆಂದರೇನು? ಅನ್ನೇನೆಂದು ಪ್ರೇಳಬೇಕು? ಅದನ್ನು
ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಈಗ ಕಡೇಲಿರುನ್ನು ಕೇಳಿ ಬಟ್ಟು
ಬರಲು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದನು.

“ನೀವು ಬರದಿದ್ದರೆ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನೀವು ಅಮೇಲೆ ಸತ್ಯಾರಾಸ
ಪಡುತ್ತೀರಿ ನಾನು ಇದಕ್ಕೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೇಳಲಾರೆನು.”

ಅವನ ರೀತಿಯಿಂದ ಅವನು ಹೇಳುವುದು ಸತ್ಯವೆಂದು ನನಗೆ
ತೋರಿತು. ಒಬ್ಬ ಗುಮಾಸ್ತನನ್ನು ಸಂಗಡ ಕರೆದುಕೊಂಡು ನಾನು
ಮನೆಗೆ ಹೊರಟೆನು. ಅಡಿಗೆಯವನು ನಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಹೋದನು.
ಅವನು ನನ್ನನ್ನು ನೆಟ್ಟಗೆ ಮಹಡಿಗ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ನನ್ನ ನಿತ್ಯನ
ಕೊಠಡಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿ “ಸ್ವಲ್ಪ ಆ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದು
ನೋಡಿರಿ!” ಎಂದನು.

ಅಗ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನಾನು ಬಾಗಿಲನ್ನು ತೆರೆದೆನು.
ಮಾತಿಲ್ಲ. ಗೋಡೆಗಳೇ ಅದರುಗಂತೆ ಬಲವಾಗಿ ಬಾಗಿಲನ್ನು ಹೊಡೆದೆನು.
ಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯಿತು. ಬಳಿಗೆ ನೋಡಲು ಒಬ್ಬ ವೇಷಿಯಿದ್ದನು.

ನಾನು ಅಕೆಗೆ “ತಂಗೀ, ನೀನು ಇಲ್ಲಿಂದ ತೆರಳು. ಇನ್ನುಮೇಲೆ
ಇಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡಬೇಡ.” ಎಂದೆನು.

ನನ್ನ ಜೊತೆಗಾರನಿಗೆ “ಇಂದಿನಿಂದ ನಿನಗೂ ನನಗೂ ಯಾವ
ಸಂಬಂಧವೂ ಇಲ್ಲ. ನಾನು ತೀರ ವೋಸಹೋಗಿ ಬುದ್ಧಿಹೀನನಾದೆನು.
ನಾನು ನಿನ್ನಲ್ಲಿಟ್ಟ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಇದೇ ಅಲ್ಲವೇ ನೀನು ನನಗೆ ಮಾಡಿದ
ಉಪಕಾರ.” ಎಂದೆನು.

ಜೊತೆಗಾರನು ಎಚ್ಚೆತ್ತುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ ಗರ್ವಾಂಧ
ನಾಗಿ “ನಾನು ನಿನ್ನನ್ನು ಬಯಸಿಗೆ ಎಳೆಯುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಹೆದರಿಸಿ
ದನು.

ಅದಕ್ಕೆ ನಾನು “ನನ್ನಲ್ಲಿ ಮುಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದೇನೂ ಇಲ್ಲ. ಅಂತಹ ವಿಷಯವೇನಾದರೂ ಇದ ರೀತಿಯ ಆಗತ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳಬಹುದು. ಆದರೆ ನೀನು ಈ ಕ್ಷಣವೇ ಬಿಟ್ಟುಹೋಗಬೇಕು.” ಎಂದೆನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಜೊತೆಗಾರನ ಅನಿವೇಕವು ಇನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚಿತು. ಇದಕ್ಕೆ ಉಪಾಯವೇನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಕೆಳಗೆ ನಿಂತಿದ್ದ ಗುಮಾಸ್ತನಿಗೆ “ಪೋಲೀಸ್ ಸ್ಟೇಷನಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ವಂದನೆಗಳನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ನನ್ನ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಬ್ಬ ವ್ಯಕ್ತಿಯನ್ನು ದುರ್ನಡತೆಯಿಂದ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆಂದೂ ನನಗೆ ಅವನನ್ನು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಲು ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲವಿದ್ದರೂ ಅವನು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹಟ ಮಾಡುತ್ತಾನೆಂದೂ ಕೃಪೆಮಾಡಿ ನನಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸು.” ಎಂದೆನು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವನಿಗೆ ನಾನು ಹಿಂದೆ ಹೇಳಿದುದೇನೂ ಗೊಡ್ಡು ಬೆದರಿಕೆಯಲ್ಲವೆಂದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ತಾನು ಅಪರಾಧಿಯೆಂಬ ಭಾವದಿಂದ ಅವನು ಸಡಲಿದನು. ನನ್ನ ಕ್ಷಮೆಯನ್ನು ಬೇಡಿ ಪೋಲೀಸಿನವರನ್ನು ಕರೆಸಕೂಡದೆಂದು ಕೇಳಿಕೊಂಡು ಒಡನೆಯೇ ಮನೆ ಬಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಂದನು. ಅದರಂತೆಯೇ ಹೊರಟೂ ಹೋದನು.

ಈ ಘಟನೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಜೀವನಮಾನದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಸರಿ ಮಾಡ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯುಂಟಾಯಿತು. ಈ ಜೊತೆಗಾರನು ನನಗೆ ಮೋಹರೂಪವಾಗಿದ್ದನೆಂದೂ ನನ್ನ ಅನಿಷ್ಟಕ್ಕೆ ಕಾರಣನಾಗಿದ್ದನೆಂದೂ ಈಗ ನನಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಯಿತು. ಅವನಿಗೆ ಆಶ್ರಯಕೊಟ್ಟಿದ್ದರಿಂದ ನಾನು ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕೆಟ್ಟ ಸಾಧನವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದೆನು. ನಾನು ಬೇವಿನ ಮರದಲ್ಲಿ ಮಾವಿನ ಹಣ್ಣನ್ನು ಬಿಳಿಯುವ ಆಸೆಯನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ನನ್ನ ಜೊತೆಗಾರನ ನಡತೆಯು ಸರಿಯಾಗಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಅವನು ನನ್ನ ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ಅರ್ಹನೆಂದುಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ಅವನನ್ನು ತಿದ್ದುವ ಪ್ರಯತ್ನದಲ್ಲಿ ನಾನೇ ಹಾಳಾಗುವುದರಲ್ಲಿದ್ದೆನು. ನನ್ನ ಹಿತೈಷಿಗಳ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯಮಾಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಮೋಹವು ನನ್ನನ್ನು ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಕುರುಡನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಿತು.

ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ದೈವಯೋಗದಿಂದ ನನ್ನ ಕಣ್ಣು ತಿಳಿಯದಿದ್ದರೆ ನನಗೆ ಸತ್ಯಾಂಶವೇ ತಿಳಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮತ್ತು ನಾನು ಆ ಜೊತೆಗಾರನ ಮಾಟಕ್ಕೆ ಸಿಕ್ಕಿದ್ದುದರಿಂದ ಆಗ ನಾನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ ಸಂಗರಹಿತಜೀವನವನ್ನು ನಡೆಸುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನ ಸಲುವಾಗಿ ನಾನು ಸದಾ ಕಾಲವನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿರುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಅದು ನನ್ನನ್ನು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿಟ್ಟು ಕೆಟ್ಟದಾರಿಗೆ ಎಳೆಯುವ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದಿತು.

ಎಂದಿನಂತೆ ರಾಮನು ನನ್ನ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಬಂದನು. ನನ್ನ ಅಂಕುರಣವು ಶುದ್ಧವಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದುದರಿಂದ ನನ್ನಲ್ಲಿ ತಪ್ಪುಗಳಿದ್ದರೂ ನಾನು ಪಾರಾದೆನು. ಈ ತಾರುಣ್ಯದ ಅನುಭವದಿಂದ ನಾನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಎಚ್ಚರಗೊಂಡನು.

ಅಡಿಗೆಯವನು ದೇವರು ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟ ದೂತನಾಗಿದ್ದನೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಅವನಿಗೆ ಅಡಿಗೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಅವನು ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಗೆಯವನಾಗಿ ನಿಲ್ಲಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವನ ಮೊದಲು ಬೇರೊಬ್ಬರೂ ನನ್ನ ಕಣ್ಣನ್ನು ತೆರೆದುಲಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಹೆಂಗಸನ್ನು ನನ್ನ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಬಂದು ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯ ಸಲವಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಆ ಮೇಲೆ ತಿಳಿಯಬಂದಿತು. ಆಕೆಯು ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಅನೇಕ ಸಲ ಬಂದಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಈ ಅಡಿಗೆಯವನ ಹಾಗೆ ಧೈರ್ಯವು ಇನ್ನಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಈ ಜೊತೆಗಾರನಲ್ಲಿ ನಾನು ಕುರುಡನಂತೆ ವಿಶ್ವಾಸವಿಟ್ಟಿದ್ದೆನೆಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿತು. ನನಗೆ ಇಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಉಪಕಾರವನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಈ ಅಡಿಗೆಯವನು ನನಗೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವೆನು ಎಂದು. ಏಕೆಂದರೆ ಆ ಬಡನೆಯೇ ಅವನು ನನ್ನ ಮನೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಹೋದನು ಅದಕ್ಕೆ ಕೇಳಿದನು.

ಹೋಗುವಾಗ “ನನಗೆ ಸಿಕ್ಕು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಇರುವುದಕ್ಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಬಹಳ ಸುಲಭವಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಿರುಗಿಸಬಹುದು. ಇದು ನನಗೆ ತಕ್ಕ ಸ್ಥಳವಲ್ಲ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದನು.

ನಾನು ಅವನನ್ನು ಇರು ಎಂದು ಹಿತಾಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ.

ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಆ ಗುಮಾಸ್ತನ ಮೇಲೆ ಶಂಕೆಯನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದವನು ಈ ಜೊತೆಗಾರನಲ್ಲದೆ ಬೇರೆ ಯಾರೂ ಅಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಈಗ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನಾನು ಆತನಿಗೆ ಮಾಡಿದ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸಬೇಕೆಂದು ಬಹಳ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟೆನು. ಆದರೆ ಆತನಿಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಸಂತೋಷವನ್ನುಂಟುಮಾಡಲಾಗಲೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯವು ನನಗೆ ಸದಾ ವಿಷಾದವನ್ನುಂಟುಮಾಡುತ್ತದೆ. ಒಡೆದುಹೋದ ಮಡಿಕೆಯನ್ನು ಎಷ್ಟೇ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬೋಡಿಸಲಿ, ಅದು ಒಡೆದ ಮಡಿಕೆಯೇ!

ಸ್ವದೇಶ ಯಾತ್ರೆ

ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತಿಗೆ ನಾನು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲರಲು ಮೊದಲುಮಾಡಿ ಮೂರುವರ್ಷವಾಗಿಬಿಟ್ಟಿತು. ನನಗೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಜನರ ಪರಿಚಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅವರಿಗೆ ನನ್ನ ಪರಿಚಯವೂ ಆಯಿತು. ನಾನು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಬಹುದಿನವರೆಗಿರಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬರಲು ಆರು ತಿಂಗಳ ರಜವನ್ನು ಕೇಳಿದೆನು. ನನ್ನ ವಕೀಲ ಕೆಲಸವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿ ಇರುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯು ಜನರಿಗೆ ತೋರಿಬರುತ್ತಿದ್ದಿತೆನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡುಬಂದು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿ ಕುಟುಂಬದೊಡನೆ ವಾಸಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆನು. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ಜನರು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಭಾರತೀಯರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚು ಕುತೂಹಲವುಳ್ಳವರಾಗುವಂತೆ ಲೋಕಮತವನ್ನು ಎಚ್ಚರಿಸಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿತು. ಮೂರು ಪೌಂಡಿನ ತೆರಿಗೆಯಂತೂ ಉರಿಯುವ ಹುಣ್ಣಿನಂತಿದ್ದಿತು. ಇದು ಮಾಯುವವರೆಗೂ ಶಾಂತಿಯುಂಟಾಗುವುದು ಸಾಧ್ಯವಿರಲಿಲ್ಲ.

ಆದರೆ ನಾಸಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ಮತ್ತು ಶಿಕ್ಷಾ ಮಂಡಲಗಳ ಜವಾಬ್ದಾರಿಯನ್ನು ವಹಿಸುವರಾರು? ನನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯು ಇಬ್ಬರ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದಿತು--ಆದಮ್ ಜೇ ಮಿಯಾಖಾನ್ ಮತ್ತು ಪಾರ್ಸೀ ರುಸ್ತುಂಜೀ. ಈಗ ವ್ಯಾಪಾರಸ್ತರ ವರ್ಗದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಜನರು ಕೆಲಸಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಶಕ್ತಿಯಿದ್ದು ಅಲ್ಲಿಯೇ ಹುಟ್ಟಿದ ಭಾರತೀಯರಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಇವರಿಬ್ಬರು ಮೊದಲನೆಯವರಾಗಿದ್ದರು. ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿ

ಮಾಡುವನೆಗೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಸಾಮಾನ್ಯಜ್ಞಾನವು ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿರುತ್ತದೆ. ನಾನು ದಿವಂ. ಆದಮೇಲೆ ಮಿಯಾಬಾನರ ಹೆಸರನ್ನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕಾಗಿ ಧಾರಾಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟೆನು. ಸಭೆಯವರು ಇವರು ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯಾಗಿರುವುದಕ್ಕೆ ಬಿಟ್ಟಿದರು. ಇವರನ್ನು ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಆರಿಸಿದುದು ಬಹು ಯೋಗ್ಯವೆಂದು ಮುಂದಿನ ಅನುಭವವಿಂದ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಆದಮೇಲೆ ಮಿಯಾಬಾನರು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತಮ್ಮ ವಿಸಯ, ಮಾಧುರ್ಯ, ಔದಾರ್ಯ, ತಾಳ್ಮೆ, ಶ್ರದ್ಧೆಗಳಿಂದ ಸಂತೋಷಪಡಿಸಿ ಕಾರ್ಯದರ್ಶಿಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಿರ್ವಹಿಸುವುದಕ್ಕೆ ವಕೀಲರು ಅಥವಾ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರರಾಗಿರುವವರೇ ಆಗಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯಲ್ಲಿ ವಾಂಡಿತ್ಯವುಳ್ಳವರೇ ಆಗಲಿ ಅವಶ್ಯಕವಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಟ್ಟರು.

ಸುಮಾರು ೧೮೯೬ನೆಯ ಇಸವಿಯ ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾನು “ವೊಂಗೋಲಾ” ಎಂಬ ಜಹಜಿನಲ್ಲಿ ಸ್ವದೇಶಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದೆನು. ಈ ಜಹಜು ಕಲ್ಕತ್ತೆಗೆ ಹೋಗಿ ಸೇರುವುದಿದ್ದಿತು.

ಈ ಜಹಜಿನಲ್ಲಿ ಬಹು ಸ್ವಲ್ಪ ಜನ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಆಂಗ್ಲ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ನನಗೆ ಇವರೊಡನೆ ಕುಚ್ಚಾದ ಸಂಚಯವುಂಟಾಯಿತು. ಇವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರೊಡನೆ ಚತುರಂಗವಾಡುತ್ತ ಪ್ರತಿ ದಿನವೂ ಒಂದು ಗಂಟೆಯನ್ನು ಕಳೆಯುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಜಹಜಿನಲ್ಲಿ ಡಾಕ್ಟರು ನನಗೆ ಒಂದು ತಮಿಳು “ಸ್ವಯಂಬೋಧಿನಿ”ಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅದರಿಂದ ನಾನು ತಮಿಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದೆನು. ಮುಸಲ್ಮಾನರೊಡನೆ ಸಿಹಟಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸಲು ಉದ್ದೂ ಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುವುದು ಅವಶ್ಯಕವೆಂದೂ ಹಾಗೆಯೇ ಮದರಾಸಿನ ಭಾರತೀಯರ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು ತಮಿಳನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಬೇಕೆಂದೂ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿನ ಅನುಭವದಿಂದ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಿದ್ದಿತು.

ನನ್ನೊಡನೆ ಉದ್ದೂಭಾಷೆಯನ್ನು ಕಲಿಯುತ್ತಿದ್ದ ಆಂಗ್ಲ ಮಿತ್ರರ ಕೋರಿಕೆಯಂತೆ ಡೆಕ್ಕನಲ್ಲಿದ್ದ ಪ್ರಯಾಣಿಕರೊಳಗೆ ಒಬ್ಬ ಒಳ್ಳೆಯ ಉದ್ದೂ ಮೌಲಾವಿಯವರನ್ನು ಹುಡುಕಿದೆನು. ನಮ್ಮ ವ್ಯಾಸಂವು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮುಂದುವರಿಯಿತು. ಅಧಿಕಾರಿಯ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿಯು ನನ್ನ ದಕ್ಷಿಂತಲೂ

ಚೂರುಕಾಗಿದ್ದಿತು ಒಂದುಸಲ ನೋಡಿದವೇಲೆ ಆತನು ಒಂದು ಉದೂಫ
ಕಬ್ಬವನ್ನೂ ಮರೆಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಅನೇಕವೇಳೆ ಆಕ್ಷರಗಳನ್ನು
ಓದುವುದೇ ಕಷ್ಟವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆತನಿಂತಹ ಜಿಜ್ಞಾಸಿ ಸಾಹ
ಸಪಟ್ಟರೂ ನಾನು ಆತನಿಗೆ ಸರಿಬರಲಾಗಲಿಲ್ಲ.

ತಮಿಳುಭಾಷೆಯ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ನಾನು ಮುಂದರಿಯುತ್ತಿದ್ದೆನು.
ಈ ಅಭ್ಯಾಸದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಯಾವ ಸಹಾಯವೂ ದೊರಕಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ
ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದ ತಮಿಳು ಸ್ವಯಂಬೋಧಿನಿಯು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಬರೆದ ಪುಸ್ತಕ
ವಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಹೊರಗಿನ ಸಹಾಯವು ಅಷ್ಟೇನೂ ಬೇಕಾಗಿರಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಸ್ವದೇಶವನ್ನು ತಲುಪಿ ಮೇಲೆ ಕೂಡ ಈ ಅಭ್ಯಾಸವನ್ನು
ಮುಂದುವರಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆಸೆಯಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ಆದರೆ ಇದು ಸಾಧ್ಯ
ವಾಗಲಿಲ್ಲ. ೧೮೯೫-೯೬ರ ಜೊಗ ನನ್ನ ವ್ಯಾಸಂಗವು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ
ಸರಿಸುನೆಗಲ್ಲೆಯೇ ನಡೆದಿದೆ. ಇವೆರಡು ಭಾಷೆಗಳ ಜ್ಞಾನವನ್ನೇನೋ
ಸ್ವಲ್ಪಮಟ್ಟಿಗೆ ಅಭ್ಯವೃದ್ಧಿಪಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ—ಸರಿಸುನೆಗಳಲ್ಲಿ: ತಮಿ
ಳನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಸರಿಸುನೆಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯವನ್ನು ಯರವಾಡದಲ್ಲಿ.
ಆದರೆ ತಮಿಳಿನಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದನ್ನು ನಾನು ಕಲಿಯಲೇ ಇಲ್ಲ.
ಓದುವುದಕ್ಕೆ ಕಲಿತುಕೊಂಡಿದ್ದ ಅಲ್ಪಸ್ವಲ್ಪವು ಕೂಡ ಅಭ್ಯಾಸದ ಅಭಾವ
ದಿಂದ ತುಕ್ಕು ಹಿಡಿದು ಹೋಗುತ್ತಿದೆ.

ತಮಿಳು ಅಥವಾ ತೆಲುಗು ನನಗೆ ಬಾರದುದರ ಅನನುಕೂಲವು
ಇದೂ ನನಗೆ ತೋರುತ್ತಿದೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿನ ದ್ರಾವಿಡರು
ನನ್ನಮೇಲೆ ಕರೆದ ವಾತ್ಸಲ್ಯವೃಷ್ಟಿಯ ಸ್ಮರಣೆಯು ನನಗೆ ಪ್ರತಿ
ಕ್ಷಣವೂ ಉಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ತಮಿಳು ಅಥವಾ ತೆಲುಗು ಸ್ನೇಹಿತರನ್ನು
ನೋಡಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿ ಈ ಜನರಲ್ಲನೇಕರ ಶ್ರದ್ಧೆ,
ಉದ್ಯೋಗ, ವಿಶ್ವಾಸ, ಸ್ವಾರ್ಥತತ್ವಾಗ ಎಲ್ಲವೂ ನನಸಿಗೆ ಬರದೇ
ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಮತ್ತೆ ನೋಡಿದರೆ ಇವರಲ್ಲಿ ಹೆಚ್ಚುಮಂದಿ ಓದು
ಬರಹ ಬಾರದವರಾಗಿದ್ದರು—ಗಂಡಸರೂ ಅಷ್ಟೆ, ಹೆಂಗಸರೂ ಅಷ್ಟೆ.
ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿನ ಹೋರಾಟವು ಇವರ ಸಲುವಾಗಿಯೇ ನಡೆದುದು.
ಅವನ್ನು ನಡೆಸಿದವರೂ ಈ ಸಂಸ್ಕರಣದ ಯೋಧರೇ. ಈ ಕದನವು

ಬಡವರದಾಗಿಟ್ಟಿತು ; ಅದರಲ್ಲಿ ಬಡವರು ತಮ್ಮ ಭಾರವನ್ನು ಪೂರ್ತಿ ಯಾಗಿ ಹೂತರು.

ಈ ಬಳ್ಳಿಯ ಬಸರ ಸರಳಹೃದಯವನ್ನು ಅಪಹರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಇವರ ಭಾಷೆಯು ತಿಳಿಯದಿದ್ದುದರಿಂದ ಯಾವ ತೊಂದರೆಯೂ ಉಂಟಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇವರಿಗೆ ಹರಕುಮುರಕು ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿಯನ್ನೂ ಇಂಗ್ಲಿಷನ್ನೂ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಸಾಕು, ಇಷ್ಟು ರಿಂದ ನಮ್ಮ ಕಲನವು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಇವರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಟ್ಟಿದ್ದ ಮಮತೆಗೆ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ ನಾನು ತಮಿಳು ಮತ್ತು ತೆಲುಗು ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲಿಚ್ಛಿಸಿದೆನು. ತಮಿಳನ್ನು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದಂತೆ ಅಷ್ಟು ಇಷ್ಟು ಕಲಿತೆನು. ತೆಲುಗನ್ನು ಕಲಿಯಲು ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಕ್ಕೆ ಬಂದಮೇಲೆ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟೆನು. ಆದರೆ ಅದು ಕಾಗುಣಿತದ ಮುಂದೆ ಸಾಗಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ತಮಿಳು ಮತ್ತು ತೆಲುಗನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಆಸೆಯನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಅದುವರಿಂದ ದ್ರಾವಿಡ ಭಾಷೆಗಳನ್ನಾಡುವವರು ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿಯನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಳ್ಳುವರೆಂಬ ಆಸೆಯನ್ನು ಟ್ಟುಕೊಂಡಿದ್ದೇನೆ. ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿರುವ ದ್ರಾವಿಡರಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರದೇ ಇರುವವರಿಗೆ ಸುಮಾರಾಗಿ ಹಿಂದೀ ಅಥವಾ ಹಿಂದೂಸ್ತಾನಿ ಭಾಷೆಯು ಬಂದೇಬರುತ್ತದೆ. ಈ ಕಷ್ಟವೆಲ್ಲಾ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಬರುವವರದೇ! ಇದನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಭಾಷೆಯ ಬಾಳುವವು ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಗಳನ್ನು ಕಲಿಯಲು ದೊಡ್ಡ ಏಳುವಾಗಿದೆಯೋ ಏನೋ ಎನಿಸುತ್ತದೆ!

ಇದಂತು ಏಷ್ಯಾಂತರವಾಗಿ ಹೋಯಿತು. ನನ್ನ ಪ್ರಯಾಣದ ವೃತ್ತಾಂತವನ್ನು ಮುಗಿಸೋಣ.

ನಾನು ವಾಠಿಕರಿಗೆ 'ಪೊಂಗೋಲಾ' ಜಹಜಿನ ಮುಖ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯ ವರದೆಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಡುವುದು ಉಳಿದಿದೆ. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರಲ್ಲಿಯೂ ಮೈತ್ರಿಯು ಬೆಳೆದಿದ್ದಿತು. ಈ ಕ್ಯಾಪ್ಟನರು 'ಪ್ಲಿಮತ್ ಭ್ರಾತೃ'ಗಳ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಾಗಿದ್ದರು. ನಮ್ಮ ಸಂಭಾಷಣೆಯು ಏಷ್ಯಾವು ಜಲಯಾಸವಿದ್ಯಾಜ್ಞಾನಕ್ಕಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಿಕಾಸವಾಗಿತ್ತು. ಅವರು ನೀತಿಗೂ ಧರ್ಮಶ್ರದ್ಧೆಗೂ

ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿದೆಯೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಅನರ ಧೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಬೈಬಲ್‌ನ ಉಪದೇಶವು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಷ್ಟವಾದ ಮಾತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದರ ಸೌಂದರ್ಯವು ಅದರ ಸರಳತೆಯಲ್ಲಿದ್ದಿತು. ಗಂಟಸರು, ಹೆಂಗಸರು, ಮಕ್ಕಳು ಎಲ್ಲರೂ ಯೇಸುವಿನಲ್ಲಿಯೂ ಆತನ ಮಹಾಬಲದಾನದಲ್ಲಿಯೂ ನಂಬಿಕೆಯನ್ನಿಟ್ಟರೆ ಅನರ ಪಾಪಗಳು ಖಂಡಿತವಾಗಿಯೂ ಪರಿಹಾರವಾಗುವವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರನ್ನು ನೋಡಿದರೆ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ದಲ್ಲಿನ ಪ್ಲಿಮತ್ ಬುದರರು ನನ್ನ ನೆನಪಿಗೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದರು. ನೀತಿ ನಿಯಮಗಳುಳ್ಳ ಧರ್ಮಗಳೆಲ್ಲಾ ಇವರಿಗೆ ನೀರಸವಾಗಿದ್ದುವು. ಇಷ್ಟೆಲ್ಲಾ ಧರ್ಮಚರ್ಚೆಗೆ ನಾನು ಶಾಕಾಹಾರಿಯಾಗಿದ್ದುದೇ ಕಾರಣವಾಗಿದ್ದಿತು. ನಾನು ಮಾಂಸವನ್ನೇಕೆ ತಿನ್ನುಕೊಡದು? ಗೋಮಾಂಸವನ್ನು ತಿನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ದೋಷವೇನು? ದೇವರು ಮನುಷ್ಯನ ಉಪಭೋಗಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಗಿಡಮರಗಳನ್ನೂ ಹಣ್ಣುಹಂಪಲುಗಳನ್ನೂ ನಿರ್ಮಿಸಿದಂತೆ ಕೀಳುಜಾತಿಯ ಪ್ರಾಣಿಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮನುಷ್ಯಜಾತಿಯ ಉಪಭೋಗಕ್ಕೇ ಸೃಷ್ಟಿಸಿಲ್ಲವೇನು? ಈ ರೀತಿಯಾದ ಪ್ರಶ್ನೆಮಾಲೆಯು ಸಮಸ್ತ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕಾಗದಂತೆ ಆಧ್ಯಾತ್ಮಿಕ ವಾರ್ತಾಲಾಪಕ್ಕೆ ಬಳಸುವಂತಿದ್ದಿತು.

ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳೂ ಸರಿಹೋಗಲಿಲ್ಲ. ಧರ್ಮಕ್ಕೂ ನೀತಿಗೂ ವ್ಯತ್ಯಾಸವಿಲ್ಲವೆಂಬ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಧೃಢಪಟ್ಟಿತು. ಅದರ ಕ್ಯಾಪ್ಟನಿಗೆ ಇದಕ್ಕೆ ವಿರೋಧವಾದ ತನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯವು ಸರಿಯೆನ್ನುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂದೇಹವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಇಪ್ಪತ್ತುನಾಲ್ಕು ದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ ಅನಂದದಾಯಕವಾದ ಈ ಸಮುದ್ರಯಾನವು ಕೊನೆಗಂಡಿತು. ಹುಗ್ಗೀನಟಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ನೋಡಿ ಅನಂದಪಡುತ್ತಾ, ಕುಳಿತಿಯಲ್ಲಿ ಜಹಜಿನಿಂದಿಳಿದು ಅದೇ ದಿನದ ರೈಲಿನಲ್ಲಿಯೇ ನಾನು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಪಯಣಮಾಡಿದೆನು.

ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ

ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾ ದಾರಿಯಲ್ಲಿ ಅಲಹಾಬಾದಿ (ಪ್ರಯಾಗ) ನಲ್ಲಿ ರೈಲುಗಾಡಿಯು ೪೫ ನಿಮಿಷ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಈ ಹೊತ್ತನ್ನು ಆ ಪಟ್ಟಣವನ್ನು ಬಂಡಿಯಲ್ಲಿ ಸುತ್ತಿನೋಡುವುದರಲ್ಲಿ ಕಳೆಯಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆನು. ಇದೂ ಅಲ್ಲದೆ ನಾನು ಔಷಧಾಲಯದಲ್ಲಿ ಕೆಲವು ಔಷಧಗಳನ್ನೂ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಅಗಡಿಯವನು ಅರೆಸಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದನು. ಅವನು ಔಷಧಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ತೆಗೆದುಕೊಂಡನು. ಔಷಧವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ನಾನು ಸ್ವೇಷನಿಗೆ ಹೋಗಲು ಗಾಡಿಯು ಆಗತಾನೆ ಹೊರಟಿದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿನ ಸ್ವೇಷನ್ ಮಾಸ್ಟರು ನನಗಾಗಿ ರೈಲನ್ನು ಒಂದುನಿಮಿಷ ನಿಲ್ಲಿಸಿದ್ದರು. ಆದರೆ ನಾನು ಹಿಂದಿರುಗದಿದ್ದರಿಂದ ಅವರು ಜಾಗರೂಕತೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಸಾಮಾನನ್ನು ಈಚೆಗೆ ತೆಗೆಸಿದ್ದರು.

ನಾನು 'ಕೆಲ್ಕರಾ' ಹೋಟಲಿನಲ್ಲಿಳಿದು ಅಲ್ಲಿಂದಲೇ ನನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮೊದಲುಮಾಡಲು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆನು. ಆ ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಹೊರಡುತ್ತಿದ್ದ 'ಪರ್ಯೋನೀರಾ' ಪತ್ರಿಕೆಯು ಬ್ಯಾಡಿಯನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದ್ದೆನು. ಇದು ಭಾರತೀಯರ ಆಕಾಂಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ಏರೋಧಿಸುತ್ತಿದ್ದಿತೆಂದು ನಾನು ತಿಳಿದಿದ್ದೆನು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮಿ. (ಕಿರಿಸು) ಚೆನ್ನರವರು ಅದರ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿದ್ದರೆಂದು ನನಗೆ ನೆನಪಿದೆ. ನಾನು ಪತ್ರಿಕೆಯೊಂದು ಪಂಗಡದವರ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಸುಪಾರಿಸಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದುದರಿಂದ ಚೆನ್ನಿಯವರಿಗೆ ನನಗೆ ರೈಲು ತಸ್ತಿಕೊಡುವ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ನಾನು ಮಾರನೆಯದಿನ ಹೊರಡಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗುವಂತೆ ಅವರನ್ನು ಕಾಣುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕೆಂದು ಕಾಗದ ಬರೆದೆನು. ಅವರ ಒಡನೆಯೇ ನನ್ನನ್ನು ನೋಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡರು. ಇದರಿಂದ ನನಗೆ

ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ಅವರು ನನ್ನ ವಸತಿಯನ್ನು ಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿದರು. ಅವರು “ನೀವೇನಾದರೂ ಬರೆಯುವುದಾದರೆ ಅದರ ಮೇಲೆ ನಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಅಗತ್ಯವಾಗಿ ಬೇಕೆನಿಸಿದರೆ ತೀರಿಸಿ.” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಪುನಃ “ಆದರೆ ನಾನು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಭಾರತೀಯರು ಕೇಳುವ ಹಕ್ಕುಗಳಿಲ್ಲದರ ಪರವಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತೇನೆಂದು ಮಾತುಕೊಡಲಾರೆನು. ಏಕೆಂದರೆ ಅಲ್ಲಿರುವ ಘರಂಗಿಯವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನೂ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅದಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ತೂಕ ಕೊಡಬೇಕಾದುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯ.” ಎಂದರು.

ನಾನು “ತಾವು ಈ ಸಮಸ್ಯೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ನಿಮ್ಮ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚಿಸಿದರೆ ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ನನಗೆ ಸಾಕು. ಕೇವಲ ನ್ಯಾಯವನ್ನಲ್ಲದೆ ನಾನು ಇನ್ನೇನನ್ನೂ ಕೇಳುವುದಿಲ್ಲ, ಇಚ್ಛಿಸುವುದೂ ಇಲ್ಲ.” ಎಂದೆನು.

ಆ ದಿನ ಗುಳಿದ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಭವ್ಯವಾದ ತ್ರಿವೇಣಿ ಸಂಗಮವನ್ನು ನೋಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಮುಂದೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಯೋಚನೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿಯೂ ಕಳೆದೆನು.

ಹೀಗೆ ಆಕಸ್ಮಿಕವಾಗಿ ‘ಪರ್ಯೋನೀರಾ’ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರನ್ನು ನೋಡಿದುದರಲ್ಲಿ ನೊಂದಲಾದ ಘಟನಾಶ್ರೇಣಿಯು ನೇರವಾಗಿ ನಲ್ಲಿ ಘರಂಗಿಯವರು ನನ್ನನ್ನು ವಿಡಿದುಕೊಂಡು ಮೊದಲನೆಯವರಲ್ಲಿ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು.

ನಾನು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲದೆ ನೆಟ್ಟಗೆ ರಾಜಕೋಟಗೆ ಹೋಗಿ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಭಾರತೀಯರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧಗೊಳಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದೆನು. ಇದನ್ನು ಬರೆದ ಮುಕುರವಡಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಸುಮಾರು ಒಂದು ತಿಂಗಳು ವಿಡಿಯಿತು. ಇದರಮೇಲಿನ ಮಾತೆಯು ಹಸುರಾಗಿದ್ದುದರಿಂದ ಅನೇಕ ಇದು ‘ಪರಮಪುಸ್ತಕ’ವೆಂದು ಹೆಸರುಗೊಂಡಿತು. ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಭಾರತೀಯರ ದುಃಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಬೇಕೆಂದು ತಿಳಿಸಿ ಚಿತ್ರಿಸಿದೆನು. ನಾನು ಅಗಲೇ

ತಿಳಿಸಿರುವಂತೆ ಹಿಂದೆ ನೇಟಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದಿದ್ದ ಎರಡು ಪುಸ್ತಕಗಳಲ್ಲಿನ ಭಾಷೆಗಿಂತಲೂ ಇದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದ್ದ ಭಾಷೆಯು ಸೌಮ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ಏಕೆಂದರೆ ಸಣ್ಣ ವಿಷಯಗಳು ಕೂಡ ದೂರದಿಂದ ಕೇಳುವವರಿಗೆ ದೊಡ್ಡದಾಗಿ ತೋರುವುವೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿತು.

ಈ ಹಸುರುವುಸ್ತುಕದ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಪುಟಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚು ಹಾಕಿಸಿ ಭಾರತದೇಶದ ಎಲ್ಲಾ ಸಮಾಚಾರಪತ್ರಗಳಿಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಪಂಗಡಗಳ ಮುಖಂಡರಿಗೂ ಕಳುಹಿಸಿ ಕೊಟ್ಟುದಾಯಿತು. ಎಲ್ಲಾ ಪತ್ರಿಕೆಗಳಿಗೆ ಮೊದಲಾಗಿ 'ವರ್ಯೋನೀರ್' ಪತ್ರಿಕೆಯು ಇದರಮೇಲೆ ಟೀಕೆಯನ್ನು ಬರೆಯಿತು. ಈ ಟೀಕೆಯ ಸಾರಾಂಶವು ರಾಯ್ಪುರ ತಂತೀಸಮಾಚಾರದಿಂದ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿಗೆ ತಲಪಿತು. ಈ ಸಾರಾಂಶವು ಲಂಡನ್ನಿನ ರಾಯ್ಪುರ ಆಫೀಸಿನ ಮೂಲಕ ನೇಟಾಲಿಗೆ ತಾರಿಂದ ತಿಳಿಯಿತು. ಈ ತಾರು ಅಚ್ಚಿನಲ್ಲಿ ಮೂರುವಾರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಲಿಲ್ಲ— ನೇಟಾಲಿನ ಭಾರತೀಯರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಾನು ಬರೆದುದು ಈ ಸಣ್ಣ ಆಕಾರವನ್ನು ಪಡಿಸಿದ್ದಿತು. ಇದು ನನ್ನ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ. ನಾನು ಬರೆದುದರ ಅತ್ಯುಕ್ತಿಯಾಗಿದ್ದಿತು. ನೇಟಾಲಿನಲ್ಲಿ ಇದರ ಪರಿಣಾಮವೇನಾಯಿತೆಂದು ಮುಂದೆ ನೋಡುವೆವು. ಈ ಮಧ್ಯೆ ಮುಖ್ಯವಾದ ಪತ್ರಿಕೆಗಳೆಲ್ಲಾ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳನ್ನು ಬರೆದುವು.

ಈ ಪುಸ್ತಕಗಳನ್ನು ಅಂಚೆಯ ಮೂಲಕ ಕಳುಹಿಸಲು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವುದು ಸುಲಭದ ಮಾತಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕೆಲಸವನ್ನು ನಾನು ಹಣಕೊಟ್ಟು ಮಾಡಿಸಿದ್ದರೆ ಬಹಳ ವೆಚ್ಚವು ತಗಲುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ನಾನು ಇನ್ನೂ ಸುಲಭವಾದ ಉಪಾಯವನ್ನು ಹುಡುಕಿದೆನು. ನನ್ನ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲಿನ ಹುಡುಗರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿಸಿ ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶಾಲೆಯಿಲ್ಲದಿರುವಾಗ ಇಷ್ಟು ಪಟ್ಟರೆ ಎರಡು ಮೂರು ಗಂಟೆಯೊತ್ತು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವಂತೆ ಕೇಳಿದೆನು. ಅವರು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಇದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿದರು. ಅವರಿಗೆ ನಾನು ಕೂಡಿಸಿಟ್ಟಿದ್ದ ಉಪಯೋಗಿಸಿದ ಟಿಪ್ಪಣಿ ಬೇಟೆಗಳನ್ನೂ ನನ್ನ ಅಶೀ

ವಾರ್ಧವನ್ನೂ ಬದುಮಾಸವಾಗಿ ಕೂಡುವೆನೆಂದು ಮಾತುಕೊಟ್ಟನು. ಅವರು ನನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಹು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮುಗಿಸಿದರು. ನಾನು ಬಿಕ್ಕು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಸ್ವಯಂ ಸೇವಕರನ್ನಾಗಿ ಕೂಡಿಸಿ ಅವರಿಂದ ಮಾಡಿಸಿದುದು ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯಸಲ. ಈ ಹುಡುಗರಲ್ಲಿ ಇಬ್ಬರು ಇಂದು ನನ್ನ ಸಂಗಡಿಗರಾಗಿದ್ದಾರೆ.

ಇದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಗಂಟುಬೇಸೆಯು (ಪ್ಲೇಗ್) ತಲೆ ಹಾಕಿತು. ನಾಲ್ಕು ದಿಕ್ಕಿನಲ್ಲಿಯೂ ಗಾಬರೆಯು ಹರಡಿತು. ರಾಜಕೋಟೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಈ ಬಾಡ್ಯವು ಹರಡಬಹುದೆಂಬ ಹೆದರಿಕೆಯಿದ್ದಿತು. ಅರೋಗ್ಯರಕ್ಷಣೆಯ ಇಲಾಖೆಯಲ್ಲಿ ನನ್ನಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಹಾಯವಾಗಬಹುದೆಂದು ನನಗೆ ತೋರಿದುದರಿಂದ ನಾನು ಸೇವೆ ಮಾಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವೆನೆಂದು ಸರಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಿದೆನು. ನನ್ನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿ ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಲು ಅವರು ಏರ್ಪಡಿಸಿದ್ದ ಸಮಿತಿಗೆ ನನ್ನನ್ನೂ ನೇಮಿಸಿದರು. ನಾನು ಕಕ್ಕಸಗಳನ್ನು ರುಜಿಯಾಗಿಟ್ಟಿರುವುದರ ಅವಶ್ಯಕತೆಯನ್ನು ಸೂಚಿಸಿದೆನು. ಸಮಿತಿಯವರು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಬೀದಿಗೂ ಹೋಗಿ ಕಕ್ಕಸಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಬಡಜನರ ಕಕ್ಕಸಗಳನ್ನು ನಾವು ಹೋಗಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಅಭ್ಯಂತರವಿರಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ; ನಾವು ಹೇಳಿದಂತೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಮಾರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಸರಕಾರದ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಮನೆಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದಾಗ ಅವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಕಕ್ಕಸವನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಇದರಮೇಲೆ ಅವುಗಳನ್ನು ಸರಿಪಡಿಸುವುದರ ಮಾತೇನು? ನಮ್ಮ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಪ್ರೀಮಂತರ ಮನೆಯ ಕಕ್ಕಸಗಳು ಹೆಚ್ಚು ಅಶುಚಿಯಾಗಿದ್ದುವು. ಅವು ಕತ್ತಲು ಕವಿದು ಹೊಲಸು ಹುಳುಹುಪ್ಪಟಗಳಿಂದ ತುಂಬಿರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಅವುಗಳೊಳಕ್ಕೆ ಹೋದರೆ ಸರಕವನ್ನು ಒಳಹೊಕ್ಕಂತಿರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ನಾವು ಅವರಿಗೆ ಸೂಚಿಸಿದ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಕೇವಲ ಸುಲಭವಾಗಿದ್ದುವು. ಉದಾ:-ಕಕ್ಕಸಗಳಲ್ಲಿ ಮಲವು ಸೇರದಂತೆ ಬೀಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಬುಟ್ಟಿಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಬಾಸಿಗಳನ್ನಾಗಲಿ ಇಡುವುದು; ಮೂತ್ರವು ನೆಲದೊಳಕ್ಕೆ ಇಂಗಿ ಹೋಗದಂತೆ ಅದನ್ನು ಕಡಾ

ಯಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿಸುವುದು; ಕಕ್ಕಸಿಗೂ ಹೊರಗಿನ ಗೋಡೆಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಇರುವ ಭಾಗವನ್ನು ಒಡೆದುಹಾಕಿ ಜಾಡಮಾಲಿಯು ಬಂದು ಕಕ್ಕಸವನ್ನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ತೊಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗಿಯೂ ಕಕ್ಕಸಿನೊಳಕ್ಕೆ ಗಾಳಿ ಬೀಳಲು ಬರುವದಾಗೂ ಮಾಡುವುದು. ಈ ಕಡೆಯ ಸೂಚನೆಗೆ ಎದುರಾಗಿ ಶ್ರೀಮಂತರು ಎಷ್ಟೋ ಸವಳಗಳನ್ನು ಹೇಳಿದರು. ಮುಕ್ಕಾಲುಪಾಲು ಜನ ಸಮ್ಮತಿಸಲಾಯಿತೆ ನಡೆಯಲೇ ಇಲ್ಲ.

ಸಮಿತಿಯ ಪಂಚಮರ ವಸತಿಗಳನ್ನು ಕೂಡ ನೋಡಬೇಕಾಗಿ ಬಿತ್ತು. ಸಮಿತಿಯ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರು ಮಾತ್ರ ಸನ್ನ ಸಂಗಡ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಲು ಸಿದ್ಧರಾಗಿದ್ದರು. ಉಳಿದವರು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗುವುದೆಂದರೇನು! ಆದರಲ್ಲಿಯೂ ಅಲ್ಲಿಯ ಕಕ್ಕಸಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದೆಂದರೇನು! ಆದರೆ ಸನಗಂತೂ ಆ ವಸತಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಅಶ್ಚರ್ಯಗ್ರಾಂತನಾದವನು ಉಂಟಾಯಿತು. ಪಂಚಮರ ಕೇರಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಇದೇ ಸನ್ನ ಜೀವಮಾನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೆಯ ಸಲವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅಲ್ಲಿಯ ಗಂಡಸರು ಹೆಂಗಸರು ಸಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿ ಸೋಜಿಗಾಗೊಂಡರು. ಅವರ ಕಕ್ಕಸಗಳನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ನಾನು ಅವರ ಅಪ್ಪಣೆಯನ್ನು ಕೇಳಿದೆನು.

ಅದಕ್ಕೆ ಅವರು “ನಮಗೆ ಕಕ್ಕಸಗಳೆಂದರೇನು? ಊರಹೊರಗಿನ ಬಯಲೇ ಸಮ್ಮ ಕಕ್ಕಸ. ಕಕ್ಕಸಗಳೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮಂತಹ ದೊಡ್ಡಮನುಷ್ಯರಿಗೆ!” ಎಂದರು.

“ಒಳ್ಳೆಯದು, ಹಾಗಾದರೆ ನಾವು ಸಮ್ಮ ಮನೆಗಳನ್ನು ನೋಡಬಹುದೇ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದೆನು.

“ಅಗತ್ಯವಾಗಿ, ಸ್ವಾಮಿ. ಸಮ್ಮ ಇಷ್ಟು ಬಂದಕಡೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿರಿ! ಸಮ್ಮ ಮನೆಗಳನ್ನು ಮನೆಗಳೆಂದು ಕರೆಯಬಹುದೇ? ಅವು ಬಿಲ್ಡಿಗಳು.”

ನಾನು ಒಳಕ್ಕೆ ಹೋದೆನು. ಮನೆ ಮತ್ತು ಅಂಗಳಗಳ ಶುಚಿಯನ್ನು ನೋಡಿ ಸನಗೆ ಆನಂದವಾಯಿತು. ಅಂಗಳವು ಕಸ ಎಲ್ಲದಂತೆ ಗುಡಿಸಿದ್ದಿತು. ಸಲನೆಲ್ಲಾ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಸಗಣೆಯಿಂದ ಸಾರಿಸಿದ್ದಿತು. ಇದ್ದು ಒಂದೆರಡು

ಮಡಕೆಗಳೂ ತಟ್ಟೆಗಳೂ ನಿರ್ಮಲವಾಗಿ ಹೊಳೆಯುತ್ತಿದ್ದುವು. ಈ ಸ್ಥಳದಲ್ಲಿ ಬೇಸೆಯು ಹರಡುವ ಹದರಿಕೆಯಿರಲಿಲ್ಲ.

ಪ್ರೀತಿಯಂತರ ಮನೆಗಳಲ್ಲಿ ಬಂದರೊಳಗೆ ನಾವು ನೋಡಿದ ಕಕ್ಕಸನ್ನು ಸ್ವಲ್ಪ ವಿಶದವಾಗಿ ವರ್ಣಿಸದೆ ಇರಲಾರೆನು. ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲೂ ಒಂದು ಮೋರಿಯಿದ್ದಿತು. ಅದು ಮೂತ್ರವಿಸರ್ಜನೆಗೂ ಕೈಕಾಲು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅದುದರಿಂದ ಬಹುಶಃ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ದುರ್ವಾಸನೆಯಿಂದ ನಾರಸ ಎಡೆಯೊಂದೂ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮನೆಗಳೊಂದರ ಮಹಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಲಗುವ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿನ ಮೋರಿಯು ಮಲವಿಸರ್ಜನೆಗೂ ಮೂತ್ರವಿಸರ್ಜನೆಗೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಮಲಮೂತ್ರವೆಲ್ಲವೂ ಮೋರಿಯ ಕೊನೆಯಲ್ಲಿರುವ ಒಂದು ಕೊಳವೆಯಿಂದ ಕೆಳಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಈ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲುವುದು ಕೂಡ ಕಷ್ಟವಾಗಿದ್ದಿತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಮನೆಯವರು ಹೇಗೆ ಮಲಗಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರೋ ಪಾತಕರೇ ಊಹಿಸಲಿ.

ಪವಿತ್ರತೆಯನ್ನು ಅಲ್ಲಿನ ಹವೇಲಿ (ಮುಖ್ಯ ವೈಷ್ಣವ ದೇವಾಲಯ) ಗೆ ಕೂಡ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರು. ಆ ಹವೇಲಿಯ ಪೂಜಾರಿಯು ನಮ್ಮ ಮನೆಯವರಿಗೂ ವೈತ್ರಿಯು ಬೆಳೆಸುವುದಿತ್ತು. ಅದುದರಿಂದ ಅವರು ನಾವು ಅವನ್ನು ಹೋಗಿ ನೋಡುವುದಕ್ಕೂ ನಮಗೆ ತೋರಿಸುವ ಸುಧಾರಣೆಗಳನ್ನು ಸೂಚಿಸುವುದಕ್ಕೂ ಬಯಸಿದರು. ಹವೇಲಿಯಲ್ಲಿ ಅವರು ಕೂಡ ಎಂದೂ ನೋಡಿಲ್ಲದಿದ್ದ ಒಂದು ಭಾಗವಿದ್ದಿತು — ಅಲ್ಲಿ ಎಂಟಲು ಎಲೆ ಮುಂತಾದವನ್ನು ಒಂದು ಗೋಡೆಯ ಆಚೆ ಎಸೆದುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಕಾಗೆಗಳೂ ಹದ್ದುಗಳೂ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹಗಲೆಲ್ಲಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದುವು. ಕಕ್ಕಸಗಳಂತೂ ಹೊಲಸಾಗಿದ್ದುವು. ಪೂಜಾರಿಯು ನಮ್ಮ ಸೂಚನೆಯಂತೆ ಎಷ್ಟು ಮಾರ್ಪಾಟನ್ನು ಮಾಡಿದರೋ ಅದನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕಾಗುವಷ್ಟು ಕಾಲ ನಾನು ರಾಜಕೋಟೆಯಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ.

ದೇವಾಲಯದಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಕೊಳೆಯನ್ನು ನೋಡಿ ನನಗೆ ದುಃಖವಾಯಿತು. ಪವಿತ್ರಸ್ಥಾನವೆಂದೆಣಿಸುವೆಡೆಯಲ್ಲಿ ಇರೋದಕ್ಕಾಗಬಂಧವಾದ

ನಿಯಮಗಳನ್ನು ಸುಸಂಸ್ಥಿತವೆಂದು ನಾವು ಸಹಜವಾಗಿ ನಿರೀಕ್ಷಿಸುತ್ತೇವೆ. ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ಬಾಹ್ಯ ಶಕ್ತಿ ಅಂತಃಶಕ್ತಿ ಇವೆರಡೂ ಅವಶ್ಯಕವೆಂದು ಮನಗಾಣಿಸಿದೆ. ಈ ವಿಷಯವು ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕೂಡ ನನ್ನ ಧ್ಯಾನದಲ್ಲಿದ್ದದೆ ಎರಬಿಬರಿ.

ರಾಜನಿಷ್ಠೆ, ರೋಗಿಗಳ ಶುಶ್ರುಷೆ

ಬ್ರಿಟಿಷರ ಪುರುಷರಲ್ಲಿ ನಾನು ಇಬ್ಬಿಬ್ಬಿ ಸ್ವರಾಜ್ಯಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಇನ್ನಾರೂ ಇಟ್ಟಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಈ ನನ್ನ ರಾಜನಿಷ್ಠೆಗೆ ಸತ್ಯದಲ್ಲಿ ನನಗಿದ್ದ ಪ್ರೇಮವೇ ಮೂಲಕಾರಣ. ತೆಂದು ನನಗೆ ಈಗ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ. ರಾಜನಿಷ್ಠೆಯನ್ನು—ಅಥವಾ ಯಾವ ಗುಣವನ್ನೇ ಆಗಲಿ—ಕಪಟದಿಂದ ತೋರಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು ನನಗೆ ಯಾವಾಗಲೂ ಸಾಧ್ಯವಾಗಿಲ್ಲ. ನೇಟಾಲಿನಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಸಭೆಯಲ್ಲಿಯೂ 'ಗಾಡ್ ಸೇವ್ ದಿ ಕಿಂಗ್' (ದೇವರು ದೊರೆಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲಿ) ಎಂಬ ಆಂಗ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯನ್ನು ತಪ್ಪದೆ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನಾನೂ ಜೊತೆಗೆ ಹಾಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆಗಕೂಡ ಬ್ರಿಟಿಷರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ದೋಷಗಳು ಕಾಣುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಾನು ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಅದು ಒಳ್ಳೆಯದೆಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದೆನು. ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ನಾನು ಅದು ಒಬ್ಬನಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾಗಿ ಪಿತಕರವಾದುದೆಂದು ನಂಬಿದ್ದೆನು.

ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕಂಡ ಸೀತವಿರುದ್ಧವಾದ ವರ್ಣಭೇದವು ಬ್ರಿಟಿಷರ ಸಂಪ್ರದಾಯಕ್ಕೆ ವಿರುದ್ಧವಾದುದೆಂದೂ ಕ್ಷಣಿಕವಾದುದೆಂದೂ ಸ್ಥಾನಿಕವಾದುದೆಂದೂ ನಂಬಿದ್ದೆನು. ಅದುದರಿಂದ ನಾನು ರಾಜನಿಷ್ಠೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಗ್ಲಿಷರನ್ನು ಕೂಡ ವಿರೋಧಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನ ಪಟ್ಟೆನು. ತಾತ್ಕಾಲಿಕವಾಗಿ ಶ್ರಮಪಟ್ಟು ಆಂಗ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯನ್ನು ಸರಿಯಾದ ರಾಗದಲ್ಲಿ ಹಾಡುವುದನ್ನು ಕಲಿತುಕೊಂಡೆನು. ಯಾವ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಅದನ್ನು ಹಾಡಿದರೂ ತಪ್ಪದೆ ನಾನೂ ಜೊತೆಗೆ ಸೇರಿ ಹಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಮತ್ತು ಆಡಂಬರವಿಲ್ಲದೆ ರಾಜಭಕ್ತಿಯನ್ನು ಸೂಚಿಸುವ ಸಂದರ್ಭವೊದಗಿದಾಗಲೆಲ್ಲಾ ನಾನೂ ಸೇರುತ್ತಿದ್ದೆನು.

ನನ್ನ ಜೀವಾನದಲ್ಲಿ ನಾನು ಯಾವಾಗಲೂ ಈ ರಾಜಭಕ್ತಿಯಿಂದ ಸ್ವಪ್ರಯೋಜನವನ್ನು ಸಾಧಿಸಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಮೂಲಕ ಸ್ವಕಾರ್ಯವನ್ನು ಕೈಗೂಡಿಸಲೇಬಲ್ಲೆ. ರಾಜ.ವೈಯಿಂದಿರುವುದು ನನ್ನ ಕರ್ತವ್ಯವೆಂದರಿತು ಅದರಿಂದ ಪ್ರತಿಫಲವನ್ನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸದೆ ಆ ಕರ್ತವ್ಯವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು.

ನಾನು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನವನ್ನು ತಲಪಿದಾಗ ವಿಕೋಲಿಯಾ ಮಹಾರಾಣಿಯವರ "ಡೈಮಸ್ಟ್ ಜ್ಯೂಬಲಿ" (೭೦ನೆಯ ವರ್ಷದ ಶಾಂತಿ) ಗಾಗಿ ಸನ್ನಾಹವು ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಿತು. ರಾಜಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ಇವಕ್ಕಾಗಿ ನೇಮಕವಾಗಿದ್ದ ಸಭೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಸೇರಬೇಕೆಂದು ಕರೆದರು. ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಬಂದೆನು. ಆದರೆ ಈ ಗುತ್ಸವವು ಬಹುಮಟ್ಟಿಗೆ ಆಡಂಬರದ ವಿಷಯವೆಂಬ ಸೂಚನೆಯು ನನಗಿತ್ತು. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಹುಭಾಗ ಇತರರ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಮಣ್ಣೆರಚಲು ಮಾಡಿದುವೆಂದು ಕಂಡುಬಂದು ನನಗೆ ಬಹು ದುಃಖವಾಯಿತು. ಇಂತಹ ಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಸಭೆಯಲ್ಲಿರುವುದು ಸರಿಯೋ ಅಲ್ಲವೋ ಎಂಬ ಯೋಚನೆಯುಂಟಾಗಿ ಕಡೆಗೆ ನನ್ನ ಭಾಗದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿ ತ್ಯಜಿಸಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದೆನು.

ಈ ಪ್ರಸ್ತಾವಗಳಲ್ಲಿ ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡುವುದೂ ಒಂದಾಗಿ ದ್ದಿತು. ಡಂಬಾರಕಾರಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಅಧಿಕಾರ ವರ್ಧನೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಿಯೂ ಅನೇಕರು ವ್ಯಕ್ತಾರೆಂಪಣವು ಗುತ್ಸವವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡಿದ್ದರಿಂದಾದದ್ದು ಕಂಡೆನು. ನಾನು "ಗಿಡಗಳನ್ನು ನೆಡುವುದು ಒತ್ತಾಯದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ, ಕೇವಲ ಇತ್ಯಾದಿ"ವರೆವಾತು ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದು. ಮಾಡುವುದಾದರೆ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಬೇಕು, ಇಲ್ಲವಿದ್ದರೆ ಬಿಡು." ಎಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕೆಂದು ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟೆನು. ನನ್ನ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಜನರು ಸಹಕರಿಸಿದರು ನನಗೆ ಎಲ್ಲೋ ಸ್ವಲ್ಪ ನೆರವಿದೆ. ನನಗೆ ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಗಿಡವನ್ನು ಆಸಕ್ತಿಯಿಂದ ನೆಟ್ಟನೆಂದೂ ಎಚ್ಚರಿಕೆಯಿಂದ ನೀರೆರೆದು ಅದನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದನೆಂದೂ ಜ್ಞಾಪಕವಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಮನೆಯ ಹುಡುಗರಿಗೂ ಆಂಗ್ಲ ರಾಷ್ಟ್ರಗೀತೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಿದೆನು. ನಾನು ಅಲ್ಲಿನ ಬ್ರಿಯಿಂಗ್ ಕಾಲೇಜಿನ ಶಿಕ್ಷಣವಿಧಾನ

ಯದ) ಹುಡುಗರಿಗೂ ಇದನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಟ್ಟಂತೆ ನೆನಪಿದೆ. ಆದರೆ ಇದೇ (ಜೂಬಿಲಿಯ) ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಅಥವಾ ಏಳನೆಯ ಎಕ್ಸ್‌ಪೆಡರ ರಾಜ್ಯಾಭಿಷೇಕದ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಎನ್ನುವುದು ನುರಿತುಹೋಗಿದೆ. ಕೆಲವು ದಿನದ ಮೇಲೆ ಈ ಹಾಡು ನನಗೆ ಕರ್ಕಶವಾಗಿ ತೋರುತ್ತಾ ಬಂದಿತು. ಅಹಿಂಸಾತತ್ವವು ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ವೃದ್ಧಿ ಹೊಂದುತ್ತಾ ಬಂದಹಾಗೆಲ್ಲಾ ನಾನು ನನ್ನ ಆಲೋಚನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಮಾತುಕತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಹೆಚ್ಚು ಜಾಗರೂಕತೆಯುಳ್ಳವನಾದೆನು. ಆ ಹಾಡಿನ

“ಅರಿಗಳ ಚದರಿಸಿ ತೊಡರಿಸಿ ಬೀಳಿಸಿ

ಅವರ ರಾಜ್ಯದಾಡಳಿತವ ಸಡಿಲಿಸಿ

ಅವರ ಕೃತಂತ್ರವ ಭೇದಿಸು, ದೇವಾ!”

ಈ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ಹಾಡಿದಾಗ ಅವು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಹಿಂಸಾತತ್ವಕ್ಕೆ ನಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದುವು. ನನ್ನ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯವನ್ನು ಡಾ. ಬೂತರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದೆನು. ಅವರೂ ಸಹ ಅಹಿಂಸೆಯಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯುಳ್ಳ ಮನುಷ್ಯನು ಇದನ್ನು ಹಾಡುವುದು ಉಚಿತವಲ್ಲವೆಂದು ಅಭಿಪ್ರಾಯ ಪಟ್ಟರು. “ನಾವು ಶತ್ರುಗಳೆಂದು ಕರೆದೊತ್ತೇವಲ್ಲ, ಅವರು ಕೃತಂತ್ರ ಗಾರರೆಂದು ಹೇಗೆ ಗೊತ್ತು? ಅವರನ್ನು ನಾವು ಶತ್ರುಗಳೆಂದೆಣಿಸಿದ ಮಾತ್ರಕ್ಕೆ ಅವರು ತಪ್ಪಿತಸ್ತರೆಂದು ನಾವು ಹೇಳುವುದು ಹೇಗೆ? ದೇವರಿಂದ; ನ್ಯಾಯಪಡೆಯಲು ಮಾತ್ರ ನಾವು ಪ್ರಾರ್ಥಿಸಬಹುದು.” ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದೆನು. ಡಾ. ಬೂತರು ನನ್ನ ಈ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳಿಗೆಲ್ಲಾ ಒಪ್ಪಿ ತಮ್ಮ ಮಂಡಲಿಗಾಗಿ ಹೊಸ ಸಂಕೀರ್ತನೆಯನ್ನು ರಚಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಡಾ. ಬೂತರ ವಿಚಾರವನ್ನು ಮುಂದೆ ತಿಳಿಸುವೆನು.

ರಾಜಭಕ್ತಿಯಂತೆಯೇ ರೋಗಿಗಳ ಶುಶ್ರೂಷೆಯು ಕೂಡ ನನ್ನ ಸ್ವಭಾವದಲ್ಲಿ ಆಳವಾಗಿ ಬೇರೂರಿದ್ದಿತು. ರೋಗಿಗಳು ನನ್ನ ಬಂಧುಗಳಾಗಲಿ ಹೊರಗಿನವರೇ ಆಗಲಿ ಅವರನ್ನು ಪಚರಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಬಹು ಇಷ್ಟ.

ರಾಜಕೋಟೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ವಿಚಾರವಾಗಿ ವುಸ್ತಕವನ್ನು ಬರೆಯುತ್ತಿರುವಾಗ ನಾನು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಶೀಘ್ರವಾಗಿ ಹೋಗಿ ಬರುವ

ಸಂದರ್ಭವೊದಗಿತು. ಮುಖ್ಯಮುಖ್ಯ ಪಟ್ಟಣಗಳಲ್ಲಿ ಸಭೆಗಳನ್ನೇರ್ಪಡಿಸಿ ಲೋಕಮತವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸಬೇಕೆನ್ನುವುದು ನನ್ನ ಉದ್ದೇಶವಾಗಿದ್ದಿತು. ಇದಕ್ಕಾಗಿ ನಾನು ಮುಂಬಯಿಯನ್ನು ವೊದಲು ಹಿಡಿದೆನು. ಅಲ್ಲಿ ನೊಟ್ಟ ವೊದಲು ಜಸ್ಟಿಸ್ (ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ) ರಾನಡೆಯವರನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಅವರು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಗಮನವಿಟ್ಟು ಕೇಳಿ ಸರ್ ಫರೋಜ್‌ಷಹಾ ಮಹತಾರವರನ್ನು ನೋಡೆಂದು ಸಲಹೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಇದಾದಮೇಲೆ ನಾನು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾದ ಬದ್ರಬ್ಬೀನ್ ತಯ್ಯಬ್‌ಜಿಯವರನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ಅವರೂ ಅದೇ ಸಲಹೆಯನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಅವರು "ರಾನಡೆಯವರಾಗಲಿ ನಾನಾಗಲಿ ನಿಮಗೆ ಅಷ್ಟೇನೂ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವಹಾಗಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ಸ್ಥಿತಿಯು ನಿಮಗೆ ಗೊತ್ತೇ ಇದೆ. ನಾವು ರಾಜಕೀಯವಿಚಾರಗಳಲ್ಲಿ ಕೈಹಾಕಲಾರಿವು. ಆದರೆ ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸೆಲ್ಲಾ ನಿಮ್ಮೊಡನೆಯೇ ಇದೆ. ನಿಮಗೆ ಸರಿಯಾಗಿ ದಾರಿ ತೋರಿಸುವವರು ಸರ್ ಫರೋಜ್‌ಷಹಾರವರೇ." ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ನಾನು ಸರ್ ಫರೋಜ್‌ಷಹಾ ಮಹತಾರವರನ್ನೇನೋ ನೋಡಬೇಕೆಂದೇ ಇದ್ದೆನು. ಆದರೆ ಈ ಹಿರಿಯರಿಬ್ಬರೂ ನನಗೆ ಅವರನ್ನು ಹೋಗಿ ನೋಡೆಂದು ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ಪ್ರಜೆಗಳ ಮೇಲೆ ಸರ್ ಫರೋಜ್‌ಷಹಾ ರವರಿಗಿದ್ದ ಪ್ರಭಾವವು ನನಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ನಾನು ಸರ್ ಫರೋಜ್‌ಷಹಾರನ್ನು ಹೂಗಿ ಕಂಡೆನು. ಅವರ ಸಮಕ್ಷದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಭಯಭಕ್ತಿಗಳ ಉದ್ವೇಗವಾಗುವುದೆಂದು ನಾನು ನಿರೀಕ್ಷಿಸಿದ್ದೆನು. ಜನರು ಅವರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದ ಬಿರುದುಗಳನ್ನೂ ಕೇಳಿದ್ದೆನು. "ಮುಂಬಯಿಯ ಸಿಂಹ"—"ಮುಂಬಯಿ ಅಧಿಪತ್ಯದ ಅನಭಿಷಿಕ್ತ ನರೇಶ" ರನ್ನೇ ನಾನು ನೋಡುವುದೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಈ "ನರೇಶ"ರು ನನ್ನನ್ನು ಭಯಭೀತನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಮಮತೆಯುಳ್ಳ ತಂದೆಯು ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಬಂದ ಮಗನನ್ನು ಕಾಣುವಂತೆ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡರು. ಅವರನ್ನು ನಾನು ಅವರ ಕಚೇರಿಯಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟು ವಾಡಿದೆನು. ಅವರ ಸುತ್ತಮುತ್ತಲೂ ಅವರ ಅನುಯಾಯಿಗಳೂ ಮಿತ್ರರೂ ಇದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಮಿ. ಡಿ. ಇ. ವಾಚಾರವರೂ ಮಿ.

ಕಾಮಾರವರೂ ಇದ್ದರು. ಇವರ ಪರಿಚಯವನ್ನು ನನಗೆ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟರು. ನಾನು ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆಯೇ ವಾಚಾರ ಹೆಸರನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೆನು. ಅವರು ಸರ್ ಫೆರೋಜ್‌ಷಹರ ಬಲಭುಜವೆಂದೆನಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಖರೀಜಂದ ಗಾಂಧಿಯವರು ಇವರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಮಾತನಾಡುತ್ತಾ ಇವರು ದೇಶದ ಸ್ಥಿತಿಗತಿಗಳನ್ನು ಒಂದು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಅರಿತವರೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ವಾಚಾರವರು “ಗಾಂಧೀ, ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಅರೋಲಿ ನೋಡಬೇಕು.” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ಈ ಗುರುತು ಪರಿಚಯದ ಕೆಲಸಕ್ಕೆಲ್ಲಾ ಏರತು ನಿಮಿಷ ಕೂಡ ಹಿಡಿದಿರಲಾರದು. ಸರ್ ಫೆರೋಜ್‌ಷಹರು ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಲಕ್ಷ್ಯವಿತ್ತು ಕೇಳಿದರು. ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಜ್ಞಾನಿ ರಾಸಡೆ ಮತ್ತು ಜಸ್ತಿನ್ ತಯ್ಯಬ್ಬೆಯವರನ್ನು ನೋಡಿಸೆಂದು ಹೇಳಿದೆನು. ಅವರು ‘ಗಾಂಧೀ, ನಾನು ನನಗೆ ಸಹಾಯಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆಯೊಂದನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕು.’ ಎಂದು ಹೇಳಿ ತಮ್ಮ ಸಹಾಯಕರಾದ ಟಿ. ಮುನ್ಶಿಯವರ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿ ಸಭೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲು ಎಂದು ದಿವಸವನ್ನು ಗೊತ್ತುಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿದರು. ದಿನವು ಸಿಶ್ಟೆಯವಾಯಿತು. ಅವರು ನನಗೆ ಸಭೆಯ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಅವರನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರು. ಈ ದೆಟ್ಟಿಯಿಂದ ನನ್ನ ಹದರಿಕೆಯೆಲ್ಲಾ ಮಾಯವಾಯಿತು. ನಾನು ಒಂದು ಸಂತೋಷಗೊಂಡು ಮನೆಗೆ ತೆರಳಿದೆನು.

ನಾನು ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗ ಅಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಹಿಲೆ ಮಲಗಿದ್ದು ನನ್ನ ಭಾವನನ್ನು ನೋಡಲು ಹೋದೆನು. ಆತನು ಅನುಕೂಲಸ್ಥನಾಗಿ ರಲಿಲ್ಲ. ಸಮೃದ್ಧನಿಗೆ (ಆತನ ಹೆಂಡತಿ) ಒಬ್ಬಂಟಿಗಳಾಗಿ ಆತನಿಗೆ ಔಷಧಪತ್ಯ ಮಾಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿರಲಿಲ್ಲ. ಜಾಡ್ವು ಪ್ರಬಲವಾಗಿದ್ದಿತು. ನಾನು ಅವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ರಾಜಕೋಟಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವೆನೆಂದು ನಮ್ಮ ಭಾವನೆಗೆ ಹೇಳಿದೆನು. ಆತನು ಒಪ್ಪಲು ನಾನು ಅವರ ಬೈರೊಡನೆ ಊರಿಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದೆನು. ಕಾಹಿಲೆಯು ಸಿರೀಕ್ಷಿಸಿದುದಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಾಲ ಆತನನ್ನು ಮಲಗಿಸಿಬಿಟ್ಟಿತು. ನಾನು ಆತನನ್ನು

ನನ್ನ ಕೊಠಡಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ರಾತ್ರಿಹಗಲು ಅವನ ಹತ್ತಿರನೇ ಇರುತ್ತಿದ್ದೆನು. ನಾನು ರಾತ್ರಿ ಕೂಡ ಎಷ್ಟೋ ಹೊತ್ತು ಎದ್ದಿರಬೇಕಾಗುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಆಗ ಆತನಿಗೆ ಶುಶ್ರೂಷೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಕೆಲಸವನ್ನೂ ಸಾಗಿಸುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಕಟ್ಟಕಡೆಗೆ ಆತನು ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಯಾದನು. ಆದರೆ ಆತನ ಕಡೆಯ ದಿನಗಳಲ್ಲಿ ಆತನ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶ ದೊರೆತುದು ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಬಹು ಸಮಾಧಾನದ ವಿಷಯವಾಗಿದ್ದಿತು.

ಶುಶ್ರೂಷೆ ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ನನಗಿದ್ದ ಈ ಅಭಿರುಚಿಯು ಬರಬರುತ್ತಾ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಬೆಳೆಯಿತೆಂದರೆ ಅವಕಾಶವಾಗಿ ನಾನು ನನ್ನ ಕೆಲಸಕಾರ್ಯಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆನು—ಅನೇಕಬಾರಿ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ, ಮನೆಯವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಈ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಹಚ್ಚಿಬಿಡುತ್ತಿದ್ದೆನು.

ಇದು ಅಭಿರುಚಿ ಮತ್ತು ಕೆಲಸವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತೇನೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಇದನ್ನು ಮಾಡುವುದರಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಈ ಕೆಲಸವು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಆಡಂಬರಕ್ಕಾಗಲಿ ಜನರ ಹೆದರಿಕೆಗಾಗಲಿ ಶುಶ್ರೂಷೆಯ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೈಕೊಂಡರೆ ಮನುಷ್ಯನ ಉತ್ಸಾಹವು ಕುಗ್ಗುವುದಲ್ಲದೆ ಅವನ ಹೃದಯವು ಸಂಕುಚಿತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆನಂದವಿಲ್ಲದೆ ಮಾಡಿದ ಸೇವೆಯಿಂದ ಸೇವೆಮಾಡುವವನಿಗಾಗಲಿ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡವನಿಗಾಗಲಿ ಲಾಭವುಂಟಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಮನಸ್ಸಿಟ್ಟು ಸಂತೋಷವಿಂದ ಮಾಡಿದ ಸೇವೆಯ ಮುಂದೆ ಐಶ್ವರ್ಯ, ಆರಾಮ ಮುಂತಾದುವೆಲ್ಲಾ ತುಚ್ಛವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತವೆ.

ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ಸಭೆ

ನಮ್ಮ ಭಾವನು ಸ್ವರ್ಗಸ್ಥನಾದ ಮರುದಿನವೇ ನಾನು ಸಭೆಗಾಗಿ ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೊರಡಬೇಕಾಯಿತು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅಲೋಚನೆಗೆ ನನಗೆ ಹೇತ್ತು ದೊರಕಿರಲಿಲ್ಲ. ರಾತ್ರಿ ಹಗಲು ಜಾಗರಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರಿಂದಲೂ ಯೋಚನೆಯಿಂದಲೂ ನನಗೆ ಅಲಸ್ಯವಾಗಿದ್ದಿತು. ನನ್ನ ಗಂಟಲು ಒಡೆದುಹೋಗಿದ್ದಿತು. ಹೇಗಾದರೂ ನನ್ನನ್ನು ಪಾರುಮಾಡಿಸುವನೆಂದು ಭಗವಂತನಲ್ಲಿ ನಂಬಿಕೆಯಿಟ್ಟು ನಾನು ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೋದೆನು. ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಬರೆಯಬೇಕೆಂಬ ಯೋಚನೆಯು ನನಗೆ ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ.

ನಾನು ಸರ್ ಫಿರೋಜ್‌ಷಹರವರ ಅಪ್ಪಣೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಸಭೆಯ ಹಿಂದಿನ ದಿನ ಸಂಜೆ ೫ ಗಂಟೆಗೆ ಅವರ ಕಛೇರಿಗೆ ಹೋದೆನು.

ಅವರು 'ಗಾಂಧೀ, ನಿನ್ನ ಭಾಷಣವು ಸಿದ್ಧವಾಗಿದೆಯೇ?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ನಾನು ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ ನಡೆಗುತ್ತಾ "ಇಲ್ಲ. ನಾನು ಹಾಗೆಯೇ ಮಾತನಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ." ಎಂದೆನು.

"ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಅದು ನಡೆಯುವುದಿಲ್ಲ. ಇಲ್ಲಿ ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಯವರು ಭಾಷಣಗಳನ್ನು ಸರಿಯಾಗಿ ಬರೆದುಕೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಭೆಯಿಂದ ನನಗೆ ಪ್ರಯೋಜನವಾಗಬೇಕೆಂದಿದ್ದರೆ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮುಂಚೆಯೇ ಬರೆಯಬೇಕು. ಮತ್ತು ಅದು ಜನಕು ಹರಿಯುವುದರೊಳಗಾಗಿ ಅಚ್ಚಾಗಬೇಕು. ನಿನಗೆ ಭಾಷಣವನ್ನು ರಾತ್ರಿಯೊಳಗಾಗಿ ಬರೆಯುವುದಕ್ಕಾಗುತ್ತದೆ ತಾನೆ?"

ನನಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಯಿತು. ಆದರೂ ನಾನು ಪ್ರಯತ್ನಪಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡೆನು.

“ಹಾಗಾದರೆ ನೀನು ಬರೆದುದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡುಬರಲು ಮಿ. ಮುನ್ನಿಯವರು ನಿನ್ನ ಬಳಿಗೆ ಎಷ್ಟುಹೊತ್ತಿಗೆ ಬರಬೇಕು, ಹೇಳು.”

“ಈ ದಿನ ರಾತ್ರಿ ಹನ್ನೊಂದು ಗಂಟೆಗೆ.” ಎಂದೆನು.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಸಭೆಗೆ ಹೋದಾಗ ಸರ್ ಫಿರೋಜ್‌ಷಹಾರವರ ಸಲಹೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಗುಣವಿದ್ದಿತೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಸಭೆಯು ಫ್ರಾಂಚೀ ಕಾವಸಾಬೇ ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟಿನಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು. ಸರ್ ಫಿರೋಜ್‌ಷಹರು ಮಾತನಾಡುವ ಸಭೆಗಳಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಎಳ್ಳು ಚೆಲ್ಲುವುದಕ್ಕೆ ಕೂಡ ಬಾಗ ಸಿಕ್ಕುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಕೇಳಿದ್ದೆನು. ಈ ಸಭೆಗಳು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಸರ್ ಫಿರೋಜ್‌ಷಹರ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕೇಳಲು ಕುತೂಹಲವುಳ್ಳ ವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳಿಂದ ತುಂಬುತ್ತಿದ್ದುವು. ಇಂತಹ ಸಭೆಯ ಅನುಭವವು ನನಗೆ ಇದೇ ಮೊದಲನೆಯದಾಗಿದ್ದಿತು. ನನ್ನ ದನಿಯು ಯಾರಿಗೂ ಕೇಳಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನಾನು ನಡುಗುತ್ತಾ ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನೊದಲಾರಂಭಿಸಿದೆನು. ಸರ್ ಫಿರೋಜ್‌ಷಹರು, “ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ” ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ನನಗೆ ಉತ್ತೇಜನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. ನನಗಾದರೂ ಇವರು ಉತ್ತೇಜನ ಕೊಟ್ಟಷ್ಟೂ ನನ್ನ ಧ್ವನಿಯು ಕುಗ್ಗಿಹೋಗುತ್ತಿದ್ದಿತೆಂದು ನೆನಪಿದೆ.

ನನ್ನ ಹಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತರಾದ ಶ್ರೀ. ಕೇಶವರಾವ್ ದೇಶಪಾಂಡೆಯವರು ನನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬಂದರು. ನಾನು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಅವರ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟುಬಿಟ್ಟೆನು. ಅವರ ಧ್ವನಿಯು ಆ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತಕ್ಕದಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ಸಭಿಕರು ಕೇಳಿದರೆತಾನೆ! ‘ವಾಚಾ!’ ‘ವಾಚಾ!’ ಎಂಬ ಕೂಗಿನಿಂದ ಸಭಾಭವನವು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸಿತು. ವಾಚಾರವರು ಎದ್ದು ನಿಂತು ದೇಶಪಾಂಡೆಯವರಿಂದ ಭಾಷಣವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಓದಿದರು. ನನ್ನ ಕೆಲಸವು ಮುಗಿಯಿತು. ಸಭಿಕರು ಒಡನೆಯೇ ಶಾಂತರಾಗಿ ಉಬತವಾಡೆಗಳಲ್ಲಿ ‘ಷೇಮ್!’ ‘ಷೇಮ್!’ (ನಾಚಿಕೆಗೇಡು!) ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಲೂ ಚವ್ವಾಳೆ ತಟ್ಟುತ್ತಲೂ ಒಂದಕ್ಕೊಂದು ತಪ್ಪದಂತೆ ಭಾಷಣವನ್ನು ಕಡೆಯುವರೆಗೂ ಕೇಳಿದರು. ನಾನು ಸಂತುಷ್ಟನಾದೆನು.

ಸರ್ ಫಿರೋಜ್‌ಶಹರು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿದರು. ನನಗೆ ಗಂಗಾಸ್ಥಾನ ಮಾಡುವಷ್ಟು ಆನಂದವಾಯಿತು.

ಈ ಸಭೆಯ ಪರಿಣಾಮವಾಗಿ ನನಗೆ ದೇಶಪಾಂಡೆಯವರ ಮತ್ತು ಒಬ್ಬ ಪಾರಸೀ ಮಿತ್ರರ ಸಹಾನುಭೂತಿಯೂ ಸಹಾಯವೂ ದೊರಕಿದುವು. ಈ ಪಾರಸೀ ಮಿತ್ರರು ಈಗ ದೊಡ್ಡ ಸರಕಾರಿ ಪದವಿಯಲ್ಲಿರುವುದರಿಂದ ಅವರ ಹೆಸರನ್ನು ತಿಳಿಸಲು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತೇನೆ. ಇವರಿಬ್ಬರೂ ನನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಕ್ಕೆ ಬರುವೆಂಬ ತಮ್ಮ ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು. ಈ ಪಾರಸೀ ಮಿತ್ರರ ಸಂಕಲ್ಪದಿಂದ ಅವರನ್ನು ಚಿಲ್ಲರೆ ವ್ಯಾಜ್ಯದ ಕೋರ್ಟಿನ ನ್ಯಾಯಾಧಿಪತಿಯಾಗಿದ್ದ ಸಿ. ಎಮ್. ಖುರ್ಸೇದ್‌ಜಿಯವರು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರು ಈ ಮಿತ್ರರ ಮದುವೆಗೆ ಸಂಧಾನ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ಇವರು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೋ ಅಥವಾ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಕ್ಕೆ ತೆರಳಬೇಕೋ? ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲುವುದೇ ಹೆಚ್ಚು ಉಚಿತವೆಂದು ಇವರಿಗೆ ತೋರಿತು. ಆದರೆ ಈ ಮಿತ್ರರಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಪಾರಸೀ ರುಸ್ತುಂಜಿಯವರು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡಿದರು. ಮತ್ತು ಸಂಕಲ್ಪಭಂಗಕ್ಕೆ ಕಾರಣರಾದ ಆ ಪಾರಸೀ ಸಹೋದರಿಗೆ ಬದಲಾಗಿ ಇತರ ಪಾರಸೀ ಸಹೋದರಿಯರು ಪಾದಿಯ ಉಪಾಸನೆಯ ಮೂಲಕ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಈ ದಂಪತಿಗಳನ್ನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಮನ್ನಿಸಿದ್ದೇನೆ. ದೇಶಪಾಂಡೆಯವರಿಗೆ ಮದುವೆಯ ಬಲೆಯೇನೂ ಅಡ್ಡವಾಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೂ ಅವರಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಕ್ಕೆ ಬರಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅವರು ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತವನ್ನು ತಾವೇ ಇಂದುಕೂಡ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ನಾನು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಕ್ಕೆ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗುವಾಗ ಚಾಂಜಿಬಾರಿಸಲ್ಲಿ ತಯ್ಯಾಬ್ಜಿ ಕುಟುಂಬದವರೊಬ್ಬರನ್ನು ನೋಡಿದೆನು. ಅವರೂ ನನ್ನೊಡನೆ ಬಂದು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಮಾತುಕೊಟ್ಟರು. ಆದರೆ ಅವರು ಬರಲೇ ಇಲ್ಲ. ಈ ತಪ್ಪಿಗಾಗಿ ಅಬ್ಬಾಸ್ ತಯ್ಯಾಬ್ಜಿಯವರು ಈಗ ಪ್ರಾಯಶ್ಚಿತ್ತ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೀಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಕೆಂದು ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರುಗಳನ್ನು ಪ್ರೇರಿಸಲು ನನ್ನ ಮೂರು ಪ್ರಯತ್ನಗಳೂ ನಿಷ್ಫಲವಾದುವು.

ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಪೆಸ್ತನ್‌ಜೀ ಪಾದಷಹರ ನೆನಪುಂಟಾಗುತ್ತದೆ. ನಾನು ವಿಲಾಯತಿಯಲ್ಲಿದ್ದಾಗಿನಿಂದಲೇ ಇವರೊಡನೆ ಪ್ರೀತಿಯ ಸಂಬಂಧವನ್ನು ಬೆಳೆಸಿದ್ದೆನು. ಲಂಡನಿನ ಒಂದು ಶಾಕಾಹಾರದ ಹೋಟಲಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಇವರ ಪರಿಚಯವಾಯಿತು. ಇವರ ಸಹೋದರರಾದ ಬರ್ಜೋರ್ಜೀ ಪಾದಷಹರಿಗಿದ್ದ 'ಹುಚ್ಚ' ರೆಂಬ ಖ್ಯಾತಿಯಿಂದ ಅವರ ಹೆಸರು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದಿತು. ಅವರನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನನ್ನ ಮಿತ್ರರು ಅವರು ವಿಲಕ್ಷಣವಾದ ಮನುಷ್ಯರೆಂದು ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿದ್ದರು. ಕುದುರೆಗಳಮೇಲಣ ಕರುಣದಿಂದ ಅವರು ಟ್ರಾಕ್ ಗಾಡಿಗಳಲ್ಲಿ ಸಂಚಾರಮಾಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. [ಆಗಿನ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಟ್ರಾಕ್ ಗಾಡಿಗಳನ್ನು ಎಳೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸುತ್ತಿದ್ದರು.] ಅವರ ಜ್ಞಾಪಕಶಕ್ತಿಯು ಅಗಾಧವಾಗಿದ್ದಿತಾದರೂ ಅವರು ವಿದ್ಯಾಲಯದ ಪದವಿಗಳನ್ನು ನಿರಾಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅವರು ಬಹು ಸ್ವತಂತ್ರ ಸ್ವಭಾವದವರು. ಅವರು ಪಾರಸಿಯವರಾಗಿದ್ದರೂ ಶಾಕಾಹಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಪೆಸ್ತನ್‌ಜಿಯವರಿಗೆ ಇಷ್ಟರಮಟ್ಟಿನ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯಿಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಅವರ ಪಾಂಡಿತ್ಯವು ಲಂಡನಿನಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾಗಿದ್ದಿತು. ಆದರೆ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಶಾಕಾಹಾರಿಗಳಾಗಿದ್ದುದೇ ನಮ್ಮ ಸಂಬಂಧಕ್ಕೆ ಆಧಾರವಾಗಿದ್ದಿತು—ಅವರ ಪಾಂಡಿತ್ಯವಲ್ಲ. ಏಕೆಂದರೆ ಪಾಂಡಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಅವರೊಡನೆ ಸರಿದೂಗುವುದು ನನ್ನ ಶಕ್ತಿಗೆ ಮಿಗಿಲಾಗಿದ್ದಿತು.

ನಾನು ಅವರನ್ನು ಪುನಃ ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ಕಂಡುಹಿಡಿದೆನು. ಅವರು ಅಲ್ಲಿನ ಹೈ ಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರೋಫೋಸೋಟರಿ [ಕೋರ್ಟಿನ ಒಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿ] ಯಾಗಿದ್ದರು. ನಾನು ಅವರನ್ನು ಕಂಡಾಗ ಅವರು ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಗುಚರಾತೀ ಶಬ್ದಕೋಶವನ್ನು ಸಿದ್ಧಪಡಿಸುವ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿದ್ದರು. ನನಗೆ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಕೆಲ್‌ದಲ್ಲಿ ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳದ ಸ್ನೇಹಿತರೇ ಇಲ್ಲ. ಪೆಸ್ತನ್‌ಜೀಯವರು ನನಗೆ ಸಹಾಯ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಿದುದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ನನಗೂ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋಗಬೇಡವೆಂದು ಬೋಧಿಸಿದರು.

“ನನ್ನಿಂವ ನಿನಗೆ ಏನು ಸಹಾಯವಾದಿತ್ತು ? ನೀನು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವುದು ಕೂಡ ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಕೊರತೆಯೇ ? ನೋಡು, ನಮ್ಮ ಭಾಷೆಗೆ ಮಾಡಬೇಕಾದ ಸೇವೆ ಕೂಡ ಕಡಿಮೆಯಾಗಬೇಕೇನು ? ನಾನು ವಿಜ್ಞಾನವಿಷಯಕಗಳಾದ ಶಬ್ದಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಬೇಕು. ಆದರೆ ಇದು ನಾವು ಮಾಡಬೇಕಾದ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಒಂದು ಶಾಖೆ. ದೇಶದ ಬಡತನವನ್ನು ಯೋಚಿಸು. ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿರುವ ನಮ್ಮ ಜನರು ಕಷ್ಟದಲ್ಲಿರುವುದೇನೋ ನಿಜ. ಆದರೆ ನಿನ್ನಂತಹರು ಆ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ತಮ್ಮ ಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ. ನಾವು ಇಲ್ಲಿ ಸ್ವರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸೋಣ. ಆಗ ಅಲ್ಲಿನ ನಮ್ಮ ಜನರಿಗೆ ತನ್ನಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾನೇ ಸಹಾಯ ದೊರಕುತ್ತದೆ. ನಿನ್ನನ್ನು ಒಪ್ಪಿಸಲಾರೆನೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು. ಆದರೆ ನಿನ್ನ ಜೊತೆಗೆ ನಿನ್ನಂತಹ ಇತರರನ್ನು ಕಳುಹಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಭಾಗಿಯಾಗುವುದಿಲ್ಲ.” ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ನನಗೆ ಈ ಸಲಹೆಯು ರುಚಿಸಲಿಲ್ಲವಾದರೂ ಇದರಿಂದ ನನಗೆ ವಿಸ್ಮಯವೇ ಪಾದಪಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಗೌರವವು ಹೆಚ್ಚಿತು. ಅವರ ದೇಶಪ್ರೇಮವನ್ನೂ ಭಾಷಾಪ್ರೇಮವನ್ನೂ ನೋಡಿ ನನಗೆ ಅಚ್ಚರಿಯಾಯಿತು. ನಮ್ಮಿಬ್ಬರ ಮಧ್ಯೆ ಇದ್ದ ಪ್ರೇಮಬಂಧನವು ಈ ಪುನಃಗದಿಂದ ಇನ್ನೂ ಬಲಪಟ್ಟಿತು. ನಾನೂ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡಲು ಶಕ್ತನಾದೆನು. ಆದರೆ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಬಿಡುವುದರ ಬದಲು ಆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಸಾಧಿಸಬೇಕೆಂಬ ಸಂಕಲ್ಪವು ದೃಢತರವಾಯಿತು. ದೇಶಪ್ರೇಮಿಯು ಸಾಧ್ಯವಾದಮಟ್ಟಿಗೂ ದೇಶಸೇವೆಯ ಯಾವ ಅಂಗವನ್ನೂ ಅಸಡ್ಡೆ ಮಾಡಲಾರನು. ನನಗಂತೂ ಗೀತೆಯ ಶ್ಲೋಕವು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಕಟ್ಟಿದಂತಿದ್ದಿತು :

“ಶ್ರೀಯಾನ್ ಸ್ವಧರ್ಮೋ ವಿಗುಣಃ
ಪರಧರ್ಮಾತ್ ಸ್ವನುಷ್ಠಿತಾತ್ |
ಸ್ವಧರ್ಮೇ ನಿಧನಂ ಶ್ರೇಯಃ
ಪರಧರ್ಮೋ ಭಯಾವಹಃ ||”

[ಒಳ್ಳೆಯ ರೀತಿಯಿಂದ ಆಚರಿಸಿದ ಇತರರ ಧರ್ಮಕ್ಕಿಂತಲೂ ತನ್ನ ಗುಣ ರಹಿತವಾದ ಧರ್ಮವು ಕೂಡ ಶ್ರೇಷ್ಠವಾದುದು. ಸ್ವಧರ್ಮದಲ್ಲಿ ಸಾಯುವುದು ಕೂಡ ಒಳ್ಳೆಯದು. ಪರಧರ್ಮವು ಭಯವನ್ನುಂಟುಮಾಡುವುದಾಗಿದೆ.]

ಪೂನಾ ಮತ್ತು ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ

ಸರ್ ಫಿರೋಜ್‌ಷಹಾರವರು ನನ್ನ ದಾರಿಯನ್ನು ಸುಲಭವಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದರು. ನಾನು ಮುಂಬಯಿಯಿಂದ ಪೂನಾಕ್ಕೆ ಹೋದೆನು. ಇಲ್ಲಿ ಎರಡು ಪಕ್ಷಗಳಿದ್ದುವು. ನನಗೆ ಎಲ್ಲಾ ಪಂಗಡದವರ ಸಹಾಯವೂ ಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ನಾನು ಮೊದಲು ಲೋಕಮಾನ್ಯ ತಿಲಕರನ್ನು (ಓ) ಕಂಡೆನು. ಅವರು ನನಗೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದರು:—

“ಎಲ್ಲಾ ಪಂಗಡಗಳ ಸಹಾಯವನ್ನೂ ಸಂಪಾದಿಸಬೇಕೆನ್ನುವ ನಿಮ್ಮ ಉದ್ದೇಶವು ಸರಿಯೇ. ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಸಮಸ್ಯೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಇಲ್ಲಿ ಮತಭೇದವಿರಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ನಿಮ್ಮ ಸಭೆಯ ಅಗ್ರಾಸನವನ್ನು ವಹಿಸಲು ಯಾವ ಪಂಗಡಕ್ಕೂ ಸೇರದಿರುವವರನ್ನು ಹಿಡಿಯಬೇಕು. ನೀವು ಪ್ರೊಫೆಸರ್ ಭಂಡಾರಕರರನ್ನು (ಬಿ) ಹೋಗಿ ನೋಡಿ. ಅವರು ಈಚೆಗೆ ಯಾವ ಚಳವಳಿಗೂ ಸೇರುತ್ತಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವೇಳೆ ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯು ಅವರನ್ನು ಹೊರಕ್ಕೆ ಎಳೆಯಬಹುದು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದಮೇಲೆ ಅವರು ಏನು ಹೇಳುತ್ತಾರೋ ನನಗೆ ತಿಳಿಸಿ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡಬೇಕೆಂದಿದ್ದೇನೆ. ನಿಮ್ಮ ಇಷ್ಟ ಬಂದಾಗ ನನ್ನ ಒಳಿಗೆ ಬರಬಹುದು.”

ಇದೇ ನನಗೆ ಲೋಕಮಾನ್ಯರ ಮೊದಲನೆಯ ದರ್ಶನ. ಅವರಲ್ಲಿ ಜನಗಳಿಗೆ ಅಸಾಧಾರಣ ಪ್ರೀತಿಯಿದ್ದುದೇಕೆಂದು ನನಗೆ ಒಡನೆಯೇ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾನು ಗೋಖಲೆಯವರ(ಕ) ಬಳಿಗೆ ಹೋದೆನು. ಅವರು ಫರ್ಗುಸನ್ ಕಾಲೇಜಿನಲ್ಲಿದ್ದರು. ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಬಹು ವಾತ್ಸಲ್ಯದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಅವರ ರೀತಿಯನ್ನು ನೋಡಿದೊಡನೆಯೇ ನಾನು ಅವರಿಗೆ ಮನಸ್ಸನ್ನು ಸೋತೆನು. ಅವರನ್ನು ನೋಡಿದುದೂ

ಇದೇ ಮೊದಲು. ಆದರೂ ನಮ್ಮ ಬೆಟ್ಟಿಯು ಹಳೆಯ ಸ್ನೇಹಿತರು
ವುನಃ ಒಬ್ಬರನ್ನೊಬ್ಬರು ನೋಡಿದಂತಿದ್ದಿತು. ಸರ್ ಫಿರೋಜ್‌ಷಹರು
ನನಗೆ ಹಿಮಾಲಯದಂತೆಯೂ ಲೋಕಮಾನ್ಯರು ಸಮುದ್ರದಂತೆಯೂ
ತೋರಿದರು. ಆದರೆ ಗೋಖಲೆಯವರಾದರೋ ಗಂಗೆಯಂತಿದ್ದರು.
ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಮಿಂದು ಆನಂದಿಸಬಹುದು. ಹಿಮಾಲಯ
ವನ್ನೇರುವುದು ಆಗದಮಾತು. ಸಮುದ್ರಕ್ಕೆ ಬೀಳಲು ದಿಗಿಲಾಗುತ್ತದೆ.
ಆದರೆ ಗಂಗೆಯು ತನ್ನ ತೊಡೆಯಮೇಲೆ ಆಟವಾಡಲು ಕರೆಯುತ್ತದೆ.
ಗಂಗೆಯಲ್ಲಿ ದೋಣಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿ ಸುಖಿಸಬಹುದು. ಶಾಲೆಗೆ ಸೇರಿಸು
ವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಹುಡುಗರನ್ನು ಶಿಕ್ಷಕರು ಪರೀಕ್ಷಿಸುವಂತೆ ಗೋಖಲೆ
ಯವರು ನನ್ನನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದರು. ಅವರು ನನಗೆ
ಯಾರು ಯಾರನ್ನು ನೋಡಬೇಕು, ಯಾವ ರೀತಿಯಾಗಿ ನೋಡಬೇಕು
ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅವರು ನನ್ನ ಭಾಷಣವನ್ನು ನೋಡಲಿಚ್ಛಿಸಿ
ದರು. ನನಗೆ ಕಾಲೇಜಿನ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ನನಗೆ
ಸಹಾಯಮಾಡಲು ತಾವು ಸದಾ ಸಿದ್ಧರಾಗಿರುವರೆಂದೂ ಡಾ. ಭಂಡಾರ
ಕರರ ಉತ್ತರವನ್ನು ತಿಳಿಸಬೇಕೆಂದೂ ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಅತಿಶಯ ಸುಖಿ
ಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರು. ರಾಜಕೀಯ ಕ್ಷೇತ್ರದಲ್ಲಿ ಗೋಖಲೆ
ಯವರು ತಾವು ಜೀವಂತರಾಗಿದ್ದಾಗ ನನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಯಾವ ಸ್ಥಾನ
ವನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿದ್ದರೋ ತಮ್ಮ ದೇಹಾಂತವಾದಮೇಲೆ ಕೂಡ ಯಾವ
ಸ್ಥಾನವನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿರುವರೋ ಅದು ಅನನ್ಯವಾದುದು.

ಮಗನನ್ನು ತಂದೆಯು ಕಾಣುವಂತೆ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಭಂಡಾರಕರರು
ನನ್ನನ್ನು ಪ್ರೇಮದಿಂದ ಬರಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ನಾನು ಅವರನ್ನು
ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ನಡುವಗಲಾಗಿದ್ದಿತು. ಆಷ್ಟುಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ
ನಾನು ನನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆನೆನ್ನುವುದನ್ನು ನೋಡಿಯೇ
ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸ ಮಾಡಿಯೂ ಬೇಸರಪಡದ ಈ ವಿದ್ವಾಂಸರಿಗೆ ಸಂತೋಷ
ವಾಯಿತು. ಯಾವ ಪಂಗಡಕ್ಕೂ ಸೇರದೆ ತಟಸ್ಥರಾದವರೇ ಸಭೆಗೆ
ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಬೇಕೆಂದು ನಾನು ಹೇಳಿದುದನ್ನು ಕೇಳಿ ಒಡನೆಯೇ

ಅವರು 'ದಟ್ಟಿಟಾ!' 'ದಟ್ಟಿಟಾ!' (ಅದೇ ಸರಿ! ಅದೇ ಸರಿ!) ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ತಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನ ಒಪ್ಪಿಗೆಯನ್ನು ವ್ಯಕ್ತಪಡಿಸಿದರು.

ನನ್ನ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳಿದಮೇಲೆ ಅವರು 'ಯಾರನ್ನು ಬೇಕಾದರೂ ಕೇಳಿನೋಡಿ, ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ನಾನು ರಾಜಕೀಯ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ಸೇರು ವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಒಡನೆಯೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಅಲ್ಲಗಳೆಯಲಾರೆನು. ನೀವು ವಾದಿಸುವ ಪಕ್ಷವು ಎಷ್ಟು ಬಲವಾಗಿದೆ ಮತ್ತು ನಿಮ್ಮ ಉದ್ಯಮವು ಎಷ್ಟು ಸ್ತುತ್ಯವಾಗಿದೆಯೆಂದರೆ ನಾನು ನಿಮ್ಮ ಸಭೆಗೆ ಬರುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಲಾರೆನು. ನೀವು ತಿಲಕರನ್ನೂ ಗೋಖಲೆಯವರನ್ನೂ ನೋಡಿದುದೂ ಒಳ್ಳೆಯದೇ ಆಯಿತು. ಎರಡು ಪಕ್ಷದವರೂ ಸೇರಿ ನಡೆಸುವ ಸಭೆಗೆ ಅಧ್ಯಕ್ಷನಾಗಲು ನಾನು ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿರುತ್ತೇನೆಂದು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿ. ಯಾವಾಗ ಸಭೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕೆಂದು ನೀವು ನನ್ನನ್ನು ಕೇಳಬೇಕಾದುದಿಲ್ಲ. ಎರಡು ಪಂಗಡದವರಿಗೂ ಯಾವಾಗ ಅನುಕೂಲವೋ ಆಗ ನನಗೂ ಅನುಕೂಲವೇ.' ಎಂದು ತಿಳಿಸಿ ಅವರು ನನಗೆ ಧನ್ಯವಾದವನ್ನು ಹೇಳಿ ನನ್ನನ್ನು ಆಶೀರ್ವದಿಸಿ ಬಿಡುಗೊಟ್ಟರು.

ಯಾವ ಅಟ್ಟಹಾಸವೂ ಯಾವ ಆಡಂಬರವೂ ಇಲ್ಲದೆ ಒಂದು ಸಾಧಾರಣವಾದ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಸಭೆಯನ್ನು ನಡೆಸಿ ಈ ವಿದ್ವಾಂಸರೂ ಸ್ವಾರ್ಥಭ್ರಾತೃಗಳೂ ಆದ ಸಜ್ಜನರ ಮಂಡಲಯು ನನ್ನನ್ನು ಹುರಿದುಂಬಿಸಿ ಸುಖಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟಿತು.

ಅಲ್ಲಿಂದ ನಾನು ಮದರಾಸಿಗೆ ಹೋದೆನು. ಮದರಾಸಿಗಂತೂ ಆತ್ಮತೃಪ್ತಿಯಿಂದ ಹುಚ್ಚು ಹಿಡಿದುಹೋಯಿತು. ಬಾಲಸುಂದರನ ಮೊಕದ್ದಮೆಯು ಸಭೆ ಸೇರಿದ್ದವರ ಮನಸ್ಸನ್ನು ತಟ್ಟಿತು. ನನ್ನ ಭಾಷಣವು—ಅದು ಅಚ್ಚಾಗಿದ್ದಿತು—ನನಗೆ ಉದ್ದವಾಗಿದ್ದಿತೆಂದೇ ಹೇಳಬೇಕು. ಆದರೆ ಸಭಿಕರು ಅದರ ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಶಬ್ದವನ್ನೂ ಕಿವಿಗೊಟ್ಟು ಕೇಳಿದರು. ಸಭೆಯು ಮುಗಿಯುವುದಕ್ಕಿಂತ ಮುಂಚೆ ಹಸುರು ಪುಸ್ತಕಗಳೆಲ್ಲಾ 'ಲೂಟಿ'ಯಾಗಿ ಹೋದುವು. ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಸಂತೋಷನೆ ಮಾಡಿ ಇನ್ನೂ ೧೦,೦೦೦ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಛಾಪಿಸಿದೆನು. ಅವು ಬಿಸಿಬಿಸಿ

ದೋಸೆಗಳಂತೆ ಖರ್ಚಾದುವು. ಆದರೆ ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಅಚ್ಚುಹಾಕಿಸುವ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ನನ್ನ ಅತ್ಯುತ್ತಮದಿಂದ ನಾನು ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಅಂದಾಜು ಹಾಕಿದ್ದೆನು. ನನ್ನ ಭಾಷಣವು ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬರುವವರ ಹೃದಯವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹೊಕ್ಕಿದ್ದಿತು. ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಇಂತಹ ಮಂದಿಯೇ ಹತ್ತುಸಾವಿರ ಪ್ರತಿಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವಂತಿರಲಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಿ ನನಗೆ ದಿವಂ. ಜಿ. ಪರಮೇಶ್ವರಂ ಪಿಳ್ಳೆಯವರಿಂದ ಎಲ್ಲಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚಾದ ಸಹಾಯವು ದೊರಕಿತು. ಅವರು 'ಮದ್ರಾಸ್ ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್' ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾಗಿದ್ದರು. ಅವರು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಬಹು ಲಕ್ಷ್ಯವಿಟ್ಟು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಅನೇಕ ಬಾರಿ ನನ್ನನ್ನು ಅವರ ಕಚೇರಿಗೆ ಕರೆದು ನನ್ನ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ದಾರಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದ್ದರು. 'ಹಿಂದೂ' ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಜಿ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂರವರನ್ನೂ ನಾನು ಕಂಡಿದ್ದೆನು. ಅವರೂ ಡಾ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂರವರೂ ಕೂಡ ಬಹಳ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಜಿ. ಪರಮೇಶ್ವರಂ ಪಿಳ್ಳೆಯವರು ನನ್ನ ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸಮಾಚಾರಪತ್ರವನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಲು ನನಗೆ ಪೂರ್ಣವಕಾಶಕೊಟ್ಟರು. ನಾನೂ ಬೇಕಾದಹಾಗೆ ಅದನ್ನು ಉಪಯೋಗಿಸಿದೆನು. ನನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿರುವ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಸಭೆಯು ಪಚ್ಚೆಯಪ್ಪನವರ ಕಟ್ಟಡದಲ್ಲಿ ಡಾ. ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂರವರ ಅಧಕ್ಷತೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯಿತು.

ಮದರಾಸಿನಲ್ಲಿ ಅನೇಕಜನರು ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೇಮದ ಮಳೆಯನ್ನು ಕರೆದರು. ಅವರ ಉತ್ಸಾಹವು ಎಷ್ಟು ಅಧಿಕವಾಗಿದ್ದಿತೆಂದರೆ ನಾನು ಅವರೊಡನೆ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾದರೆ ಇಂಗ್ಲಿಷಿನಲ್ಲಿಯೇ ಮಾತನಾಡಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತಾದರೂ ನಾನು ಕೇವಲ ನಮ್ಮ ಮನೆಯವರೊಡನೆ ನೆರೆದಂತೆ ನನಗೆ ತೋರುತ್ತಿದ್ದಿತು. ಪ್ರೇಮವು ಬಡಿಸಲಾರದ ಬಾಧನವುಂಟೆ?

‘ಜಾಗೃತೆಯಾಗಿ ಹಿಂತಿರುಗು’

ಮದರಾಸಿನಿಂದ ನಾನು ಕಲ್ಕತ್ತೆಗೆ ಹೋದೆನು. ಅಲ್ಲಿ ನನಗುಂಟಾದ ತೊಂದರೆಗಳಿಗೆ ಪಾರವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ನನಗೆ ಅಲ್ಲಿ ಯಾರ ಪರಿಚಯವೂ ಇರಲಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿನ ‘ಗ್ರೇಟ್ ಈಸ್ಟರ್ನ್ ಹೊಟೆಲ್’ ನಲ್ಲಿ ಇಳಿದೆನು. ಈ ಹೋಟಲಿನಲ್ಲಿ ನನಗೆ ‘ಡೆಯಿಲ್ ಟಿಲಿಗ್ರಾಫ್’ ಎಂಬ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಾದ ಎಲ್ಲರ್‌ಥಾರ್ಪರ ಪರಿಚಯವುಂಟಾಯಿತು. ಅವರು ‘ಬಿಂಗಾಲ್ ಕ್ಲಬ್’ ನಲ್ಲಿ ವಾಸಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬರಬೇಕೆಂದು ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದರು. ಆ ಕ್ಲಬ್ಬಿನ ದಿವಾನ್‌ಖಾನೆಗೆ ಯಾವ ಭಾರತೀಯರನ್ನೂ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಕೂಡದೆಂದು ಅವರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ನಿರ್ಬಂಧವು ಗೊತ್ತಾದಮೇಲೆ ಅವರು ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ಕೊಠಡಿಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಭಾರತೀಯರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಅಲ್ಲಿನ ಆಂಗ್ಲೀಯರಿಗಿದ್ದ ಅನಾದರದ ಪರವಾಗಿ ಬೇದಪಟ್ಟು ದಿವಾನ್‌ಖಾನೆಗೆ ನನ್ನನ್ನು ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗದೆ ಇದ್ದುದಕ್ಕಾಗಿ ಕ್ಷಮೆ ಬೇಡಿದರು.

ನಾನು ಬಂಗಾಳದ ‘ಪೂಜಾವಿಗ್ರಹ’ ವೆಂದು ಹೆಸರುಗೊಂಡಿದ್ದ ಸುರೇಂದ್ರನಾಥ ಬಾನರ್ಜಿಯವರನ್ನಂತು ನೋಡಲೇಬೇಕಾಗಿದ್ದಿತು. ನಾನು ಅವರನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಹೋದಾಗ ಅವರ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದಿದ್ದ ಇನ್ನೂ ಅನೇಕರು ಅವರನ್ನು ಮುತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಬಾನರ್ಜಿಯವರು ನನಗೆ

“ಜನರಿಗೆ ನಿಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಕುತೂಹಲವಿಲ್ಲವೆಂದು ನಾನು ಶಂಕಿಸುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ಕಂಡಹಾಗೆಯೇ ನಮ್ಮ ತೊಂದರೆಗಳು ಬೇಕಾದ ಹಾಗಿವೆ. ಆದರೂ ನೀವು ನಿಮ್ಮ ಕೈಲಾದುದನ್ನು ಮಾಡಲೇಬೇಕು. ಈ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ನೀವು ಮಹಾರಾಜರುಗಳ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯ

ಬೇಕು. 'ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್' ನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆನ್ನುವುದನ್ನು ಮರೆಯಬೇಡಿ. ರಾಜಾ ಸರ್ ಪ್ಯಾರಿ ವೋಹನ್ ಮುಖರ್ಜಿ ಮತ್ತು ಮಹಾರಾಜಾ ಠಾಕೂರ್ ಇವರಿಬ್ಬರನ್ನೂ ಕಾಣಬೇಕು. ಈ ಸಜ್ಜನರಿಬ್ಬರೂ ಉದಾರಮನಸ್ಸಿನವರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಮತ್ತು ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಪರಿವರ್ತಿಸುತ್ತಾರೆ." ಎಂದು ಹೇಳಿದರು.

ನಾನು ಈ ಸದ್ಗೃಹಸ್ಥರನ್ನು ಕಂಡೆನು. ಆದರೆ ಅವರಿಂದ ಪ್ರಯೋಜನವೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ಇಬ್ಬರೂ ನನ್ನನ್ನು ಉದಾಸೀನಭಾವದಿಂದ ಕಂಡು ಕಲ್ಪತ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆಯನ್ನು ನಡೆಸುವುವೇನೂ ಸುಲಭವಾದ ಕೆಲಸವಲ್ಲವೆಂದೂ ಒಂದುನೇಳೆ ಸಭೆಯನ್ನು ನಡೆಸಬೇಕಾದರೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಸುರೇಂದ್ರನಾಥ ಬಾಸರ್ಜಿಯವರ ಕೈಯಲ್ಲಿಯೇಂದೂ ಹೇಳಿಬಿಟ್ಟರು.

ನನ್ನ ಕೆಲಸವು ಹೆಚ್ಚು ಹೆಚ್ಚು ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನಾನು ಕಂಡೆನು. ನಾನು 'ಅನ್ಯೂತ ಬಚಾರ್' ಪತ್ರಿಕೆಯ ಕಾರ್ಯಾಲಯಕ್ಕೆಹೋದೆನು. ಅಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಕಂಡ ಗೃಹಸ್ಥರು ನಾನು ಯಾವನೋ ಒಬ್ಬ ತಿರುಕನೋ ಭಿಕ್ಷಾರಿಯೋ ಎಂದು ತಿಳಿದುಕೊಂಡರು. 'ನಂಗವಾಸಿ' ಯವರು ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಮನ್ನಣೆನಾಡಿದರು. ಆ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರು ನನ್ನನ್ನು ಒಂದು ಗಂಟೆಯ ಹೊತ್ತು ಕಾಯಿಸಿದರು. ಅವರನ್ನು ನೋಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನೇಕಮಂದಿಯೇನೋ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆದರೆ ಇವರನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾತನಾಡಿಸಿದನೇಲಿ ಕೂಡ ಅವರ ದೃಷ್ಟಿಯು ನನ್ನಮೇಲೆ ಬೀಳಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ತಾಸು ಕಾದಿದ್ದನೇಲಿ ನಾನು ಎದ್ದೆಗೊಂಡು ನನ್ನ ಕೆಲಸವನ್ನು ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಲು ಮೊದಲು ಮಾಡಿದೆನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅಸರು "ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ಕೆಲಸವಿರುವೆಯೋ ಎಂದು ನಿಮಗೆ ಕಾಣುವದಿಲ್ಲವೇ? ನಿಮ್ಮಹಾಗಿ ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರುವವರಿಗೆ ಕೊನೆಮೊದಲೇ ಇಲ್ಲ. ನೀವು ಹೊರಟುಹೋಗಿ. ನಿಮ್ಮ ಮಾತನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ನನಗೆ ಇಷ್ಟವಿಲ್ಲ." ಎಂದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ನನಗೆ ಒಂದು ಕ್ಷಣ ಕೋಪವೂ ಸಂಕಟವೂ ಉಂಟಾದುವು.

ಆದರೆ ಜಾಗೃತೆಯಾಗಿ ಅವರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನಾನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡೆನು. ನಾನು ‘ವಂಗವಾಸಿ’ಯ ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದೆನು. ಸಂಪಾದಕರ ಬಳಿ ಹೋಗಿಬರುವವರ ಪುನಾವನೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದೆನು. ಅವರ ರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಸಂಪಾದಕರ ಪರಿಚಯವಿದ್ದಿತು. ಅವರ ಪತ್ರಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ವಿಷಯಗಳಿಗೇನೂ ಕೊರತೆಯಿರಲಿಲ್ಲ. ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಹೆಸರು ಕೂಡ ಆ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಜನರಿಗೆ ಗೊತ್ತಿರಲಿಲ್ಲವೆನ್ನಬಹುದು.

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯನ ಸಂಕಟವು ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ದೊಡ್ಡದಾಗಿರಲಿ ಸಂಪಾದಕರ ಕಚೇರಿಗೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ತಮ್ಮ ದುಃಖವನ್ನು ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳಲು ಸುಗಮ ನೂರಾರು ಮಂದಿಯಲ್ಲಿ ಅವನೊಬ್ಬನು. ಸಂಪಾದಕನು ಇವರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಏನು ಮಾಡಿಯಾನು? ಈ ದುಃಖಗಳ ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಸಂಪಾದಕನು ನಾಡಿನ ನಾಯಕನಾದರೂ ಸಂಪಾದಕನಿಗೆ ತನ್ನ ಆಡಳಿತವು ತನ್ನ ಕೊಠಡಿಯ ಹೊಸಲಿನಿಂದೀಚೆಗೆ ಮಾತ್ರವೆಂದು ಗೊತ್ತು.

ಆದರೆ ನಾನು ಎದೆಗುಂದಲಿಲ್ಲ. ಇತರ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಸಂಪಾದಕರನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಹೋದೆನು. ಯಥಾಪ್ರಕಾರ ಅಂಗ್ಲೀಯ ಪತ್ರಿಕೆಗಳ ಸಂಪಾದಕರನ್ನೂ ಕಂಡೆನು. ‘ಸ್ಟೇಟ್ ಮನ್’ ಮತ್ತು ‘ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮನ್’ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ಮಹತ್ವವನ್ನು ಮನಗಂಡವು. ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ನಾನು ಅವುಗಳಿಗೂ ವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿದೆನು. ಇದನ್ನು ಆ ಪತ್ರಿಕೆಗಳು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಪ್ರಕಟಿಸಿದುವು.

‘ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮನ್’ ಪತ್ರಿಕೆಯ ಸಂಪಾದಕರಾದ ಒಂ. ಸ್ಲಾಂಪರ್ಡ್ ನನ್ನನ್ನು ತಮ್ಮ ವಸನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ತಮ್ಮ ಕಚೇರಿಯನ್ನೂ ಪತ್ರಿಕೆಯನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಲು ನನಗೆ ಅವಕಾಶವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಏನು ಈ ಪ್ರಶ್ನೆಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬರೆದಿದ್ದ ಸ್ವಾಭಾವಲೇಖನದ ಮುಂಪ್ರತಿಯನ್ನು ನನಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ ನಾನು ಅದರಲ್ಲಿ ಏನಾದರೂ ತಿದ್ದುಪಾಡನ್ನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಇಷ್ಟಪಟ್ಟರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಲು ಸಹ ಅವರು ನನಗೆ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಕೊಟ್ಟರು. ಸಮ್ಮಿಜ್ಜರಿಗೂ ಗೆಳೆತನವು ಬೆಳೆಯಿತೆಂದರೆ ಅದೇನೂ ಆತಿಶಯೋಕ್ತಿಯಾಗಲಾರದು ಅವರು ನನಗೆ ತಮ್ಮ ಕೈಲಾದಷ್ಟು ಸಹಾಯವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆಂದು ಮಾತುಕೊಟ್ಟರು.

ಅವರು ಹೀಗೆ ಕೊಟ್ಟ ವಚನವನ್ನು ಅಕ್ಷರಶಃ ಪಾಲಿಸಿದರು ಮತ್ತು ಬಹಳ ಕಾಯಿಲೆ ಬೀಳುವವರೆಗೂ ನನ್ನೊಡನೆ ಪತ್ರವ್ಯವಹಾರವನ್ನು ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದರು.

ನನಗೆ ನನ್ನ ಬೇವನದಲ್ಲಿ ಈ ರೀತಿಯಾದ ಅನೇಕ ಮಧುರ ಸಂಬಂಧಗಳು ಕೇವಲ ಅಕಸ್ಮಾತ್ತಾಗಿ ಉಂಟಾಗಿವೆ. ನನ್ನಲ್ಲಿ ಸ್ಯಾಂಡರ್ಸರ ಮೆಚ್ಚಿಗೆಗೆ ಬಂದುದೇನೆಂದರೆ ನಾನು ಅತಿಶಯೋಕ್ತಿಗೆ ಎಂದಿಗೂ ಈಡಾಗದೆ ಇರುತ್ತಿದ್ದುದು ಮತ್ತು ನನ್ನ ಸತ್ಯಪರಾಯಣತೆ. ಅವರು ನನ್ನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸಹಾನುಭೂತಿಯನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ನನ್ನನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಪರೀಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿದರು. ಆ ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿನ ಬಿಳಿಯ ಜನರ ಪಕ್ಷವನ್ನು ಕೂಡ ನಿರ್ವಹಿಸುವ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ತಿಳಿಸುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಅದಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾಗಿ ಬಿಲೆಕಟ್ಟುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಶ್ರಮವನ್ನು ವಹಿಸಲು ನಾನು ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಹಿಂದೆಗೆಯಲಿಲ್ಲವೆನ್ನುವುದನ್ನು ಅವರು ಕಂಡರು.

ನನ್ನ ಅನುಭವದಲ್ಲಿ ಕಂಡು ಬಂದಿರುವುದೇನೆಂದರೆ—ನಮ್ಮ ಇದಿರು ಪಕ್ಷದೊಡನೆ ನಾವು ನ್ಯಾಯದಿಂದ ವರ್ತಿಸುವುದೇ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನ್ಯಾಯವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಲು ಅತಿ ಶೀಘ್ರವಾದ ದಾರಿ.

ಈ ಪ್ರಕಾರವಾಗಿ ಸ್ಯಾಂಡರ್ಸರ ಆಕಸ್ಮಿಕ ಸಹಾಯವು ದೊರಕಿದುದರಿಂದ ಕಲ್ಕತ್ತೆಯ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಸಭೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನವು ಸಫಲವಾಗಬಹುದೆಂಬ ಆಸೆಯು ನನ್ನಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿಯೇ ಡರ್ಬನಿನಿಂದ “ನ್ಯಾಯವಿಧಾಯಕಸಭೆಯು ಜನವರಿಯಲ್ಲಿ ಕೂಡುತ್ತದೆ. ಒಡನೆಯೇ ಹೊರಟುಬರಬೇಕು.” ಎಂದು ತಾರು ಬಂದಿತು.

ಆದುದರಿಂದ ನಾನು ಕಲ್ಕತ್ತೆಯನ್ನು ಅಷ್ಟು ತ್ವರಿತವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂದುದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವನ್ನು ತಿಳಿಸಿ ಒಂದು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದು ಅದನ್ನು ವೃತ್ತಪತ್ರಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡಿಸಿ ಮುಂಬಯಿಗೆ ಹೊರಟೆನು. ಹೊರಡುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ದಾದಾ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾರವರ ಮುಂಬಯಿನಲ್ಲಿನ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗೆ ನಾನು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿ

ಕಕ್ಕೆ ಹೋಗುವ ಜಹಜಿನಲ್ಲಿ ಹೊರಡಲು ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ತಂತಿ ಕೊಟ್ಟನು. ದಾದಾ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾರವರು ಆಗತಾನೆ ‘ಕೂರಲೆಂಡ್’ ಎಂಬ ಜಹಜನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಂಡಿದ್ದರು. ನಾನು ನನ್ನ ಸಂಸಾರ ದೊಂದಿಗೆ ಆ ಜಹಜಿನಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆಯಿಲ್ಲದೆ ಪ್ರಯಾಣಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಅವರು ಒತ್ತಾಯಮಾಡಿದರು. ನಾನು ಇದಕ್ಕೆ ಸಂತೋಷದಿಂದ ಒಪ್ಪಿ ಡಿಸೆಂಬರ್ ತಿಂಗಳಿನ ಪ್ರಾರಂಭದಲ್ಲಿ ನನ್ನ ಹೆಂಡತಿ, ಇಬ್ಬರು ಮಕ್ಕಳು ಮತ್ತು ವಿಧವೆಯಾದ ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕನ ಒಬ್ಬನೇ ಮಗ ಇವರೊಡನೆ ಆ ಜಹಜಿನಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಅಫ್ರಿಕಕ್ಕೆ ಎರಡನೆಯ ಸಲ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದೆನು. ಇದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ‘ನಾದೇರಿ’ ಎಂಬ ಇನ್ನೊಂದು ಜಹಜೂ ಡರ್ಬನಿಗೆ ಹೊರಟಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ದಾದಾ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಕಂಪೆನಿಯವರು ದಕ್ಕಾಳಿಗಳಾಗಿದ್ದರು. ಎರಡು ಜಹಜುಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಒಟ್ಟು ಸೇರಿಸಿ ೮೦೦-೧೦೦೦ ಮಂದಿ ಭಾರತೀಯ ಪ್ರಯಾಣಿಕರಿದ್ದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ಅರ್ಧಜನ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ವಾಲಿಗೆ ಹೋಗುವವರಿದ್ದರು.

ಟಿ ಪ್ಪ ಣಿ ಗ ಳು

ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳು

ಪು. ೧ (ಅ) ಎಡನ್ :

ಈ ಪಟ್ಟಣವು ಭೂವಿವರಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಅರೇಬಿಯಾ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ್ದರೂ ರಾಜಕೀಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಸೇರಿ ಮುಂಬಯಿಯ ಗವರ್ನರರ ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿದೆ. ಕೆಂಪು ಸಮುದ್ರ, ಸೂಯೆಸ್ ಕಾಲುವೆಗಳ ಮಾರ್ಗವಾಗಿ ಭರತಖಂಡಕ್ಕೂ ಯೂರೋಪಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಓಡಾಡುವ ಜಹಜುಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಕಲ್ಲಿದ್ದಲನ್ನೂ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳುತ್ತವೆ. ಬ್ರಿಟಿಷರ ನೌಕಾಪ್ರಾಬಲ್ಯಕ್ಕೆ ಇದೊಂದು ಮುಖ್ಯವಾದ ರೇವು.

ಪು. ೨ (ಆ) ಶ್ರೀ. ರೇವಾಶಂಕರ ಜಗಜೀವನ ಮೆಹತಾ :

ಇವರು ರಾಷ್ಟ್ರಮಹಾಸಭೆಯ ಕೋಶಾಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಕೈನೆಯ್ಗೆ ಕೈನೂಲಿಗೆಗಳ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ಮತ್ತು ಗೋರಕ್ಷಣೆಯ ಮೇಲೆ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಪ್ರಬಂಧಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಬಹುಮಾನಗಳನ್ನು ಇವರು ಕೊಟ್ಟಿರುವರೆಂಬುದು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ತಿಳಿದ ವಿಷಯ.

ಪು. ೩ (ಇ) ಶತಾವಧಾನ :

ನೂರು ಜನರು ನೂರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಒಟ್ಟಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದರೂ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರು ಹೇಳಿದುದನ್ನೂ ಗಮನಿಸಿ ಪುನಃ ಹೇಳಲು ಶಕ್ತರಾಗಿರುವವರಿಗೆ ಶತಾವಧಾನಿಗಳೆಂದು ಹೆಸರು.

ಪು. ೩ (ಈ) ಮುಕ್ತಾನಂದರ ಪದ್ಯ :

ಇದರ ಮೂಲವು ಹೀಗಿದೆ:—

ಹಸತಾಂ ರಮತಾಂ ಪ್ರಗಟ ಹರಿದೇಖುಂ ರೇ
ಮೂರುಂ ಬೀವ್ಯುಂ ಸಫಲ ಶಬ ಲೇಖುಂ ರೇ

ಮುಕ್ತಾನಂದ ನೋ ನಾಥ ವಿಹಾರೀ ರೇ
ಓಧಾ ಜೀವನದೋರೀ ಅಮಾರೀ ರೇ

ಪು. ೪೩ (ಉ) ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿನ ಭಾರತೀಯರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು :

೧೯೧೪ರಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿನ ಭಾರತೀಯರ ಪರವಾಗಿ ಗಾಂಧೀ ಜಿಯವರಿಗೂ ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಧಾನ ಮಂತ್ರಿಗಳಾಗಿದ್ದ ಜನರಲ್ ಸ್ಮಿಟ್ಸರಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಆಗಿದ್ದ ಕಠಾರಿಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ೧೯೨೫ರಲ್ಲಿ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಧಾರಾಸಭೆಯವರು ಎಷಿಯಾವಾಸಿಗಳ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸಂಕಟಕರವಾಗಿ ಮಾಡುವ ಕೆಲವು ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನು ತಂದರು. ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಸರಕಾರದವರು ಸರ್ ಮಹಮದ್ ಹುಜುಲ್ಲಾ ಮತ್ತು ಶ್ರೀ ಶ್ರೀನಿವಾಸಶಾಸ್ತ್ರಿಗಳನ್ನೊಳಗೊಂಡ ಸಮಿತಿಯೊಂದನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕಕ್ಕೆ ಅಲ್ಲಿಯ ಸರಕಾರದೊಡನೆ ಸಂಧಿಗೆ ದಾರಿಮಾಡುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಟ್ಟರು. ಇದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಿಂದ ಕೆಲವು ಮಂದಿ ಭಾರತೀಯ ಮುಖಂಡರು ಅಲ್ಲಿನ ನಮ್ಮ ಸಹೋದರರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಈ ದೇಶದ ಜನರಿಗೆ ವಿಶದವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಇಲ್ಲಿಂದ ಎಲ್ಲಾ ವಿಧದ ಬೆಂಬಲವನ್ನೊಪಡಿಯಲು ಬಂದಿದ್ದರು. ಡಾ. ಅಬ್ದುಲ್ ರಹಿಮಾನರು ಇವರ ಮುಖಂಡರಾಗಿದ್ದರು. ಮಿ. ಜೇಮ್ಸ್‌ಗಾಡ್‌ಫ್ರೆಯವರು ಈ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳಲ್ಲೊಬ್ಬರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಬೆಂಗಳೂರಿಗೆ ೧೯೨೬ನೆಯ ಜನವರಿ ೨೬ರಲ್ಲಿ ಬಂದು ಟಿಪ್ಪಣಿಸುಲತ್ತಾನರ ಅರಮನೆಯಲ್ಲಿ ಉಪನ್ಯಾಸ ಕೊಟ್ಟರು.

ಪು. ೫೭ (ಉ) 'ನಾನು ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ವಾಲಿನವನಲ್ಲ, ಹಾಲೆಂಡಿನವನು'

ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ವಾಲಿನಲ್ಲಿ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿದ ಐರೋಪ್ಯರಲ್ಲಿ ಡಚ್ಚರೇ ಮುಖ್ಯರು. ಇವರ ತಾಯ್ನಾಡು ಹಾಲೆಂಡ್‌ದೇಶ. ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ವಾಲಿನಲ್ಲಿ ಇದ್ದು ಹಳಬರಾದವರು ಅಲ್ಲಿಯ ವಾತಾವರಣದಲ್ಲಿಯೇ ಉಸಿರಾಡಿ ವರ್ಣದ್ವೇಷದ ಸೊಂಕನ್ನು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಸಂಪಾದಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಇವರಿಗೆ ಜೋಅರರೆಂದು ಹೆಸರು. ಹೊಸದಾಗಿ ಹಾಲೆಂಡಿನಿಂದ ಬಂದ

ವರು ಇನ್ನೂ ಸರ್ವಸಮತಾದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡಿರುವ ಸಂಭವ ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದ್ದಿತು.

ಪು. ೬೦ (ಚು) ಅಮೆರಿಕದ ನೀಗ್ರೋ:

ನೀಗ್ರೋಜನರು ಮೊಟ್ಟಮೊದಲು ಆಫ್ರಿಕದ ನಿವಾಸಿಗಳೇ. ಐರೋಪ್ಯರು ಉತ್ತರದಕ್ಷಿಣ ಅಮೆರಿಕಗಳಲ್ಲಿಯೂ ವೆಸ್ಟ್ ಇಂಡಿಯಾ ದ್ವೀಪಗಳೇ ಮುಂತಾದ ಸ್ಥಳಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಹೋಗಿ ನೆಲೆಸಿದಾಗ ಅಲ್ಲಿ ಗಣಿಗಳನ್ನಗಿಯುವುದು, ಹೊಲಗದ್ದೆಭೂಮಿಗಳನ್ನು ಮಾಡುವುದೇ ಮುಂತಾದ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಜನರು ಸಿಕ್ಕದೆ ಆಫ್ರಿಕದಿಂದ ಈ ಬಡ ನೀಗ್ರೋ ಜನಗಳನ್ನು ಕೂಲಿಯ ಗುಲಾಮರಾಗಿ ಒಯ್ದರು. ಈ ಕಷ್ಟ ಗುಲಾಮರು ವ್ಯಾಪಾರದ ಸರಕಾದರು. ಈ ಅಮೂಲ್ಯವಾದ ಸರಕನ್ನು ಖಂಡದಿಂದ ಖಂಡಕ್ಕೆ ಒಯ್ಯುವುದರಲ್ಲಿ ಆಂಗ್ಲ ನಾವಿಕರು ಹೆಸರನ್ನೂ ಲಾಭವನ್ನೂ ಪಡೆದರು. ಹೀಗೆ ಗುಲಾಮರನ್ನು ಒಯ್ಯುವಾಗ ಆ ಬಡ ಪ್ರಾಣಿಗಳಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ ಚಿತ್ರಹಿಂಸೆಯು ವರ್ಣನಾತೀತವಾಗಿದ್ದಿತು. ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ನಿಯಮಿಸಿದಮೇಲಂತೂ ಅವರ ಪಾಡೇ ಬೇಡ.

ಸುಮಾರು ೧೮೬೦—೬೩ರಲ್ಲಿ ಅಮೆರಿಕದ ಸಂಯುಕ್ತ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗೂ ದಕ್ಷಿಣ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ಗುಲಾಮರ ಬಿಡುಗಡೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡ ಯುದ್ಧವಾಗಿ ಅಬ್ರಹಾಂ ಲಿಂಕನ್ ಎಂಬ ಮಹಾತ್ಮನ ಮುಂದಾಳುತನದಿಂದ ಗುಲಾಮರ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳಾದ ಉತ್ತರ ಸಂಸ್ಥಾನಗಳಿಗೆ ವಿಜಯವಾಗಿ ಅಂದು ಈ ನೀಗ್ರೋ ಗುಲಾಮರು ದೇಹಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಪಡೆದರು. ಇವರಲ್ಲಿ ಅನೇಕರು ಇತರ ದೇಶಗಳಿಗೆ ಬೇವನೋಪಾಯದ ಸಲುವಾಗಿ ತೆರಳಿದರು. ಹೀಗೆ ಹೋದವರಲ್ಲಿ ಕೆಲವರು ಅನೇಕ ತಲೆಗಳು ಕಳೆದ ಮೇಲೆ ತಮ್ಮ ಮೊದಲ ದೇಶವಾದ ಆಫ್ರಿಕವನ್ನು ಮುಟ್ಟಿದರು. ಆದರೆ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿಯೇ ಮೊದಲಿಂದ ಇದ್ದ ನೀಗ್ರೋ ಜನರಿಗೂ ಇವರಿಗೂ ಮಧ್ಯೆ ರೀತಿ ನೀತಿಗಳಲ್ಲಿ ಭೇದವು ಬೆಳೆದುಬಂದಿದ್ದುದರಿಂದ ಇವರೇ ಅಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸಂಗಡವಾದರು.

ಪು. ೬೯ (ಬೂ) ಪ್ಲಿಮತ್‌ಬ್ರದರ್ನ್, ಕ್ವೇಕರ್ಸ್:

ಪ್ಲಿಮತ್ ಬ್ರದರ್ನ್ ಎಂಬವರು ಈಸಾಯಿಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಕಟ್ಟು ನಿಟ್ಟಿನ ಸಂಪ್ರದಾಯದವರು. ಈ ಪಂಗಡವು 'ಸುಮಾರು ೧೮೩೦ರಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿತು. ಆಗ ಇಂಗ್ಲೆಂಡಿನ ಈಸಾಯಿ ಮತದಲ್ಲಿದ್ದ ಧರ್ಮಗುರುಗಳ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಪುನಃಪ್ರಾಪಿಸುವವರೇ ಪ್ರಬಲವಾಗಿದ್ದರು; ಕರ್ಮ ಕಾಂಡಕ್ಕೆ ಪ್ರಾಧಾನ್ಯವು ದೊರಕಿತು; ಈಸಾಯಿ ಚತುರ್ವೇದಗಳ ಪ್ರಭಾವವು ಕಂಡಿದ್ದಿತು. ಇದೆಲ್ಲಾ ಸರಿಬೀಳದೆ ಪ್ಲಿಮತ್ ನಗರದಲ್ಲಿದ್ದ ವಾರ್ಸಿ ಎಂಬವರಿಂದ ಈ ಪಂಗಡವು ಸ್ಥಾಪಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿತು.

ಕ್ವೇಕರ್ಸ್: ಈ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ಹೆಸರು 'ಸೊಸೈಟಿ ಆಫ್ ಫ್ರೆಂಡ್ಸ್' (ಮಿತ್ರರ ಕೂಟ) ಎಂದು. ಬಾರ್ಜೆಫಾಕ್ಸ್ (೧೬೨೪-೯೦) ಎಂಬಾತನು ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಸ್ಥಾಪಕನು. ಮಿಕ್ಕಾದ ಪ್ರಾಟೆಸ್ಟೆಂಟರಿಗೂ ಇವರಿಗೂ ಇರುವ ಮುಖ್ಯ ಭೇದವು ಆರಾಧನೆಯ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ. ಇದರಲ್ಲಿ ಇವರು ನಿಯಮಬದ್ಧರಲ್ಲ. ಪ್ರಾರ್ಥನೆಗೆ ಇವರು 'ಕೂಟದ ಮನೆ'ಯಲ್ಲಿ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಅವರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಒಬ್ಬರು ಅಂತರಾತ್ಮನ ಪ್ರೇರಣೆಯಂತೆ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಮೌನದ ಕೂಟಗಳೇನೂ ಅಸಾಧಾರಣವಲ್ಲ. ಆಣೆ ಯಿಡಲು ಇವರು ಒಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವಾದುದರಿಂದ ಇವರು ೧೮೩೨ರ ವರೆಗೂ ಇದಕ್ಕಾಗಿ ಶಿಕ್ಷೆಗೆ ಗುರಿಯಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಈಚೆಗೆ ಕಾನೂನು ಮಾರ್ಪಡಾಗಿದೆ. ಇವರ ಉಡುಪು ಆಡಂಬರವಿಲ್ಲದುದು. ಇವರು ಸಂಜೋಧನೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುವಚನವನ್ನು ಪಯೋಗಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ವಿಲಿಯಂ ಪೆನ್ ಎಂಬಾತನು ಇವರಲ್ಲಿ ಪ್ರಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಅನೇಕದಲ್ಲಿ ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಹರಡಿದನು.

'ಕ್ವೇಕರ್ಸ್' ಎಂದರೆ 'ಕಂಪನಶೀಲ'ರೆಂದು ಅರ್ಥ. ಈ ಸಂಪ್ರದಾಯದ ಸ್ಥಾಪಕನಾದ ಫಾಕ್ಸ್‌ನು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶ. ಬೆನೆಟನಿಗೆ "ದೇವರಿಂದಿನ್ನಲ್ಲಿ ನಡುಗು" ಎಂದು ಹೇಳಿದುದರಿಂದ ಈ ಪಂಗಡದವರಿಗೆ ಈ ಹೆಸರು ಬಂದಿತೆಂದು ಪ್ರತೀತಿ.

ಪು. ೮೮ (ಎ) ಆರೇಂಚ್ ಫ್ರೀಸ್ಟೇಟ್, ಭಾರತೀಯರು :

ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಪ್ರಾಂತಗಳೆಲ್ಲಾ ಒಂದುಗೂಡಿ ಏಕರಾಜ್ಯವಾಗುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಟ್ರಾನ್ಸ್‌ವಾಲ್ ಮತ್ತು ಆರೇಂಚ್ ಫ್ರೀಸ್ಟೇಟ್ ಪ್ರಾಂತಗಳು ದೋಅರದ ಪ್ರಜಾಭಿಪತ್ಯಗಳಾಗಿದ್ದುವು. ಭಾರತೀಯರು ಆರೇಂಚ್ ಫ್ರೀಸ್ಟೇಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಸೆಲಿಸಲು ಅಲ್ಲಿನ ಪ್ರಭುತ್ವದವರು ನೊಂದಲಿನಿಂದ ಆಡಳಿತಗಳನ್ನೊಡ್ಡಿದುದರಿಂದ ಅಲ್ಲಿ ಭಾರತೀಯರ ಸಂಖ್ಯೆಯು ಅತಿ ಎರಳವಾಗಿದ್ದಿತಲ್ಲದೆ ಅವರೆಲ್ಲಾ ಹೋಟೆಲುಗಳಲ್ಲಿ ನೆಲೆಸುವರು (ಊಳಿಗದವರು) ಗಳಾಗಿ ಕೀಳ್ಮೆರದ ಚಾಕರಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು.

ಪು. ೯೪ (ಎ) ಟಾಲ್‌ಸಾಪ್ಪಾಯ್ : (೧೮೨೮—೧೯೧೧)

ಇವರು ರಷ್ಯಾದೇಶದಲ್ಲಿ ಖ್ರೀಮಂತರ ಕುಲದಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದವರಾಗಿದ್ದರೂ ಜ್ಞಾನಿಗಳಾದುದರಿಂದ ನೈರಾಗ್ಯವನ್ನು ತಾಳಿ ರಷ್ಯಾದೇಶದ ಜನಜೀವನವನ್ನು ಸುಧಾರಿಸಿ ಜನರಲ್ಲಿ ಆಸ್ತಿಕತೆಯನ್ನೂ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕತೆಯನ್ನೂ ಹೆಚ್ಚುಗೊಳಿಸಲು ಧಾರ್ಮಿಕ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಕಾದಂಬರಿ, ಕತೆ, ನಾಟಕ ಮುಂತಾದ ಗ್ರಂಥಗಳನ್ನೂ ಬರೆದು ರಷ್ಯಾದೇಶದ ಸಾಹಿತ್ಯದಲ್ಲಿ ಉಚ್ಚಸ್ಥಾನವನ್ನು ಪಡೆದುದಲ್ಲದೆ ಆಧುನಿಕ ರಷ್ಯಾದೇಶದ ಮುಖ್ಯ ರಾಷ್ಟ್ರನಿರ್ಮಾಣಕರಲ್ಲೊಬ್ಬರೆಂಬ ಹೆಸರನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಈಸಾಯಿಗಳ ಮತಗ್ರಂಥವಾದ 'ಗಾಸ್ಪೆಲ್ಸ್' (ಸುವಾರ್ತೆ) ಗಳ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಅನೇಕ ಈಸಾಯಿಗಳೇ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನ ವಚನಗಳಿಗೆ ಕೇವಲ ಪಾರಮಾರ್ಥಿಕರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಅರ್ಥವನ್ನು ಮಾತ್ರ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕದಲ್ಲಿ ಅನ್ವಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬಾರದೆಂಬ ಪಕ್ಷವನ್ನು ವಹಿಸಿದರೂ ಟಾಲ್‌ಸಾಪ್ಪಾಯರು ಈ ವಚನಗಳು ನೈಸರ್ಗಿಕರೀತಿಯಿಂದ ವ್ಯಾವಹಾರಿಕ ಜೀವನದಲ್ಲಿಯೂ ನಮಗೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕವೆಂದು ವಾದಿಸಿ ಬರೆದಿರುವರು. ಇಂತಹ ವಚನಗಳಲ್ಲಿ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಯೇಸುಕ್ರಿಸ್ತನು ಹೇಳಿದ ಅಹಿಂಸೋಪದೇಶವನ್ನು ಕುರಿತು ಎಂದರೆ: "ಎಲ್ಲರಲ್ಲಿಯೂ ಸನ್ನಿಹೋರು ; ಹಗೆ ಬಿಡು ; ನಿನ್ನ ಶತ್ರುಗಳನ್ನೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ಕಾಣು." ಈ ರೀತಿಯಾದ ವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದರು.

ಪು. ೯೫ (ಬ) ಮನುಷ್ಯಪ್ರಯತ್ನ ಪೂಂದಾದರೆ ದೈವೇಚ್ಛೆ ಇನ್ನೊಂದು

ಈ ಅಧ್ಯಾಯದ ತೀರ್ಪುಕವು ಮೂಲದಲ್ಲಿ ಪದ್ಯರೂಪವಾಗಿದೆ :—

ಖಬರ ನಹೀಂ ಇಸ ಜಗಮೇಂ ಫಲಕೀ |

ಸಮರ್ಥು ರೇ ಮನ ಕೋ ಜಾನ್ಯೆ ಕಲಕೀ ||

[ಈ ಪ್ರಪಂಚದಲ್ಲಿ ಕ್ಷಣವೊಂದರ ಅರಿವೂ ಸಮಗಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಎಲ್ಲೆ ಮನಸ್ಸೇ, ಸಾಳೆ ಏನಾಗುತ್ತದೆಯೆಂದು ನಿನಗೆ ಗೊತ್ತೇ ?]

ಪು. ೧೦೧ (ಬ) ಎರಡನೆಯ ಚರ್ಚೆ :

ಯಾವುದಾದರೂ ಕಾಯಿದೆಯು ಜಾರಿಗೆ ಬರಬೇಕಾದರೆ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ಆ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಸರಕಾರದವರಾಗಲಿ ಧಾರಾಸಭೆಯ ಇತರ ಸದಸ್ಯರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಾಗಲಿ ಸಭೆಯ ಕಚೇರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಬೇಕು. ಈ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಧಾರಾಸಭೆಯು ಚರ್ಚೆಗೆ ಸ್ವೀಕರಿಸಬೇಕೆ ಇಲ್ಲವೆ ಎಂಬ ವಿಚಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುವ ಚರ್ಚೆಗೆ 'ಮೊದಲನೆಯ ಚರ್ಚೆ'ಯೆಂದು ಹೆಸರು. ಇದರಲ್ಲಿ ಸಾಕಾದಷ್ಟು ಜನರ ಸಮ್ಮತಿಯು ದೊರಕಿದರೆ ಆಮೇಲೆ 'ಎರಡನೆಯ ಚರ್ಚೆ'ಯು ನಡೆಯುವುದು. ಇದೇ ಮುಖ್ಯವಾದ ಚರ್ಚೆ. ಇದರಲ್ಲಿಯೇ ಕಾಯಿದೆಯ ಗುಣಾವಗುಣಗಳ ವಿಷಯವಾಗಿ ಅದರ ಪಕ್ಷಪಾತಿಗಳೂ ವಿರೋಧಿಗಳೂ ತಮ್ಮ ಬಲವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸುವುದು. ಈ ಚರ್ಚೆಯಲ್ಲಿ ಬಹುಮತ ದೊರಕಿದರೆ ಕಾಯಿದೆಯ ತತ್ವವನ್ನು ಧಾರಾಸಭೆಯು ಒಪ್ಪಿದಂತೆ ಭಾವ. ಆಮೇಲೆ ಕಾಯಿದೆಯನ್ನು ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾಗಿ ಪರಿಶೋಧಿಸಿ ಅದರ ಪ್ರಧಾನಾಂಶಕ್ಕೆ ತೊಂದರೆ ಬಾರದಂತೆ ತಿದ್ದುಪಾಟುಗಳನ್ನು ಮಾಡಿ ಷುನಃ ಧಾರಾಸಭೆಯ ಮುಂದಿಡುವುದಕ್ಕೆ ಸಭೆಯು ಸಣ್ಣ ಸಮಿತಿಯೊಂದನ್ನು ನಿಯಮಿಸುವುದು. ಸಮಿತಿಯ ವರದಿಯ ಆಧಾರದಮೇಲೆ ಚರ್ಚಿಸಿ ಸಭೆಯು ಸರ್ವಮತದಿಂದ ಅಥವಾ ಬಹುಮತದಿಂದ ಕಾಯಿದೆಗೆ 'ಅಸ್ತು' ಎಂದರೆ ಆಗ ಕಾಯಿದೆಯು ಜಾರಿಗೆ ಬಂದಿತೆಂದೇ ಎಣಿಸಬಹುದು. ಪ್ರಜಾಭಿಮತಕ್ಕನುಸಾರವಾಗಿ ಆಡಳಿತವುಳ್ಳ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಕಾಯಿದೆಗಳ ನಿರ್ವಾಣಕ್ಕೆ ಇದೇ ಕ್ರಮ.

ಪು. ೧೬೭ (ಓ) ಲೋಕಮಾನ್ಯ ಬಾಲಗಂಗಾಧರ ತಿಲಕರು :

ಇವರು ರತ್ನಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ೧೮೫೬ರಲ್ಲಿ ಜನ್ಮವೆತ್ತಿದರು. ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ವ್ಯಾಸಂಗಮಾಡಿ ಬಿ.ಎ., ಮತ್ತು ಎಲ್.ಎಲ್.ಬಿ., ಪರೀಕ್ಷೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮರೀತಿಯಲ್ಲಿ ತೇರ್ಗಡೆಹೊಂದಿದನಂತರ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿದ್ಯಾಶಾಲೆಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ದೇಶಸೇವೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಷ್ಕರ್ಷಿಸಿ ಪುಣೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲ ಮಿತ್ರರ ಸಹಾಯದಿಂದ ಒಂದು ಶಾಲೆಯನ್ನು ತೆರೆದರು. ಅನಂತರ ಇದು ದೊಡ್ಡ ಶಾಲೆಯಾಯಿತು. ಇವರು ವೀರವೈರಾಗ್ಯಪಕ್ಷದವರಾದುದರಿಂದ ಈ ಶಾಲೆಯನ್ನು ಬಡಬೇಕಾಯಿತು. 'ಮರಾಠಾ' (ಇಂಗ್ಲಿಷ್) ಮತ್ತು 'ಕೇಸರಿ' (ಮರಾಠಿ) ಎಂಬ ಪತ್ರಿಕೆಗಳನ್ನು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ ರಾಷ್ಟ್ರಪೀಠವನ್ನೂ ವೇಗಗೊಳಿಸಿದರು. 'ಶಿವಾಜಿ' ಮತ್ತು 'ಗಣಪತಿ' ಉತ್ಸವಗಳನ್ನು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲೆಲ್ಲ ಆಚರಿಸುವಂತೆ ಒಂದು ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ಶಾರೀರಕ ಶಿಕ್ಷಣ, ಸ್ಪರ್ಧಾಶೀಲ, ರಾಷ್ಟ್ರಪೀಠ ಮುಂತಾದ ಉದಾತ್ತಭಾವನೆಗಳು ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂವರ್ಷಗಳ ಕೆಳಗೆ ಬೇರೂರಿದುದಕ್ಕೆ ಇವರೇ ಕಾರಣಕರ್ತರು. ಇವರನ್ನು ಸರಕಾರದವರು ೧೮೯೭ರಲ್ಲಿ ಒಂದೂವರೆ ವರ್ಷ ೧೯೦೮ರಲ್ಲಿ ಆರು ವರ್ಷ ಕಾರಾಗೃಹದಲ್ಲಿರಬೇಕೆಂದು ಶಿಕ್ಷೆ ವಿಧಿಸಿದರು. ೧೯೧೪ರಲ್ಲಿ ಬದುಕುಹೋದರು. ಅಂದಿನಿಂದ ಅವಿಚ್ಛಿನ್ನವಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರಕಾರ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಉದ್ಯುಕ್ತರಾಗಿ ಸ್ವರಾಜ್ಯಸಂಪಾದನೆಯಲ್ಲಿ ಅತಿ ಸಾಹಸದಿಂದ ಕೆಲಸಮಾಡಿ 'ಲೋಕಮಾನ್ಯ' ರೆಂಬ ಹೆಸರಿನಿಂದ ಬಹುತೆಯಲ್ಲಿ ಜಿಳಗಿದರು. ಇವರು ೧೯೨೦ರಲ್ಲಿ ಪರಂಧಾಮವನ್ನೈದಿದರು.

ಇವರ ಮಂತ್ರವು 'ಸ್ವರಾಜ್ಯವು ಸನ್ನಿಹಿತ ಸಿದ್ಧಹಕ್ಕು' ಎಂದರೆ ನಾವು ಸ್ವರಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಅರ್ಹರೆಂದು ಇತರರಿಂದಿಗೆ ನಿರೂಪಿಸಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಗಣಿತಶಾಸ್ತ್ರದಲ್ಲಿಯೂ ಸಂಸ್ಕೃತದಲ್ಲಿಯೂ ಲೋಕಮಾನ್ಯರು ಉದ್ಭಾವಿಸಿರಬಹುದು. ಇವರು ಬರೆದ ಗ್ರಂಥಗಳು ಇವರ ಪಾಂಡಿತ್ಯಕ್ಕೂ ಸ್ವತಂತ್ರ ವಿಚಾರಕ್ಕೂ ನಿದರ್ಶನಗಳಾಗಿವೆ.

ಇವರ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿಯೇ ಪೂಜ್ಯ ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಸಾಹಸ ಪಟ್ಟು ೧೯೨೧ರಲ್ಲಿ ಮೂರುತಿಂಗಳೊಳಗೆ ಒಂದುಕೋಟಿ ರೂಪಾಯಿಗಳ ನಿಧಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸಿದರು.

ಪು. ೧೬೭ (ಬಿ) ಭಂಡಾರಕರ, ಸರ್ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಗೋಪಾಳ:

ಇವರು ಪುಣೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪುಸಿದ್ದ ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿದ್ವಾಂಸರು. ಇವರಲ್ಲಿ ವೌವಾತ್ಸ್ಯ ಮತ್ತು ಪಾಲ್ಟಿಮಾತ್ಸ್ಯ ಸಂಶೋಧನಾ ಸಂಪ್ರದಾಯಗಳು ಕಲೆತಿದ್ದುವು. ೪೦—೫೦ ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಮ್ಮ ಪೂರ್ವ ಇತಿಹಾಸ ಮತ್ತು ಸಾಹಿತ್ಯಸಂಶೋಧನಾಸಂದರ್ ಕೆಲವು ಐರೋಪ್ಯ ಪಂಡಿತರ ಗುತ್ತಿಗೆಯಿಂದೆಣಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದುವು. ಭಾರತೀಯರಲ್ಲಿ ಸಂಶೋಧಕರೆಂದರೆ ಇವರೇ ಮೂಲವುರುಷರು. ತಮ್ಮ ವ್ಯಾಸಂಗವನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಇತರ ಗೋಟಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಾಗಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಮುಂಬಯಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಹಾಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಇವರು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಅಲ್ಲದೆ ಸಮಾಜಸುಧಾರಣೆಯ ಕೆಲಸಗಳಲ್ಲಿ ಆಸಕ್ತರಾಗಿದ್ದರು.

ಸಂಸ್ಕೃತವನ್ನು ಕಲಿಯುವ ಬಾಲಕರು ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಇವರು ಬರೆದ ಪಠ್ಯಪುಸ್ತಕವನ್ನೇದುವರು.

ಪು. ೧೬೭ (ಕ) ಗೋಖಲೆ, ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ:

ಇವರು ರತ್ನಗಿರಿಯಲ್ಲಿ ೧೮೬೯ರಲ್ಲಿ ಜನಿಸಿದರು. ಪಿ. ಎ. ಪರೀಕ್ಷೆಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತೀರ್ಣರಾದಮೇಲೆ ಪುಣೆಯಲ್ಲಿ ಲೋಕಮಾನ್ಯ ತಿಲಕರು ಸ್ಥಾಪಿಸಿದ್ದ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರಾದರು. ಅನಂತರ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾದ ಮಹಾದೇವ ಗೋವಿಂದ ರಾಸಡೆಯವರ ಶಿಷ್ಯತ್ವದಲ್ಲಿ ರಾಷ್ಟ್ರೀಯತೀತಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಅಮೂಲಾಗ್ರವಾಗಿ ಪಠಿಸಿ ಮುಂಬಯಿ ಕಾಯಿದೆಮಂಡಲದಲ್ಲಿಯೂ ಬಹುಕಾಲ ಕೇಂದ್ರ ಕಾಯಿದೆಮಂಡಲದಲ್ಲಿಯೂ ಸದಸ್ಯರಾಗಿದ್ದರು. ೧೯೦೫ರಲ್ಲಿ ಸರ್ವೆಂಟ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ ಸೊಸೈಟಿ (ಭಾರತ ಸೇವಕರ ಸಂಘ) ಯನ್ನು ಸ್ಥಾಪಿಸಿ ಭಾರತ ಯುವಕರು ಸುರಿಕ್ಷಿತರಾಗಿ ರಾಷ್ಟ್ರಸೇವೆಗೆ ಸಿದ್ಧರಾಗುವ

ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ಮಾಡಿದರು. ೧೯೦೫ರಲ್ಲಿ ಕಾಶಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಹಾಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಪಕ್ಷವನ್ನು ವಹಿಸಿ ಸರಕಾರದೊಡನೆ ಚರ್ಚೆ ನಡೆಸುವುದರಲ್ಲಿ ಆಗ್ರಗಣ್ಯರನ್ನಿಸಿಕೊಂಡರು. ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ದೇಶೀಯರ ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಕಂಡು ಅವರಿಗಾಗಿ ಹೋರಾಡಿದರು. ಇವರ ವಿನಯವನ್ನೂ ನಿಧಾನವನ್ನೂ ಕಂಡು ಗಾಂಧೀಜಿಯವರು ಮುಗ್ಧರಾಗಿ ಇವರನ್ನೇ ತಮ್ಮ 'ರಾಜಗುರು' ವೆಂದು ಗೌರವಿಸಿದರು. ೧೯೧೫ರಲ್ಲಿ ಇವರು ಪರಂಧಾಮವನ್ನೈದಿದರು.

ಕೆಲವು ಇತರ ವಿಶೇಷ ವಿಷಯಗಳು

ಜಾರಥೂಷ್ಠ್ರ :

ಇವರು ಪಾರಸೀಯರ ಮತಸ್ಥಾಪಕರು. ಕ್ರಿ. ಪೂ. ೫ನೆಯ ಶತಮಾನದಲ್ಲಿ ಈತನಿದ್ದನೆಂದು ಪರಿಶೋಧಕರ ಹೇಳಿಕೆ. ಪಾರಸೀಯರ ಮತಗ್ರಂಥವಾದ 'ಅವೆಸ್ತ'ವಾದರೋ ಬಹು ಪುರಾತನವಾದುದು. ಇದರಭಾಷೆಗೂ ವೇದದಲ್ಲಿ ಪ್ರಯೋಗಿಸಿರುವ ಸಂಸ್ಕೃತಕ್ಕೂ ಹೋಲಿಕೆಯುಂಟು. ಪಾರಸೀಮತದಲ್ಲಿ ಜಗದೀಶ್ವರನನ್ನು ಅಗ್ನಿಸ್ವರೂಪಿಯಾಗಿ ಆರಾಧಿಸುವರು. ಅವರ ಪುರಾಣದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿಕರ್ತನ ಹೆಸರು 'ಆರ್ಮಿಜ್ಡ್'. ಆಸುರೀಶಕ್ತಿಗೆ 'ಅಹ್ರಿಮಾನ್' ಎನ್ನುವರು. ಈ ಸಾತ್ವಿಕ, ತಾಮಸಿಕ ಶಕ್ತಿಗಳಲ್ಲಿ ಪರಸ್ಪರ ಯುದ್ಧವು ನಿರಂತರ ನಡೆಯುವುದು.

ಈ ಮತಸ್ಥರು ಈಗ ಪಾರಸೀಸ್ಥಾನದಲ್ಲಿ ಏರಳೆ. ಈ ಮತಾನುಯಾಯಿಗಳು ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಬಂದು ನೆಲೆಸಿ ಮುಂಬಯಿ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಬಲವಾದ ವ್ಯಾಪಾರವಾಣಿಜ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿರತರಾಗಿರುವರು.

ದಿನ್‌ಷಾ ಇಡಲ್ಜಿ ವಾಚಾ :

ಇವರು ಪ್ರಸಿದ್ಧರಾದ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರಜ್ಞರು. ರಾಷ್ಟ್ರಸಭೆಯ ಪೂರ್ವಾವಸ್ಥೆಯಲ್ಲಿ ಆ ಸಭೆಯ ಯಶಸ್ಸಿಗಾಗಿ ಸಾಹಸಪಟ್ಟ ಪಾರಸೀ

ಪುಮುಖರಲ್ಲಿವರೊಬ್ಬರು. ಕಲಿಕತ್ತೆಯಲ್ಲಿ (೧೯೦೧) ನಡೆದ ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಹಾಸಭೆಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರಾಗಿದ್ದರು. ವಯೋವೃದ್ಧರಾಗಿದ್ದರೂ ಈಗಲೂ ದೆಹಲಿಯ ಕೌನ್ಸಿಲ್ ಆಫ್ ಸ್ಟೇಟ್ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಾಂಶುಭವಿಯಲ್ಲಿ ಸದಸ್ಯರಾಗಿರುವರು. ಆದರೆ ಈಗಿನ ರಾಷ್ಟ್ರ ಜೀವನದ ಚಳವಳಿಗಳಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ರುಚಿಯಿಲ್ಲವಾಗಿದೆ.

ಮ್ಯಾಕ್ಸ್ ಮುಲ್ಲರ್ : (೧೮೨೩—೧೯೦೦)

ಇವರು ಜರ್ಮನಿ ದೇಶದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಸಂಸ್ಕೃತ ವಿದ್ವಾಂಸರು. ಆಕ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್ ವಿಶ್ವವಿದ್ಯಾನಿಲಯದಲ್ಲಿ ಇವರಿಗೆ ಕೆಲಸವಿದ್ದಿತು. ವೇದಗಳನ್ನು ಇಂಗ್ಲಿಷಿಗೆ ಭಾಷಾಂತರಿಸಿದುದಲ್ಲದೆ ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಪ್ರಾಚೀನ ಸಂಸ್ಕೃತಿಯ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಅನೇಕ ಅಭಿಮಾನಪೂರ್ವಕವಾದ ಉಪನ್ಯಾಸಗಳನ್ನು ಮಾಡಿರುವರು. ಶ್ರೀ ರಾಮಕೃಷ್ಣ ಪರಮಹಂಸರ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಬಹಳ ಗೌರವವನ್ನು ತೋರ್ಪಡಿಸಿದರು. ಐರೋಪ್ಯರಲ್ಲಿ ಸಂಸ್ಕೃತದ ಅಭಿಮಾನವನ್ನು ಹುಟ್ಟಿಸಿದವರಲ್ಲಿ ಇವರೇ ಪ್ರಮುಖರು.

ಇರ್ವಿಂಗ್, ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ : (೧೮೮೩—೧೮೯೯)

ಇವರು ಅಮೆರಿಕದೇಶದ ಸುಪ್ರಸಿದ್ಧ ಲೇಖಕರು. ಲಲಿತವಾದ ಜನರಂಜಕವಾದ ಶೈಲಿಯನ್ನು ಬರೆಯತಕ್ಕವರು. ಸ್ಟೇನ್ ದೇಶದಲ್ಲಿನ ಗ್ರೀನಡಾ ಎನ್ನುವ ಪ್ರಾಂತವನ್ನು ಮಹಮ್ಮದೀಯರು ಗೆದ್ದು ಇತಿಹಾಸವನ್ನು ಬರೆದುದಲ್ಲದೆ ಮಹಮದ್ ಪೈಗಂಬರರನ್ನು ಕುರಿತು ಒಂದು ಸಣ್ಣ ಪ್ರಬಂಧವನ್ನು ಬರೆದರು. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ಪೈಗಂಬರರ ವಿಚಾರವಾಗಿ ಬರೆಯುವವರು ದೋಷಾನ್ವೇಷಣೆಯುಕ್ತರಾಗಿ ಕುಹಕ ರೀತಿಯಿಂದಲೇ ಬರೆಯುವರು. ಆದರೆ ಇರ್ವಿಂಗ್ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಲೈಲ್ (೧೮೯೫—೧೮೮೧) ಎನ್ನುವ ಅಂಗ್ಲ ದಾರ್ಶನಿಕರು ಈ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವರಲ್ಲ.

ಮಹಾದೇವ ಗೋವಿಂದ ರಾಸದ :

ಇವರು ಮುಂಬಯಿಯ ಹೈಕೋರ್ಟಿನಲ್ಲಿ ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರಾಗಿದ್ದರು. ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜಕೀಯ ಚಳವಳಿ

ಗಳಲ್ಲಿ ಬಹು ಅಸಕ್ತಿಯುಳ್ಳವರಾಗಿರಾಷ್ಟ್ರಮಹಾಸಭೆ ಮತ್ತು ಸಾಮಾಜಿಕ ಪರಿಷತ್ತುಗಳ ಅನೇಕ ನಿರ್ಣಯಗಳಿಗೆ ಪ್ರೇರಕರಾಗಿದ್ದರು. ಇವರನ್ನು ಶ್ರೀ ಗೋಖಲೆಯವರು ಗುರುವೆಂದು ಭಾವಿಸಿದ್ದರು. ಮೂವತ್ತು ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ಮುಂಬಯಿ ರಾಜಧಾನಿಯಲ್ಲಿ ಶ್ರೀ ರಾನಡೆಯವರು ಭಾಗಿಗಳಾಗದ ಸಾರ್ವಜನಿಕ ಕೆಲಸಗಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳಬಹುದು. ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರ ಇತಿಹಾಸದ ಸಂಶೋಧನೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಅರ್ಥಶಾಸ್ತ್ರದ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿಯೂ ಪ್ರೌಢತರವಾದ ಕೆಲಸವನ್ನು ಮಾಡಿರುವರು.

ಅನುಕ್ರಮಣಿಕೆ

'ಅಂಟು ದಿಸ' ಲಾಸ್ಪಾ' (ಸರ್ವೋ
 ದಯ), ರಸ್ತೆನರ, ೬
 'ಅನಾಲಜಿ'(ಸಾಮ್ಯ), ಬಟ್ಟೆರರ, ೬೮
 'ಅನಿಷ್ಟನೂದ ಆಗಂತುಕ', ೪೧
 'ಅನೇಕಸ್ವತಸ್ಸಿದ್ಧಪ್ರಮಾಣಗಳು
 (ಮೆಸಿ ಇನ್ಫಲ್ಟಿಬ್ಲಾ ಪೂಫ್ಸ),
 ಸುಯರ್ಸರ, ೬೭, ೬೮
 ಅಬೂ ಬಾಕರ್ ಅಮೂದ್ ಸೇತ್
 ೧೨೬
 ಅಬ್ದುಲ್ ಕರೀಮ್ ಝೂವೇ
 ಲಿಯಾ ಸೇತ್, ೨೮
 ಅಬ್ದುಲ್ ಗನೀ ಸೇತ್, ೫೪, ೫೫
 ೫೬, ೫೭
 ಅಬ್ದುಲ್ ಲಾ ಸೇತ್, ೫೬, ೫೭, ೫೮
 ೪೦, ೪೧, ೪೨, ೪೪, ೪೫, ೪೬,
 ೪೯, ೫೦, ೫೩, ೫೪, ೬೫,
 ೯೫, ೯೬, ೯೮, ೧೦೦, ೧೦೮,
 ೧೦೯, ೧೧೦, ೧೧೧, ೧೧೩, ೧೧೪
 ಅಬ್ದುಸ್ ತಯ್ಯಬ್ಬೀ, ೧೬೩

'ಅಮೃತ ಬಚಾರ್ ಪತ್ರಿಕೆ'
 ೧೭೨
 ಅಮೆರಿಕ, ೬೦
 ಅರಬ್ಬೀ (ಜನರು, ಭಾಷೆ) ೩೮,
 ೩೯, ೪೦, ೭೮
 ಅಲಹಾಬಾದ್ (ಪ್ರಯಾಗ) ೧೪೮
 ಅಸ್ಪೃಶ್ಯತೆ ೯೨
 ಅಹಿಂಸೆ, ೧೫೭
 ಅದಮ್ ಜೇ ಮಿಯಾಖಾನ್, ೪೩,
 ೧೦೦, ೧೦೪, ೧೪೩, ೧೪೪
 ಅನ್ನಾ ಕಿಂಗ್ಸ್ ಫರ್ಡ್, ೯೩
 ಆಮೋದ್ ಜೇವಾ, ೧೦೦, ೧೦೪
 ಆಮೋದ್ ಸೇತ್, ಅಬೂ ಬಾಕರ್
 ೧೨೬
 ಆರೇಂಜ್ ಫ್ರೀ ಸ್ಟೇಟ್ ೭೬,
 ೭೭, ೯೬
 ಆರ್ಥರರು ೧೦೨
 ಅರ್ನಾಲ್ಡ್, ಸರ್ ಟ್ರೆವಿಡ್ವಿನ್, ೧೩೪
 'ಇಂಗ್ಲಿಷ್ ಮನ್' ಪತ್ರಿಕೆ, ೧೭೩
 'ಇವ್', ೭೮

ಇರ್ವಿಂಗ್, ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್, ೧೩೩	ಕಸ್ತೂರಿಬಾಯಿ ಗಾಂಧೀ, ೩೦
ಇಸ್ಲಾಮ್, ೩೮, ೯೩	ಕಾಂಗ್ರೆಸ್, ಇಂಡಿಯನ್ ನ್ಯಾಷನಲ್,
• ಈಶ್ವರನ ಸಾಮ್ರಾಜ್ಯವು ನಿನ್ನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿದೆ, ' ಟಾಲ್ಸ್‌ಟಾ	ಯನ್, ೧೧೩
ಯರ್, ೯೪	ಕಾಂಗ್ರೆಸ್, ನೇಟಾಲ್ ಇಂಡಿಯನ್,
ಈಸಾ ಸೇಠ, ೫೩, ೫೪	(ನೇಟಾಲ್ ಇಂಡಿಯನ್ ಕಾಂಗ್ರೆಸ್ ನೋಡಿ)
ಉಪನಿಷತ್ತುಗಳು, ೧೩೩	ಕಾಥ್ಯವಾಡ, ೨೧, ೨೫, ೧೩೧
ಉದೂರ್ ೧೪೪, ೧೪೫	ಕಾಮಾ, ೧೫೯
ಎಡ್ವರ್ಡ್, ಏಕನೆಯ ೧೫೭	ಕಾರ್ಲೈಲ್, ೧೩೩
ಎಲ್ಲಿನ್, ಲಾರ್ಡ್, ೧೨೮	ಕಿಂಗ್ಸ್‌ಫರ್ಡ್, ಆನಾ, ೯೩
ಎಲ್ಲರ್‌ಥಾರ್ಪ್, ೧೭೧	ಕುರಾನ್ ೩೮ ೯೩
ಎವಿಡೆನ್ಸ್ ಆಕ್, ೧೩, ೧೪	'ಕೂರ್‌ಲೆಂಡ್' ೧೭೫
ಎಸ್ಯೂಂಬ್. ೯೭, ೧೦೧, ೧೦೮	'ಕೂಲಿ' ೩೯, ೪೦
೧೧೧	'ಕೂಲಿ ಬ್ಯಾರಿಸ್ಟರ್' ೫೬
ವಡನ್, ೧	ಕೆಲ್ನರನ ಹೊಟೆಲ್, ೧೪೮
"ಎಷ್ಯಡ ಜ್ಯೋತಿ" ಆರ್ನಾಲ್ಡರ ೧೩೪	ಕೇಶವರಾವ್ ದೇಶಪಾಂಡೆ ೧೬೨
ಏಷ್ಯಾವಾಸಿ, ೭೮	೧೬೩
ಕಚ್ಚೇ ೭೩	ಕೊಳಂದವೇಲು ಪಿಳ್ಳೆ, ಎ. ೧೦೦
ಕೆನ್ಸರ್‌ವೆಟಿವ್ (ಪ್ರಾಚೀನತಾ	ಕೋಟ್ಸ್, ೬೬, ೬೭, ೬೮, ೬೯
ಪ್ರೀಮಿ) ಪಕ್ಕ್, ೧೧೩	೭೧, ೭೮
ಕಮ್ರುದ್ವೀನ್ ಸೇಠ್, ಮಹ	ಕ್ರಿಸ್ತ, ಯೇಸು, (ಯೇಸು ಕ್ರಿಸ್ತ ನೋಡಿ)
ಮ್ಮದ್ ಕಾಸಿಮ್, ೫೪, ೧೦೦	ಕ್ರೂಗರ್, ಪ್ರೆಸಿಡೆಂಟ್, ೮೦
ಕರ್ಮಚಂದ ಗಾಂಧೀ, ೧೧೦	ಕ್ರಾಜೆ, ಡಾ, ೭೮, ೭೯
ಕಲ್ಕತ್ತೆ, ೧೪೪, ೧೪೭, ೧೭೧,	ಕ್ವೇಕರ್, ೬೬
೧೭೨, ೧೭೪	

ಮುಸೇದಾಜೀ, ಸಿ.ಎಮ್., ೧೬೩	ಚೆನ್ನಿ,	೧೪೮
ಗಂಗಿ,	೧೬೮ ಜಗಜೀವನ ಮಹತಾ, ರೇವಾ	
ಗನೀಸೇಲ್, ಅಬ್ದುಲ್, ೫೪, ೫೫	ಶಂಕರ	೨, ೩
೫೬, ೫೭	ಜರ್ಮಿನ್, ೫೭	
ಗಾಂಧೀ, ಕರ್ಮಚಂದ, ೧೧೦	ಜಾಂಜಿಬಾರ್, ೩೪, ೩೫, ೪೪,	
ಗಾಂಧೀ, ಕಸ್ತೂರಿಬಾಯಿ, ೩೦	೧೬೩	
ಗಾಂಧೀ, ಪುತಲಿಬಾಯಿ ೨, ೩೦	ಜಾನ್‌ಸನ್, ೬೦, ೬೧, ೬೪	
೬೮, ೬೯	'ಪಾರಥೂಷ್ಪ್ರಸ ವಚನಗಳು'	
ಗಾಂಧೀ, ವೀರಚಂದ, ೧೩, ೧೫೯	೧೩೩	
ಗಾಡ್‌ಫೈ, ಜೀಮ್ಸ್, ೪೩	ಜೇವಾ, ಆಮೂಡ್ ೧೦೪	
ಗಾಡ್‌ಫೈ, ಸುಭಾನ್ ೪೩, ೧೦೦	ಜುಸುಬ್ ಸೇತ್, ಹಾಜಿ	
ಗಿರಿಗಾಂ, ೧೮	ಮಹಮ್ಮದ್ ಹಾಜಿ, ೭೨	
'ಗಿರ್ಮಿಟಿಯ', ೩೯, ೪೧	ಜೂಲೂ, ೧೨೫	
ಗೀತೆ (ಭಗವದ್ಗೀತೆ), ೧೬ ೫	ಜೇಕಬಸ್ ಡಿವೆಟ್, ೭೫	
ಗುಜರಾತೀ (ಭಾಷೆ, ಜನ) ೭೩,	ಜೇಮ್ಸ್ ಗಾಡ್‌ಫೈ, ೪೩	
೮೪, ೧೦೧, ೧೬೪	ಜೋಹಾನ್ಸ್ ಬರ್ಗ್, ೫೦	
ಗೋಖಲೆ, ಗೋಪಾಲಕೃಷ್ಣ,	೫೪, ೭೯	
೧೨೯, ೧೬೭, ೧೬೮	ಜೋಶೀ, ೧೦೦	
ಗ್ಯಾಬ್, ಮಿನ್, ೬೬	ಝಾವೇರಿಯಾ, ಸೇತಾ ಅಬ್ದುಲ್,	
ಗ್ರೇಟ್ ಈಸ್ಟರ್ನ್ ಹೊಟೆಲ್	ಕರೀಮ್ ೨೮	
೧೭೧	ಟಾಲ್ಪ್‌ಸಿಯ್, ೬, ೯೪, ೧೩೩	
ಗ್ರಾಂಥ್ ನ್ಯಾಷನಲ್	'ಟೈಮ್ಸ್' ಪತ್ರಿಕೆ, ೧೦೪	
ಹೊಟೆಲ್ ೫೪	'ಟೈಮ್ಸ್ ಆಫ್ ಇಂಡಿಯಾ' ೧೦೪	
ತುರಂಗ ೩೨	ಟೋಂಗಾಟ್, ೧೧೬	
ಚಾಲ್ಸ್‌ಟನ್, ೪೯, ೫೦,	ಟ್ರಾನ್‌ಸ್‌ವಾಲ್, ೩೭, ೫೫, ೫೭	
೧೧೬	೭೨, ೭೬, ೭೭, ೧೭೫	

ರಾಕೂರ್, ಮಹಾರಾಜಾ, ೧೭೨	ಲೃ, ಲೃ, ಲೃ, ೧೦೦, ೧೦೧,
ಡರ್ಬನ್, ೩೬, ೩೮, ೪೩, ೪೫, ೪೬	೧೦೪, ೧೦೮, ೧೦೮, ೧೦೯,
೪೭, ೪೯, ೫೫, ೧೦೦, ೧೦೧,	೧೧೪, ೧೭೪, ೧೭೫
೧೧೪, ೧೧೫, ೧೨೧, ೧೩೧,	ದಾವುದ್ ಮಹಮ್ಮದ್
೧೭೪, ೧೭೫	ಸೇಠ್, ೧೦೦, ೧೦೪
ಡಿ ವೆಟ್ ಜೇಕಬಸ್, ೭೫	ದೇಶಪಾಂಡೆ, ಕೇಶವರಾವ್,
'ಡೆವಿಲ್ಲೆ ಟೆಲಿಗ್ರಾಫ್' ೧೭೧	೧೭೭, ೧೭೩
ಡೈಮಂಡ್ ಜೂಜಲಿ ೧೫೬	ಧರ್ಮವಿಚಾರ, ೧೩೨
ತಮಿಳು (ಭಾಷೆ, ಜನ) ೩೯, ೧೨೦	ನರಸೀ ರಾಮ್, ೧೦೦
೧೪೪, ೧೪೫, ೧೪೬	ನರ್ಮದಾ ಶಂಕರರು, ೧೩೨
ತಯ್ಯಪ್ಪಿ, ಅಬ್ಬಾಸ್, ೧೭೩	'ನಾಡೇರಿ' ೧೭೫
ತಯ್ಯಪ್ಪಿ, ಬದ್ರುದ್ದೀನ್, ೧೩,	ನಾಸಿಕ, ೭
೧೫೮, ೧೫೯	ನೀಗ್ರೋ, ೩೪, ೫೨, ೬೦, ೭೭,
ತಯ್ಯಬ್ ಸೇಠ್, ೪೫, ೪೬, ೭೨	೮೦
೭೫, ೮೬, ೮೭	'ಸೇಠಾಲ್ ಇಂಡಿಯನ್
ತಲಕ್, ಲೋಕಮಾನ್ಯ ಬಾಲ	ಕಾಂಗ್ರೆಸ್' ೧೧೪, ೧೧೫, ೧೧೮
ಗಂಗಾಧರ, ೧೭೭, ೧೭೮	೧೨೦, ೧೨೫, ೧೨೮, ೧೨೯,
ತ್ರಿವೇಣಿಸಂಗಮ, ೧೪೯	೧೪೩
ತೆಲುಗು, ೩೯, ೧೪೫, ೧೪೬	ಪಂಚಮ, ೧೫೨
ಥಿಯಾಸಾಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿ, ೧೩೨	'ಪಂಚೀಕರಣ' ೯೪
'ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದ ಜನರಲ್	ಪಂಜಾಬಿ, ೭೩
ಮಿಷನ್' ೧೩೧	ಪಟೇಲ್, ೧೫
'ದಕ್ಷಿಣ ಆಫ್ರಿಕದಲ್ಲಿನ ಸತ್ಯಾ	ಪಡಿಯಾಚಿ, ರಂಗಸಾಮಿ, ೧೦೦
ಗ್ರಹದ ಇತಿಹಾಸ' ೭೨	'ಪಯೋನೀರ್' ಪತ್ರಿಕೆ, ೧೪೮
ದಾದಾಅಬ್ದುಲ್ಲಾ, ಕಂಪೆನಿ, ೨೮	೧೪೯, ೧೫೦
೩೧, ೫೯, ೬೪, ೭೨, ೮೨,	ಪರಮೇಶ್ವರಂ ಪಿಳ್ಳೆ, ಜಿ., ೧೭೦

ಪರ್ಡೆಕೋಫ್	೧೫	ಪ್ರಯಾಗ (ಅಲಹಾಬಾದ್),	
ಪಾದಪಹ, ಪೆಸ್ತನ್‌ಜಿ,	೧೬೪		೧೪೮
	೧೬೫	ಪ್ರಾಟಿಸ್ಟೆಂಟ್,	೮೯
ಪಾದಪಹ, ಬರ್ಜೋರ್ಜಿ,	೧೬೪	ಪ್ರಾಟಿಸ್ಟೆಂಟ್ ಮಿಷನ್,	೪೩
ಪಾಂಡ್ರಿ,	೯೬	ಪ್ರಾಚೀನತಾ ಪೈಮಿ (ಕನ್ಸ	
ಪಾರಸಿ,	೨೯, ೪೩, ೭೩, ೧೦೧	ವೆಂಟಿಮ್) ಸಕ್ಷ,	೧೧೩
	೧೬೩, ೧೬೪	ಪ್ರಿಟೋರಿಯಾ,	೩೭, ೪೩, ೪೪
ಪಾರ್ಕರ್,	೬೭, ೬೮	೪೫, ೪೮, ೪೯, ೫೫, ೫೬, ೫೭	
ಪಾರ್ಸಿ ರುಸ್ತುಂಜೀ,	೪೩, ೧೦೦	೫೮, ೫೯, ೬೦, ೬೫, ೬೬, ೮೦	
	೧೦೪, ೧೪೩, ೧೬೦	೮೩, ೮೫, ೧೩೧, ೧೩೨, ೧೪೭	
ಪಾಲ್,	೪೩, ೧೦೦	ಪ್ರೋಥೋನೋಟರಿ,	೧೬೪
'ಪಿ. ನೋಟ್,'	೪೪	ಪ್ಲಿಮರ್ ಬ್ರದರ್ನ್	೬೯, ೭೧
ಪಿನ್ಕಟ್, ಫ್ರೆಡರಿಕ್	೮೫		೧೪೬, ೧೪೭
ಪುತಲೀಬಾಯಿ ಗಾಂಧೀ	೨, ೩೦	•ಫರೆಂಚಾಯಿಬ್' (ಮತಾಧಿಕಾರ)	
	೬೮, ೬೯		೯೭
ಪೂನಾ,	೧೬೭	ಫರ್ಗುಸನ್ ಕಾಲೇಜ್,	೧೬೭
ಪೆಸ್ತನ್‌ಜೀ ಪಾದಪಹ,	೧೬೪	ಫೆರೋಜ್‌ಷಹಾ ಮೆಹತಾ, ಸರಾ	
	೧೬೫	೧೩, ೨೩, ೧೫೮, ೧೫೯, ೧೬೧	
'ಪೊಂಗೋಲಾ'.	೧೪೪, ೧೪೬	೧೬೩, ೧೬೭, ೧೬೮	
ಪೊಲಿಟಿಕಲ್ ಪಜಂಟ್,	೨೦, ೨೧	'ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಹೆಂಬೆಲಾ'	
	೨೭	ಪಾನ್‌ಸ್ಟನರ,	೬೦
ಪೋರಬಂದರ್,	೧೬, ೨೦, ೨೬	ಫ್ರಾಂಜೀ ಕಾವಸಾಜೀ	
	೨೭	ಇನ್‌ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್,	೧೬೨
ಪೋರ್ಟ್ ನೇಟಾಲ್,	೩೬	ಬಟ್ಲರ್	೬೭, ೬೮
ಪ್ಯಾರೀವೋಹನ ಮುಖ		ಬದ್ರುದ್ದೀನ್ ತಯ್ಯಾಜ್ಜೀ,	೧೩
ಬೇರೆ,	೧೮೨	ಬರ್ಜೋರ್ಜಿ ಪಾದಪಹ,	೧೬೪

ಜಾಲಸುಂದರಂ, ೧೨೦, ೧೨೧	ಮದರಾಸಿನ,	೭೩, ೧೦೧
೧೨೨, ೧೨೩, ೧೨೪, ೧೯೯	ಮಮಾಜಾಯಿ,	೧೪, ೧೫
ಬಾನರ್ಜಿ, ಸುರೇಂದ್ರ	ಮರೈ, ಆಂಡ್ರ್ಯೂ,	೮೯, ೯೧
ನಾಥ, ಸರ್ ೧೭೧, ೧೭೨	ಮಲೆಯಾಳ,	೩೫, ೧೦೨
ಜಿನ್ಸ್, ಸರ್ ಹೆನ್ರಿ, ೧೨೮	ಮಲೆಯಾಳ,	೧೧೨
ಬುದ್ಧ, ಗೌತಮ, ೧೩೪	ಮಹಮ್ಮದ್ (ಪೈಗಂಬರ್),	
ಬೂತ್, ಡಾ,, ೧೫೭		೧೩೩
'ಬೆಂಗಾಲ್ ಕ್ಲಬ್' ೧೭೧	ಮಹಮ್ಮದ್ ಕಾಸಿಮ್	
ಬೀಕರ್, ಎ ಡಬ್ಲ್ಯೂ., ೬೧, ೬೨	ಕಮ್ರುದ್ದೀನ್ ಸೇತ್‌ಗಳ, ೧೦೦	
೬೪, ೬೫, ೬೬, ೮೯, ೯೦	'ಮಹಮ್ಮದ್ ಮತ್ತು ಆತನ	
ಬೈಬಲ್ ೬೪, ೬೮, ೭೧, ೯೩	ಉತ್ತರಾಧಿಕಾರಿಗಳು, ೧೩೩	
'ಬೈಬಲಿನ ನವೀನಾರ್ಥ', ೯೪	ಮಹಾಬಲಿದಾಸ, ಯೇಸು ೧೭೨	
ಬೋಲರ್ ೭೯, ೮೧	ಕ್ರಿಸ್ತನ,	೧೪೭
ಬ್ರಹ್ಮಚರ್ಚನಮಂಡಲಿ (ಧಿಯ	ಮಹಾರಾಜಾ ತಾಕೂರ್	
ಸಾಫಿಕಲ್ ಸೊಸೈಟಿ), ೧೩೨	ಮಾಣಿಕ್ ಜೀ,	೧೦೦
'ಬ್ರಿಟಿಷ್ ಇಂಡಿಯನ್	ಮ್ಯಾರಿಟ್ಸ್ ಬರ್ಗ್, ೪೭, ೪೮	
ಅಸೋಸಿಯೇಷನ್' ೧೭೨		೪೯, ೫೦
ಬ್ರಿಸ್ಟಲ್, ೯೦	ಮಿಯಾಖಾನ್, ಆದಮ್ ಜೀ,	
ಭಂಡಾರಕರ್, ರಾಮಕೃಷ್ಣ ೧೬೭	೪೩, ೧೦೦, ೧೦೪, ೧೪೩, ೧೪೪	
೧೬೮	'ಮುಂದಾಳು', ೫೦, ೫೧	
ಭಗವದ್ಗೀತೆ, ೧೬೫	ಮುಂಬಯಿ ೧, ೧೧, ೧೨, ೧೩,	
'ಮಣಿರತ್ನ ಮಾಲಾ', ೯೪	೧೫, ೧೬, ೧೭, ೧೮, ೧೯, ೨೦, ೨೧	
ಮದರಾಸು, ೧೨೩, ೧೪೪	೧೦೮, ೧೩೭, ೧೪೭, ೧೪೮,	
೧೬೭, ೧೬೯, ೧೭೧	೧೪೯, ೧೫೧, ೧೫೮, ೧೫೯,	
'ಮದ್ರಾಸ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ'	೧೬೧, ೧೬೪, ೧೬೭	
ಸತ್ರಿಕೆ ೧೭೦	ಮುಕ್ತಾಸಂದರು,	೩

ಮುಖರ್ಜೀ, ರಾಜಾಸರ್	ಯೆಸುಕ್ರಿಸ್ತ, ೬೩, ೬೬, ೬೮
ಪಾರ್ಥಿವೋಹನ ೧೭೨	೭೯, ೭೦, ೯೧, ೯೨, ೧೩೪,
ಮುನ್ನಿ, ೧೫೯, ೧೬೩	೧೪೭
ಮುಲ್ಲರ್, ೯೦, ೧೩೨	ಯೋಗವಾಸಿಷ್ಠ, ೧೪೫
ಮಸಲ್ಮಾನ್, ೩೮, ೩೯, ೪೦, ೪೧	ರಂಗಸಾಮಿ, ಪಡಿಯಾಚಿ, ೧೦೦
೭೩, ೭೪, ೯೩, ೧೦೧, ೧೪೪	ರವಿಶಂಕರ್, ೧೧, ೧೨
ಮೆಟ್ರಿಕ್ಯುಲೇಷನ್, ೧೬, ೧೭	ರಸ್ಕಿನ್, ಜಾನ್, ೬
‘ಮೆನಿ ಇನ್‌ಸ್ಟಾಲ್ಮೆಂಟ್ ಪೂಫ್’,	ರಾಜಕೋಟಿ, ೭, ೧೦, ೧೭, ೨೩
ಪಿಯರ್ಸ್‌ನ, ೧೬, ೧೭	೩೦, ೧೪೯, ೧೫೧, ೧೫೬, ೧೫೯
ಮೆಮನ್, ೨೭, ೪೫, ೭, ೮೭	ರಾಜಾ ಸರ್ ಪ್ಯಾರಿ
ಮೆಯ್‌ಲೆಂಡ್, ಎಡ್ವರ್ಡ್, ೯೩	ಪೋಹನ ಮುಖಜಿಂ ೧೭೨
೯೪	ರಾಣಾಸಾಹೇಬ್, ಪೋರಬಂದ
ಮೆಯ್‌ನ ‘ಹಿಂದೂಧರ್ಮ	ರದ, ೨೦, ೨೬, ೨೭
ಶಾಸ್ತ್ರ’, ೧೪	ರಾನಡಿ ಮಹಾದೇವ
ಮೆಹತಾ, ಡಾ. ಪ್ರಾಣಜೀವನ,	ಗೋವಿಂದ, ೧೫೮, ೧೫೯
೨, ೩	ರಾಜಿನ್‌ಸನ್ ಸರ್‌ಜಾನ್, ೧೦೧
ಮೆಹತಾ, ರೇವಾಶಂಕರ ಜಗ	ರಾಯಚಂದಭಾಯಿ, ೧, ೩, ೪,
ಜೀವನ, ೨, ೩	೫, ೬, ೯, ೩೯, ೪೧, ೧೩೨
ಮೆಹತಾ, ಸ್ವರ್ಣರೋಜ್	ರಾಯ್ ೧೫೦
ಷಹಾ ೧೩, ೨೩, ೧೫೮, ೧೫೯,	ರಿಪನ್, ಲಾರ್ಡ್, ೧೦೩
೧೬೧, ೧೬೩, ೧೬೭	ರುಸ್ತುಂಬೇ, ಪಾರ್ಸೀ, ೪೨,
ಮೋರ (ಜನರು), ೨೬, ೨೭	೧೦೦, ೧೦೪, ೧೪೩, ೧೬೨
ಮೋಸನ್, ೧೨೮	ರೇವಾಶಂಕರ ಜಗಜೀವನ
ಮೊಂಬಾಸ, ೩೪	ಮೆಹತಾ, ೨, ೩
ಮೊಜಾಂಬಿಕಾ, ೩೧, ೩೫	ರೋಮನ್ ಕ್ಯಾಥೊಲಿಕ್, ೪೩
ಯುರವಾಡ, ೧೪೫	ಲಂಡನ್, ೧೭, ೧೦೪, ೧೩೭, ೧೫೦

ಲಚ್ಚೀರಾಮ್,	೧೦೦	ಸಿಂಧಿ,	೭೩,೧೧೧
ಲಾಮು,	೩೨,೩೪	‘ಸಿಟಿ ಟೆಂಪಲ್’,	೬೭
ಲಾರ್ಡ್ ಎಲ್ಲಿನ್,	೧೨೮	ಸಿಡನ್ ಹ್ಯಾಮ್,	೯೫
ಲಾರ್ಡ್ ರಿಪನ್,	೧೦೩	ಸಿವಿಲ್ ಪ್ರೊಸೀಜರ್ ಕೋಡ್,	
ಲಿಯೋನಾರ್ಡ್,	೮೫		೧೩
ಲ್ಯಾಟಿನ್.	೧೭	ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ, ಜಿ.	೧೭೦
ವೆಂಗವಾಸಿ	೧೭೨	ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ, ಹಾ, (ಸರ್	
ವಾಚಾ, ಸರ್ ದಿನಾ,	೧೫೮,	ಸುಬ್ರಹ್ಮಣ್ಯಂ ಅಯ್ಯರ್)	೧೭೦
	೧೬೨	ಸುಭಾನ್ ಗಾಡ್‌ಫ್ರೆ,	೪೩,೧೦೦
ವಾಲ್ಪನ್, ಸೈಸ್ಸರ್,	೧೩೧	ಸುರೇಂದ್ರನಾಥ ಬಾನರ್ಜಿ,	
ವಾಷಿಂಗ್ಟನ್ ಇನ್ಸ್ಟಿಟ್ಯೂಟ್,	೧೩೩	ಸರ್	೧೭೧,೧೭೨
ವಿಕ್ಟೋರಿಯಾ ಮಹಾ		ಸೇಲ್,	೯೩
ರಾಣಿ,	೧೫೬	‘ಸೌತ್ ಆಫ್ರಿಕಾ ಜನರಲ್ ಮಿ	
ವೀರಚಂದ್ರ ಗಾಂಧೀ,	೧೩	ಷನ್’	೬೩
ವೆಲ್ಲಿಂಗ್ಟನ್,	೯೦	ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ಸ್,	೫೦, ೫೭, ೫೩,
ವೇದ,	೯೩		೫೪
ವೈಷ್ಣವ,	೬೮	ಸ್ಟ್ರೀಂಗರ್,	೧೧೬
ವೈಸಾರಾಯ್,	೧೨೮, ೧೨೯	‘ಸ್ಟೇಟ್ಸ್ ಮನ್’ ಪತ್ರಿಕೆ	೧೭೩
‘ವ್ಯಾಖ್ಯಾನ’,	೬೭, ೬೮	ಸೈಸ್ಸರ್ ವಾಲ್ಪನ್,	೧೩೧
ಶತಾವಧಾನ,	೩	ಸ್ಮಾಲ್ ಕಾಸ್ ಕೋರ್ಟ್,	೧೪
‘ಷಡ್ವರ್ತನ ಸಮುಚ್ಚಯ’,	೯೪		೧೫
ಸತಾಗ್ರಹ,	೧೧೨	ಸ್ಟಾಂಡರ್ಡ್ಸ್	೧೭೩, ೧೭೪
‘ಸರ್ವೋದಯ’ ರಸ್ತೆ ನರ,	೬	ಸ್ವಯಂಭೋಧಿನಿ, ತಮಿಳು,	
‘ಸಾಮಿ’,	೩೯, ೪೦		೧೪೪, ೧೪೫
‘ಸಾಮ್ಯ’ (ಅನಾಲಜಿ) ಬಟ್ಟೆ ರರ,		ಸ್ವರಾಜ್ಯ,	೧೬೫
	೬೭	ಹಂಟರ್, ಸರ್ ವಿಲಿಯಮ್,	೧೨೧

ಹಸುರು ಪುಸ್ತಕ'	೧೪೯,೧೫೦	ಹಿಂದೀ,	೧೪೬
	೧೬೯	ಹಿಂದೂಸ್ಥಾನೀ,	೧೪೬
ಹರಿಭದ್ರಸೂರಿ,	೯೪	'ಹಿಂದೂಧರ್ಮಶಾಸ್ತ್ರ'	೧೪
ಹವೇಲಿ	೧೫೩	'ಹಿಂದೂ' ಪತ್ರಿಕೆ	೧೭೦
ಹಾಜಿ ಅಬ್ದುಲ್ಲಾ ಅಗಮ್		ಹಿಂದೂಮಹಾಸಾಗರ,	೧
ಸೇತ್	೧೦೦	ಹಿಮಾಲಯ,	೧೬೮
ಹಾಜಿಮಹಮ್ಮದ್ ಹಾಜಿ		ಹುಗ್ಲೀನದಿ,	೧೪೭
ದಾದಾ ಸೇತ್,	೧೦೦	ಹೈಕೋಟು,	೧೧,೧೭,೧೮,
ಹಾಟಿಂಟಾಟ್,	೫೨		೧೦೮
ಹಾಲೆಂಡ್,	೪೭,೮೧	ಹ್ಯಾರಿಸ್, ಮಿಸ್,	೬೬

